DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

HAFTALIK
PENGUEN
www.penguen.com
8 EKİM 2015 • 41 681 4,00 TL

Başbakan Davutoğlu, Rus savaş uçaklarının hava sahamıza girmesiyle ilgili "uçan kuş bile olsa gereken yapılır" dedi.

GÜZELLİK BEŞ PARA ETMEZ BENDE ÜLKE BU OLUNCA

Selçuk Erdem
Uzay Yolculuğu 1981

Ahmet Ümit
KÖREBE
BİR Başkomser Nevzat Macerası
"Bizden çıkmaz öyle ilginç katiller..."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
Akşamsefası

PENGUEN GÜNDEM

Fotomontaj olduğu öne sürülen, Şırnak'ta bir cesedin zırhlı polis aracına bağlanarak yerde sürüklenmesi olayının video görüntüleri de ortaya çıktı.

19 Ekim Muhtarlar Günü olarak kutlanacak.

Sabah gazetesi, yerdeceset sürükleme olayını 'bomba tuzağına karşın tüm dünyada yapılan rutin uygulama'olarakduyurdu.

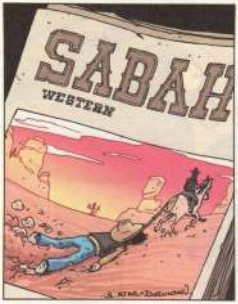

Özelharekat polisleri Silvan'da, çekim yapmasını istemediği bir muhabiri kafasına silah dayayarak gözaltına aldı.

AhmetHakan'a saldırıya ilişkin gözaltına alınan şüpheliler, dövmek için 100 bin TL'ye anlaştıklarını söyledi.

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sezyum Çizen: Cem Güventürk

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Yine otobüs kazası! Ankara'da belediye otobüsü durağa daldı, 12 kişi öldü, 13 kişi de yaralandı.

AKP'den seçim vaadi; gençlere sınırsız ve ücretsiz internet.

YEREL GASTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

VATİKAN'DA BİR RAHİP EŞCİNSEL OLDUĞUNU AÇIKLADI!

Gazetemiz D.P. olarak çok önceden "GAVURLAR EŞCİNSEL" diye haber yapmıştık. İşteeeeee! Sonunda itiraf ettiler. Biz zaten söylüyoduk ki! Gey la hepsi! Hehehe gey gey ehehehe hehehhe hehehehehehehehe gey ehehehh gey gey ehehehe! "Hepsi Gey" diye şarkı vardı. Haber müziği olarak onu açın, interaktik yayınoluk!

Köşem Var Yazı-yorum!

Asım Velioğlu

Efendim; mantık, bilgiye doğru ve yanlış diye akıl yürütme ayrımı yapan disiplindir. Mantığın babası Aristoteles. hahmmma "Babanın evinde mantık mı vardı? Kolluğunuz yoktu lan, mantık olarak susacaksın" demiş midir? Empati ise bir başkasının durumunu içselleştirmektir. Bir genci içinp sevmediği irktan biriyle empati yaptırmıştım da gece kendini vurdu. Öldü çocuk. Ailesine mektup yazmış, aile okuyuncu anlayış gösterdi, onlar vurumuş yoksa. Elimde telepati seçeneği kaldı. Bakır kask yaptırıp Çamlıca veriolerine bağladım. Bütün ülkeyi beyin sinyalleriyle düzeltecem. Empatik ve mantığı olmayan birine "Ahmet Hakan'ı dövmeyin" diye sinyal göndersem olmaz. Diğer aklına karşıuz kabuğu sokmayalım. Telepatiyle geyik yapıcam. Herkes kafasında geyik muhabbetimi duyacak ve sövsüş, kavgayı düşünemeyecek. Bi kereside arkadaşlarla gidiyoruz, bir adam çıktı önümüze dolandırıp, gırladım ben. Neyse gördüğünüz gibi [illegible]

DUDULLU POSTASI EĞİTİM SERİSİ!

Sadece 10 kupona, İngilizce öğrenie gibi cerdüzmenlik öğrenin. Her gün bir kart ile sadece iki ayda tem bir beyefendisiniz! Kupon yasaklarımış mıyda lan?

ŞOK ŞOK ŞOK! FUAT AVNİ'Yİ AÇIKLIYORUZ!

Not: Müzip muhabirimiz Ersen 'dolap' [illegible]

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

AHIM ŞAHIM AÇIKLAMA: Orman ve Su İşleri Bakanımız, Yeşil Yol Projesi'yledoğa katliamı yapıldığına ilişkin iddialara "Sadece 13 adetağaç kesilmiştir. Kesilen ağaçlar ahım şahım ağaç da değil. Küçük bodur ağaçlardır." diyerek konuya açıklık getirmiş...

HARAM LOKMA YEMEDİM!

PARALEL KAYYU: Turkcell TV, Fethullah Gülen Cemaati'yle ilgili 'terör soruşturması' gerekçesiyle Cemaat'e yakın kanallarla birlikte Caillou çizgi filmini yayınlayan Yumurcak TV'nin yayınına da son vermiş...

1317: İşçiSağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin yayınladığı rapora göre, 2015 yılının ilk 9 ayında işçi cinayetlerinde hayatı kaybeden işçi sayısıymış. Sadece Ey lül ayında 177 işçi yaşamını yitirirk en, en çok ölüm olayı tarım, in şaat, yol ve taşımacılık alanında gerçekleşmiş...

208 TL: Diyarbakır'ın Silvan ilçesinde Özel Harekat polisleri tarafından kafalarına silah dayanarak gözaltına alınan gazetecilere verilen para cezasıymış. Dünya Basın Özgürlüğü Sıralaması'nda 180 ülke içerisinde 149'uncu sırada yer alan ülkemizin bu yılki performansı merakla bekleniyormuş...

28: Şırnak'ta, cesedinin ökreptipi zırhlıaracın arkasına bağlan arak sürüklendiği ortaya çıkan Hacı Orman Birlik'in ön otopsi tutanağına göre vücudundan çıkarılan kurşun sayısıymış...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi https://rantey.org

ECE TEMELKURAN

GÜZELLİK BEŞ PARA ETMEZ BENDE ÜLKE BU OLUNCA

"Ülkede kıyamet kobuyor. sen kedi resmi at. senmi yazmıştın ne anlatayım ben sana. Yazık."
İmla ve gramer hatalarını aynen aldım. Instagram'a koyduğum fotoğrafın altında böyle bir yorum var. Bir arkadaşımız barınaktan köpek kurtarmış, bizim evdeki saldırgan kedi Prenses Leia da, aniden terbiyesini takınıp başında nöbet tutuyor, onun fotoğrafını koymuştum. Fotoğrafa gelen, yukarıda alıntıladığım bu "duyarlı yorum" benim için ilk değil. Yıllardır aynı "duyarlı" insanlarla konuşmaya, onlarla kavga etmemeye çalışıyorum. Yıllardır tattığım, tanık olduğum, parçası olduğum her küçücük güzellikten, en küçük mutluluktan, en mikroskobik hazdan dolayı beni vicdan azabı duymaya çağırmalarını dinliyorum. Utanç duygusu güçlü bir insan için sarsıcı bir şey. Küstürücü şey. "Aman ne derlerse desinler" gibi bir mekanizması olmayan, benim gibi bir orta sınıf mensubu için işkence gibi. Ama sözünü etmek istediğim şey kişisel bir mesele değil. Daha genel, hepimiz için bir soru bu, bir sorun hatta:
Güzellik "ülkede kıyamet kobarken" nerede olmalı?
Haz hak edilen bir şey midir?
Sevinçlerimizi saklayarak çarşıda daha duyarlı görünebiliyorsak bu, sizce de en kötü ikiyüzlülüklerden biri değil mi?
Güzellik, haz ve sevincin "yeri değil, zamanı değil" diye bastırılması kimin işine yarar? Neye yarar?
Güzellik, haz, sevinç... Bunların katır kutur bir savaş küttürünün, ölümüne bir eşitsizliğin ortasında, duyarsızlığın işaretleri gibi algılanması istisnai bir durum değil. Yukarıda alıntıladığım [illegible] binlercesini okudum, gördüm. Ontara birkaç küçük cümleye anlatmak istiyorum.

Sevinçlerimizi saklayarak çarşıda daha duyarlı görünebiliyorsak bu, sizce de en kötü ikiyüzlülüklerden biri değil mi?

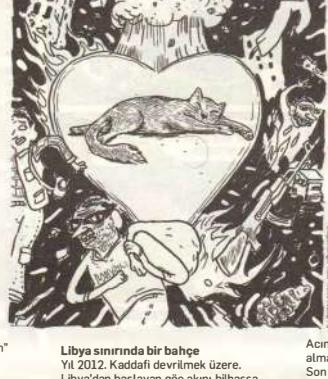

Libya sınırında bir bahçe
Yıl 2012. Kaddafi devrilmek üzere. Libya'dan başlayan göç akını bilhassa Tunus'a yönelmiş durumda. Sınıra doğru yola koyuluyorum ki sınırdaki mülteci kamplarında Libyalılarla, ya da artık kim varsa onlarla, konuşacağım. Sınırdaki kampta Libyalılar yok ama Kara Afrika'nın her yerinden mülteciler var. Güç bela kampa girip dolaşıyorum. Bir sürü insanla konuşuyorum, altı aydır çölün ortasında duruyorlar. Berbat koşullar. Bebekleri, ayaklarından çadır direklerine bağlıyorlar ki çölde kuma bulanmasınlar. Su az, yemek az ve akıl almaz bir sıcak. Herkes sorunlarını anlatıyor. Ama bir kadın çadırının önünde üç yaşındaki çocuğuyla sanki dünyanın tüm huzuru onun içinden fışkırıyormuş gibi oturuyor. Kendine bahçe yapmış. Kalp şeklinde bahçenin sınırı, dağıtılan plastik su şişeleri tersine kuma sokularak çizilmiş. Bahçede, kampın yakınlarından develeriyle geçen Berberilerden aldığı tohumlardan [illegible] kumun rengini almış çadırların ortasında yeşil olan tek şey bu bahçe. Diğerlerinin ona nasıl gülüp geçtiğini izledim bir süre. "Kıyamet kobarken" çiçeğe böceğe sardığı için, lüzumsuz bir estetik kaygıyla, böyle bir lükse kendini kaptırdığı için kadına nasıl baktıklarını... Güzellik ne acayip bir şeydi çölün ortasında.

Lübnan-İsrail sınırında dans
Yıl 2006. Lübnan- İsrail sınırı. İsrail'e o kadar yakınım ki tankların namlularını görebiliyorum. İsrail saldırısı yeni bitmiş. Sınırdaki Şii köylerinde Lübnanlı ölüler gömülüyor. Lübnanlı Kızılhaç görevlileri cesetleri gömüyor, gömüyor, gömüyor sonra ara verip şarkılar çalıp dinleniyorlar, nargile içiyorlar. Aralarında dans edenler bile var. Olağanüstü güzel ve bakımlı bir Kızılhaç görevlisi genç kadın, yüzümdeki yadırgayan ifadeyi görmüş olacak ki şöyle dedi: "Bunu yapmazsak delireriz!"
Ve ekledi: "Ve İsraillilerin hâlâ ayakta olduğumuzu, hatta dans edebildiğimizi görmesi lazım!"
Haz ne acayip bir şeydi savaşın ortasında.

Mardin'de renkten bir kadın
Nassra Hanım hâlâ yaşıyor mu bilmiyorum. Birkaç yıl önce Mardin'deki evinde ziyaret etmiştim. Çok ihtiyar, Süryani bir kadın. Ona benzeyenler yıllarca Anadolu'da yakılmış, kovulmuş, aşağılanmış. Ama Nassra Hanım'ın Kırklar Kilisesi için yaptığı bez üzerine naif İncil tasvirleri orada öylece duruyor. Evinin avlusunda çalıştığı küçük bir atölye var. Bir evcik gibi. Öyle bir evcik düşünün ki her şey boyanmış beyaz bezlerle kaplı. Masal gibi. Acının bile bayağılaştığı bir yerde akıl almaz bir renk dünyası. Hâlâ duvarımda Son Yemek tasviri asılıdır Nassra Hanım'ın. Nassra Hanım çok sevinçliydi, renklerin ortasında, ruhu boyalı bir kadın olarak. Sevinç ne garip şey acının ortasında. Daha bin tane örnek verebilirim. Ama gerek yok belki de. Açıklamaya gerek yok. Ben güzelliğin tarafını tutuyorum, sevincin, tüketilemeyen hazzın. Evet evet, "kıyamet kobarken."

Direnmek sevinçli şey
Bütün bunları, duyarsızlığın değil, hâlâ güzelliği ve sevinci algılayabilecek, paylaşabilecek insan yanımızın, duyarlılığımızın direnci olarak görüyorum. Bunu, dünyaya kapanmanın, gerçeklikten kormanın, bir tür geri çekilmenin emareleri olarak değil, tam tersine dünyayı bir bütün olarak kavramının, hayatın kıvamına daha yakın olmanın temel ilkesi olarak algılıyorum.
İnsan ölüleri arabalarla sürüklenirken, [illegible] en, gazeteler dövülürken güzelliğin hâlâ bir direnme aracı olduğuna inanıyorum.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rafmey.org

ÇALIŞIRKEN

sezyum: Bu hafta işleri erkenden bırakıyorum, kimse tatava yapmayacak! Tek başlık, tek gizgi, tek şaka ulan!

serkan a.: Bırak lan yabışo, hiçbi iş yapmadan takılıyon di mi evde Sezyum insanı?

demirkan: Saf dürüm yeme hayaliyle geldim dergiye, koca gece üzümden başka şey yemediniz, aşkolsun aabi!

berrak: Üzümleri bekletirsen şarap hüzünleri bekletirsen harap olursun... Yaz bunu bi kenara, genç adamım!

barış: Valla bilim aanyo, eczaneden yaki aldım geldim, bana gündem yollama müdür!

sezyum: Serkan, parayı bulunca Sema Gökyürek koyacağı yaptığını biliyorum.

cem: Ben neden parmak izi şeyslyle kapıyı açamıyom, yoksa beni sevmiyo musunuz?

yeliz: Muhtarlar günü bile var, bir Kahve Lobisi Günü neden olmasın? Bence olmalı.

furuk: Vakit tamam seni fark ediyorum. Bütün alışkanlıklardan öteye. Köşeyi geç gördermeyi seçtiğini biliyorum dingil?

sezyum: Hayırdır, çok şairane gördüm seni baboli?

nevzat: Pompeeleeyoo pompeeleeyoo bom bastik şarkılar açsanaoolum neşemizi bulalım.

sezyum: Ooo, Kürt böreğiaçılımı mi yaptınız dergide? Hemi deyodize sakesli... Sezyum'a yine de üzerine azkeklik!

sezyum: En son kaçta göndermemiz lazım onu söylesenize, bi şey deniycem!

barış: Mafya tipli adam yazmışsın, benden günah gitti aynen öyle çiziyorum, sonra başımız belaya girerse karışmam abi!

demirkan: Bizim muhabbetlerimiz komik, sen hep onları yazsan çalışırkene olur gibime geliyo sanki!

barış: Muhtarlardan neyin eksik, şöyle afili bi Müdürler Günü yakışmaz mı sana da müdür?

sezyum: Semracan'ı Mo da'da gör dün, acelesi vardı. Hâlâ varmı acaba, kal dysa biraz isteyeceğim de.

semra: Acelem var, sizinle çene çalamam, köşeyi en birinç yaparkaçarım kızlaarr!

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://antey.org

ÖYLE BİR GEÇER ZAMAN Kİ...

TASARIMCIZEN:
M. K. PERKER

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Barış Atar Silsilesi

twitter.com/barisatar
barisatar@yahoo.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

AHMET ÜMİT

BİR BAŞKOMSER NEVZAT MACERASI

KÖREBE

"Bizden çıkmaz öyle ilginç katiller..."

Okmeydanı'ndaki kreşin bahçesinde yüzükoyun yatıyordu maktul. Sarışındı, zayıftı, uzundu. Kurşunun girdiği ensesindeki delikten yayılan kızıllık, açık mavi gömleğinin bütün sırtını kaplamıştı. Sağ elinde yeşil bir su tabancası vardı. Maktulün başını kaldırarak yerde bir şeyler arayan, Olay Yere İnceleme'nin Amiri Şefik, "Çekirdek yine yok Başkomserim" diyerek umutsuzca söylendi.
"Ne çekirdeği bulabildik ne de kovanı."
Yere bırakılmış işaretlerin üzerine basmamaya özen göstererek yaklaştım.
"Aynı katilin işi mi diyorsun?"
Maktulün başını usulca yere bırakıktan sonra cevapladı.
"Tıpa tıp aynı. Enseden tek kurşunla ateş etmiş. Öldürdükten sonra kurbanın eline şu yeşil su tabancasını sıkıştırmış... Oyuncakçı'nın işi Başkomserim. Başka kim olacak?.."
Bakışlarımdan kendisi gibi düşünmediğimi anlayınca kıvırdı.
"Tabii biri kopya cinayetler işlemiyorsa."
Adeta umutsuzca gülümsedi. "Ama bizden çıkmaz öyle ilginç katiller... Olup olacağı işte bu Oyuncakçı kadar."
"Aman çıkmasın Şefik, var olan bize yeter de artar. Sanki Oyuncakçı'yı yakaladık da... Bizim tespit ettiğimiz 12 cinayeti var adamın. Eğer bu son iki ölüm de onun eseriyse 14 cinayet. Fakat hakkında işe yarayacak tek bir bilgi yok. Kimliğini bile çıkaramadık herifin."
İyice havaya girdi bizim Olay Yeri İncelemeci.
"Yok be Başkomserim, yakalarız yakında Oyuncakçı'yı. İşin içinde siz varsınız. Kim, neyine isterse iddiaya girerim. En fazla 20 gün sonra Oyuncakçı içerde..."
Bana yağ yakmak için böyle konuşmuyordu, hakikaten inanıyordu söylediklerine ama fena halde yanılıyordu. Çünkü ben bu cinayetlerin Oyuncakçı'nın marifeti olduğundan bile emin değildim.
"Abartma, abartma" diye tatlı sert uyardım. "Bu dosya epeyce karışık. Öyle kolay kolay çıkmaz bu işten."
Dudak büktü.
"Ne olacak Başkomserim, Türk işi değil mi?"
Artık canım sıkılmaya başlamıştı.
"Bu aralar fazla Amerikan polisiyesi seyrediyorsun galiba" diye söylendim.
"Onların çoğu palavra evladım, yazarların fantezileri. Amerika'da da adım başı seri katile rastlanmıyor ki..."
"Yine de onlardaki zeki katil sayısı bizden fazladır. Ted Bundy'yi düşünün Başkomserim. Adam 30 kişiyi öldürmüş. Üstelik bu onun itiraf ettikleri. Muhtemelen kurbanları daha fazladır. Bunca yıllık polissiniz, sizi hayretler içinde bırakacak kaç cinayet çözdünüz? Kaç kez acayip bir vakayla karşılaştınız?"
Çaresizce başımı salladım.
"Her cinayet acayiptir Şefik. Bir insanın, öteki insanı öldürmesinden daha tuhaf bir durum olabilir mi? İlla katilin, psikopatlığın doruğuna mı çıkması lazım? İlla insan öldüren canavarın zeki mi olması lazım?
Hem zeki olsa ne olur? Altı üstü bir katil. Benim gözümde bütün katiller zavallıdır. Onlarda takdir edilecek bir yan göremiyorum." Sinirlenmeye başladığımı anlayan Şefik cevap vermedi, ama ben kendimi tutamadım. "Sen, zeki katilleri özleyeceğine, işini doğru dürüst yap. Bak şeritbile koymamışsınız şuraya!"
Sahiden de cinayet mahallini kapatmayı unutmuşlardı, açığı yakalanınca suratı kıpkırmızı oldu. Delil arayan üç polisten en zayıf olanına bağırdı.
"Necati, niye bant çekmediniz oğlum buraya?"
Yerdeki ayak izlerinin kalıplarını çıkarmaya çalışan Necati, çok da ilgilemedi Şefik'i.
"Geliyor Amirim, arabada kalmamış, Harun merkezden almaya gitti."
"Ne demek kalmamış ya" diye azarlayacak oldu...
"Tamam, tamam Şefik" diye susturdum.
"Rica etsem, kurbanın kafasını bir daha kaldırır mısın?"
Şaşırmış gibiydi.
"Yoksa bu da mı tanıdık?"
"Yüzünü görmedim ki Şefik, nereden tanıyacağım?"
Şefik bir kez daha çenesinden tutarak kaldırdı, yüzü toz toprak içinde kalmış kurbanın başını. Hayır, daha önce hiç görmemiştim bu bahtsız adamı. Ama bir önceki cinayetten farklı bir durum vardı.
"Neden yerde fazla kan yok?"
Anlamamıştı Şefik.
"Çok az kan var diyorum. Burada öldürülmüş olsaydı, tıpkı Kasımpaşa'daki cinayet gibi, yerde daha fazla kan olması gerekirdi."
Sağ eli kurbanın çenesinin altında, öylece kalakalmıştı Şefik. Neden sonra bir açıklama yapabildi.
"Seri katillerimizde bir rutin yok ki Başkomserim. Adam o kurbanını cinayet mahallinde öldürüyor, bu kurbanını başka yerde öldürüp buraya taşıyor..."
Bu kadar basit olduğunu zannetmiyordum, ama tartışmayı uzatmanın da manası yoktu.
"Adı neymiş maktulün. Üzerinden kimlik çıktı mı?"
"Cemil Akcan. Kurbanın adı bu Başkomserim." Başımı çevirince, elinde notlarla karşımda dikilen Zeynep'i gördüm.
"Nam-ı diğer Cicili Cemil. Evet, bu maktul de çocuk tacizinden sabıkalı. Sadece erkek çocuklara tacizde bulunuyormuş."
Güzel kriminoloğumuzu görmek hoşuma gitmişti.
"Dur, dur Zeynep bu ne hız ya hu? Ne zaman öğrendin bütün bunları?"
Övgü dolu sözlerim onu utandırmışı.
"Ali aradığında merkezdeydim, maktulün kimliğini bildirince ben de araştırdım."
"Valla bravo." Başımla elindeki notları işaret ettim. "Başka ne biliyoruz kurban hakkında?"
Kestane rengi gözlerini önündeki kağıda çevirdi.
"Dedikoduya adı altına alınmış tacizden. Değişik zamanlarda hapiste de kalmış. İki kere bıçaklanmış, bir keresinde linç

Kasımpaşa'daki kurbanla bu seferkinin ortak noktası çocuk tacizciliğiydi ama katil onları bu yüzden mi öldürmüştü, işte ondan hiç emin değildim...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantev.org

edilmekten zor kurtulmuş."
"Ne iş yapıyormuş peki?"
"Terziymiş Başkomserim, Haute Couture tabir edilen, kişiye özel giysiler dikiyormuş. Bir zamanlar çok ünlüymüş, Beyoğlu'nda atölyesi varmış. İstanbul sosyetesine elbise dikermiş, fakat tacizci olduğu açığa çıkınca, müşterileri kesilmiş. Şimdi başka terziler için evinde elbise dikiyormuş. Yani kendi adını kullanmadan..."
Yeniden kurbana baktım, o vakit anladım sarı saçlarının boya olduğunu. Kasımpaşa'daki kurbanla bunun arasındaki ortak nokta çocuk tacizciliğiydi, elbette ölümlerine neden olan ortak sapıklık da buydu, ama katil onları bu yüzden mi öldürmüştü, işte ondan hiç emin değildim. Yeniden Zeynep'e döndüm.
"Ali nerede?"
"Buradayım Başkomserim..." Sahiden de kapının hemen gerisindeydi bizim deli oğlan. Yanında, nerdeyse cüce sayılabilecek kadar kısa boylu, esmer tenli bir adam duruyordu. "Bir şahidimiz var." Cinayet mahallindeki herkesi heyecanlandırmıştı bu haber ama Olay Yeri İnceleme ekibinin konuşacaklarımızı duymasında hiçbir fayda yoktu.
"Tamam, orada durun geliyorum."
Zeynep'le birlikte, bahçe kapısının dışında duran Ali'yle, yanındaki adama yaklaştık.
"Veyis olayı görmüş Başkomserim" diye konuya balıklama daldı Ali. "Ama dizi film çekiliyor zannetmiş. Ö yüzden polisi aramamış."
Ne demek istediğini anlamamıştım.
"Veyis Bey, bir de bize anlatır mısınız gördüklerinizi?"
Bir ceylan kadar güzel gözlerini açıp kapadı kısa boylu adam.
"Anlatayım efendim. Ben kreşin bekçisiyim. Yani herkes gittikten sonra göz kulak oluyorum buraya. Bu gece sabah namazı okunmadan sabdest almaya kalkmıştım. Pencerenin önünden geçerken iki kişi gördüm, bir adamı taşıyorlardı. İşte tam bu kapının önünde. Fakat Ali Komserime izah ettiğim gibi dizi çekiliyor zannettim."
"Neden öyle zannettiniz?"
Son derece doğal bir tavırla açıkladı. "Çünkü gerçekten de burada bir dizi çekiliyor. Bir film şirketiyle anlaştı bizimkiler. Bazı akşamlar gelip buraya set kuruyorlar, film çekiyorlar. Yine onlar zannettim, üzerinde durmadım."
"Peki adamların yüzlerini gördün mü?" Çaresizce boynunu büktü.
"Yok, görmedim ama iri adamlardı, çok iri adamlar..."
"İki kişi olduklarından emin misin?" Kararlılıkla başını salladı.
"Evet, iki kişiydiler, bir de minibüs vardı. Hemen arkalarında duruyordu. Siyah bir minibüs. Giderken de motor sesini duydum."
Zeynep heyecanla atıldı.
"Peki minibüsün plakasını gördün mü?" Adeta utançla mırıldandı.
"Yok, ne plakasını ne de markasını gördüm. Siyah bir minibüstü, onu da ancak görebildim."

Böyleyken Böyle

SEMRA CAN

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

BULUŞMA ve VEDA

Serkan'la buluşacaz yine, dergiye gittim. Kapıda parmak okutuyo normal insanlar, benim parmaklarda bozukluk olduğu için aletokumuyor, o yüzden el sallıyorum kapının arkasından, kapı cam olduğu için hareketim görünüyor, açıyorlar. Herkes çok sağ olsun. Bi kere bile görmezden gelmediler. Kapıya ne zaman gitsem, el sallıyorum dışarıdan, onlar da kapıyı açıyorlar. Açıldı kapı, girdim içeri, Serkan'ın odaya gittim, içeride Kutlukhan var,sigaralardan tuhaf bir vazo yapmış, ona izmarit dolduruyordu. "Kutlukhan, abi izmaritleri vazoya mı dolduruyorsun?" dedim, "Eskiden şişeye dolduruyodum, çok içimi baydı, etrafım içi içtiğim sigara izmaritleriyle dolu şişe doldu, ben de vazoya geçtim" diye durumu izah etti.

Serkan ortalıkta yok. Kutlukhan'dan bi dal çözdüm, keyifle yakızlamak için Serkan'ın masasınaoturdum. "Bakayım ne kalitesizlikler yapmışçapsızkel ehehehe"diye düşünceler içinde çöpünü karıştırmaya başladım. Kesin dandik dundik bi şeylerle uğraşmıştır diye düşünüyordum ki, çöpteönce 1 sonra 4 tane daha a4 ebatlarında kağıt buldum. Çizgiler Serkan'ın çizgisiydi evet, ama çok kaliteliydi. Yani Serkan çapında bi çizeriçin imkansızlan! Neyse abi, bir de ne göreyim? Sayfalar birbirinden güzel çizimlerle dolu. Aldım ben bunları, önce karışıklarını düzelttim, sonra da içlerindeki boş konuşma balonlarını doldurdum (balonların içi çinilenmemişolduğundaneski şakaları sildim, yerine kendime komik gelecek şeyler yazdım), şimdi kendileri odamın duvarını süslüyorlar. Yine ben kazandım.

***

Aslında dergiye, cenazeye gitmek için gelmiştim ama Serkan'ın beni Satması iyi olmadı. Neyse ki Kutlukhan vardı, çizer dünyasının yürüyen veritabanı gibi bi a dam zaten. Bi şey sor, herhang i bi konuda, mesela "En Hetvey Instagram hesabında çok komik değil mi yeaa?" de, sana cevaben "Onun eski çıktığı mafyababasıydı..." diye başlıyor, kim kimin nesi, hangi prodüktörle çalıştı, ilk hangi programda ünlü oldu, her şeyi biliyor.

Gittiğimiz cenaze, özel bir cenazeydi. Bir karikatüristin, Türkiye'de çizgiye ve mizaha yıllarını vermiş bi abimizin cenazesi. Firuzağa'da çay masalarının arasında duran bir musallataşı var, işte biz de oralardayız. Çok acayip bir ortam var. Tüm çizerler, göç ederken birden rota değiştiren kuşlar gibi tuhaf bir manyetiksinyale uymuş ve bir arayatoplanmış gibi... Normalde4-5'ini bir araya getiremeyeceğin adamlar toplanmış, sessiz sessiz bi şeyler konuşuyor. Bu durumu Erdil ve Kutlukhan'la uzun uzun izliyoruz. Arada ben de Ablak'la konuşma fırsatı buluyorum, aramızda bir kaldırımfark var, hâlâ adamın göz hizasına gelemedim. Cenazede azıcık gülüyoruz bu halimize.

Kutlukhan geliyor yanıma, "Tam Amerika'daki mafya cenazeleri gibi" diyor. "Tüm aileler burada." Çevreme bakıyorum, gerçekten de Uykusuz, Leman, Penguen, eski Girgircilar, Hıbırcılar, Pişmiş Kelleciler, herkes orada. Aptülika bile var, öyle söyleyeyim. O yetmezse yanında bi de küçük İskender verebilirim. Nasıl yaptıysa bi şekilde kilo almış çakal, ben daha zayıfgöründüm yanında. Hemen uzuyorum, hâlâ Emrah'a yetişemiyorum.

***

"Bir sonraki cenaze ne zaman olur acaba?"diye Erdil'e soruyorum. Erdil bana kızıyor, "Ya böyle şeyler deme, ne kadar acımasızsın?" diye. Ben de "Abi ben zaten ölümün zamansızlığı üzerine bi soru sormuştum, bence çok araba kullanan herkes benden önce gider" diyorum. Erdil "Ya ben de motosiklet kullanıyorum, çoksakatdeğil mi?" diye tırsıyor. Tırsacak tabii, İstanbul'da motosiklet kullanılır mı ya?

Çay masalarının arasındaki musalla taşının önündeyiz. Sağdan soldan araba geçiyor, cenaze namazı için duruyoruz, çöp kamyonu geçiyor. İçindeki çöpçülerden birisi diğerine "Cenazeymiş" diyor, alkış kopuyor, Derya Sayın'ı o çizdiği gibi güzel ortamlara yolluyoruz, Kutlukhan bana dönüyor, "Bi dal versene abi" diyorum, sustalı çeker gibi çekiyor Neşvil Tenes'den aldığı Malbuş paketini, bi dal alıyorum. "Yanında bi de çay içelim şurada" diyor Kutlukhan, musallanınyanına masa geliyor, oturuyoruz.

Erdil çay istiyor, ben adaçayı, Kutlukhan da [illegible] geliyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN
www.twitter.com/bahadircuneyt

ZİL VE TAHTA

Matematik bölümü kep töreninde 62 kep fırlatıldıktan sonra aşağı 64 kep ve 1 adet felsefe öğrencisi düşünce mezunların diplomaları geri alındı. Aynı anda arka bahçede süren felsefe bölümü töreninde ise kaybolan 1 öğrenci ve 2 kepin varoluş sancıları saygıyla anıldı.

İskoçya'da 1968'de sonuçlanan iki ayrı araştırmada, üstün zekâlı kişilerin eğitim hayatının kısa sürdüğü, vasat zekâlıların ise üniversiteyi bitirinceye kadar eğitime devam ettikleri görülmüş.

Selim İleri, **Nedim Gürsel**, **Ferhan Şensoy** ve **Engin Ardıç**'ın Galatasaray Lisesi'nde aynı sınıfta okuduğunu biliyor muydunuz?

"Adam gazetede, Hindistan'da bir çocuğun eğitimi için yılda yalnızca 10 $ harcandığını okudu. Çocuğunu Hindistan'a gönderdi." **Red Buttons**

Sting İngilizce, **Behçet Necatigil** edebiyat, **Art Garfunkel** matematik, **Halide Edip Adıvar** pedagoji, **Mr. T** beden eğitimi, **Melih Cevdet Anday** tiyatro öğretmeniydi.

Ridgemont Lisesi'nde Hızlı Günler'de (1982) Sean Penn 21, Forest Whitaker 20, Nicolas Cage 17 yaşındaydı. (Hepsi sonra Oscar aldı.) **Kahvaltı Kulübü**'nün (1985) senaryosu iki günde yazılmıştı. Ölü Ozanlar Derneği (1989) için Robin Williams'tan önce Bill Murray düşünülmüştü.

"Lise, şuuru gölgelerle donatır. Bir özel isim kervanı. Eti yok, iskeleti yok. Üniversite de öyle. İnsanlar gerçekleri göremesin diye önlerine oyuncaklar sürülür." **Cemil Meriç** • 1963

Leyli "yatılı" demek. *Alaylı* ise gerekli okulu okumadan o mesleği icra edendir. Kendim hem leyli idim, hem de alaylı sayılırım. Benim gibilere de *lay lay lomlu* denir.

Belçika 1970'te, **Finlandiya** 1972'de, **Türkiye** 1974'te haftada altı gün olan ilköğretimi beş güne indirmiş. **Fransa**'da çoğu okulda çarşambaları öğleden sonra okul yok, cumartesi öğleye kadar ders var. **Meksika** ve **Güney Kore**'de de bazı seçmeli dersler cumartesi yapılıyor.

"Öğretmenlerle çıkmaya bayılırım. Yanlış bir şey yaptığında onu tekrar yapmanı isterler." **Rodney Dangerfield**

Okul müdürü ile berberin farkı nedir? Berber ne yaptığını bilir.

"18 milyon nüfus, 45 şehir, başkent Vegas, şüphesiz cumhuriyet, lakin Kral 4. Hans. Bunu öğrendim ama tak dedi canıma." **Tak Dedi Canıma** • **Cici Kızlar** • 1976

Isaac Newton'un okul karnesinde "Aylak, dikkati dağınık" yazıyormuş. **Winston Churchill** içinse "Tam bir baş belası" denmiş. **Benito Mussolini**'nin öğretmeni şöyle yazmış: "Asabi ve dik kafalı. Asla tatmin olmuyor."

Japon okullarının çoğunda hademe yokmuş. Robotlar? Çin'de bazı okulların sponsoru sigara fabrikalarıymış. Otlakçılık? **Bangladeş**'te sıklıkla tekne-okullar kullanılıyormış. Teneffüste olta?

Ortaokulu babam sayesinde bitirdim. Liseyi kopyayla geçtim. Üniversitede bir amfiye dayının adını verdiler. Yüksek lisans tezimi ben okumadan yazdım. Doçentlik sınavı masrafsızdı. Akdeniz'de bir adada profesör oldum. Adım Dürüst İşbilir.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://frantey.org

SELÇUK ERDEM

UZAY YOLCULUĞU 1981

17. BÖLÜM

ŞU YILDIZ BİZİM YILDIZIMIZ OLSUN MU?

Şehit Selma Bayındır İlköğretim Uzay Gemimiz Mars'a doğru yol alırken günlerin büyük kısmı sıkıcı, geri kalanı da daha sıkıcı geçiyordu. Sabahın ilk dersi matematikti, sınıf arkadaşlarım uykulu gözlerle öğretmenimizin anlattığı şeyleri anlar gibi yapmaya çalışıyordu.
Öğretmenimiz Mahmut'u tahtaya kaldırdı. Mahmut problemi çözemeyince de kafasını donk donk diye tahtaya vurmaya başladı. Sınıf eşyalarına zarar vermemeliyiz! Kafasına vurulmasına rağmen Mahmut problemi çözemeyecek gibiydi. Belki de kafaya vurmak işe yaramıyordur. Ama uykusu bayağı açıldı.

Biz de fırsattan istifade, Engin'le fısır fısır muhabbete dalmıştık. "Peki o zaman uzayın sonunda ne var?" diye soruyordu Engin.
"Uzayın dışında bir şey yok arkadaşım."
"Ama tam bittiği yer var ya..."
"Yer yok işte oradan sonra. Yer dediğin şey bu uzaya ait bir şey." Tam anlamadığınız bir şeyi anlıyormuş gibi yaparsınız ya, o da zevkli bir şey değil midir yani?
"Belki oradan sonra cennet vardır" dedi Engin.
"Orasına karışmam ben" dedim, hiç sorumluluk alasım yoktu o anda.
Engin kendi kendine mırıldanarak "Cennet o kadar da kötü bir yer olmayabilir" diyerek düşüncelere daldı.

"Çok güzelmiş" dedi çifte yıldızlara bakarak. "Güzeldir. Tabii binlerce yıl önce ölmüş olabilirler" dedim. Döndü yine ters ters baktı. Kızlara bilimsel verilerle yaklaşmamak mı gerekiyor, anlamadım gitti.

O sırada bütün öğrenciler ayağa kalktı. Biz de kalktık tabii. Müdür girmiş sınıfa, arkasında da müdür yardımcısı.
"Oturun çocuklar, lütfen siz derse devam edin Necla Hanım" dedi Müdür. Öğretmenimize ter bastı, nasıl derse devam etsin kadın. "Aferin Mahmut, otur yerine evladım" dedi. Balli Mahmut sevinçten uçarak yerine geçti. Öğretmenimiz dersin başında anlattıklarını sağkı yeni anlatıyormuş gibi tekrar anlattı. Böylesi çok daha güvenli tabii.

Teneffüste kendimi dışarı atıp uzay gemimizin kuru havasını derin derin içime çektim. Engin omzuma vurdu, göz kırparak "Üzülme arkadaşım, boşver!" dedi. Sonra da koşa koşa tuvalete doğru gitti.

Tek başıma dolanırken Mercan'ı gemimizin penceresinden karanlık uzayı seyrederken buldum. Bu kadar güzel seyredilir mi uzay ya! Mercan'ın yanına yaklaştım, dönüp bir göz attı ama ses etmedi. Uzayı seyretmeye devam etti. Hemen söyleyecek ilginç bir şey bulmak istiyordum, ama kalbim yerinden çıkacak gibiydi. Müdür derste yanıma geldiğinde kalbimin çıkması gibi değil de böyle tatlı tatlı ölmek gibi bir şey hayal edin...
"Şu yıldız ne kadar parlak" dedi Mercan. Parmağıyla göstermedi ama anlaşılıyordu hangisini kastettiği.
"O yıldız değil, Jüpiter" dedim. Ters ters baktı bana. Ne yani, yalan mı söyleyeyim? "Peki şu parlak yıldız? O da başka bir şey mi çok bilmiş beyefendi?"

"Yok yıldız, ama aslında o da birbiri etrafında dönen iki yıldız. Biz tek gibi görüyoruz."
Bu hoşuna gitti galiba, "Çok güzelmiş" dedi çifte yıldızlara bakarak.
"Güzeldir. Tabii binlerce yıl önce ölmüş olabilirler" dedim. Döndü yine ters ters baktı:
"Sen niye böylesin?"
Ben niye mi böyleyim? İyi valla, astronominin suçu da benim başıma patladı. Cahil cahil mi bakalım yıldızlara?
"Biraz canım sıkkın" dedim, sonra soru sormasını bekledim. Sormayınca "Derste müdür geldi bizim sınıfa" diye devam ettim.
"Sonra?" Yaa işte, şimdi meraklandırıcılı oldu, değil mi?
"Sıraların arasında dolaştı. Herkesin sırasına baktı." Azıcık bekledim, güzel gözlerini kocaman açsın diye. "Sonra benim dergimi aldı."
"Ne dergisi?" diye sordu hemen, ama duymamış gibi uzaklara baktım.
"Aslında derste dergi okumuyordum, sıramın altında duruyordu. Durması da yasakmış demek..."
"Ne dedi? Çok mu kızdı müdür?"
"Bir şey demedi. Dergiye baktı, sonra [illegible]
[illegible]
"Belki okuyup geri verir?" dedi Mercan, nereden bulduğunu anlayamadığım bir iyimserlikle.
"O ne anlar Asteriks'ten filan. Herhalde yırtıp atmıştır dergiyi ya da yakmıştır. Büyük ihtimalle de önce yırtıp sonra yakmıştır" dedim. "Yenisini alırsın" dedi.
"Öyle tabii ama..." Ama uzayın ortasında nereden bulayım; yanımda getirdiğim tek dergiydi o. Çok güzeldi ian. Müthiş öyküler vardı içinde. Karikatürler de vardı, bilim köşesi bile vardı. Öğretmenimiz dersi anlatırken müdür köpekbalığı gibi sıraların arasında dolaştı, en sonunda da yanımda durdu. Köpekbalıklarına da ayıp etmek istemem ama içlerinde şerefsiz bir tane vardır mutlaka; onun gibi diyelim. Kıllı eli sıramın altına uzanırken kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Dergimi alıp sayfalarını çevirdi. Sanki içinde hamamböceği ölüsü varmış gibi tiksinerek baktı dergime. Sonra katlayıp arkasındaki yardımcısına verdi. Bir yorum filan yapmadı ha. Niye aldın lan dergimi? Sen ne anlarsın o öykülerden, göt? Okumadın bile. Bir gün bes de dergiler yapıp senin GÖT olduğunu yazmazsam... Koca harflerle yazarım belki de. Yeminlen!

Müdür gidince öğretmeniniz sanki havaya söylüyormuş gibi "Bir daha sınıfa dergi getirmiyoruz çocuklar" dedi. Götler sizi. Hayatında kaç çizgiroman okudun gerizekalı salak? GÖT! Farkında olmadan yüksek sesle söylediğim galiba sonuncusunu, Mercan'ın irkildiğini fark ettim. "Sana demedim onu" demeli miyim şu anda, yoksa hiçbir şey olmamış gibi yıldızlara mı bakmalıyım?
"Müdür belki bu ders sizin sınıfa gelir. Yani... Sen dikkat et" dedim gözümün yaşardığını çaktırmamaya çalışarak.
"Resim yapıyor musun?" diye sordu Mercan. Bu kızı bu yüzden seviyorum işte.
"Bu hafta Ormancılık Haftası resmi yapacağız resim dersinde. Bakalım, aklımda birkaç fikir var, ama daha düşünmek istiyorum." Çok ciddi düşüncelere dalmış gibi söyledim bunu.
"Aa, biz de orman resmi yapacağız" dedi. Ulan üçüncü sınıfta da mı devam ediyor? Canımızdan bezene kadar da bu resimlerden yapacağız herhalde. Neyse, sonuçta ortak bir dersimizin olmasına çok şahane bir şeydi.
"Ben çölleşmiş bir yerde ağaç diken çocuklar çizeceğim" dedi Mercan.
"O da bir fikir tabii. Gerçi öğrencilerin yüzde doksanı o resmi yapacak" dedim. Al işte, yine ters ters baktı bana. Kızlara bilimsel verilerle yaklaşmamak mı gerekiyor, anlamadım gitti. "Belki toprağa çocuk diken ağaçlar çizsen?" diye bir öneri attım ortaya. O evrensel fesupanallah hareketini yaparak başını çevirdi, ama azıcık güler gibi de oldu. Hatta kesin gülecekti de kendini tuttu.
Bir şey daha diyecektim ki ders zili çaldı. Çocuklar koşalanıyormuş gibi yanımızdan koşarak geçtiler.
"Sen dönsene sınıfına artık" dedi Mercan. Üçüncü sınıf olması ona daha çok zaman veriyordu sanki. Kıpırdamadım yerimden. Öyle yıldızlara bakmaya devam ettik.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://ranley.org

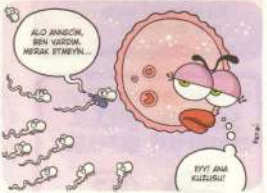

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER: *Çalışmamak*

Yan gelip yatayım, bir şekilde hayatımı sürdüreyim... Bu, en sevdiğim şeylerin başında gelir. Dolayısıyla çalışmayı sevmem. Çalışmamaya ise bayılırım. "Çalışmayı özledim abi, yeterartık bu kadartatil" diyen insanı hiç anlamam. Lan tatilin yeteri mi olur, mal mısın? Tıpkı "Aaa ben öğlen yemeği yemeyi unuttum" diyen insan kadar anlamadığım bir canlı türüdür bu. Bu tipten adama ilk olarak ilkokul öğrencisiyken rastlamıştım. Sınıf arkadaşım, aynı zamanda mahalleden de arkadaşım olan bir sığır, yaz tatili başlayalı henüz 15 gün olmuşken "Ben okulu özledim yea,sıkıldım tatilden, hadi okul başlasınartık" diye iç geçirmişti yanımda da elimden zor almışlardı denyoyu.

Bir kere çalışmamak için herhangi bir kualifikasyona, efendime söyliyim birtakım aparat araç gereçlere ihtiyacın yok. Dünyanın en kolay şeyi. Bak böyle bir iş yaparken falan bir anda duruyorsun, oluyor. Diyelim elinde kazma bir yerleri kazıyorsun, hop kazmayı bırakıp durduğun anda çalışmamaya başlıyorsun. Dünyanın en güzel eylemi. Ben çalışmamaya tüm öğrencilik hayatım boyunca özen gösterdim. Ama sistem öyle saçma kurulmuş ki çalışmayınca sonradan daha çok çalışman gerekiyor falan, bayağı büyük bir dert. Halbukibir kolaylıksağlanmalı bu konuda. Gergi şu aralar sanırım (sistem yine değişmediyse) sınıfta kalmak diye bir şey yok. Çalışmama eylemini kolaylaştıran bu durum için yetkililere ne kadar teşekkür etsek az. Benim zamanımda olsaydı sistemin ne kadar mükemmel işlediğini bizzatyaşatarakgösterebilirdim yetkililere. Ulen yetkililer...

Dergi işleri için de mümkün mertebe çalışmamaya çalışıyorum. Ama işte bu cümleden de anlayacağınız gibi çalışmamaya çalışırken zaten çalışmış oluyorum falan saçma sapan bir durum. Her hafta "Yea ben bu hafta köşeyi çizmeyem mi?", "Bobo'nun yerine ilan mı girsek?", "Ay yazıyı yazmıim ben, ha, ne dersiniz?", "Lan bari yazının vinyetlerini yapmayayım vicdansızlar!" falan derken bütün bunlar yetmezmiş gibi bir de arada gündem işi sokuşturuyor adiler. O Faruk yok mu o Faruk! Hep onun başının altından çıkıyor bu işler. (Fak yu Faruk!)

Misal Kaan kardeşim (Sezyum) bu çalışmama işini şahane beceriyor. Adamı ne zaman arasam paso yatış teknolojisi üzerine çalışmalarını dinliyorum. Ama sizim sızım sızlanma konusundaki çalışmalarını da ayrıca takdir ediyorum. Herif hem fullü yatıyor hem de "Eaabi sen tabii yolunu buldun işin iş gtk, biz burada acımızdan yatıyoruz" diye söyleniyor. Yatıyor ama çalışıyor. Benim idolüm Kaan ama bundan haberi yok gerzonun hayatta da söylemem, sonra gelip sigara falan otlanıyor.

Çalışıyormuş gibi yaparak yatan bir başka arkadaşımız ise Bobo. Bu kıllı götelek, sorsan (yani kendisinin bu soruyu anlayabilecek, akıl süzgecinden geçirip mantıklı bir şekilde cevap verebilecek bir altyapısı olsa) sana kendi görevlerini "Eve bekçilik yapmak, bir sıkıntı olduğunda ev sahibine haber etmek" olarak sıralar fakat henüz yattığı yerden gerekli gereksiz havlaması dışında bir numarasını göremedim. Bu hafta biraz dert yanmış gibi oldum ama çok doluyum lan, öyle böyle değil. Hayal benim yaşayan Kaan ve Bobo. Dur şu yazıyı bitireyim de gidip Kaan'ı dövüp Bobo'nun ağzına sıçayım! (Şaka lan şaka! Bobo'yu da Kaan'ı da çok seviyorum.)

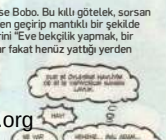

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://farley.org

ORTAM
En telmaşa adam
sonmezkarakurt@gmail.com

özet:
KORAY'IN KANKASININ CADDEDEKİ EVİNDE HAZ KLANI SABAHI ETMİŞ, ÜÇÜ DE HAVLU BORNOZLU BİR POZİSYONDA DURUMU HAZRETİME SUNDUNA GEÇMİŞLERDİR. GECEKİ BEYAZ ÇİLEĞİN BIRAKTIĞI DEPRESYİNİ AŞMAK İÇİN DE KORAY DUŞADAN ÖZEL BİŞEY SARMIŞTIR İYİ Mİ, TAM O ESNA EV SAHİBİ TOLGA GELİR...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ODA ISISI

DOĞAN
oguzsarp@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ORTA DÜNYA

Emirhan Parker - Emir Sağlam
Güven Bilge - İlker Altungök - Mert Dolapçıoğlu

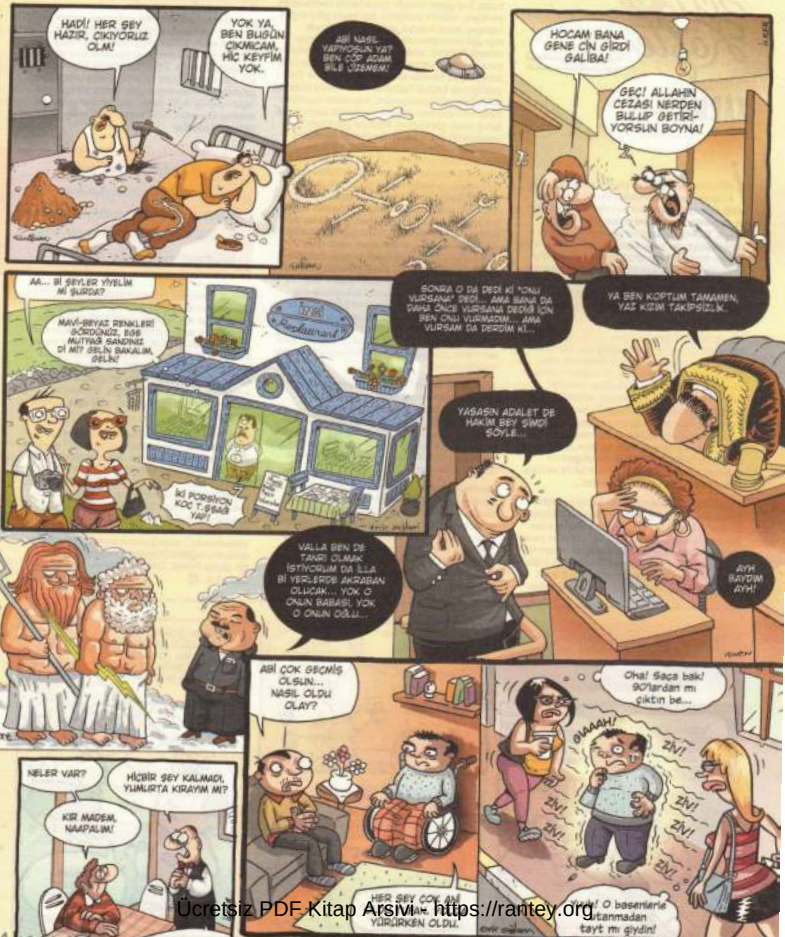

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

SEYİT ALİ ARAL

KARMA

İyilikyap iyilik bul, kim kazanmış kötülükten, kötünün başınageldiğimedikolmaz, kimsenin ettiği kimseye kalmaz nırının nınırn... Evet, evet bir zamanlarının favori çocukşarkılarından biriydi. Televizyonda cicoz gibi yan yana dizili korosöylüyordu, sağa sola sallanasallana. Ağaç yaşkentornaya daha rahatgiriyor o bakımdan. Cinsiyetçi, ağır şekilde ötekileştiren bir atasözü de var "Köyyanar orospu saçını tarar." Amman terbiyeli olalım diyorsak "deli kız"ı kullanmamızı tavsiye etmiş o fena kadın lafı yerine, söz sahibi yüce atalar.

Sonra"karma" diye bir nane dolaşır oldu. Yani; her şeyin içinde bir nedensellik var. Tarımız hiç kimseyi cezalandırmıyor. Sevimsiz, bön, akıllı, masum, kadın, erkek, çocuk ve bilumum tür ile ne diye uğraşsın?Kendisi, evrenin derinliklerindeyeni eğlenceler, ortamlara akmak var iken aga sistemi kurmuş. Bu hesabagöre her an ne diye strese girsin ki efendim?Neymiş karma; insan kendi karmasının meyvesini toplar, ne ekerse onu biçer. İyi isen zevkvereen meyveleritopluyor, kötülükve sevgisizlik abonesi isen acı, hastalık ve mal kaybı vesaire. Çok affedersiniz ama madi oradan...

Yağmurda sümüklüböcekleri ezmemek için baletgibi süzülüp gördüklerimikenara atıyorum. Kuşlar yemlenirken ürkmesinler diye açıktan geçiyor ve ayrıca şahsen buğday verirken yazın deniz kıyısından getirdiğim birkaç avuç kumu yemle karıştırıyorum, yumurta kabukları kalın olsun, önümüz kış. Öpüşen, muhabbet eden yavuklu gördüğümde kazara göz kayar, sakın ha. Hiç o tarafa bile bakmıyorum. Dikkatleri, birbirlerine yoğunlaştırdıkları o bağ kopmasın. "Rahatsız etmeyin lan gensleri!" şualarımla "cık cık cık" nidasında kim varsa nazar atıyorum hatta. Eve gelen misafir çocuklarına numaradan yeniliyor, onlarla yediğimiz her şeyin çekirdeğini toplayıp oraya buraya, gezmeye gittiğimde toprağa savuruyorum. Kuş, böcek beslensin, olmadı filizlenir, mister gibi gübre olur. Markette yere düşen nevarsayerinegeri koyuyor, az ürün almışkişiye kasada sıra veriyor,raftaki bir ürünü çektiğimde boşluk kalmasın diye reyonu düzeltip bulduğum gibi bırakıyorum. Asansörü ineceğim katta terkederken mutlak zemin kat düğmesine basıp aşağı gönderiyor, kabinde yalnızken osurmadan önce, kapalı ise derhal panelindeki vantilatör düğmesine basıyorum. Gece havanın don yapacağı günlerde, unutan komşunun sileceklerini kaldırıyorum. Sahilde lodos sonrası ağzı kapalı ne kadar midyegörürsemdenize geri fırlatıyorum. Tuvalete ve lavaboya düşen örümcek, sinek ve tüylü haşereyi tuvalet kâğıdını fırtfırtdürüp ip haline getiriyor, dubudubudiye helikopter sesi yaparak "Sahil Güvenlik kurtarma dalgıcı. Size yardımcı olacağım sakin olun!" diyekuburun içine bağırarak, o azgın dalgalar arasındaki okyanustan, hayata döndürüyorum omurgasız kardeşlerimi. İçiltensigara küllerini toplayıp gümüşçü,tatlı satan arkadaşlarıma veriyor, dışarıdaki dostlara bıraktığım suya bir aspirin, birsupradinezip koyuyorum. Bunları vay ben ne kadar muhteşemim, çok süper iyiyim (kime ve neyegöre),aferin lan bana, beni sevmeniz için hayatınıza bilesizarım minvalinde anlatmıyorum.

Aslında siz de böylesiniz. Elde avuçta, akıl ve yürekte ne var ise paylaşarak yaşayıp gidiyorsunuz işte, dünyayı utandıracak iyiliklerinizi. Bu hayatın bile hak etmediği nice fedaları valla gördüm, biliyorum. O zaman nedir bu rezillik kardeşim? Kişisel olarak hayatta hiçbir işim rastgitmedi bugüne kadar. Dünyanın en talihsizadamıyım.

Randevu ile gidersin devlet dairesine, bekle, işe gireceksin, evraklara o pastel renklidamgalar vurulacak.Sistem bin milyor kişidedeğil, sıra bana geldiğinde çöker. Sistem onarılır elektrik gider, elektrik gelir o gün, o memurunmoralı bozuktur adını yanlış yazar, tekrar o daireye gelip düzeltmen için. Camları silersin yağmur yağar. Bamyoya girersin sigorta atar. Sigortayı açmaya çıkarsın yarı köpüklü, bornoz ile kapıda kalırsın. O gün ev sahibinin yeni kiracı adayı ile gelesitutarfaça façaya karşılaşırsın.

Çok kakam var, hatta o kadar ki böyle lili diye kıçımdan dil çıkartıyormuşum gibi bir his. Tutarım ne olacak, daha önce de tutmuşluğum var,biliyorum. Birdenfark ediyorum,cırcır olmuşum, amanın, meydey. Ama içim rahat, sakin ol evlat (g.tüme dedim). Eve 50 metre kala ver deparı. Lakin apartmanın kapısı ve kilidi değişmiştir o gün. Zilleri çaresiz bir kibarlıkla yoklamaktan hepsini yumruklamaya giden süreç aslında çok kısaymış meğer. Sonuç komşuların hiçbiri evinde değil. Belki "prt"tr diye yoklarsın sistemi. O, yoooo, "crt" hatta "şart" imiş, istikamet paçalar.

Hayat, ne ekersen onu biçemediğin acayip bir şeydir. Mevcut olasılıklardan birinin, bir anını mecburen yaşadığın süredir hayat.

Demek ki neymiş, hayat ne ekersen onu biçemediğin acayip bir şeymiş. Hatta karşına çıkan ne var ise, sadece mevcut olasılıklardan birisinin, bir anını mecburenyaşayabildiğinsüre imiş. İyi kalpli,yüksekahlaklı vederin bir insan olduğundan hayat sana iyi davranmıyor, hatta bir hayli de çitiliyor naifliğin ölçüsünde.Akıllı, aptal, saf, naif, güzel, çirkin bir şekilde doğarsın. Ama katil, hırsız,yancı,yalancı,ahlaksızve cahil olmayıbile isteye tercih eder öyleolmaya uğraşırsın...

Dolayısı ile bir gün köy cayırdayıp insanlar haykırarak kömüredönerken "deli kız" yüzünde müstehzi bir gülümseme ve hatta içinden bir şarkı mırıldanarak boşuna gevrek gevreksaçını taramayacak, kızmamak lazım. Politikacı adı altında bir alay sersemin ve sülalesinin inadı, mezhepçiliği yüzünden kimimizin ölüp geri kalanımızın ruh hastası olduğu bu hayatı, kenar süsü gibi yaşarken. O makam ve sarayın, kof söylemlerin, yalan üzerine kurulan tüm bu sistemin ciğerini hatmettiğinden var elbette bir görüp bileceği. Onun da "karma"sı buymuş demek ki.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Akşamsefası

ÖZER AYDOĞAN

aydoganozer@gmail.com

OZAN ÖNEN
www.twitter.com/ozanonen

ŞEKKLİYORUM

■ **Muz** nedir? **Sarı, tropikal bir meyve** mi? **Chiquita** mı, **Dole** mi, **Del Monte** mi? **Beneklİ** mi, **beneksiz** mi? Bi' başkasının aklına bir **Ecuador** malı değil de, senin muzundan daha eğri, **yeşil bir Anamur meyvesi** gelmiş olamaz mı? **Senin aklındaki muzla onun aklındaki muz, tıpatıp aynı muz mu?**

■ Ya **filozof**ları neden **"kel, sakallı, aksi, suratsız, huysuz, dünyadan elini eteğini çekmiş adamlar"** olarak tasvir ederler? **Yatak odasında** veyahut **atlıkarınca tepesinde felsefe de yapabilen, laf ebesi, mutlu ve neşeli kadınlar** da mümkün değil mi?

■ **Aşk** gibi **öngörülemez** bir hâlde dahi, belli bir **sevgili karikatürü** olmanı beklemezler mi? Bu **arketipçi terör**, her tarafa neden muktedir? **"Ya hep ya hiç"**ci, **"ya o ya da bu"**cu, **"ya öylesindir ya da böyle"**ci, **"bitaraf olan bertaraf olur"**cu **özgürlük kanaati**, çirkef bir **mahkûmiyet hükmü** değil mi?

■ Bir **bomba**, bir **oyuncak** veyahut **tatlı bir plaj ansı**z da olamaz mı **muz**? Muz, **bir yaz günü** demek de olamaz mı **tatlı dilerin ülgatında**? Veyahut **Filistin** demek olamaz mı **muz**, **Ortadoğulu** bir çocuğun kafasında? **O bir tek muz, hangi muz oluyor muz dediğinde?** Ya **muzun muzluğu?** Ona n'oluyor?

■ **Charlie Chaplin**, onlarca kişinin katıldığı **'Charlie Chaplin Benzerleri Yarışması'**na katılıp da **üçüncü** olmuş; yani aynı ortamda **Charlie Chaplin varken, Charlie Chaplin'den daha Charlie Chaplin olduğu düşünülen iki kişi daha varmış başkalarının yargılarına göre**. Bunun üzerine bile ciltler dolusu yazılabilecek mizahi bir dünya hâlinde, sen hangi kesinlikten böyle eminsin?

■ **Evliya** olmasını beklediklerimiz **eşkıya**, **eşkıya**olduklarını zannettiklerimiz**sevliya** çıkmadı mı? Bu **kesinlik yanılgısı**nda aşkın karşısınaseksi, felsefenin karşısına dini, mizahın karşısına hüznü, spiritüelizmin karşısına bilimi, okulun karşısına cehaleti, siyahın karşısına da beyazı dikmedik mi? **"Bir ihtimal daha var"**cılar nerede?

■ **Olabilirlikler aşkına** soruyorum: Kelimeler, çağrıştırdıkları anlamlardan ve anlamlarda ima ettikleri varlıkların asıllarındanayrıksı olabiliyorlarsa, **muzun muzluğu**, **Charlie Chaplin**'in de **Charlie Chaplinliği** hakikaten nedir? Her kelime, **dublörün dublörü** değil midir? Peki ya **Chaplin**'in **sessiz sinema** yapmış olmasına ne diyorsun?

■ **Şekk** nedir? **Bir şeyin varlığına ve yokluğuna eşit derecede kani olmak,** desem? **Tereddüt ya da şüpheden ziyade bir tür berrak zandır şekk** ve **bu zanın içinde ne salt kabul vardır, ne de salt reddediş**, desem? **Bir eşitlik delâletinin, genele dair hâkim bir kuşku hâlinin orta avlu meşrebidir şekk,** desem? Kırbaç gibi şaklamaz mı **şekk**? Aklında,dilinde, her an, her yerde?

■ **Şekk!** Övülmeyi hak etmiyor mu deli gibi? **"Olabilir"**, bu **galaksinin en kesin manasını barındıran hükmü** olmayı hak etmiyor mu? Ya bu yazı? Kendi çelişkisine bile meydan okumayı hak etmiyor mu? Ya ben? Bu belirsizlikte yazı yazmadı, bana yanmalar bir kadınıçok sevmişim gibi seviyorolamazmıyım?☺

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://ranter.ev...

Akşamsefası

YUMURTALAR

"Penguen Dergisi'ne nasıl karikatür gönderirsem?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yumurtalar/bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Cihan Topçu

Emir Kızıltan

Barbaros Altuğ

Berkay Yaşar

Alp Uzunoğlu

Ayberk Şentürk

Hüseyin Şener

Yunus Emre Gündüz

Gürdem Sındıraç

PENGUEN

SAHİBİNİN MEDYA (TİC. ŞTİ. İMTİYAZ SAHİBİ: SELÇUK ERDEM. YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: FARUK KAYA. YAYIN KURULU: ERDİL YAŞAROĞLU, SELÇUK ERDEM, SERAP MÜDİR: A. GÜLSÜM AKŞİT

MİZAH İLİŞKİLERİ: SELÇUK GÜLEŞEN

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ - 8 EKİM 2015 - SAYI: 0

HAFTALIK YAYGIN SÜRELİ YAYINDIR - ISSN: 1303-1279

www.penguen.com

facebook.com/penguendergisi
twitter.com/penguendergi
instagram.com/penguendergi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Akşamsefası

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Akşamsefası

HAFTALIK
www.penguen.com
PENGUEN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

PENGUEN Gündem

Ankara'daki katliam sonrası, gazetecilerin "İstifa edecek misiniz?" sorusu üzerine gülümseyen Adalet Bakanı Kenanİpek tepkiçekti.

İçişleri Bakanı Selami Altınok, Ankara'daki bombalı saldırıya ilişkin "Güvenlik zaafiyeti olduğunu düşünmüyorum" dedi.

Ankara'da patlamanın gerçekleştiği nokta, MİT'e 3 km, Emniyet'e ise 1 km uzaklıkta bulunuyor.

AMBULANSTAN ÖNCE TOMA! Ankara'daki patlamanın ardından ambulanstan önceTOMA geldi.Polis, tepkili vatandaşlara biber gazıyla müdahale etti.

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sezyum Çizen: Cem Güventürk

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

7 Haziran seçimlerinden bugüne,yurdun çeşitliyerlerindekiterör olayları hız kesmeden devam ediyor.

Her şeye 'HAYIR' diyen Devlet Bahçeli, Ankara'daki terör saldırısı sonrası Başbakan Davutoğlu'nun görüşme talebini de reddetti.

Terör saldırısınınmağdurlarıyerine, soğukkanlı analizciler TVekranlarındoldurdu.

YEREL GASTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

İNSANLIK AYIBI MANŞET!!!

(Bazı gazeteler bomba olayıyla ilgili insanlık ayıbı manşetler attı. Bizim de atmamız istendi ama olay fena ötesi. Utanılık böyle attık manşeti) İşte haber içeriği: **"Ateistler öldü"** İlan diye tarifsizdik. **"Kesin kendileri yapmıştır"** utanmazdık. **"Hahaha hohoho"** kendini bilmezdik. **"Önlerin ilişkisinde adı olan kişi yaşıyor, rakamları aberleşiyor"** yasp haber sonuna "Kimliği karanlıkaydınlık, ilan kişi eşleşmiş" yazma çakalığı. **Bi de sadece dört kişi öldü velia billa...**

Kaşem Var Yazı-yorum!

Asım Velioğlu

LEVENT KIRCA'YI KAYBETTİK!

"Ya terak adam ölmeden önce bütün hevesler dalga geçiyodunuz. **'Levent Kırca bitti abi yea'** (alfan hevesle uçuşuyodu)" Bu sözler Varoş Hasan'a ait. **"Valla ben gülüyodum sarhoş şakalarına**, hükümete karşı çok şey diyodu komedisinde, hatası o oldu. Onu yapmasa, komik suratıyla bütün kanallarda yer bulurdu. **Çünkü ben gülüyosam kanallarda akan sular durmaz foşurdar**, TV kanalı su kanalı olur, para olur, şan olur hısa" dedi. Şeklü Beng Seclat ise "Cem Yılmaz zamanında **'Gülürürken düşündürmek ne yea?'** dediydi o zemanden beri hiç duyar kesmiyorum internette, çünkü yani gülürürken düşündürmek ne lan?" dedi. Ne olduğunu araştırdık. Google dedi ki: Kemal Sunal, Ferhan Şensoy, İsmail Dümbüllü, Münir Özkul, Aziz Nesin, Nejat Uygur, Neşretin Hoca. Levent Kırca. **Ayrıca internette köy enstitülerinin de gülürürken düşündürmek gibi kapatıldığını öğrendik.** Halkımız zahil kaldı tabii. **Eğitim şart!** Natbur Faruk Atş "Bizim İşyeri Kadıköy'de, adamı hep gürüyonum. Rahmetli sakin yürüdü. **Bi kere 'Del işelim sarhoş' dedim, iyki işmiyomuş lant**. E iyki işmiyosan niye bu hastalık?" dedim. **Bayağı, olgun gözleriyle bakt gözlüme** [illegible] kaybettik...

Efendim, bu karanlık günlerde yazıçin oturdum. Saatlercetek kelime yazamadım. Ilk yazımın gereken bilgisayarın şifresiydi. Şifreyi unutmadım, korkuyodum sadece. Bilgisayarıçalınapatlar diyededeğil bu korku. (Kibu bileolasıartık.)Ne yazacağımı bilmemekten korkuyorum, korkuyuyazacağım. Çokpis betimlerim de anla işte,ateşler "harrr"diyesarar etrafını.Ya kaçarsın yasaldırrsınyada donupkalırsın.Bu seçenekler şudurumda bir işimize yaramaz. Başka seçenek için korkuyu yenmeliyiz. Bilgisayar şifremi söyloyorum belki işinize yarar. Şifrem:"aslanyurek".Çünkü şifrelerkarakterimizi eleverir, karmaşıksa korkuyosunuzdur. Korkunurkarşıyıolgunluktur. Babalarşifresini12345 yapar, rahatlığa bak.Bombacıkorku ateşlerimize selam etti, "Hepinizi harrriyorumcalarını!"dedi.Üç seçenekile kontrol edebileceği sizlerçinbirazpsikolojiöğrenin istedim. Ilk cümlesidir "Korkmayın"

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

MISTER NO: Her şeye "HAYIR" demesiyle ünlen en MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli, Başbakan Davutoğlu'nun görüşme talebinin ardından, yaşanan terör olaylarıyla ilgili CHP'li Kemal Kılıçdaroğlu'nun görüşme talebini de reddetmiş...

ZAAFİYET BİZİM İŞİMİZ: En az97 kişinin öldüğübombalı saldırı sonrası "Güvenlik zaafiyeti" olmadığını iddia eden ve Başbakan Davutoğlu tarafından, terörle mücadele konusunda en tecrübeli bakanlardan biri ilan edilen İçişleri Bakanı Selami Altınok'un görev süresin ce167 sivil, 123polisve asker yaşamını yitirmiş...

TÜRKİYE BÜYÜK KIYAK MECLİSİ: Sadece 32 saat mesai yapma şan sibulan geçici hükümet vek illerinin sosyal güvenlik primleri, çalışmasalar bile 4 yıl boyunca Meclis bütçesinden karşılanacakmış. Her işin başı sağlık, yaşasın Torba Yasa ile geçirilen kimi kanunlarmış...

ÖLECEK ÖLECEK O KADAR: Yeni Akit, tiyatrocu Levent Kırcahın ölümünü "Ünlü alkolik tiyatrocu Levent Kırca, karaciğer kanseri sebebiyle kemoterapigör düğü hastanede öldü" şeklinde duyur arak, bir kez daha kendine yakışan nefret dilini kullanmaktan geri kalmamış...

ADALETİN SAYGINLIĞI: Diyarbakir'da, 14 yaşındaki üç k z çocuğuna cinsel istismar suçundan 150 y l hapis istemiyle yargılan an U , 'saygın tutum' indirimi uygulanarak 10 yıl hapis cezasına çarptırılmış...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

ECE TEMELKURAN

BOMBALAR PATLARKEN BİZİM KÜÇÜK CEHENNEMLERİMİZ...

Önce böyle bir yazıyı yazmamak için epey uğraştıktan sonra yazmak zorunda kalmama neden olan küçük hikayeyi anlatmalıyım.
Gece. Bir kıyı köyündeyiz. Ormanlarla çevrili bir koyda. Orta halli bir yazlığın bahçesi. "Joe" adlı, ayakları dışarı basan, galiba yüz yaşında bir köpek yerde yatıyor. Joe, yedi düvelle dost. Kediler filan üzerinde yatıyor.
Joe'nun sahibi otuzlu yaşlarında, söz konusu köyde yaşayan bir adam. Adam, bahçede İstanbul'dan, Ankara'dan gelmiş beyaz yakalı bir grupla oturuyor. Çıntar mantarları ne zaman çıkar, patlakgöz balığı kaç metrede avlanır, gündüzleri durmadan uçan kırlangıca benzeyen kuşlar neden kırlangıç değildir aslında, narlar ne zaman olgunlaşacak gibi "yerli bilgiler"alınıyor adamdan. Adam da şehirden haberler almak istiyor, oralardaki insanların nasıl yaşadığı gibi çok mühim bilgiler. Kafalar gürül gürül. Nihayet, neden ve nasıl oluyor bilmiyorum, adam bana dönüp "Burada yaşamak zor abla" diyor. Uzun uzun gözüme bakıyor. Bir eli Joe'nun boynunda, seviyor. Kırık gülümsüyor. Öyle bir anlamla bakıyor ki ben de "Küçük bir kasaba, büyük bir cehennemdir" diyorum, "Arjantin atasözü bu." Tam "Ne züppe bir laf ettim" diye düşünürken gülümsüyor, başını Joe'ya doğru eğiyor:
"Abla susmak yetmiyor biliyor musun?"
"Konuşmak zorunda mı bırakıyorlar?" diye soruyorum. Sanki çok tehlikeli bir şey söyleyecekmiş gibi bakıyor bu sefer, anlatıyor:
"Facebook sayfasında abla, bunlar bayrak şeyi yapacaklarmış. Herkes toplansın, işte öyle yapalım, böyle yapalım, Kürtleri kovalım filan. Cevap vermedim, geçsin gitsin diye bekliyorum. Ama bu sefer telefon etmeye başladılar.

Bıkarsan onlardan biri olursun. Küçük cehennemine direnmezsen onların büyük cehenneminde çürüyerek ihtiyarlarsın.

Bunlar da benim iyi arkadaşlarım yani. 'Niye gelmiyorsun? Niye bayrak şeyine katılmıyorsun filan. İnsan söyleyemiyor abla."
Joe başını kaldırdı, her şeyi biliyormuş gibi değil de, her şeyi affediyormuş gibi bir bakış attı ikimize. Sessizlik o kadar uzadı ki o üzüsmüş soruyu sormak zorunda kaldım:
"Neyi söyleyemiyor?"
"Abla... Ben Bir Selahattin Demirtaş'ı seviyorum abla."
Gülümsedim. O da öyle:
"Ama işte söyleyemiyorsun. Küçük yer."
Başkaları da duyunca bu cümleyi, küçük trajediler büyük kahkahalarla kapatılabilirmiş gibi güldüler. Adamın başka çaresi kalmadı: "Kalk len Joe! Amma yattın ha!"

İLLÜSTRASYON: CEM DÖVÜTÖRK

Alaya alındığını hisseden insanların başkalarıyla alay etmekten başka çaresi yok çünkü. Herkesin dikkatinin dağılmasını bekledi adam yeniden konuşmak için. Fısıldadı:
"Abla ben yine aynı, HDP'ye vericem mesela. Selahattin'e veriyoruz tabii. Bu seçimleri niye yapıyor ki zaten!"
Neyse ki kimse duymadı. Küçük yenilgilerin küçük bir köyde büyük birer cehennem olduğunu anlayacak kaç kişi var zaten... Ya da küçük direnişlerin ne zekice manevralar gerektirdiğini...

Çaprazateş

Tam bu yazıyı yazarken, şu anda, "rezilliğin rezaleti" çıktı. Ankara'da, tıpkı Suruç'taki gibi bir bomba patladı. "Oluk oluk kan akacak" diyenler haklı çıktı, haklı çıkarıldı. Bir kere daha gördük ki, derin devletin aygıtları işsiz kalmaz. Hiç kalmadılar bugüne kadar. Ama insanlar da sosyal medyada "oluk oluk kan" arıyorlar. İnsanlar barış istediği için katledilenlere, yaralananlara can vermeye hastanelere koşuyorlar. Bir insanın davasına gücünü ölümüyle kanıtlamasından daha büyük silahları var ki -öldürmekten itibarsızlaştırmaya kadar her türlü mühimmata sahipler-

düşüncelerimizi artık sadece fısıldayabiliyoruz. Düşündüklerimizi artık sadece ima edebiliyoruz. Onlarınsa ellerinde dev iletişim makinalarıvar. Üstelikyalanlara inanacak kadar cahil insanları, kötücül insanları "imal ettiler". Topyekün savaşmıyorlar ki düşmanın yüzünü görelim! Pusu kuruyorlar. Yalan söylüyorlar. Gizleniyorlar. Kılık değiştiriyorlar. Ve sonuç olarak yıldırmak değil, yıldıramıyorlar ama biktırıyorlar. Hedef yıldırmak değil, hedef biktırmak. "Alın iktidarınızı başınıza çalın!" deyip küçük küskünlüklerimizle çürümemizi istiyorlar. Küssek mi acaba? Susmak mı? Alıp iktidarların başlarına mı çalsınlar da biz de kendi küçük hayatlarımızı içinde yaşasak mı? Bunu bir an için aklından geçirenlere yukarıdaki hikayenin devamını anlatmak isterim.

Hikayenin devamı

Joe yine yerde yatıyordu. Kendi evindeydi adam. Birkaç "arkadaşı" geldiler. Yüzlerdeki gülümsemelerin gergin olduğunu ancak hikayenin öncesini bilenler anlayabilirdi. Çaylar koyuldu, biraz sessizlik oldu. Gelenlerden biri sözgüleregirdi:
"Yav sen niye gelmedin bu bizim bayrak şeyine?"
Diğeri, adamın cevap vermesine izin vermeden küçük bir can simidi attı:
"Geldi de biz mi görmedik diyoruz arkadaşlarla?"
Üçüncüsü konuyu hafifletmeye çalıştı:
"Ne olacak canım! Bu hafta yapacağımıza gelir!"
Adam konuşmadı biraz daha, Joe'ya indirdi yüzünü. Eli, Joe'nun boynunda.
Adam sessiz kalınca gelenler ilerlediler:
"Bizim için mesele yok, biz seni biliyoruz. Ama diğerleri senin için öyle böyle diyorlar. Yani şimdi biz burayageldik ki sen zor durumdakalma diye."
Adam konuşmadıkça gelenler onu kendilerinden saydılar. Adam konuşmadıkça gelecek haftaki "bayrak şeyine" onun geleceğini önce varsaydılar, sonra inandılar, en son söz aldılar, randevulaşıp gittiler.
Adam, günü ve saati gelince, evden çıkmak zorunda kaldı. Çıkarken Joe'ya baktı, Joe ona baktı. Joe her zamanki gibi bakıyordu aslında ama adam bağırdı:
"Ne bakıyon lan!"
Adam şimdi meydanda onların arasında. Kameralar çekiyor, fotoğraf makinaları çekiyor. Adam, onlardan biri artık. Ama diğerleri bununla da yetinmiyor:
"Sen bağırmıyor musun yav? Bağırsana: Oluk oluk kan akacak!"
Şimdi adam bağırmaya da başladı, çünkü bir kere geldi buraya artık. Sonra hep bakıyorlar ona, yeterince bağırıyor mu diye. Adam da daha çok bağırıyor:
"Oluk oluk kan akacak!"
Çünkü bir kere bıktı artık, bıkıp sustu.
O akşam Joe'yu ilk kez dövdü.
Bıkarsan onlardan biri olursun. Onlardan biri gibi yaşarsın. Seni kendin gibi yaşa diye kendine bırakmazlar, bundan adın gibi emin ol. Adın gibi emin ol ki, küçük cehennemine direnmezsen onların büyük cehenneminde çürüyerek ihtiyarlarsın. İnsanlık onuru sadece şık bir kelime değil, insanın ruhunun ekmeğidir. Ayakta kalmaya, insan kalmaya yarar. Sakın bıkma. Bıkarsan düşersin...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

serkan altuniğne

serkanaltunigne@gmail.com twitter.com/serkanaltunigne

ÇALIŞIRKEN

serkan a. Öyle büükse gündemi ki hiçbişeyi sevesim yoklan, naabıcaz bu hafta?

sezyum Olm şu bakanlar kadar rahat olamadık bi türlü. "Köşelerdegecikmezaafı yoktur" diyeme dik.

ahsen Köşeyi erken bitir zeynoe cumadan gönderdin, gönderir göndermez de kaçtım İstanbul'dan, niye arayıp duruyosun babol?

faruk Bir yiğit ölmüş diyeler Zombi olmuş sesin duyalar Netten yeni sezon indiriyolar Voliking Det başlıceyin

barış Gün dem karikayı gönderdim, insan bi al dim diyece vapyazar müdür!

barış Çalışırken'e diyecekçok tadım yar ama yüzümü [illegible] beni koymayeri bibi.

sezyum Yazıyı bitirdiğimde işçileri bakanı hâlâ çaresiz gibi "Ders çıkardık, tedbir alıyoruz" diyordu. Ya ben sana daha ne diyeyim?

yeter Her an muhtarlara Nobel Ödülü verebilir bizimki.

serkan a. Köşemdeki adamları biraz gösteyimişim İyİymiş. Renklerinken topsrlar kendini diye nasıl güvendiysem artik!

kahedor Ne çalışması Faruk,uum, #hayatıdurdur eylemiinden haberin yok galiba senin!

faruk Zom bili 2+1, mezarlığa yürüme mesafesin de tarzı espirlerin den kurtulamayacaksınız olum!

dantekan Vinyet demişsin ama poster/çikaming! Ver dim yineşahane çizdim a bi

erdil Engüzelkapakhenüz bulunmamış kapaktır, naapçaz kapağı?

faruk Zom bili bili bi booom bom, zombiti bili bili booom! Hepinizin kafasının etini yiycem oolum, zombilik bunu gerektirir.

tazere Otoparkçı dürüm yapıyomuş, yermiyiz?

yeter Şahsen, zombi kültürü ve Çay Lobisi'ni birbirine yakıştırama dım, kahve olsa neyse!

sezyi-ali Çorba üzerine az kekik sezonumuz açılmıştır!

yeni "Erken gün dermem için Faruk beni teh dit etti" diye kendi kendine söyleniyo du. Sezyum!

sezura Size bi şey diyiim mi, BarışKazanacakkızlaaarr!

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

ARADAN BİRKAÇ YIL GEÇTİ, BEN GÜZEL SANATLARDA ANİMASYON OKUMAYA DEVAM EDİYORDUM. O YILLARDA ESKİŞEHİR SİMDİKİ GİBİ GÜZEL BİR ÇOCUKLU ŞEHİR DEĞİLDİ. SADECE ÖĞRENCİLERİN CON OLDUĞU KÜÇÜK BİR ANADOLU ŞEHRİYDİ.
ÖYLE ÇOK FAZLA GİDİLECEK BAR BAHÇE FALAN DA YOK O VAKİTLER. GİDİP PORSUK ÇAYI'NIN YANINDAKİ ÇAY BAHÇELERİNDE OTURUYORUZ. GİDİLECEK MEKAN AZ OLDUĞUNDAN 2-3 KİŞİ BİR MASAYA OTURUYORSUN, 10 DAKİKA SONRA MUHAKKAK BAŞKA TANIDIKLAR GELİYOR, OLUYORSUNUZ 10 KİŞİ.
MERHABAAA.
BEN DE O YILLARDA HEM AVM'DE İSTİYORUM HEM DE ROCK KAZANI İSİMLİ BİR MÜZİK DERGİSİ ÇIKARIYORUM, BU MASAYA GELEN GRUPTA BİR KIZ VAR, ÖYLE ARKADAŞ FALAN DEĞİLİZ AMA KIZ BENİM ÇİZER OLDUĞUMU BİLİYOR.
PEKİYİ, BAK BU OLGAY. OLGAY ROCK KAZANI'NDA ÇİZİYOR.
METALLICA'LI KAPAK VARDI YA ÖNCEN HAFTA YAYINLANAN, EN SON ONU ÇİZDİM.
BAHSETTİĞİN KAPAK METALLICA'NIN 'RIDE THE LIGHTNING' ALBÜMÜNÜN KAPAĞI, BİZ ALBÜMÜN KAPAĞINI DEĞİL'Dİ BAHSETTİĞİ.
YAA BEN ÇOK İSTİYORUM ROCK KAZANI'NDA ÇİZMEK. BEN YARDIMCI OLABİLİR MİSİN BANA? KİMLERLE GÖRÜŞEBİLİRİM, KİME GÖSTEREBİLİRİM İŞLERİMİ?
İLLÜSTRASYON, KAPAK FALAN ÇİZİYORUM.
BAKTIM BU DA BAŞKA Bİ MANYAK, BU BİRİYLE TİŞÖRTEN OLDUĞUM DEDİM.
ROCK KAZANI'NIN ÖZGÜR YİĞİT İLE BEN KURDUK, KADROMA BİZİM DERGİYİ BİRLİKTE ÇIKARAN BİRİ KİŞİ DAHA VAR Kİ BUNLARIN HEPSİ ÇOK ARKADAŞLARIMIZ. GERİYE KALIYOR İKİ KİŞİ. BU OLGAY DA O İKİ KİŞİDEN BİRİ DİĞİL. AMA OKY HAFİFSİNDEN ANTRENMANLI OLDUĞUM İÇİN SAKİN SAKİN KONUŞMAYA DEVAM.
ROCK KAZANI'NDA NE ÇİZİYORSUN OLGAY?
NE GÜZEL, YAA. EN SON HANGİ KAPAĞI ÇİZDİN MESELA?
BANA GÖSTEREBİLİRSİN, BEN İLGİLENİYORUM ÇİZİMLERLE.
BİLDİĞİN ABİ VAKA ÇIKTI OLGAY. DUR DEDİM O ZAMAN BEN DAHA DA İLERİ GİTİYORUM KONUYU.
O ZAMAN ÖYLE ÇİZİMLERİNİ ALIP GELİYİM MİT EV HEMEN SURADA.
CANLIK OL AMA.
HEMEN KOSTÜM GİYİP BAKKALDAN BİR ROCK KAZANI ALIP DÖNDÜM.
DERGİNİN ÖNCE KAPAĞINI GÖSTEREREK SAYFALARI ÇEVİRDİM. SON SAYFADA "MATTROCK" İSİMLİ BİR KARİKATÜR SAYFAM VARDI.
NASIL, MESELA BU ÇİZİMLER?
OLGAY DERGİYİ ELİNE ALDI, YANİ KENDİSİNİN ÇİZDİĞİ OLDUĞUNU BİLİA EYYİĞ DERGİYİ ELİNDE TUTARAK BAKIYOR ADAM. HAYATIMDAKİ EN ABİŞİRO MANZARALARDAN BİRİNİN ORTASINDAYIM O AN.
BUNLAR ÇOK KOMİK ÇİZİMLER, BEN BAYILDIM ÇİZİMLERİNİZİN ARSLANDA.
DAHA BEN BU ADAMA NE DİYEYİM? HİÇBİR ŞEY DEMEDİM, HAYDE Kİ MASKARALIĞIMDA BİR ARKADAŞ ÇOK KLAS BİR HAREKET YAPARAK KONUŞ BAŞLADI.
MERHABA PEKİN, BİZ TANIŞMADIK... BEN MAZHAR FUAT ÖZKAN.
KÖPRÜ DE YANMAMIŞ, İŞİ DE ÖLÜMSÜZ, HAYATTAYMIŞ. KEŞKE...
ARADA MERAK EDİYORUM TAHİ, ROCK KAZANI'NIN SAHİBİ ÇİZERİ OLGAY VE SAHİBİ OKY ACABA SİMDİ NE YAPIYORLAR?
MERHABA BEN OLGAY. ROCK KAZANI'NDA ÇİZİYOR-MUŞUM...
BEN DE OKY-MİŞİM.
BURASI DA KİMMİŞ-MİŞ.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Barış Atar silsilesi

twitter.com/barisatar
barisatar@yahoo.com

BALTALI İLAH

Mustafa Sahici

MİNİ ÇAKAL

BARIŞ ATAR

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

AHMET ÜMİT

BİR BAŞKOMSER NEVZAT MACERASI

KÖREBE

"On iki sayısı önemli..."

Cinayet mahallindeki işimizi tamamlamış, benim emektar Renault'yla merkeze dönüyorduk. Daha doğrusu dönmeye çalışıyorduk; güzel şehrimizin, o baş belası trafiği adım adım ilerlememize izin veriyordu sadece.
"Galiba birileri suçu Oyuncakçı'ya yıkmaya çalışıyor Başkomserim" diye konuya girdi arka koltukta oturan Zeynep. Demek katil hakkındaki fikrini değiştirmeye başlamıştı. Üstelik ilk kez bu kadar kesin konuşuyordu. Kriminoloğumuzun görüşlerine değer verirdim, çünkü boş konuşmazdı. Ama yan koltukta oturan Ali benim gibi düşünmüyordu.
"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" diye itiraz etti. "Yeni bilgilere mi ulaştın?" İkimizin koltuğunun arasından uzattığı başını yardımcıma çevirdi.
"Evet, Oyuncakçı'nın rutiniyle ilgili öğrendiklerim de var, ama elimizdeki bilgiler de gösteriyor ki, bu cinayeti işleyen katiller farklı kişiler."
"Kovanı, kurşunu olay mahallinde bırakmadıkları için mi böyle söylüyorsun? Ama Oyuncakçı dosyasını araştıran Şinasi Amirim de bir minibüsten bahsetmiş. Yani

Seri katil lisanında arınmanın tek anlamı vardır, o da öldürmek. Cinayet işleyiş biçimi ise, katilin imzasından öte, kendi ruhunu açıklama girişimidir.

kovan meselesinde farklılıklar olabilir ama aynı minibüsü kullanıyorlar?"
Zeynep'in cevabı gecikmedi.
"Aynı minibüs olduğunu nereden çıkardın Ali? Katillerin kullandığı minibüsün ne markası belli, ne de rengi..." Başını bana çevirdi. "Yanlış hatırlamıyorsam, Şinasi Amirim de minibüsün markasını da rengini de tespit edemediklerini söylemişti."
"Gri" diye düzelttim. "Şinasi, katilin gri bir minibüs kullandığından bahsetmişti."
Gördün mü, dercesine yardımcıma döndü Zeynep.
"Farklılıklar dikkat çekici Alicim..."
"Minibüsü değiştirmiş olamaz mı? Adam altı yıldır uyuyor, altı yıldır kimseyi öldürmemiş..."
"Olabilir" diye mırıldandım. "Ama Şinasi başka bir tespitte daha bulunmuştu. Oyuncakçı'nın kesinlikle tek başına öldürdüğünü söylemişti. Oysa senin bulduğun tanık, iki kişiyi gördüğünü söylüyor."
Bir an duraksadı Ali, bunu fırsat bilen Zeynep söze girdi yeniden.
"Başka bir farklılık daha var Başkomserim. Emrettiğiniz üzere Oyuncakçı'nın 2007 ile 2009 yıllarında işlediği cinayetleri inceledim. İlginç bir takvim çıktı ortaya. İlk cinayetini 2007 yılının Ocak ayında işlemiş. Ocak ayının ilk günü."
Ali şaşkınlıkla mırıldandı.
"Birinci ayın birinci günü..."
"Bununla kalsa iyi" dedi Zeynep gizemli bir sesle. "İkinci cinayeti, ikinci ayın ikinci gününde, üçüncü cinayeti, üçüncü ayın üçüncü gününde ve dördüncü cinayeti de..."
Teslim olmuş gibi elini kaldırdı Ali.
"Anlaşıldı anlaşıldı, dördüncü ayın dördüncü gününde, öteki cinayetler de beşinci ayın beşinci gününden itibaren devam etmiş..."
"Aynen öyle Alicim. 2009'un son cinayetini on ikinci ayın on ikinci gününde işlemiş. Evet, Aralık'ın on ikisinde Bağcılar'da bir mahalle bakkalını öldürmüş. Yani bu hesaba göre Oyuncakçı yeniden öldürmeye, yine birinci ayın birinde başlamalıydı. Oysa Ağustos'un yirmi ikisinde öldürdü, üç gün geçtikten sonra da ikinci cinayetini işledi. Yani bugünkü cinayeti..."
Kendi kendime söylendim.
"On iki kişi... Eminim bunun da bir anlamı olmalı. Neden on bir ya da on üç değil de on iki?"
"Haklısınız Başkomserim" diye onayladı Zeynep. "On iki sayısı önemli. Çünkü daha sonra öldürmemiş. Belki de on iki kez tacize uğramıştır. Ya da tacize uğradığı mekanın numarasıdır on iki... Belki de tacize uğradığında on iki yaşındaydı."
Kriminoloğumuzun varsayımlarına katılmıyordu Ali, oturduğu koltukta sıkıntıyla kıpırdandı.
"Ya bizi kandırmaya çalışıyorsa? Kafamızı karıştırıp dikkatleri kendi üzerinden uzaklaştırmak istiyorsa? Olamaz mı? Allah'ın emri değil ya adamın yaptıkları. Yeniden cinayet işlemeye başlarken rutinini değiştirmeye karar vermiştir. Bizim nasıl düşüneceğimizi bildiğinden de farklı davranmaya başlamıştır."
Kısa bir sessizliğin ardından, "Bu çok mantıklı olmaz aslında" diye itiraz etti kriminoloğumuz, "Çünkü daha önce kullandığı yöntem işe yaramış. Adam en küçük bir açık bile vermemiş. Oyuncakçı hakkında işe yarar hiçbir bilgi yok elimizde. Durduk yere, böyle başarılı bir yöntemden niye vazgeçsin?" Derin bir nefes alarak sürdürdü sözlerini. "Oyuncakçı'nın profiline dönecek olursak, dediğim gibi muhtemelen küçükken tacize uğramıştır, ama zamanla bu travmayı unutmuştur, ancak yıllar sonra benzer bir olayla karşılaşınca, bir bilinç yarılması yaşayarak arınmak isteği duymuştur. Elbette seri katil lisanında arınmanın tek anlamı vardır, o da öldürmek. Bunu bir tür ibadet gibi de düşünebiliriz. Nasıl ki inanmış bir kişi mensup olduğu dinin ibadetini kendi kafasına göre yapamazsa, seri katil de kendi ayininin kurallarını bozamaz. Cinayet işleyiş biçimi, onun imzasından öte, kendi ruhunu açıklama girişimidir. Bir anlamda kendini sergileyişi. İletişim kuramadığı topluma, 'Ben de buradayım, beni fark edin' deyişi..."
Zeynep'in bir akademisyen edasıyla verdiği bu kısa konferans Ali'yi sinirlendirecek, tartışmayı uzatacak diye düşündüm, tuhaftır ama yapmadı.
"Yani bu iki cinayet Oyuncakçı'nın işi değil mi diyorsunuz?" diye sordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Öyle görünüyor" dedi arkadan Zeynep. "Dediğim gibi ritüelleri birbirine uymuyor." Usulca başını salladı yardımcım.

"O zaman son kurbanlara yoğunlaşmamız gerekiyor. Bu iki maktulün taciz ettiği çocukları öğrenmemiz lazım. Belki de o çocuklardan birinin ebeveyni işlemiştir bu iki cinayeti."

Akıllıca bir varsayımdı ama o zaman neden iki tacizciyi de öldürmüştü?

"Öldürülen iki kişinin, aynı çocuğa tacizde bulunmuş olabileceğini mi söylüyorsun?" Zeynep'ti soruyu soran. O da benimle aynı mevzuya takılmıştı.

"Zor gibi görünüyor ama imkansız değil. Mesela maktuller, tacize uğrayan çocukla aynı mekanda bulunuyorlarsa... Ne bileyim, bir okul, bir kreş, spor salonu... Yani araştırmak lazım."

Haklıydı, zayıf ihtimaldi ama şu meslekte ne olmayacak işlerle karşılaşmıştık. Fakat Ali iddiasını savunmak yerine, varsayımını dallandırıp budaklandırmayı tercih etti.

"Tamam, diyelim ki öyle olmadı. Katilin çocuğuna tacizde bulunan, ilk kurbandı ya da ikincisi. Katil kendini gizlemek için, bir kişi yerine iki kişiyi öldürdü. Belki de daha fazla öldürecek..."

Sessizce güldüm. Yadırgayan gözlerle beni süzüyordu yardımcım.

"Kusura bakma Alicim, mantıksız bulduğum için değil hoşuma gittiği için güldüm. Evet, bizi katile götürecek yol, biraz da bu beyin jimnastiğinden geçiyor."

Dikiz aynasından arkaya baktım.

"Başka ne buldun Zeynep, Oyuncakçı'nın eski kurbanları hakkında?"

Küçük bir kız gibi yine iki koltuğun arasından başını uzattı Zeynep.

"Kurbanların hepsinin dosyaları var. Hepsi taciz suçundan ceza almışlar. Şunu demek istiyorum, Oyuncakçı bu dosyalara ulaşabilen bir şahıs. Aksi takdirde, on iki tacizciyi tespit etmesi imkansız."

"Nasıl yani?" diye homurdandı yardımcım.

"Oyuncakçı, bizden biri mi diyorsun? Polis mi?"

Olmayacak iş değildi. Nitekim davayla ilgilenmiş olan bizim Tazı Şinasi de, "Polis olmasından bile kuşkulandım. Çünkü hiçbir ipucu bırakmıyordu. Ne bir ayak izi, ne parmak izi, ne saç teli, ne tükürük, ne ter, ne de bir görgü tanığı..." dememiş miydi?

Zeynep düşüncesini açıklamayı sürdürdü. "İlla da polis olması gerekmez, mahkemeye bakan savcı, hakim hatta avukatlardan biri de olabilir. Dosyaya ulaşabilen herhangi biri. Yani bu olanaklara sahip olan şahısları araştırmamız gerekiyor."

"Güzel arkadaşlar" diye söylendim gözlerimi yoldan ayırmadan. "O halde Zeynepçim sen bu şahıslar kim olabilir bir araştırıver. Alicim sen de, şu bahsettiğin konuya yoğunlaş, iki kurbanın, taciz ettiği çocukların ailelerini soruştur. Bir şeyler çıkacak."

DEVAMI HAFTAYA...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://kanley.org

#Zaafsensin

■ Sokakta sakalı uzatıp sırt çantasıyla dolaşsam bile Kadıköy'de amcalar gelip kimlik kontrolü yapıyor. Ankara'da, memleketin başkentinde hayvanlar gibi miting var, kimse hiçbir şeye bakmıyor.

■ Normalde bir şehirde miting varsa, o şehre gelen otobüsler bir yerde, gişelerde durdurulur herkesgüzelce bi aranır. Buartık polis devletinin olmazsa olmazı ama Ankara'da kimseye bakmak istemediler. Aniden modernleşme şaşırttı.

■ Bombadan sonra ortama anında polis geliyor, bu sefer de öfkeli kalabalık polise dalıyor sinirden. Polis ortalığı sakinleştireceğine, insanlardaki paniği azaltacağına, yerde kolu bacağı kopmuş insanlar yatarken ortalığa bi de biber gazı basıyor.

■ Ülke tarihinin en büyük bombalı saldırısı gerçekleşmiş, olaydan hemen sonra basın yasağı geliyor. Adeta haberler "Ya vatandaşlar da bunları duymasın, görmesin, keyifleri kaçmasın" diyerek karartılıyor. Hani diyeceksiniz, "Bugüne kadar ne oldu da basın yasağı gelmedi?" Evet, belki de bunu düşünmek lazım. Neden her şeyde basın yasağı gelir bir ülkede, onu da düşünelim.

■ Olay olmuş, bakanlar çıkıp açıklama yapıyor. Adalet Bakanı'na soruyorlar, "İstifa düşünür müsünüz?" diye. Bakan ehehe,diyoriçinden herhalde. Gülümsüyor hafif, ister istemez. Sanki "İstifayı düşünüyor musunuz?" sorusundaki mantıksızlığa gülüyor. Çünkü ülkede 301 kişinin hayatına giren Çalışma Bakanı bile istifa etmemiş. Şimdi bi patlamayla iki günlük bakanlığı bademi mi olsun adamın? Bu gevrek gevrek gülerken yanında da İçişleri Bakanı var. Ülkede olan bitenden sorumlu kişi özetle. O da diyor ki "Güvenlik zaafımız yok." E hacı, sormazlar mı adama? Nasıl bi zaafsızlık bu? Zaafın yokken ülkenin başkentinin en orta yerinde bomba patlıyor, 100 küsur insan hayatını kaybediyor, kollar, bacaklar havada uçuşuyor, binaların tepesinden kafatası parçaları topluyorlar... Tamam diyelim ki zaafın yok,peki zaafın olsaydı ne olacaktı? Herkes mi patlayacaktı? Bakanın bu pişkin tavrı tabii ki insanı rahatsız ediyor. İnsanlık adına utanç verici bir açıklama. En azından "Zaaflarımızı araştırıyoruz" de. O da yok, çünkü büyük devlet, dik durmak önemli. Zaafının olmadığına inanmış, belli ki aklı yerindedeğil. Utanmadan sıkılmadan "Zaafımız yok" dersen, aslında sendeki zaafı da gösteririsin işte böyle hacı cavcav.

■ Olayın hemen akabinde "Güvenlik zaafı yok" demek, "Fitrat" ve "Kader" demekten farklı değil zaten. Bu lafı eden kişi de bakan, boş adam değil, demek ki bu lafı ederken bir bildiği var diye düşünmeden de edemiyorum. Ama bir yandan da bizim politikacıların derinlikli düşünme yeteneği de ortada. Yani sırf "Hakkımızda olumsuz bi kelime olmasın" diye de demiş olabilir bu lafı bizim bakan. Ama ya bildiği bi şey var da "Ya olm polis molis bastı patlamadan sonra hemen ortamı, milleti de gazladık işte daha ne bekliyorsunuz bizden?" gibi bi şey demeye getiriyorsa o da ayrı.

■ Zaaf maaf devam edeyim, mesela istihbarat diye bi şey var diye biliyordum. MİT... Amerika'daki MİT'ten farklı ama yine bilgiye, bulguya dayalı. Bizim bakan "Zaaf yoktur" derken acaba "Hiç kimse konuyla ilgili hiçbir şey bilmiyor abi, biraz önce oldu olay ve ben herkesle konuştum o yüzden çok emin şekilde 'Zaaf yoktur' diyebiliyorum" diye mi düşündü acaba?

■ Benim bazen bakan ya da başbakan açıklaması anlamaya çalışırken kafam iyice karışıyor. Sonra da düşünüyorum "Ya bu adamlarda yıllardır zerre mantık yok ki, şimdi neden rasyonel bir düşünce şeması arayayım?" Gerçekten de alın bakın bunlara, yıllardır bi dedikleri bi dediklerini tutmamış insanlar. Sana güvenin neyini kodlıyım bacım?

■ Daha birkaç gün önce mega reyiz "Herkes kendi ölüsünü yıkayacak kabiliyete ulaşması lazım" dedikten sonra mevzuyu imam hatiplere bağlamıştı. Aklıma birden o geldi. Milletin adamı işte, milletini böyle düşünüyor.

■ Oysa herkesin eceliyle ölebildiği bir ülke hayal etmek bu kadar zor olmamalı. Önemli olan ölüyü yıkayabilmeyi bilmek değil, ölüsü yerine canlısıyla hayatta vakit geçirebilmek. Önce vatandaşını hayatta tutacaksın, sonra ondan bi şeyler isteyeceksin.

■ Vatandaşının hayat güvenliğini sağlayamadıktan sonra tabii ki de "Ölü yıkamayı da öğrenin" dersin. Ama bu kadar umursamaz olmaması güzel.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN
www.twitter.com/bahadircuneyt

KUDURUK AŞK

"Yerli diziler yersiz uzun" dedi doktor, adamın mide filmine bakarken. Devam etti: "Servis tabağı dâhil 86 parça."

Hong Konglu aktör **Law Lok Lam**, oynadığı beş dizide de aynı gün öldü. İkisinde karıştığı kavga yüzünden, birinde de hastalıktan. Diğer iki dizide ise ölüm sahnesi gösterilmedi. Dizileri yayınlayan TVB, ölümlerin aynı güne denk gelmesinin tesadüf olduğunu söyledi. (2011)

"Alo, bilgi işlem merkezi, nasıl yardımcı olabilirim? Kapatıp açmayı denediniz mi?" **Roy • The IT Crowd**

Lost dizisinde *Jack* rolü için **Matthew Fox**'tan önce **Michael Keaton**, genç müzisyen *Chorlie Pace* rolünü oynayan **Dominic Monaghan** ise başta *Sawyer* rolü için düşünülmüş.

Genç dizi yapımcısına tavsiyeler 1: Taş kaplama duvarları ayarla. En büyük havuzu bul ve portakal suyu stoğu yap. Üst dudağı alt dudağından kalın kızlar, kulak memesi boynuna yapışık erkekler bul. 1 saat bakışabilen ama gülmeyen bir oyuncu kadron olsun.

Come Fly With Me'nin yıldızı **David Walliams** ünlü bir çocuk kitabı yazarıdır. **House** dizisinin dahi doktoru **Hugh Laurie**'nin "Silah Tüccarı" adlı bir romanı ve iki caz albümü var. **How I Met Your Mother**'dan **Jason Segel** "Nightmare" adlı üçlemenin yazar ortağıdır.

Bir Kore dizisinde; uçaktan iniyorsan güneş gözlüğü tak. Zengin bile olsan üvey kardeşlerin senden nefret etmeli. Burnun kanamıyorsa yeterince yorulmamışsın demektir. Restorandan kaçan kızın peşinden koş, nasılsa çok acayip bir hızlı ödeme sistemi var. (Kaynak: *soompi.com)*

10 hafta süren efsane dizi **Dış Kapının Mandalları**'nın (1998) senaryosunu **Engin Günaydın**'ın yazdığını; **Bizimkiler**'in senaryo ekibinde *Halil Pazarlama*'nın küçük oğlu rolündeki **Hakan Haksun**'un yer aldığını biliyor muydunuz?

Genç dizi yapımcısına tavsiyeler 2: Başrole haftada 75 bin TL vermiş gibi yap. Sette kavga çıkart, çıkmazsa iki oyuncu kov. Hiçbir aktörünün alkol veya uyuşturucu sorunu yoksa bu işi unut.

"Yarını Aramak adlı pembe dizi 35 yıl sürdü. 1986'daki son bölümünün son sahnesinde adam sordu: 'Ne arıyorsun?' Kadın cevap verdi: 'Yarını.'" **Leland Gregory • Stupid History**

Simpsons dizisinin tasarım aşamasında *Bart*'ın annesi *Marge*'ın saçlarının içine gizlenmiş tavşan kulakları olması bizzat **Matt Groening** tarafından önerilmiş ama kabul görmemiş.

"Ben mütevazı bir adamım. Bu havayolu şirketini kurarken sadece bir hayalim vardı. Babam da 3.2 milyar pound verdi." **Omar Baba • Come Fly With Me**

Game of Thrones'un tahtındaki kılıçlardan biri **Yüzüklerin Efendisi** filmindeki *Gandalf*'ın kılıcının replikasıdır. 2012'de ABD'de 160 kız bebeğe *Khaleesi* adı verilmiş. 13 yaşındaki **Jojen Reed** karakterini canlandıran **Thomas Brodie-Sangster** diziye girdiğinde 22 yaşındaydı.

Gerçek hayat dizi senaryosu önerileri: Aşk Köşkü, Kuduruk Aşk, İrsaliyeli Aşk, Aşk Sineği, Kıymalı Kaşarlı Aşk, Aşk ve İltihap.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

SELÇUK ERDEM

UZAY YOLCULUĞU 1981

18. BÖLÜM

KÜTÜPHANE KOLU

Kitap en iyi arkadaştır, özellikle de kitabı yazan için. Okuyanın başına neler gelir, orasına biz karışmıyoruz. Mesela, bazı kitaplar gıcık arkadaşlardır. Bazı kitaplar da ağzınıza sıçar, nasıl arkadaşlıksa artık o. Ha ben öylesine de bayılıyorum, o ayrı.

Mars'ta uzaylı bacağı bulmamızdan iki hafta önce sınıfımızın kitaplığındaki kitapları sıraya diziyordum. Kütüphane kolu olduğum için kitaplığımızdaki toplam 14 kitabı dolabın yanında asılı duran listeye geçirmem gerekiyordu. Kimse beni izlememesine rağmen elime aldığım her kitabı küçümseyerek sırıp çeviriyordum önce. Galiba biri beni görür de, mesela 'Yalancı Köstebek' kitabını okuyorum zanneder diye korkuyordum. Tabii ki yersiz bir korku, düpedüz terbiyesizlik hatta. Bebeler için yazılmış kitapların da hayatta bir yeri var. Ama çok kitap okuyanlara belli sayıda küçümseme hakkı tanınıyor. Siz yeterince kitap okumamışsanız bu uygulamadan haberiniz olmayabilir. Hatta bunu açıklamam yasak bile olabilir. Neyse, istediğiniz kitabı kütüphanemize bağışlayabilirsiniz. Gerçi ben evden Anna Karenina'yı getirince öğretmeniniz, her zamanki öğretmeniniz değil de bir ara dersimize giren stajyer öğretmen Deniz hanım, bunun yaşımıza uygun olmadığını söylemişti. "Ama ama ben bunu okudum" deyince de bana inanmamıştı. Canın sağolsun, ama ben okudum. Yeminler.

Yaz tatilinde yapılabilecek iki şey vardır: Kafanızı yarmak ve/veya bulabildiğiniz bir kitabı okumak. Belki bu yüzden bana her kitap yaz tatilinde yazılmış gibi geliyor.

Anna Karenina'yı okudum derken, kitap o kadar kalındı ki asırlar boyunca okudum. Yani yaz tatilinde. Yaz tatillerinin neden bu kadar sıkıcı olduğunu şimdilik bir kenara bırakalım, ben bu kitabı gerçekten bitirdim Deniz hanım. Kitapları bitirmeyi çok seviyorum. Bitiremediğim kitaplara da yeri gelmişken bir laf söyleyeyim: Düşün artık yakamdan, Allah belanızı versin sizin kitap gibi. Şimdi yalan yok, Anna Karenina'yı bitirmek çok zordu. Yani bak ne diyorsam, kitap o kadar kalındı ki sonuna geldiğimde kitabın kapağında Tolstoy değil benim adım yazacak sandım. Ha ama Anna Karenina çok güzel bir roman, içinde oldukça hoş ayrıntılar var. Ben bayılıyorum ayrıntılara, özellikle de hoş ayrıntılara daha çok bayılıyorum. 'Okuduğumuzu anladık mı?' sorularına sıra geldiyse, yazarımız bu kitabında 1000'sayfa okuyan bir insanın hayatta her şeyi başarabileceğini anlatmak istiyor. Çünkü, 1000 sayfa okuduğunuzda içinizde bir kabarma oluyor, böyle bir 'beni şimdi kimse tutamaz, yoluma kimse çıkamaz' gibi bir hisle kapatıyorsunuz kitabı. Engin'le kurduğumuz Çılgın Uzay Korsanları çetesine girebilmek için bu kitabı okuma şartı getirmek istedim, ama Engin ağlayıp zırlayınca vazgeçtim. Onun yerine Asteriks Lejyoner macerasını okumayı kural olarak koydum. Bence iş görür, sonuçta o da yolculuklar ve aşk üzerine bir macera.

Şimdi bu Tolstoy sıkı bir yazar. Kitabın arkasında aha resmi var; aynen Şirin Baba gibi insana güven veren birisin. Okuduğumu kanıtlamak için kitabın özetini çıkaracak kadar küçülmek istemiyorum Deniz hanım. Zaten bu beyhude bir çaba olur. Beyhude, dangalakça demektir. Yine de özetin özeti olarak, Anna güzel bir ablamızdır, aşık olur, sonunda da trenin altında kalır. Gördüğünüz gibi ciddi anlamda beyhude oldu. Kitapta başka güzel ablalar da var. Uzun isimli karakterler habire birbirlerine âşık oluyorlar, ama pek tutturamıyorlar. Bu da çok hüzünlü bir şey. Ama gerçekçi mi, gerçekçi. Ayrıca sayfalar boyunca 19. Yüzyıl Rus toplumundaki tarım sorunlarını okumanın da kafa yapıcı bir etkisi var. Bir kitabın sıkıcı bölümlerini atlayabiliyor muyuz, yoksa ayıp mı oluyor kestiremiyorum. Aramızda kalsın, ben atlama taraftarıyım. Yok hayır her sözcüğünü okuyacağız derseniz, o karara da uyarım. Anna Karenina'da sıkıcı bölümler az zaten, onlar da yerli yerinde kullanılmış. Anlayabildiğim kadarıyla bir kitapta belli bir ritmde sıkıcı bölümler yazmak gerekiyor. Tamamen yanlış anlamış da olmam ihtimali yok mu? Var arkadaşım, var.

Belki sınıf kitaplığımıza fazlasıyla eleştirel yaklaşmam hata, yani kütüphane kolu oldun diye kimseye sataşmaya hakkın yok. Belki uydurukçuluk yaptı diye arkadaşsız kalmadı. kabul edelim oldukça dokunaklı, ama en sonunda da insanı canından bezdirecek kadar sıkıcı. Benim sevdiğim kitapları soracak olursanız, bildiğiniz gibi, dünyadaki en iyi kitaplar şunlardır: 1- Anna Karenina 2- Asteriks Lejyoner 3- Asteriks Gladyatör 3- Yüzyıllık Yalnızlık 4- Asteriks ve Kleopatra 5- Kaptan Grant'ın Çocukları 6- Asteriks Şefler Savaşı 7- Pitırcık (Bütün hikayeleri) 8- Asteriks İspanya'da 9- Çavdar Tarlasında Çocuklar 10- Esrarengiz Ada (yine Jules Verne)

Listemi beğenmemek için kendisini zorlayanlar, bunların benim 8,5 yaşıma kadar okuduğum bütün kitapların toplamı olduğunu iddia edebilir. Öyle değil arkadaşım. Dikkatli okuyucular Tenten'in Ay macerasını ya da yine geçen yaz kazara elime geçtiği için okuduğum Suç ve Ceza'yı listeye almadığımı fark etmişlerdir. Suç ve Ceza'nın insanın içini kıyan sıkıcılığına inanılmaz derecede bayılıyorum elbette, ama liste benim değil mi; istediğimi sokar, istediğimi çıkartırım. Tenten ise, öğretmenimizin Mahmut'un karnesine yazdığı gibi 'biraz daha gayret etmeli' diye düşünüyorum. Ha sen benim listemi beğenmediysen buyur kendi listeni yap. Sen listene Pal Sokağının Çocukları'nı koyabilirsin mesela, çok saygı duyarım buna. Benim yerim kalmadı. Ama sonra onun yanına Küçük Prens'i koyarsan yavaş yavaş kıllanmaya başlarım. Kitap kötü olduğu için değil arkadaşım, sadece robot olma ihtimalin artıyor. Bir de portakallı bir kitap vardı, onu da koyarsan tam olur. Artık senin robot olduğundan emin olurum, çünkü kitap listende normalde tutarsızlık olması gerekiyor. Çok çok yanlış ve savunamayacağım bir şekilde, sır Yaprak'ın elinde gördüğüm için o portakallı kitabı okumamıştım. Ama hayat böyle işte, n'apacaksın.

Yaz tatillleri gelince, evet, korkunç-fena-delicesine sıkıcıdır. Tam da bu yüzden çok eğlenceli olabilmektedirler. Yaz tatilinde yapılabilecek iki şey vardır: Kafanızı yarmak ve/veya bulabildiğiniz bir kitabı okumak. Ben kafamı da yardım, patlayana kadar kitap oburluğu da yaptım. Yaşıma uygun olmayan kitaplar okumuş olabilirim Deniz hanım, ama ne diyorum, elime ne geçtiyse onu okudum. Çünkü yaz tatili. Belki bu yüzden bana her kitap yaz tatilinde yazılmış gibi geliyor.

Kitaplığımızın listesini yazmam bitince gemimizin penceresinden uzayı seyretmeye başladım. Tabii pencereye yapıştırılmış kağıt bayraklar ve karton çiçeklerin arasından ne kadar seyredebilirsem. Niyeyse çocukların cama yapıştırılan karton çiçeklerden hoşlandığına dair sarsılmaz bir inanç var. O çiçeği cama yapıştırmadıkça rahat etmeyecek öğretmenler taniyorum. Mars'a artık çok yaklaşmıştık, pencereden baktığımızda kocaman kırmızı bir top görüyorduk.

Ben de aslında Mars'ta bulduğumuz uzaylı bacağının öyküsünü yazmak istiyordum. Anne sonları böyle sıkıcı bölümler gelmesi gerektiğini bilmiyordum. İşte bu da oydu.

Lisanssız PDF Kitap Arşivi - https://rareby.org

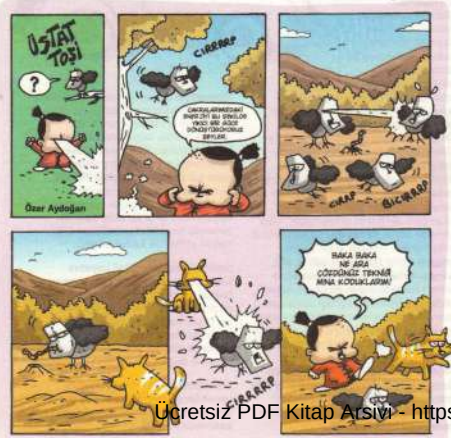

FEYZİ ÖZŞAHİN

twitter.com/feyzisahin
feyzisahin@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER:

...

Üç yaşındaydım ülkedeki karanlık üstümüze çöktüğünde. Bir sabah uyandım ve siyah-beyaz televizyonda bir adamın, yüzünde mimik olmadan, üstten üstten konuşmasıyla karşılaştım çizgi film yerine. Yönetime el koymuştu, ondan bahsediyordu. Babam ve annemin "Şşt! Susst!" uyarıları ket vurmuştu sorularıma. Hayal meyal hatırlıyorum tabii ki. Abimle ikimizi odamıza göndermişti babam. Net hatırladığım bu. Odamıza postalandığımıza göre kesin boktan bir şeyler olmuştu... Çok boktan...

O yaşlarda ilgi isteği midir, denyoluk mudur tam olarak bilmiyorum ama bir huyum vardı; geceleri annem ve babamı uyandırıp çok başımın ağrıdığını ve beni hastaneye götürmezlerse kesin olarak öleceğimi söyler, ağlardım. Anne-baba tabii, çocukları ne kadar denyo olursa olsun "Yat uyu geçer" diyemiyorlar. "Ulan ya doğru söylüyorsa?" şüphesi yerleşiyor insanın içine ister istemez. Annem, babam, ben binerdik arabaya, gece yarıları hastaneye yola çıkardık. İstisnasız her gece ama. Babam, dünyanın en cesur, en gözü pek adamı bana göre. Ürkek bir güvercin gibi olurdu o gecelerde. Yola çıkardık, biraz sonra eli silahlı askerler başlarında bir komutanla durdururdu arabamızı. Sokağa çıkma yasağı varmış. Bana ne? Babam ve annem arabadan iner, o eli silahlı adamlara dertlerini anlatırlardı. "Dün gece de böyle demiştin!" sözleri gelirdi askerlerden. Babam, o kimsenin önünde eğilip bükülmez adam, söz konusu evladı olunca mecbur taviz verirdi karakterinden eli silahlı adama. (Adam dediğim lafın gelişi. Anla işte...) İşte o anlarda arabanın arka kapısının camından onları izlerken ben, o geceler daha da kararırdı, daha da çökerdi üstüme. "Ya gel baba ya tamam geçti!" diyesim gelirdi de demezdim. Denyoluk işte. Sonradan bir doktor "Bir boku yok, gezmek istiyor bu hıyar!" [illegible] gece seyahatleri de bitti...

Şimdinin benim gibi bir kısım denyo çocukları, geceleri rahat rahat, babaları belki kimseye eğilip bükülmek zorunda kalmadan sürükleyebiliyorlar ailelerini hastanelere sırf gezmek için. Beri yanda yaşıtları kimi zaman patlayan bir bombayla, bir mayınla ya da bir kurşunla gönlünce yaşayamadan çocukluğunu, gençliğini göçüp gidiyor aramızdan. O karanlık hep orada duruyor.

Benim hatırladığım günden bu yana bu ülke hiçbir zaman güzellikler iyilikler ülkesi olamadı zaten. Dönem dönem gücü azalsa da karanlık hep ordaydı ama hiç bir zaman da bugün olduğu kadar baskın olmadı.

Cumartesi sabahı karanlık kimimizin üstüne Ankara'nın göbeğinde meydanın ortasında, kimimizin üstüne evinde televizyonun, internetin başında çöktü. Ben tesadüf eseri (o meydanda olmayan birçokları gibi) evde karşıladım karanlığı. Tanıdık, her zamanki acımasızlığında, insanı alelade bir çiçek olacakken hayatımızın orta yerinde durmak zorunda bıraktığıkaranfilden artık nefret ettirecek kadar güçlü...

Sonra Cumartesi günü hayatını kaybedenlerin gülen fotoğraflarına baktıkça anlıyorum ki aslında o kadar güçlü değil... Ekrandan çıkıp seni sarıp sarmalayacak kadar güçlü gülümsemelere sahip o iyi insanlara baktıkça görüyorum, anam avradım olsun ki değil...

Sevdiğim şeyler mi? O karanlığı yenebileceğimizi bilmekten daha [illegible] sevdiğim bir şey olduğunu sanmıyorum...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

ORTAM
En telmasa adam
zonmezkarakurt@gmail.com

özet: GEYSU ORTAM YAŞADIKLARI SONAH GECESININ ERTESI SABAHI CILGIN BITKINLIGINI SIZDEK IÇIN OZEL HARMANLADIKLARI BI OTLA SULUDUK VE ADAP DUYGULARINI BASTIRIBLARDIR. KORAY'IN KAVRAKLI EV SAHIBI TOLGA GELIYORIK. TOPARLANIP HEP BIRARDA CIKARLAR. TOLGA PORSE'YLE GELEN'I BEKLERKEN'DE BIRAKACAK, ORADAN DA SEFAKOY DEKI SIRKET GARAJINA GEÇECEKTIR. BIZIMKILER DE AZANSA DOĞRU TABANVAY POZISYONUNDA YOL ALIRLAR.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantev.org

ODA IŞISI

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

ORTA DÜNYA

Emirhan Parker – Emir Sağlam
Güven Bilge – İlker Altungök – Mert Dolapçıoğlu

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

SEYİT ALİ ARAL

İçli Köfte

twitter.com/seyitalaral
seyitaral@yahoo.com.tr

KILAVUZ

Akıl, karakter, kişilik ve ruh sağlığını korumak aslında çok da kolay bir iş değil. Hele bu topraklarda yaşıyor iseniz, bildiğiniz üzere. Her bir şeyi paylaşıyorsak o zaman acıyı bal eylemenin bir halini de paylaşmalı. Ölümün acısı soğan gibidir; katmanlı katmanlı, sayfa sayfa ayrılır. En merkeze, öze giderken daha da katılaşır. Ardındaki yas tek ve delicidir, varlığına girdiği nokta küçücük, çıktığı bölge kocaman bir yarığa dönüşür. Hayatta olduğun her an, sızım sızım dağlanan. Hayatta kaldığından utandıran bir acı. Ne soğutur o hissiyatı; zaman, akıl ve hafıza. Geçer, gider ve unutulur demiyorum, sadece yaşamın yekününde parçan olur. Ama o sırada o akıl var ya, işte onu kaybetmemek lazım. Hepimizi dönüştürmeye uğraştıkları o hal var ya... Hani öfkeli gözleri haklı tiksintinin kininden çizgi olmuş, diş sıkmaktan çenesi dikdörtgen hal almış, eline geçirse lime lime edecek. Veya artık hiçbir şey düşünemeyen, hissetmeyen, heyecanla ümitlerini beslemeyen o insan, insanlar yığını, bildin değil mi, onu anlatıyorum işte.

Kırılgan ve naif olmak, etkilenmek bir hata, suç veyâ araz değil ki... Başbakan, cumhurbaşkanı, iç işlerinden sorumlu zat. Hâlâ birbiri ile didişen politikacı patolojik egolarından, patlama sonrası arbede sırasında halkı coplayan, yaralı arkadaşını taşıyanın üzerine tazyikli su sıkan polis değilsin ki sayılardan, zarar gören tren istasyonundan, güvenlik açığı bulunmadığından ve dahi istifaya gerek olmadığından yayvan ve yılık bir surat ifadesi ile bahsedip sorulara yıvış yıvış bir ses tonu ile "Bize öyle bir bildirim gelmedi" diyerek üzerine basıp geçip gidesin. Ya da klavye başında, sosyal ağlarda "Oh iyi oldu" çığırtkanlığı yapan sersemlerin sürdürdüğü kadar kolay değil ki bu yaşamın. Tabii ki senin tüm bu yapılarla aranda bir fark, ayrılık olacak. Ne içtiğin sudan ne tattığın lokmadan lezzet alacaksın. Senin hâletiruhiyen insan olmaya ve öyle kalmaya ait. Şimdi geride kaldıysan bir şekil, bir an önce o aklı korumak gerekiyor.

Sessizlik kötüdür, her türlüsü, kendi içindeki sessizlik. Mutlaka bir nida olsun çevrende. Boş boş duvara bakarken, yolda yürürken... Ellerin ile bir şey yap mutlaka, ne olursa. Eller ruhu bütünler, tamir eder bir yandan. Ne kadar meşgul olur ise ruhun o kadar onarır yapıları birbirine benzer çünkü. Dokun mutlaka, çevrendeki kim ve ne var ise bu; saksı çiçeği bile olabilir, çocuğun, kedin, kuşun, yavuklun, koklaya koklaya sarıl. Topraklama yaparsın bir biçimde, bu da ancak başka bir can ile mümkündür ağırlık çökünce üzerine. Yapabilirsen çık dışarı, mümkün ise az yabana doğru, senden bir parça kopartıklarında en güzeli o parçayı tamamlayacak büyüklükte bir şeyin yanına gitmektir. Deniz ve ağaç, bana

> *Ölümün acısı soğan gibidir; katmanlı katmanlı, sayfa sayfa ayrılır. En merkeze, öze giderken daha da katılaşır.*

hep ikisi çok iyi gelir. Bir sonraki katliam, şehit haberi, gözaltı, baskılama ne olursa evinin kapılarını kapatıp makus kaderi mayalama, konuş mümkünse, kimse olmaz ise kendinle. Yaz veya en güzeli, çizebildiğin kadar da karala, seyir defteri olur bir süre sonra tüm bu toz dumandan sonra. Ve en sonunda tekrar sesini yükselteceksin. Çünkü suskunluk değil, sessizliğimiz öldürüyor avaz avaz ben buradayım denen barışmayı.

Dedik ya hâl ve ruhumuz öyle, insan kalmaya ve insan olmaya dair. Olsun deyince, dileyince olmuyor işte o sözünü verdiğin, istediğin hayat. Nerede ise gideceksin, olmadı yazıp çizeceksin, destekleyeceksin elinde avucundaki ile, bir şekilde gücün yettiğince. Sayende daha da kalabalık olacak o hepimizi silmek istedikleri meydanlar ve bu hayat.

İLKER ALTUNGÖK

twitter.com/IlkerAltungok
ilkeraltungok@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://ranley.org

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

OZAN ÖNEN
www.twitter.com/ozanonen

ŞEKSPİRLİYORUM

■ **Hiroşima'ya atom bombasını bırakmış savaş pilotu olsan bile** yanında olmaya hazır insanlar vardır. Onlar, sana sahip oldukları için seni sevenler değil; seni sevdikleri için sana sahip çıkanlardır. Kusur, çelişki, hata olarak tanımlanabilecek hâllerini sabırla kabul edenlerdir; **anne, baba, eş, kardeş** veyahut **dosttan öte, sevgiliden yakın**... Adların önemi yok; hiçbir kan bağınız olmasa bile, **dış düşe kavga ettikten sonra dahi, yan yana rahat rahat uyuyabileceğinizden emin oldukların**ız işte onlardır. Onlar, içindeki özün şahitliğini dürüst veçikarsız bir yerden yapanlardır. Her an başka bir kişiye dönüşüyor olsan dahi, özünün tek kırıntısını bile görmeye devam ettikleri sürece onlar, bulunduğun her mertebede elinden tutacak **sahici insanlar**ındır.

■ Sahici insanlarını cepte kabul edip onları kıyasıya unutursun. Bu unutma ayininde zaman şiddetlidir. **Unutma iştahın** öylesine oburdur ki varoluşunun en mühim, en muteber, en sahici aynalarının onlar olduğunu, ancak onlar sahiden yok olduklarında hatırlarsın. Sabun köpükleriyle temasını sürdürmeye çabalarken o sahici insanların mütemadiyen ihmal edişin, **Şekspirane** bir tragedya olmayı hak etmemiş midir? Bu **locus solus*** bisturisinin geliş de içini yarması, bir hayat israfının, sosyuz bir inkâr halinin, kendi varlıknedenlerine karşı girişilmiş budalaca bir ihanetin **katı-gerçekçi** cerrahlığı değil midir? **Herkes için yaşamaya çalışmak, sert bir yalnızlıkla tanışacak olmaktır. Herkes için yaşamak, hiç kimse için yaşamaktır.**

■ Herkes duysun diye müşterek bir boşluğa söylüyorsan şarkıların; hayat, seni sahnede pek de iyi ağırlamayacaktır vesselam. Çünkü hayat, bu frekans nüansını, aç bir yırtıcı gibi yakalayacak hassas kulakları sahiptir. **Herkesi idare ederek çevrende tutmaya çalışmak, sahneye çıkıp da herkes için şarkı söylemektir.** Herkesin kendisini dinleyeceğini düşünerek sahneye çıkan biri, -şarkı kendi bestesi olsa dahi- şarkı sözlerini unutabilir; muhtemelen detone de olur ve sahnedeyken dizleri dahi titrer. Hâlbuki **şarkını herkes için değil de; seni dinlemesini en çok istediklerin için söyleyeceğinden emin olarak sahneye çıktığında, milyonlarca insan seni dinliyor olsa bile, -bir orman kuşuymuşsun gibi- seni dinleyen herkesin aklını başından almaz mısın?**

■ Sahnede seni ayakta tutacak o mutlak güç, en büyük mutluluğunu kıskançlıktan arınmış şekilde seninle paylaşabileceğinden yüzde bin beş yüz emin olduğun sahici insanların değil midir? **İnsanlar, iyi gün dostlarına itibar etmezler ama en kötü günündeyken de yanında olmaya zaten hazır olan o sahici insanların, bir bakıma, iyi gün dostlarının da en iyileri değil midir?** Sorun şu ki iyi günündeyken onları hatırlamazsın! İşte bu yüzden, sen sahnede alkış sesleri bekleyedururken, sadece **'locus solus'**un o buz gibi uğultusu yankılanır.

* **Locus Solus:** "Ücra yer" anlamında olup

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

YUMURTALAR

"Penguen Dergisi'ne nasıl karikatür göndercem?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yumurtalar/bilgiadresindenayrıntılıbilgiedinebilirsiniz.

Cihan Topçu

Umut Batu

Hüseyin Şener

Erhan Güneş

Berkay Yaşar

SÜPER KEDİ

Mehmet Subaşı

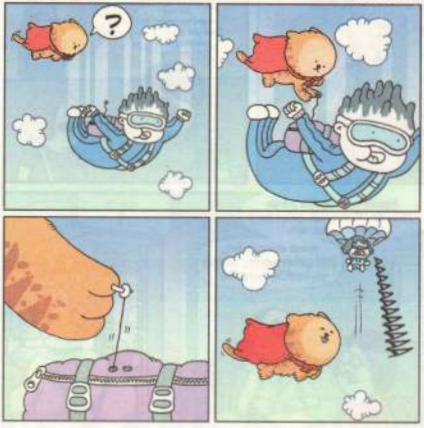

Ayberk Şeritürk

Gürdem Sındıraç

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil

ISSN 1303-7579-D-7
9 771303 757908

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Akşamsefası

HAFTALIK
PENGUEN
www.penguen.com

22 EKİM 2015 • 43 683 4,00 TL

9 771303 757008 31501

KÖREBE
Bir Başkomser Nevzat Macerası
Ahmet Ümit

Serkan Altuniğne
Sevdiğim Şeyler: Derbi

Ece Temelkuran
Kötülük Yargılanmaz

Erdil Yaşaroğlu
Tavuk Volkan "Ev Sızması"

Akşamsefası

PENGUEN Gündem

Ankara'daki katliamı değerlendiren Başbakan Yardımcısı Yalçın Akdoğan, "'Bakanlar istifa etsin' demek örgütü sevindirir, buna fırsat verilmemeli" dedi.

Çevre ve Şehircilik Bakanı İdris Güllüce, "Beton makinası sesinden çok keyif alırım böyle pat pat pat vurdukça..." sözleriyle betona olan aşkını anlattı.

Ankara'daki bombalı saldırıya ilişkin yürütülen soruşturmaya yayın yasağı getirildi.

Twitter'dan yazdıkları nedeniyle birçok kişi tutuklanırken, intihar bombacılarının sorgulanıp serbest bırakıldığı ortaya çıktı.

Star gazetesinin resmi Twitter hesabından, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı öven 'Bu ADAM size ne yaptı?!' başlıklı, bir metin yayınlandı.

Bu ADAM size ne yaptı?!

- *Kameyle ekmek mi değildir?
- *Emekliyeti zam mı yoktu?
- *Yağ, Ilaç, şeker bayramına mı dizel?
- *Enflasyonu %70'e mi çıkardı?
- *Emeklimizi ABD'den fikol bakana mı emanet etti?
- *Emeklilerin maaş bayramında ölmelerine mi sebep oldu?
- *Paramız olmadığı için, hastanelerde reiste mi beraktı?
- *Hastanelerde tek tıbbilik yataklarda, ilaç bile mi yatırdı?
- *Kızlarımızın başörtüsünü, hastanelerden mi kovdurttu?
- *Aburdan daha pis, bilmek ve Tarrif hastanelere mi muhtaç etti?
- *Sabah 6'te hastane kuyruğuna mı dizdi?
- *Herbabalardan zamanla su mu aldırdı?
- *Salan bedeli, sırtımızda su bidonları mı taşıdı ?
- *Çöp doğum oluşturup, hasat alkinesi sattı?
- *Asfalt ve damadan nefes alamıyacağımız şehirler mi yaptı ?
- *Burası yeryüzünde cheyiz; evleniş hakkımız mı yıktı?
- *İmam hatiplerl, Kur'an kurslarını mı kapattı?
- *Başörtülülere okullarını kapısını mı kapattı?
- *Çocuklarımızı 70 kişilik sınıflarda mı okuttu?
- *Diktatör dedikti: bir sağdan, bir soldan koc kişiyi aştı?
- *Türkiye'yi IMF'ye rehine; hale mi getirdi?

-Bu yaptı Recep Tayyip Erdoğan size?

Ahmet Davutoğlu

BEN DE Bİ ŞEY YAPMADIM SİZE.

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sezyum Çizen: Cem Güventürk

Sade ve mütevazı bir hayat seviyorum...

Formumu haftada bir tahta çıkarak koruyorum.

Feng şuyiye göre düzenlediğim 1150 küsur odalı mütevazı bir yuvam var.

Keşke herkes özgürlüklerini benim gibi sınırsız yaşayabilse. İsteyince oluyo yea!

Başbakan Ahmet Davutoğlu, IŞİD'le savundukları İslam arasında '360 derece fark olduğunu' söyledi.

İŞKUR'un kayıtlı işsiz istatistiklerinde, bir önceki aya göre 1 milyon 134 bin işsiz ortadan kayboldu.

YEREL GASTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

360 DERECE ELEŞTİRİSİ BOŞ ÇIKTI!

Başbakanımız "IŞİD'le aramızda 360 derece fark var" demiş. "Geometri bilmiyo, 360 derece yine aynı yere gelir" diye eleştiriyolar. Adam orda Japon çizgi filmlerindeki gibi demek istemiş. Çizgi film kahramanı, olay karşısında 360 derece etrafında dönerken etrafında yıldızlar filan oluşur, kıyafet değişir, şekilli dövüş kıyafeti olur, peki, ilk hâliyle aynı kişi midir bu kişi? Hayır. "Oleylar karşısında tutumumuz bu" demek istemiş. Anlayana!

DUDULLU TEKNOLOJİ HABER// IŞİD'CİLER NEDEN TWITTER KULLANMIYOR?

Ülkemizde tutuklu İŞİD'ci sayısının, tutuklu Twitter kullanıcısı sayısından az olması bu soruyu akla getiriyor. Twitter kullanan İŞİD'ci sayısı neden az? Araştırdık: Instagram'ı reklam almak isteyen ünlülerin kullanması gibi İŞİD'lilerin de silah ve bomba kullanımı çok yüksek. Silahla bombayla takip ettikleri kişileri unfollow etebiliyorlar.

SANKİ BİSİZE YAPIYOLAR?

Paralelcilere ait bisürü TV kanalı Digitürk'ten, Twibu'dan filan çıkarılmıştı. Şimdi bazıları Türksat'tan da çıkarılıyormuş. Gazetemiz olarak bizi de çıkardılar ne var!? Muzip muhabirimiz faturaları ödememiş, verdiğimiz parayla çitmişiküneferyemiş, salak. Kapatmışlar dekoderi, TV izleyemiyoruz. Arada haberler ebakıyoduk arkadaş yal Yumurcak TV de kapandı ama Ersen künefe yemekten Cailou (Kayu) gibiolmuş geziyo, şerefsiz.

KÖŞEM VAR YAZI-YORUM!

Asım Velioğlu

Efendim, kültür sanatödülleri artıkcumhurbaşkanı tarafından gerialınabilecekmiş. Ödüllerimi, havalinsanolduğumdan,Behzat Ç. gibi tabakapmıştımzaten. (İlkben yapmıştımvalla.)Şimdi ise böyle tarafıduran ödülleri evindetutmakistemiyorum. Muhtarlığa iade etmeye götürdüm. "Tabakboş dönmez" âttmetinlişakaya karşı içlerine kabakyemeği koydum.Muhtar, yemeklerbitincetabaklarıgeri göndermişevime. Ödüllerimi ilkaldığım zamanki duyguları yaşadım yine,inanır mısınız, ağladım kapıda.Ödülünbir sanatçıiçin değerindişünsenize. Bi şeyleryapmışsınız,adam yerinekoymuşlar, tabakgelmiş, koymuşsunuz başköşeye.Eve hırsız girip hepsini götürse ne kadar üzülürsünüz. Gazetelerden hırsızlamesajgönderir"Çaldığın ziynetleşyaları önemlideğil, manevideğerioların tabaklarını getir, paravericem" dersiniz. Gazeteyokuyanlarda,"Peh, gittionlarmanyak. Kesinbiten biri yapmıştır" derler ve o her şeyi bilir.

devamı

DURMAK YOK YEŞİL YOL'A DEVAM: "O yollar doğay ıbozmak için değil, doğay aulaşıp rabbimize şükretmek için yapılıyor" diyen Başbakan Davutoğlu, Karadeniz'de sekiz ilin yaylalarını birleştirmeyi amaçlayan 'Yeşil Yol' projesinin doğaya zararı dokunmayacağını, tek bir yaylanın tarumar edilmesine 'izin vermeyeceklerini' söylemiş...

LONGOZ: Önceden bilenlere laf yok ama; Enerji Bakanı Ali Rıza Alabyun'un, longoz ormanlarıyla meşhur Kırklareli İğneadabeldesine 3. nükleer santralin yapılacağını açıklamasıyla hayatımıza giren kelimeymiş...

1350 TL: Türkiye'de güzel şeyler de oluyor! Hadi yine iyisiniz muhtarlar, sarayda büyük reyiz ile buluşa buluşa mayışazammı kaptınızmış. 950 TL olan muhtarmaaşıasgari ücrete endeksli olarak 1300 TL'ye çıkacakmış. Hele bi 400 vekili gelsin, sizin zam işi anında çözütecekmiş...

61: Sadece Temmuz-Ağustos-Eylül ayları içerisinde cumhurbaşkanımıza hakaretdavasıyla başıderde giren kişi sayısıymış. 1'i gazeteci 4 kişi, toplam 7 yıl 9 ay 25 gün hapse mahkum edilirken; 11'i gazeteci 23 kişi de aynı nedenle yargılanıyormuş. 19 gazeteciye yeni soruşturma, 3 de şikayet yoldaymış. "Özgürlüklerin sınırsız yaşandığı ülk e Türkiye'dir. Avrupa Birliği üye ülkeleriyle yarışırız, iddia ediyorum" diyen Büyük Başgan'a selamlarsevgilermiş...

ABİ, DUYGULARI OLAN ROBOT YAPTIN YA HELAL OLSUN SANA!
İyi de niye yalaka oldu bu böyle?!

SELÇUK ERDEM
SURAYA DA NESELİ BİR AĞAÇ YAPALIM..

KARIM MI TUTTU SENİ?
Y-YOK, BEN DOĞAL HAYATI BEKLİYORUM..
DOĞAL MI BU YAPTIĞIN?!

BİZİM BAYRAĞIMIZDA NE VAR?
ÇİFT BAŞLI KÖPEK..
DİKKATLİ BAK!

YAMAÇ PARAŞÜTÜ SATIŞI

SANSA BAK LAN!..

ECE TEMELKURAN

KÖTÜLÜK YARGILANMAZ

Delirtilmiş tek ülke bizimki değil. Entelektüellerinin hiçbir baskıya maruz kalmadan bile iktidar yanında hizaya girdikleri tek ülke bizimki değil.
İnsanların ezilme, suçlu ilan edilme, baskı altında kalma sırası göz göre göre kendilerine gelirken sıranın hiç kendilerine gelmeyeceğini sandığı tek ülke bizimki değil.
Örgütlenmiş cehaletin harekete geçip güzel, doğru, hak'lı, mantıklı olan her şeyi yerle bir ettiği ve sonra da dayak yiyen kendisiymiş gibi kendini yerlere atıp ağladığı tek ülke bizimki değil.
Temel anlam ve değer duygusu yok edildiği için insanların birbirlerinin ölülerine bile saldırdığı, maktulün katil ilan edilebildiği tek ülke bizimki değil.
İnsanların gururları kırıldığı için sustuğu, sustuğu için daha çok üzerinde tepinildiği tek ülke bizimki değil.
Muhaliflerin bütün çabalarına rağmen kötülüğü alt edemediği için kendinden utandığı, çocuklarına sadece bu utancı anlatmak zorunda kaldığı tek ülke bizimki değil.

BBC'de bir belgesel

Bunları, buna benzer cümleleri, iradi olarak aklımdan geçiriyorum Frankfurt'ta bir gece, bir otel odasında. Almanca yayınlanan 'Euphorie und Wehmut' (Çılgın ve Hüzünlü) kitabının tanıtım turunun son gecesi. Altı şehirde, altı kez Türkiye'yi anlatmışım. Yorgun ve hasta, otel odasına kendimi kapattım ki dinleneyim. Ama BBC'de bir belgesel yayınlanıyor. Eski, bozuk görüntünün üzerinde şöyleyazıyor: "İran Devrim Mahkemeleri'nin bu görüntüleri ilk kez yayınlanıyor."

Yenilmemek zorunda insan. Düşen, kalkamıyor çünkü. Düşmemek için ne gerekiyorsa yapmalı.

İlerici, okuyan, düşünen, iyi niyetli insanlar oldukları her hallerinden belli olan bir grup adam yan yana oturtulmuşlar.
Avukatı olmayan, cevap hakkı olmayan, sadece hakimin ve savcının konuştuğu bir mahkeme. Savcının yüzünü sonradan göreceksiniz. Hiçbir şey bilmeseniz de bunun çirkinliğin güzelliği mahkum etmeye karar verdiği bir duruşma olduğunu savcının yüzünden anlayabilirsiniz, öyle berbat bir yüz. Mahkumlar hâlâ "Sayın yargıç" diye konuşmaya, hâlâ rasyonel cümleler kurmaya çalışıyor. Ama karanlık havadan anlaşılıyor ki onların cümlelerini dinleyen kimse yok. Bu duruşmada akıl yok, besbelli. Hepsi birazdan

ILLUSTRASYON: CEM GÖVSTÜRE

idam edilecekler. Mezarları olmayacak ve aradan on yıllar geçtikten sonra bu görüntülerini kızları, oğulları başka ülkelerde mülteci olarak BBC'den izleyecek.

Tarihi kim yazacak?

Tarihi sadece yenenler değil, yenilenler de yazar. Ama yenilenlerin tarihi sadece belgesellere konu olurken; yenenler yine haber bültenlerin birinci sırasında yer tutarlar kendilerine. Biz de mi sadece yenilenlerin okuduğu bir tarih yazacağız acaba? Sadece kederle izlenen belgesellerin mi konusu olacağız? BBC'deki görüntüleri izlerken bunu düşünüyorum.
Görüşleri çok tartışılan Hırvat filozof Slavoj Zizek'in konuştuğu bir başka belgesel izledim geçenlerde. "Yugoslavya'daki kadınlar savaş boyunca tecavüze uğrarken savaş bittiğinde başlarına geleni anlatmak için beklediler. Ama konuşmaya başladıklarında onları dinleyen kimse yoktu" diyordu. Mesele ilahi adaletin olup olmadığıydı, sığınılacak bir "kutsal öteki"nin (divine other) olmamasıydı. Hasılı, olup bitenler olup bittikten sonra aslında derdinizi anlatacak kimse kalmıyor. Yenilince yenilmiş oluyorsunuz, tarih sahnesinden, sadece belgesellerde bir silik iz bırakarak çekilmiş oluyorsunuz.

Batı'nın son karakolu

Yakında bizim kaderimiz de ortaya çıkacak. Marjinal belgesellerde kederli birer kare mi olacağız yoksa ülkemizde hak ettiğimiz gibi, insan gibi yaşamaya devam edebilecek miyiz, bunu göreceğiz. Durumun ciddiyetini abarttığımı düşünmüyorum. Ama durumun ciddiyetini kavrayamayanların meseleleri hafife alma konusunu abarttığını düşünüyorum açıkçası.
Pek yakında siyasal iktidar, Avrupa'dan "Doğu için yeterli demokrasi" onay damgasını alacak. Suriyeli mültecileri daha Batı'ya göndermeme, Batı uygarlığının son sınır karakolu olma görevini üstlenir üstlenmez Avrupa'dan gelen, Türkiye'deki demokrasinin eksiklerini dile getiren eleştiriler de azalacak. Zaten siyasal olarak bir ağırlığı yoktu ama gerçekten "son derece kıymetsiz bir yalnızlığın" kapısından girmiş olacağız. Uluslararası haber kanallarında karmaşası, delirişi uzaktan gösterilen şu ülkeler var ya, belki onlardan biri olmaya doğru yol alacağız. Hani şu röportaj yaptıkları adamların isimlerini bile yazmaya zahmet etmezler, o ülkelerden biri.

Keşke olmasaymış...

Derdimizi kime anlatacağız o zaman? "Hesap sorulur", "Tarih bunları yazıyor", "Bunları not ediyoruz" gibi şeyler söyleniyor ya... Yok öyle bir yer, öyle bir zaman yok bana sorarsanız. İlahi adalettencelleştiği bir an yok dünya tarihinde. Belki gönüllerde size hak ettiğiniz yer veriliyor sessizce, ama hiçbir zaman yenilenlerin yüzüne bakmıyor dünya. "Çok acı tabii" diyor, "Hay Allah, keşke olmasaymış" diyor, ama o kadar. Dolayısıyla, demem o ki, yenilmemek zorunda insan. Düşen, kalkamıyor çünkü. Düşmemek için ne gerekiyorsa yapmalı.
Almanya'daki okuma turunun bir ayağı da Nürnberg'di. Zaman yoktu, ama olsaydı en çok Nürnberg duruşmalarının yapıldığı salonu görmek isterdim. Nazi suçlularının yargılandığı mahkeme. Ne büyük ama ne kifayetsiz duruşmalardı kim bilir! Çünkü kimi yargılayacaksın sonuç olarak? Hangi suçu? Çocukları döverek öldüren esnafları mı? O esnafların yaptıklarını sessizce onaylayan başkalarını mı mesela? Bütün bir ülkeyi mi yargılayacaksın mücadele etmediği için, görmezden geldiği için? Sadece kendine düşeni yaptığı için bütün bir sistemin memurlarını mı yargılayacaksın? Nasıl mümkün olabilir kötülüğün yargılanması? Kötülüğün alt edilmesinden başka çare yok insanlık tarihinde. Bekleyip, not alıp, sonradan hesabı sorulmuyor çünkü. Tarih böyle diyor. Bilmem siz ne dersiniz?

ÇALIŞIRKEN

serdar: Pasta çok güzel gelsenize! Ofiste doğumgünü şeysi, beleş pasta keyfisi!

cem: Zil çaldı, gittim baktım kimse yok. Sabahlayan insanlar olarak tırsmamız lazım şimdi di mi abi?

seyyal: Kaçak köşem kadar başımıza taş düşgün. "Yazı da yazı" diye diye sitrese sokturuz beni.

ekin: Otoparkа baktım, Altuniğne'nin motoru yalnız gelmiş, başına bi şey gelmiş olmasın!

bahadır: Ootum bu ne lan, yaldır yaldır koltuk yaptırmışsınız bana, ıyice marangoza bağladım!

seryuva: Serkanhiçbir buluşmasınagelmiyo. Hayatta gördüğüm en iyi niyetlisatıcı.

serkana: Seninle aramda 180 değil 360 derece fark var Sezyum!

serdar: WalkingDürüm yapıyo muyuzbugece babayarolar, yenibölümü aç acına izlemeyek!

ilsen: Antik tiyatro çizdirdiğinden beri, elim titreyerek açıyorum yolladığın gündemleri!

seyyal: Asıl bu WalkingDürümü Adana'da istiyoeksin, var ya hürr!!!

seyyuş: Hepiniz toplanmışsınız, ne konuşuyosunuz len!

altuniğne: Haftaya o kadar düğün ortamı gücem, bi küçük altın getir de baksanah çizeyim babo!!

Serkanhiçbir: Abi, Bahadır usta! Bizim bi koltuk işi vardı, nooldu o?

seyyuş: Cem Öhlenmiş İtalya'ya kaçmış.Tablolarını da oraya götürmüş.

perçem: Ooolusoolukkahve akacak! Kahve Lobisi'nin gücünügöreceksiiniz!

cem: O son pastayı yemicektik!

Serkanhiçbir: Sanaherkes Tamerabi diyoama ben demiyorum, bi terbiyesizlik yapmıyorum di mi abi?

seyyit ali: Bilgisayar koltuğu değil, resmen Star Trek koltuğu almışsın oolum kendi ne!

ferruh: Lanbakınbiliş için telefonun internetini paylaşıma açtım, ben den başkakimse emizlemesin!

semra: Diktatör olsam bana "köşeni yine erken bitirmişsin gcük" diyeme zsiniz kuzaaar!

ÖYLE BİR GEÇER ZAMAN Kİ...
YAZAN&ÇİZEN: M. K. PERKER
SEÇEN SON E-MAİLLERİME BAKIYORUM...
OĞUZ?! OĞUZ KİM YAA?
ÖNCE BİR ÖKÜYUCU MALİ SANDIM, ACTİM MALİ, SÖYLE YAVUZ.
"DAMBILIM VER."
HAHAHA HAA!
NEREDEYSE 25 YIL ÖNCE BİZİM MAHALLEDE, YANİ BEYLERBEYİ'NDE OĞUZ İSİMLİ BİR ARKADAŞIM VARDI. OĞUZ'UN DAMBILINI ÖĞÜNÇ ALMIŞTIM BİR HAFTALIĞINA.
DİSTİR BAK AMA...
TAMAM BE DOLUM.
HER KİTAP ALINDI BİR HAFTALIĞINA VEYA FİŞOFMAN DİSTİ FALAN... AMA BİR HAFTALIĞINA DAMBIL ALMAK NEYE YARAR BİLEMİYORUM. ZATEN O ZAMANLAR 40 KİLO FALANDI DAMBILIN BİR HAFTADA İŞE YARAMASI İÇİN ANCA DAMBILI YUTMAM FALAN GEREKİYOR.
INNGH! INNGH! INNGH! INNGH! INGH!
OĞUZ DAMBILA BİLİSE JEAN DESSOUSSİN O YAKİTLER VERİSİNİ ÇIKARTMALARDAN YAPIŞTIRMIŞ. SYLVESTER STALLONE'NIN OYNADIĞI "OVER THE TOP" DİYE BİR BİLEK GÜREŞİ FİLMİ VARDI. O FİLMİN ÇIKARTMASI VAR MESELA.
BÖYLE ÇALIŞIRKEN DAHA GÜZEL OLUYORUM, KİM BİLİR BU VAR DAMBILDA ONU DÜŞÜNCE DAHA ÇOK DAHA GÜZELİYORUM. GÜNÜ MELİKE VARDI, ÇOK GÜZEL BİR KIZDI. MELİKE KİM WİLDFA BENDİYDİ.
SONRA NE YAPIP EDİP MELİKEYİ TAVLADIM. "NE YAPTIN?" DERSENİZ BİR ŞEY DE YAPMADIM. ÖYLE YAKIŞIKLI YAKIŞIKLI DURDUM. TÜM BENİZ ARKADAŞLARA TAVSİYE EDERİM. ÇOK İŞE YARAYAN BİR YÖNTEMDİR. ÖYLECE YAKIŞIKLI YAKIŞIKLI DURUN GİDİNCE. KIZLAR BİR ŞEY SANIYOR.
NEYİN VAR İM MERİM?
YOK BİR ŞEY.
MELİKEYİ TAVLADIKTAN SONRA DAMBILA GİBİREK KALMAYINCA BODY BUILDİNG SPORUNU ORADA BIRAKTIM. AMA DAMBILI OĞUZ'A GERİ VERMEDİM DE UNUTTUM. HER KARŞILAŞTIĞIMIZDA DA BUĞUN VERİRİM, YARIN VERİRİM DEDİM OĞUZ'A.
ÖĞLUM VERSENE DAMBILINI.
VERİCİBİZ ÖĞLUM, DUR. YİĞİK GİBİ DAMBILINA.
"DAMBILI VER." BİZİM OĞUZ LAN BU! LAFIN ÇOK KOMİĞİDİR.
İKİ KELİMEYLE KENDİNİ HATIRLATTI ADAM BANA. İKİ SAAT BOYUNCA BENİ OĞUZ'U BEKLEDİĞİM YER YERİNDE DURDU. ÖLÜM GİBİ YAŞIM HATIRLA HATIRLAMA ÇALIŞMALARI YAPTIM. HATIRLADIĞIMDA TİME TOP DİYE BİR FİLİN OLDUĞUNU VE HUNTSMEN'DEN STALLONE BİLE HATIRLAMIYORDUR.
BAZEN ÇOK ESKİ ARKADAŞLAR BENİ BULUYOR. YILLARDIR GÖRÜŞMEDİĞİMİZ İÇİN ŞİMDİ NASIL ADAMLAR OLDUKLARINI BİLMİYORDUM. İLK MESAJDAKİ CÜMLEDEN ANLAYABİLİYORSUNUZ.
"SELAMIN ALEYKÜM DEĞERLİ KARDEŞİM. CENAB-I HAK'TAN SENİN VE AİLENİZ HAYIRLI VE HUZURLU OLSUN..."

Akşamsefası

Akşamsefası

Barış Atar silsilesi

twitter.com/barisatar
barisatar@yahoo.com

BALTALI İLAH

Mustafa Sulcı

«MİNİ ÇAKAL»

BARIŞ ATAR

AHMET ÜMİT

BİR BAŞKOMSER NEVZAT MACERASI

KÖREBE

"Sonunda hakiki Oyuncakçı çıktı ortaya."

Emniyetin bahçesine girerken çaldı telefonum. Açtım, ağlayan bir kadın vardı karşımda. Sesi tanıdıktı aslında ama hem boğuk çıktığı için hem de ağladığı için çıkaramamıştım ilk anda.
"Vurmuşlar" diyordu kadın. "Onu öldürdüler Nevzat Bey!"
Neden bahsediyordu, kimi vurmuşlardı?
"Lütfen sakin olun hanımefendi. Lütfen tek tek anlatın. Siz kimsiniz?"
"Benim Nevzat Bey, Naciye... Şinasi'yi vurdular..."
O anda anladım olanı biteni, ama sormadan edemedim.
"Naciye, Naciye Hanım... Ne oldu?"
Ağlamaktan kısılmış bir sesle açıklamaya çalıştı.
"Şinasi'yi vurmuşlar... Eve gelince... Kanlar içinde buldum Şinasi'yi. Arka bahçede... Allahım, Allahım nedir bu başımıza gelenler..."
"Tamam, tamam hemen geliyorum Naciye Hanım" diyerek telefonu kapattım.
Derhal çevirdim bizim emektarın direksiyonunu... Gaza basarken, şaşkınlıkla bana bakan Zeynep'le Ali'ye açıkladım.
"Şinasi'yi öldürmüşler... Bizim Şinasi'yi..." Arkadaşlarıma söylemedim ama Şinasi'nin Üsküdar'daki evine ulaşıncaya kadar, izini sürdüğümüz Oyuncakçı lakaplı seri katille ilgili birçok ihtimal uçuşup durdu zihnimde. Baba yadigârı mütevazı evinin bahçesinde yatıyordu Şinasi'nin cansız bedeni. Yaz güllerinin altına düşmüştü. Tıpkı öteki kurbanlar gibi yüzükoyun... Evet, ensesinden tek kurşunla vurulmuştu. Sinir krizleri geçiren Naciye Hanım'ı komşuları alıp götürmüşlerdi. Şinasi'nin bacaklarının arasında, kahverengi toprağın üzerinde ışıldayan kovan görültmeyecek gibi değildi. Cebimden çıkardığım kalemi, boşluğuna takarak aldım kovanı. Yakın gözlüklerimi takarak inceledim.

Şinasi'nin cansız bedeni, baba yadigârı mütevazı evinin bahçesinde, tıpkı öteki kurbanlar gibi yüzükoyun yatıyordu. Ensesinden tek kurşunla vurulmuştu...

"38'lik bir tabancadan çıkmış" diye mırıldandım.
"Sonunda hakiki Oyuncakçı çıktı ortaya."
Sözlerimi bitirirken Zeynep de zavallı Şinasi'nin başını usulca kaldırdı, ensesinden giren kurşun, burnunu parçalamıştı. Kanla iyice koyulaşan toprağı eşeleyerek, mermiyi aradı bir süre. Sonunda kahverengi gözleri ışıldayarak bana baktı.
"Haklısınız galiba Başkomserim, çekirdek de işte burada."
"İyi ama oyuncak yok" diye itiraz etti Ali. "Oyuncak olması gerekmiyor muydu?"
Başımı salladım.
"Oyuncağı çocuk tacizcilerinin yanına bırakıyordu, Şinasi öyle biri değildi ki..."
Anlamak istercesine gözlerini yüzüme dikti yardımcım.
"O zaman niye öldürdü Şinasi'yi?"
Derinden bir iç geçirdim.
"Muhtemelen bizim emekli polis, önemli bir ipucuna ulaşmıştı. Oyuncakçı'nın kim olduğunu öğrenmişti ya da öğrenmek üzereydi. Biliyorsun, bu dosyaya kafayı takmıştı Şinasi. Kişisel mesele haline getirmişti. Epeyce ilerlemiş olmalı ki, bana bile bahsetmedi." Arkadaşımın cesedine kaydı bakışlarım. "Keşke bahsetseydi, belki şimdi hayatta olurdu."
Elindeki kurşunu plastik delil torbasına koyan Zeynep doğrulmuştu.
"Bulduklarını bir yerde saklıyordur herhalde Başkomserim. Bilgisayarına bakalım..."
Çaresizce ellerimi açtım.
"Şinasi eski usul polislerdendi Zeynepçim. Bilgisayarı filan yoktu ama evi bir araştıralım, katil almadıysa, bir yerlerde, bir not defteri olmalı."
Bahçeyi, biraz geç de olsa cinayet mahalline gelen Komiser Şefik ve adamlarına bırakıp eve daldık. Üçümüz, üç koldan araştırmaya başladık. Hayır, ne bir defter, ne başka bir ipucu, hiçbir delile ulaşamadık. Sadece dış kapının kilidiyle oynanmış olduğunu tespit ettik. Katil, kapıyı çalarak girmemişti içeriye. Tıpkı bir hırsız gibi, maymuncuk ya da benzeri bir alette açmıştı kilidi. Şimdi işin en zor kısmı gelmişti; aniden karşılaştığı bu acı hakikate alışmaya çalışan Naciye Hanım ile konuşmak.

Yan komşunun salonunda oturuyordu zavallı kadın. Ağlamaktan gözleri kan çanağına dönmüş, yüzü şişmişti. Ortalıkta kesif bir kolonya kokusu vardı. Naciye Hanım açılır diye etrafındaki kadınlar sürekli kolonya döküyor olmalıydılar ellerine... Beni görür görmez, zavallı kadının gözleri yeniden nemlendi.
"Ah Nevzat Bey, ah! Bu nasıl iş? Emekli olmadan önce yüreğim ağzımda yaşadım hep. Her an kötü bir haber gelecek, her an Şinasi vuruldu diyecekler diye. Emekli olunca rahatlamıştım. Artık bitti demiştim. Artık biz de normal aileler gibi olacağız... Ama bak görüyor musun başımıza geleni? Emeklilikte bile kurtulamadık beladan."
Yanına oturup elini tuttum.
"Çok üzüldüm Naciye Hanım" diye mırıldandım. "Çok üzüldüm. Ama elden ne gelir? Kader mi desek, talihsizlik mi... Ölüm karşısında çaresiz kalıyor insan."
Sözlerimi yanlış anlamışı, kaşları çatıldı.
"Yani yapanın yanına kâr mı kalacak?" diye kestisözümü. "Katilini bulmayacak mısınız?"
Hemen düzelttim.
"Olur mu hiç öyle şey? Katilini mutlaka bulup en ağır cezaya çarptırılmasını sağlayacağız. Bizzat ben alakadar olacağım bu davayla. Aslında bu konuyu konuşacaktım sizinle ama isterseniz, daha sonra..."
Burnunu çekerek başını doğrulttu.
"Hayır, şimdi konuşalım Nevzat Bey. Ben bir polis eşiyim, metin olmalıyım. Eminim Şinasi de öyle olmamı isterdi."
Bu cesur çıkışa rağmen, yine de temkinliliği elden bırakamazdım.
"İyisiniz değil mi? Yani acelesi yok. Yarın da..."
"Hayır, şimdi konuşalım. Lütfen Nevzat Bey, lütfen, neyi merak ediyorsanız sorun."

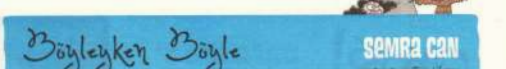

"Bir düşmanı filan var mıydı? Son dönemlerde diyorum, kavga ettiği birileri, anlaşmazlığa düştüğü şahıslar..."
Sessizce yanaklarından süzülen gözyaşlarını, başörtüsünün ucuyla sildi.
"Yok, kimse bize bulaşmazdı, biz de kimseye bulaşmazdık. Ne bir düşmanımız vardı, ne de bize kin duyan biri..."
Gözyaşları artmaya başlamıştı, içini çekerek ağlıyordu.
"İsterseniz daha sonra konuşalım" diye tekrarladım.
"Hayır" dedi inatla. "Hayır, şimdi konuşalım. Bir an önce yakalanmalı Şinasi'yi öldüren alçak."
"Peki, o zaman, lütfen beni dikkatle dinleyin Naciye Hanım. Şinasi Amirim, bir dava üzerinde çalışıyor muydu? Yani size çözülmemiş bir cinayet vakasından filan söz etti mi?"
Şaşırmış gibiydi kadın.
"Nasıl çalışabilir ki? Emekli olmuştu ya Şinasi..." Kafası karışmıştı. "Ne yani, hâlâ polislik mi yapıyordu?"
Naciye Hanım'ın olan bitenden haberi yoktu. Araştırmalarını karısından bile gizlemişti ketum arkadaşım. Sorduğu sorunun cevabını alamayan dul kadın, "Aslında biraz şüphelenmiştim" diye mırıldandı.
"Yok, günahını almayayım hemen. Ama sanki benden bir şey saklıyordu. Bilhassa son zamanlarda daha sık gider olmuştu kayıkhaneye..."
Heyecanla atıldım.
"Ne kayıkhanesi?"
"Bilmiyor muydunuz?" dedi buruk gülümseyerek. "Küçük bir teknesi vardı Şinasi'nin, Salacak'taki şu küçük limanda demirli. Oraya giderdi boş zamanlarında. Haftada bir, bilemediniz iki. Balığa çıkar, hiç yoksa şöyle bir açılırdı Kınalı Ada'ya doğru... Fakat bu hafta neredeyse her gün gitti. Sizin geldiğiniz gün de gitmişti. Evet, hemen arkanızdan, üstelik evde kalacağını söylemesine rağmen... Demek ki oraya gitmiyormuş... Kaygılanmayayım diye bana yalan söylüyormuş." Merakla yüzüme baktı.
"Yani bir davayı mı soruşturuyordu?"
Hakikati anlatmanın bir yararı olmazdı, kafasını iyice karıştırabilir, hatta onu daha da mutsuz edebilirdi.
"Hayır, yani bir neden arıyorum cinayete. Çünkü bildiğim kadarıyla evde bir hırsızlık olmamış. Öyle değil mi? Çalınan değerli bir eşya yok..."
"Yok, yok, hırsızlık değil..."
O anda bakışlarım, Naciye Hanım'ın yanında oturan, başı örtülü genç kıza takıldı.
"Siz burada mı oturuyorsunuz?"
Mahcup bir ifadeyle yanıtladı genç kız.
"Evet, bu ev bizim. Naciye Teyze'nin komşusuyuz."
"Peki, kuşkulu bir şey gördünüz mü? Mesela şüphe çekecek bir adam, silah sesi gibi..."
"Yok efendim" dedi kız yardım edememenin ezikliğiyle. "Ne bir adam gördük ne de silah sesi duyduk. Naciye Teyze'nin çığlıklarıyla haberdar olduk bu acı olaydan... Mahallede kimse hiçbir şey görmemiş..."
Tam düşündüğüm gibiydi, önceki iki cinayeti bilmem ama Şinasi'yi kesinlikle Oyuncakçı denen o seri katil öldürmüştü.

Akşamsefası

OH-Yes! fanSystem
facebook.com/yesyorumlar
yesyorum.com

EN LÜKS BEDDUA +1

■ Akıl sağlığımı korumak için küçük egzersizler yapıyorum. Haberleri okurken çok işime yarıyor. Zatenartık haberleri de Twitter'dan öğreniyoruz. Ülkenin medyası amel olduğundan, uzun süredir bu işler maalesef böyle. Hal böyle olunca hangi habere inanacağını da bilemiyorsun. Düzgün isimleri, güvenilir kişileri takip etmek istiyorsun, onlar da bi noktada sapıtıyor. El mecbur. Gece alkollü girip eski manitasına Twitter üzerinden atarlanan gazeteciler bile var. Bizim gazeteci ortamımız çok acayip zaten. Neyse ki benim gönlümde Mehmet Barlas yatıyor. Kalbimde aşırıyağlanma var. Oranın linç görüntüsü, şuranın yakılma görüntüsü derken haberler giderek daha saçma sapan bir hal aldı. Birkaç yıl önce en fazla IŞİD'in kafa kesme görüntüleri filan düşüyordu acayip kaliteli produksiyonla, şimdi şiddet neredeyse dibimize kadar geldi. YouTube'a girmeye gerek yok, Twitter'a bile girmeye gerek yok, bazen Kadıköy'de vapura binmek isterken, bazen vapurda, bazen metrobüste birileri birilerini bi şeyler dedi diye yok etmek istiyor. İnsanlık olarak çok ilerledik. Eskiden sadece eleştirdik, karşılıklı küfürleşilirdi, hoşgörüye inancımız arttıkça şiddete yönelir olduk. Neyse ki böyle düşüncelerden haber izleyerek kurtulabiliyorum.

■ Başbakanlarda, yıllardır, beni kendine çeken bi şey var. Zamanında yıllarca Ecevit ve Baykal'ın yaptıkları saçmalıklar, anlamsız davranışlar hakkında yazmıştım. 2002'deki seçimlerde bi noktada "Oh ya, sonunda başka birisi geldi" diye sevinmıştım, maalesef o kadar yılda işler hep daha geriye, yapılan açıklamalardaki zeka ve mantık seviyeleri daha da dibe inmeye başladı. Aklıma sahip olmak için meditasyona ve sigaraya başladım, o derece.

■ Hiç ilgilenmediğim halde spor haberlerine bakıyorum arada. Anlamadığım isimlerin yıllardır birbirininaynı açıklamaları, yıllardır Fatih Terim ve filmlerden çıkmış bir mafya babasıskeci tadındaki mimikleri filan da bi yere kadarilgimi çekti. En son geçen gün milliyas ilan edilmişken, milli yasın ortasında oynanan, maçtan sonra sporculara adam başı 500 bin yuro prim verileceği haberi aklımı şaşırttı. 500 bin yuroyu 15 kişiye versen yedekli medeklikaç milyonlüa ediyor? Bizim paramızla zaten altında Lamborcini olan futbolcu kardeşlerimiz yeni arabalarını bile alamıyorlar. Bentley almak istese alamayacak o futbolcu. Ancak bi taksidi yapar bu para Bentley'in, Bugatti'nin.

■ Bu arada yas ortamında ne konser, ne tiyatro ne de başka bir eğlence olurken, kimse maç yapmaya bi şey demiyordu, o da ilginç. Herhalde maç işinde yeterli para var, bi de şimdi gece maç oynanmasa o kadar adam "Ya geçen gün de ülkede bomba patladı, bi sürü insan hayatını kaybetti, biraz bunu düşüneyim" diyebileceğinden... Yani maçlara yasfilan farkmıyor. Türkiye'de ne olursa olsun, müzik, sanat, eğlence susuyor ama top susmuyor. Çünkütoptapara var. Ya da top srf kötülük olsun diye yapıyor bu işleri. Bilemiyorum. Kesin top oynanınca moraller yerine geliyor, o yüzden futbol yastan muaf.

■ Başbakan demiştim, bizim yenisiçok tatlış değil mi sizcede? Bak Kibariye bile sevdi. Ben de Kibariye'yi seviyorum, o zaman Bıcırıks'ı da sevebilirim. Böyle çok sevimli, minnoş bi insan. Yalnız matematiği biraz kıt. Yeri geldiğinde huzur içinde "IŞİD'le bizim savunduğumuzlslam arasında 360 derece fark var" diyecek kadar da babayiğit. Hani çok ufak bi kedi ayıya saldırır, ayı da korkar kaçar ya, işte o videodaki kedi kadar sevimli bizimkisi.

■ Reyiz bu hafta dünyanın neredeyse en pahalı bedduasını etti, muhalefet partilerine (tarafsız olduğu için tüm partilere değil, sadece muhalefete): "Başınıza kaçak saray kadar taş düşsün" dedi. Kaç kilometrelik bir meteora denk geliyor bilmiyorum ama bir an Ankara'da kaçak saray kadar bir taşın, şehrin üzerine düştüğünü hayal etmeye çalıştım. Bildiğin Armageddon gibi ortam olur valla. İyi niyetli bu hoş beddualya bu haftayı kapatırken, kendinize iyi bakın diyorum.

■ Yaptığınız işi, hobinizi güzel yapın, insanlara yardımcı olun, destek atın, motive edin, motive olun. Daha güzelgünler,yaptığı şeyi seven insanlar sayesinde gelecek. Süreci hızlandırmak için sayıyı artırmakta yararvar.

İLKER ALTUNGÖK

twitter.com/Bahadirtuncyalt
Bahadirtuncyalt@gmail.com

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN
www.twitter.com/bahadirtuncyalt

SONBAHAR

Ne sarı yapraklar, ne gri hava, ne de yaz aşkının finali... Sonbahar, "gocuk" sözcüğünün uzak çocukluktan gelip zili çaldığı mevsimdir.

"Önde zeytinağaçları arkasında yar/Sene 1946/ Mevsim sonbahar/Öndeki zeytin ağaçları neyleyim neyleyim/Dalları neyleyim/Yâr yoluna dökülmedik dilleri neyleyim..." **Bedri Rahmi Eyüboğlu** • 1974

"Sene 965 ve mevsim sonbahar/Taşlık parkı, pazar çayları, renk renk gazinolar/Bluejean daha yeni yeni, sevda sarmış seni beni" **Suavi Karaibrahimgil** • 1992

Bir yumurta, bahar ve sonbahar ekinokslarında (*20 Mart* ve *23 Eylül*) daha geniş olan ucunda dik durabiliyormuş. Yılın 365 günü dengesiz, tutarsız kişilere karşı bunu aklımızda tutalım.

Mustafa Altıoklar bir söyleşide "Kurumuş yaprağın dalından düşmesi bile film olabilir" demişti. O yaprağın altına **Isaac Newton**'u oturtup yer çekimini itibarsızlaştırmak gelmişti aklıma.

Bristol Üniversitesi'nin bir araştırmasına göre atletik kişiler daha çok sonbaharda ve kışın doğarmış. Hakikaten de **Van Damme**, **Serena Williams**, **Jerry Lewis** ve **Chuck Berry** gibi atik, cevval kişiler güz doğumlu. Ancak **Meat Loaf** ve **Margaret Thatcher** biraz istisna gibi duruyor.

Lüksemburg'da *Babalar Günü* Ekim'in ilk pazarı, Arjantin'de *Anneler Günü* ayın üçüncü pazarıdır. İrlanda'da ayın ilk veya ikinci perşembesi Şiir Günüdür. Romanya'da Ekim'in 16'sı *Patronlar Günü*dür.

Çoğu Avrupalı ve Afrikalı, 70 küsur ülke 19 Kasım'ı *Uluslararası Erkekler Günü* kabul eder. İsviçre ve İskoçya'da 30 Kasım'da bankalar kapalıdır. ABD'de Kasım, *Milli Roman Yazma Ayı*dır.

Tipik bir Amerikan öyküsü olan **New York'ta Sonbahar** (2000) filmini Çinli kadın sinemacı Joan Chen yönetmiş. **Kasımda Aşk Başkadır** (2001) Altın Ahududu Ödülleri'nin kurucusu John Wilson'un "Getmiş Geçmiş En Keyifli 100 Kötü Film" listesine girmiş.

İngilizcede "sonbahar" *autumn* diye yazılır. Oradaki n'den daha gariban bir harf bitmiyorum

Prof. Dr. Şükrü Elçin'in 1983'te Kültür Bakanlığınca yayımlanan **Türk Bilmeceleri** kitabından üç bilmece: 1. Ninemin etekleri, süpürür sokakları? 2. Manisa'dan, Tire'den, şimdi geçti buradan? 3. Anası alçak, babası yüksek, oğlu kör, kızı deli? Hepsinin cevabı: *Rüzgâr*.

"Bir kanguru diğerine şöyle demiş: İnşallah bugün yağmur yağmaz. Çocukların içerde oynamasına dayanamıyorum." **Henny Youngman**

Endonezyalı yazar İlana Tan'ın (*Pekin'de Sonbahar*, *Selanik'te Sonbahar*, *Madrid'de Sonbahar* gibi sarı-serin romanlardan biri olan) **Paris'te Sonbahar**'ının özeti şöyle: Tara, Paris'i ve sonbaharı sevmektedir. Tatsuya, Paris'i ve sonbaharı sevmemektedir. Bunlar bir gün karşılaşırlar.

Sabah karanlık. Gözlerim çapaklı. "*Kombibakımı-ustayı çağır*" notunu buzdolabından aldım. Eşim benden önce çıkmış. Sonbaharda evlenmiştik. Evlilik yıl dönümümüzü böyle hatırlatır.

SELÇUK ERDEM

UZAY YOLCULUĞU 1981

19. BÖLÜM

BİZ BUGÜN MARS'A İNDİK

Bizi Mars'a indirecek araca geçmek için bağlantı koridorunun önünde sıraya girdik. Mars'ta inşallah lütfen korkunç canavarlar, sayısız yaramazlık imkanı ve akla ziyan saçmalıklarla karşılaşacağız. Öğretmenimiz, "Mahmut, elini çek o düğmelerden, yoksa karışmam!" diye bağırdı. O kadar da söyledim Mahmut'a, dayak yemek için Mars'a inmemizi bekle diye. Mars'taki dayak, kişisel tarihinde bir ilk olacaktı ne de olsa. Ama Mahmut'un böyle inceliklerle pek işi olmaz. Kapı tıslayarak açıldı, iyi bir yer kapmak için itişerek koşturmaya başladık. İniş aracı bir tren vagonuna benziyor, tek farkı her iki tarafta üçer koltuk var. Yaprak'la Derya aynı anda "Benim yanım boş" diye seslendiler bana. Sonra da dönüp gözlerinden ateş saçarak birbirlerine baktılar.

"Bu tarafta Mars'ı görebiliyorsun" dedi Derya, uzay treninin geniş pencerelerini göstererek. Yaprak da "Ama araç dönünce Mars bu tarafta kalacak" dedi. Nerden baksan önemli bir bilgi. Kararsız kaldım ama arkamdan ittirilince Yaprak'ın yanındaki koltuğa kapaklandım. Çocuklarla dolu bir araçta ciddi bir basınçfarkı oluyorhaliyle. Bu yer seçimini isteyerek yapmadığım da kayıtlara geçsin. Baktım sağımdaki koltuğa da Engin atlayıvermiş.

"Herkes Mars'a gitmek zorunda mı?" diye sordu Engin endişeyle.

Hepimizin aptal olduğunu, ama başka başka türlerde aptallar olduğumuzu uzun zaman önce anlamıştım...

"Lan ne adamsın" dedim kemerimi bağlarken, "Bu kadar yol geldik, Mars'ı görmeyecek misin? Ayrıcana da sana çetemizi hatırlatayım canım. Yani Allaşkına, uzay korsanları korkar mı hiç?"

"Korktuğumdan değil be. Birimiz ana gemide nöbetçi kalsaydı iyiydi. Yani isteyen kalamaz mı?"

"Ben Mars'ı görmek için deliriyorum, sen de delireceksin arkadaşım" diyereksustur dumonu. Aracınkapıları mekanik bir gürültüyle kapandı. Uzun bir zil sesi çaldı. Öğretmenimiz uymamız gereken kuralları anlatıyordu ama dinleyen kim! Öğretmen en sonunda "Sorusu olan var mı?" diye sordu. Yaprak parmak kaldırdı.

"Öğretmenim, bir Mars günü 24 saat 39 dakika süreri!" dedi. Öğretmen soru gelecek mi diye bekledi, gelmeyince devam etti, "Bu bilgi için teşekkür ediyoruz arkadaşımıza. Şimdi lütfen sessiz... Evet Derya?"

"Öğretmenim, Mars gezegeni ismini Romalıların savaş tanrısından almıştır" dedi Derya. Altta kalmaz zaten Derya, çok tatlıdır.

"Peki Derya, teşekkürler. Bunları derslerde konuşacağız zaten. Mahmut, indir parmağını. Şimdi lütfen sessiz olu... Mahmut, ne var Allaşkına?"

"Öğretmenim, gemimiz Mars'a düşüp parçalanacak mı?"

Öğretmenimiz cevap veremeden bu sefer Tahir ayağa kalktı.

"Öğretmenim, Mars'a düşersek şehit sayılır mıyız?" Mahmut ve Tahir'i hep

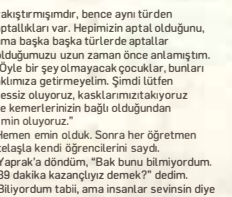

yakıştırmışımdır, bence aynı türden aptallıkları var. Hepimizin aptal olduğunu, ama başka başka türlerde aptallar olduğumuzu uzun zaman önce anlamıştım. "Öyle bir şey olmayacak çocuklar, bunları aklımıza getirmeyelim. Şimdi lütfen sessiz oluyoruz, kasklarımızıtakıyoruz ve kemerlerinizin bağlı olduğundan emin oluyoruz."

Hemen emin olduk. Sonra her öğretmen telaşla kendi öğrencilerini saydı.

Yaprak'a döndüm, "Bak bunu bilmiyordum. 39 dakika kazançlıyız demek?" dedim. Biliyordum tabii, ama insanlar sevinsin diye bazen bilmiyormuşuz gibi yapmalıyız.

Yaprak da "Evet 39 dakikada neler olur neler!" dedi heyecanla. Ne kastediyorduysa artık, aptal aptal baktım yüzüne.

Uzun zil yeniden çaldı. Aracımız, Selma Şehit Bayındır İlköğretim Uzay Gemisi'nden ayrıldı. Roketleri çalıştı, hızla Mars'a doğru inişe geçtik; teknik olarak, evet, düşmeye başladık. Araç dönünce en azından bir süre Mars'ı penceremizden seyredebildim, kırmızı gezegen gerçekten büyüleyiciydi. Arada da Yaprak'a baktım, bu kız güzel mi değil mi, hâlâ tam olarak karar verememiştim. Acaba Derya'nın yanına mı arkaturuaydım? En iyisi de Mercan'ın yanına oturmam olurdu tabii, ama üçüncü sınıflar bizden önce Mars'a inmişlerdi bile. İşte hayatın içinden tadına doyum olmaz saçmalıklar.

"Eskiden Mars'a kızıl gezegen de denirdi" dedim Yaprak'a, "Niyeyse artık demeyecekmişiz."

"Babam açıkladı, çünkü teröristler..." dedi Yaprak. Bu neyi açıklıyor arkadaşım?

Tam anlayamamakla birlikte, bunun mahallemizdeki Devrim Ortaokulu'nun aniden adının değişmesiyle, bir de birinci sınıfta öğrendiğimiz ulusal bayramlarımızdan birinin bu yıl ortadan kaybolmasıyla ilgisi olduğunu düşünüyordum. Çok büyük geri zekalılık kokusu alıyorum.

Arkamda oturan Murat Taban bizi dinliyormuş meğer, lafa karıştı. Kafasını uzatıp "Dünya'da gece sokağa çıkma yasağı var ya; burada da geçerli mi?" diye sordu.

"Şu anda Dünya'da gece. Ama Mars'ta gündüz" dedi Yaprak.

"Eee?" dedi Taban, cevabı beğenmemişti. Önümüzde oturan Mahmut da kemerini çözüp arkaya döndü, "Bence Dünya'ya döndüğümüzde bütün öğretmenleri tutuklayacaklar" dedi zevkle, "Biz de kesin boku yedik!"

"Teknik olarak şu anda sokakta mıyız geri zekalı?" diye sordum. Bu "teknik" lafını da yeni öğrendim, olur olmadık yerlerde kullanmak istiyorum.

"Devlet büyüklerimiz hepsini düşünmüştür, siz merak etmeyin" dedi Yaprak, herkesi sakinleştirdiğini sanarak. Niyeyse tamamen soğudum kızdan. Derya da keşke sussaydı, ama o da katıldı: "Birlik olursak kimse bize dokunamaz arkadaşlar!" Peki. "İki dakka sessizolsak da şu inişin tadını çıkarsak?" dedim. Tuhaf ama dinlediler beni.

Araç sert bir şekilde yere vurunca kemerlerimizi çözüp birbirimizi iterek kapının önüne doluştuk. Öğretmenlerimizin "Sırayı bozmayın, herkes yanındaki arkadaşının elini tutsun" uyarılarıştığında araçtan çıktık. Engin sıkı sıkı yapıştıelime. Mars istasyonu aynen bir tren istasyon gibiydi. Üstünde kocaman MARS yazan tabela vardı duvarda. Yeminlen. İstasyondan çıkıp beton bir yoldanyürüyerek ana binaya gittik. Yani teknik olarak hâlâ Mars toprağına ayak basmış değiliz. Şehirimizdeki valilik binasına benzeyen ana binanın büyük kapısına vardık. Dev kapının üstüne bir dosya kağıdı bantlanmıştı: "Girişleryan kapıdandır!" Öğretmenlerimizi takip edip binanın yan tarafına geçtik. Daha küçük bir kapının önüne geldik. Önce küçük bir oday doluştuk, basınçeşitleninceçeridekı kapı da açıldı ve floresan ışıklarıylaaydınlatılmış binaya girdik. Etkilenmemek mümkün değil, yıllarca emek vererek Dünya'daki boğucu ortamın aynısını burada yaratmayı başarmışlar.

Süt ve fındık dağıtıldıktan sonra binanın öbür tarafındaki başka bir basınçlı odaya doldurduldık bizi. Bu sefer Derya'nın yanına düşmüştüm, "Ya biz dışardayken kum fırtınası çıkarsa?" diye sordu. Merak etme" diye rahatlattım kızcağızı, "Mars'ın atmosferi o kadar incedir ki sert rüzgarların olması mümkün değil."

"Ay çok teşekkür ederim. Sen de olmasan..." dedi gülümseyerek. İşte bilim lan! Bazen işe yarıyor. Bilip de bilmezlikten mi geldi yoksa lan? Öğretmenler son bir kez kafalarımızı saydı. Sayı tam çıkınca kapı açıldı, Mars yüzeyine çıktık. Bizimkilerin uzaylı bacağı bulması dışında Mars yürüyüşü olaysız geçti.

FEYZİ ÖZŞAHİN
twitter.com/feyzisahin
feyzisahin@gmail.com

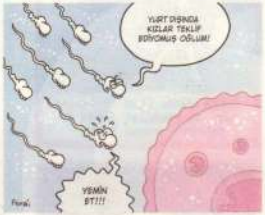

CEM GÜVENTÜRK
instagram.com/cemguventurk

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER: *Derbi*

Hep bunu yapmak istemiştim, şimdi elime fırsat geçti, bu hafta yazımı tam da gündemi yakalayacak bir şekilde yazıyorum lan, çok mutluyum. Derbi deyince çoğu Galatasaraylı gibi benim de aklıma Fener maçları gelir. Ağzını kırdığımız maçlarımız da çoğunda iyi anım yok. (Buraya küfür gelecek.) Ama yapacak bir şey yok, yine de seviyorum Fener maçlarını. Havası, kafası bir başka oluyor. Daha maça bir hafta var ama öncesindeki Benfica maçı onun yanında zerre umrumda değil. Net olarak hatırlayıp da üzüntüden üzüntüye koştuğum ilk derbi, bütün benim yaşımdaki Galatasaraylıların olduğu gibi, 4-3'lük maç. Hayatımda ilk iddia kaybını da o zaman yaşamıştım. İlkokul arkadaşlarımdan biriyle gofretine iddiaya girmiştik. İşin bok tarafı, ilk yarı sonun da çocuktan gofreti alıp yemiştim. Bok olan taraf şu; aslında o anda hiç gofret yiyesim yoktu. Zaten tatlı pek sevmem. Sırf "Ohh, enayi gofreti gibisi yok!" demek için tek seferde yuttuğum gofretin maç sonunda bana iyice zehir olması, uzun süre atlatamadığım bir travma oldu. Hem herifin bana aldığı gofreti hem de kaybettiğim gofreti almak zorunda kaldım. Durduk yere iki tane gofret girdi bana. Ulan Galatasaray!

92-93 sezonunda (Kalli'li efsane sezon) Kadıköy'de 4-1 kazandığımız maç, nadir güzel anılarımdan biridir. Gerçi o maçta bile 4-3'lük maçın travmasının yüzünden son düdük çalana kadar "Olur mu olur!" tedirginliğini üstümden atamamıştım. Lan bir maç yüzünden belki de tüm Galatasaray-Fener derbilerinin seyri değişti arkadaş, Neyse. O maçla ilgili anlatacağım mevzunun başrolünde ben değil abim var. Ailemizin erdemli insan kadrosunu beraber işgal ettiğim bu güzide insan, o maçı arkadaşlarının israrıyla Fener tribününde izliyor. Bizimkiler golleri attık ya abim içinde havai fişekler patlarken, Oscarlık bir performansla en kral Fenerlüden daha çok üzülüyor. Kendini parçalayıp falan... Bu sırada ön taraftan biri ayağa kalkıp bizimkilne doğru parmağını sallayıp "Ben bugördüğümü tanıyorum! Cimbomlu bu!" dediği anda geçirdiği kısa süreli bayginlıktan sonra anlaşılıyor ki adam abimi değil onun hizasını da bir başka garibanı gösteriyor. Finalde o garibanı abimin elinden zor almışlar. Herif artık göt kork usuyla nasıl bir işçelleştirdiyse Fenerli olmayı, çıkışta fazla sevindim diye bana bile bir-iki tane çakmıştı da öyle sakin leşebilmişti. İnsanın abisi olması gibisi yok... (Buraya da küfür gelecek.)

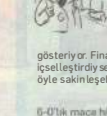

6-0'lık maça hiç girmiyorum. Girmek bile istemiyorum. O maçta ilişki konuyu açanın kalbini kırarım. Fener tribününün ortasında Galatasaraylı olduğu anlaşılmasın diye kendini parçalayan abime havale ederim. Ama şunu söylemeden geçmeyeceğim: O maç benim için ertesi güne kadar 5-0 biten bir maçtı. Beşinci golden sonra bulunduğum mekanı terk edip telefonu televizyonu nır kıvırı kapatıp yatmıştım. Sabah 5-0 yenilmenin hayal kırıklığı ve fakat daha önce Fener'den beş yediğimizi görmüş olmanın rahatlatıcı etkisiyle gazetelere baktım. Yanlış basım falan sanmadım değil... Evet dört-beş gazetenin falanı yanlış bastığını düşündüm. Uzun süre skoru reddettim. Hâlâ da reddederim, ağzını kırarım!

5-1 kazandığımız (Ribery'li maç) kupa finali ise evde yalnız başıma 37 ekran televizyondan kendi kendime "Ehe ehe ehe eheremeherehe" diye diye izlediğim son maç oldu. Ondan beridir birkaç tane gaspet arkadaşım var, ısrarla Fener maçlarını bunlarla izliyorum. Biri olmasa diğeri mutlaka bulaşıyo. Çağında da patlak netice alıyoruz. Bu sefer telefonu falan kapatmak kesmediği için cuma falan arkadaşlığımı bitiricem onlarla. Hayvan herifler! (Buraya dubleli küfür gelecek.)

Son olarak, pazar günkü maçın, futbola doyduğumuz, sportmence geçecek hak edenin kazanacağı bir maç olmasını diliyorum falan yazardım ama yazamıyorum, içimden gelmiyor. Kaybettiğimiz, sportmence geçecek maçını yerim, adamı hasta etmeyin. Biz kazanalım lan, artık yeter!

ismmetkarakurt@gmail.com

ORTAM
En telmaya adam

özet: KORAY, ÖZLEM VE ORTAM'IN CADDEDEKİ EVDE YAŞADIKLARI GÜNAH GECESİNİN SABAHI! DÜNÜN BU SAHİPSİZ TOLGA GELİR, Bİ PUL ALIP İŞE DOĞRU GİDECEKKEN OZLEM'İN DE YOLUNUN USTÜ OLMASI HASEBİYLE FORSE'SİNE KEDİ ALIR VE GAZLAR. KORAY'LA BAŞ BAŞA KALAN ORTAM MASTURU BOŞ'A Bİ KAPTIRDIĞINDAN DOLAYI GOT OLUR AMMA AŞMIŞ ADAM AYAĞINA YATARAK KORAY'A POZİSYONU ÇAKTIRMAYA ÇALIŞIR. AMMA KORAY BU ACIZ HALİNİ ÜMÜSÜNDEN YARALAR...

ODA IŞIŞI

DOĞAN
zeyzeyn@hotmail.com

Akşamsefası

ORTA DÜNYA

Emirhan Parker - Emir Sağlam
Güven Bilge - İlker Altungök - Mert Dolapçıoğlu

Akşamsefası

SEYİT ALİ ARAL

YENİ TÜRKİYE'NİN HURAFELERİ

■ O gün hava lodos ise sol tarafından kalkmış bir reis-i cumhurdan makamına ayıp ve abes ama şahsiyetine yakışan bir hoyratlıkta "Başınıza taş düşsün" şeklinde beddualar duymanız evladır.

■ İçtiğinizkahvefalında Fransızmenşeli bir peynir olan "La Vache Qui Rit" kutusu resimdeki sığıra benzeyen sırtışa sahip devlet erkânı ve bakanlarını görmek, kötü günlerin uzayacağını söyler. Onlar gülümsedikçe sizlerin yüzü hayli uzun müddet asık kalacak demektir.

■ Rüyada yüzsüz insan görmek; gayet ham halat şahsiyetlerin mühim mevki, makamlara gelmesi ve orada ısrar ile kalarak ülkenizde acı, kayıp, ayıp ve kargaşaya göz yumacağına delalettir.

■ İki kulağınız da çınlıyor ise, yabancı memleketi ziyaret eden devlet erkânı ve zevcesi çarşı, pazar kapatıp o ülke esnafının bereketini artırıyor demektir. Ahalinin ödediği vergi akçeleri ile yapılan bu ziyaret ve ticaret, hepimize sadaka ve hayır duası olarak döner.

■ Erkek çocuğun ileride ticaret hayatı ve istikbalinin parlak geçmesi için, göbek bağını parasayamakinesine sürttürdükten sonra, bir gün kasada bekletip Euro ve Dolar saklanmış ayakkabı kutusu ile gömülmesigerekir.

■ Sabah erkenden papağan görmek; onlarca basılı neşriyatın ağız birliği edip hep aynı cümleler ile sürekli benzer şeyi yazmasına, yakın zamanda birçok muharrirdenyalan, tehdit, fitne ve riya duyacağınıza delalettir.

■ Akşam yemek vaktinde kapı çalar, malum külliyeveya kutsal sarayı gören bir muhtar mahalle ve hanenize girer,hattaaileyi defaten ziyaret eder ise o eve faturalar, harcamalar az gelir. Hanenin geliri artar, kısmeti açılır, erzak ve yakacak gani olur, kişiler devlette iş bulur.

■ Halkın bir seçim yaptığı gün akşamı kargalar ötüyor, köpeklerinsanlara saldırıyor, meydan, sokak hatta etrafta tek bir kedi bulunmuyor ise o gece aniden lambaların sönmesi, birtakım sandık ve değerli kâğıtların kaybolması akabinde gelecek olan kargaşaya işarettir.

■ Yağmurdan sonra toprak kokusu duyulmuyorsa, ağaç, orman, bağ, bahçe, bostan, park, zeytinliklerde testere ve nacak nidası ardından asker, polis sireni, biber gazı ve asfalt rayihası duyuyorsanız oralar butik arazi misali değerlenir. Temel çukuru gani, beton filizi bol olur, duble yol geçer, tripleks boğaz köprüleri yapılır.

■ Beyaz perde, tül, dantelli masa, jarse yatak örtüsünü kefen gibi kuşanıp meydan meydan gezmek; akıl, şahsi onur ve şuur sağlığına iyi gelmese de. O kişilerin kazanç, çıkar ve işlerini artırır.

■ Çocukluğunda matematiğe çok kafa yormuş bir ülkücü ahir zamanı ve ihtiyarlığında yüksek bir mevkiye geldiğinde uzlaşmaya, anlaşmaya, karşıdakini dinlemeye, her şeye "hayır" diye itiraz eder, tahlil, telakki, feraset, izandan uzak keçi ve katır inatlı olur.

■ Yabancı memleket paralarını sayıp, istifleyip, balyalar iken abdestin bozulmaması isteniyorsa, rakamlı taraflar göğe, resimli ve sureti olan taraflar yüzden uzak yöne yani yere gelecek şekilde dizilir. Sayar iken üç defa sağ elin baş ve şehadet parmağı yalanarak hesap edilirse sıfırlama, alışveriş ve nakil sırasında kolaylık hatta çabukluk getirir.

■ Ateşli iken acı ve çekirdekli patlıcanı kulağa sokmak, tarla sınırlarının yakınına kanatları altında Kızıl Yıldız olan ve sağa sola büyük, patlayan, yangın çıkartan kayalar atan karakuşları çeker, amman sakının...

■ Soğuk ülke hele Slav memleketlerinden gri gözlü kimseler ile münakaşa, laf ve it dalaşı iyi değildir. Başşehirde oradan gelen gazı ile ısınan devasa sarayda bile kış uzun ve çok soğuk geçer.

■ Kerrat cetvelini öğrenemeyen çocuklar dövülürse büyüdüğünde "Verin 400'ü bu iş çözülsün", "360 derece istikametimize ters" gibi bakkal defteri tarzı meblağlar ile konuşan sevgisiz, meymenetsiz, kibirli, uğursuz insanlar olurlar.

■ Ülkede her cadde, sokak ve hane memleketinizin bayrağı ile donatılmış olması, komşu, ahbap, uzak veya yakın akrabalarınız ve dâhi tanımadığınız masum kadın, çoluk, çocuk, ihtiyar insanların şehirlerin meydanlarında çeşitli şekilde katli, memleket ve milletçe fıtratımızın çok açık olduğuna işarettir.

LOLOK
BENİ NİYE YEMİYORSUNUZ ARKADAŞIM GİBİ? NİYE HA!?
SENİ DONDURMA OLARAK AYIRDIK... ŞLOP ŞLOP!
SAĞLIKLI BİR VAMPİR OLMAMI, KAHVALTIDA TAZE SIKILMIŞ KAN İÇMEME BORÇLUYUM.
GRRRR!
AL, ISIRIP BENİ DE ZOMBİ YAPTIN ROSSPİLİ ÇOCUK! MUTLU MUSUN!?
NE VURUYON YAA! ZOMBİLİK BUNU GERDİRİR, SEN DE GİT BİRİNİ ISIR, ALLA ALLAA!
MERAKLI KONSEL TATİLE ÇIKIYORUM DA PEYNİRİME GÖZ KAMERA MI MONTE ACABA?
ALLAAH, KESİN BİR RÜYA BU! EVET RÜYA!..

PENGUEN ÇİZERLERİNİN ÖZEL TASARIM DEFTERLERİ MAĞAZALARDA!
hepsiburada.com/penguen - Seçili DGR mağazaları ve dr.com.tr - BuldumBuldum.com vemağazaları - Horner Kitabevi - Karınca Design - sntrldükkan - Youth Store

ÖZER AYDOĞAN

aydogancizer@gmail.com

OZAN ÖNEN

www.twitter.com/ozanonen

TAMTAMLIYORUM

■ Dinle beni canı sıkkın: Canını sıkma Tetikte ol ama sakin dur. Bak göğsüne; bu da geçecek. İçine en ferahından bin bir nefes dolsun bu gece. Bugün ne istemediğini anlıyorsun, yarın ne istediğini anlayacaklar: **Gecenin elleri var; çayın demine bile iyi gelen...** En güzel yarının şu an demleniyor.

■ Düzen bozup **kara düzen kusan** düzenler de bir gün elbet bozulacak-tı. Güçlükten doğan kolaylıkla, **yepyeni bir düzen** daha kurulacak-tı: Bir düzen ki evvela bu karanlığı dağıtacak-tı; günü geliyor; **gecesindeyiz; gözyaşlarını silecek gün ışığının...**

■ Yeni bir çağ geliyor; **yeni bir nesil, yeni bir insan, yepyeni bir yaşam**: İnkâra değil, redde dayalı; ezbere değil, sorguya... Kurulmuş her zorba düzeni çürümüş ilan edecek bir çağ: Duvarlara, **"altınızdaki halıyı çekmeye geliyoruz"** diye yazmayı seviyor.

■ Müdanasız, asil, biat etmeyen **yeni nesil ayakta**: Koçbaşını, saray kaplarına gümbür gümbür çarpıyor. Saray sarsıldıkça, dizleri titriyor o kendi kuyruğunu ısırarın; bu gelen, **Goliath**'ın yeresiliğinin hınçdolu sesidir. **Bırak, bağırsın!**

■ **Kibir çağı** boynumuza dolanmış; şahdamarımızı emiyor-du... Bu nasırlı, bu aceleci, bu bozguncu pençelere had bildirmeye karar veriyorduk: Dişleri boynumuzdayken dahi **Bukefalos** gibi soluyorduk sabırla; çünkü biliyorduk ki **koşmaya karar verdiğimiz an dört değil, yirmi ayağımız birden çıkıyordu.**

■ Yeniçağ şaha kalktı, üstelik**Küçük Asya**lıdır: Her birimizi **Eiffel**'siz ama **hür** bir **Paris** düşü kurmaya sevk ediyor. **Alışılan** her ne ise **yerle yeksan** olacakmış gibi bakıyoruz suratlarına; çünkü gözlerimiz, **Kolomb**'un dürbünlerinden bileiyi görüyor **'gelecek olan'**ı.

■ **Ceberrutun sözlerine değil, mağdurun gözlerine bak: O gözlerde insanlık, her daim tek ayak üstündedurur.** Her neolacaksa, her ne olması gerekiyorsa; hepsi de mağdurun o kömür gözlerinden peydahlanacak; zalimin müzelik olmuş o çivili yalanlarından asla değil!

■ **"Issız yerlerde kendin için bir evren ol"** diye fısıldıyor **Romalı** bir hatip. Bak, bu çağı aslında ta o zamandan beridir müjdeliyormuş bilgeler; şimdi o müjdegerçekoluyor;ıssızda kendin için bir evrenoluyorsun: Münzevi olmayacaksın, müsterih olacaksın canı sıkkın!

■ Bir derin nefes al; bir büyük, bir ferah nefes daha... **Köşene sinme, ayağa kalk; dimdik dur**. Sen evrensin ve seni sığdırabilecekleri bir kefen bezi hiçbir zaman olmadı: Şimdi, ölümden başka vaadi olmayana, **bu meydan canlı meydan** dedirtene kadar koşmanın vaktidir.

■ Ayakları, şahları, rüzgâr gibi savrul: Simsiyah,yabanıl, özgür birata dönüşsün o güzelimruhun. Rahatlarını kaçırmaya koş; koş ki tutamasınlar dizginlerini... Yeni baştan çalsın adaletin tamtamları; **bu kara düzeni yirmi bin nala yıkmaya koş!**

YUMURTALAR

"Penguen Dergisi'ne nasıl karikatür göndercem?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yumurtalar/bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Emir Kızıltan

Gürdem Sındıraç

Barbaros Altuğ

Cihan Topçu

Mehmet Subaşı

Erhan Güneş

Umut Batu

Şükrü Erkazan

Cihan Topçu

PENGUEN
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ - 22 EKİM 2015 - SAYI: 880
HAFTALIK YAYIN SÜRELİ YAYINCI - ISSN: 1305-7529
www.penguen.com

Akşamsefası

TAVUK VOLKAN

"Ev Sızması"

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil/

Akşamsefası

HAFTALIK
PENGUEN
www.penguen.com
29 EKİM 2015 • 44 684 4,00 TL

Ozan Önen
Zürafalarla Bulut Yiyorum
Kaan Sezyum
Oh Yes!
Özer Aydoğan
Üstat Taşı
Serkan Altuniğne
Bobo
Seyit Ali Aral
Yap Bunu

Akşamsefası

PENGUEN GÜNDEM

SEÇİM SONUCU NE OLACAK?

Başbakan Davutoğlu "Bulamazsanız bize başvuracaksınız!" diyerek, bekartara kucak açtı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, isim vermeden son ana kadar malum parti için oy istemeye devam ediyor.

Başbakan Davutoğlu, "AK Parti iktidardan indirilirse buralarda terör çeteleri dolaşacak, beyaz toroslar dolaşacak!" şeklinde tehditte bulundu.

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sezyum Çizen: Cem Güventürk

Çoğu ülke uygulamaya geçerken, bizim ülkemiz de karışıklık yaratmaması için saatlerin geri alınması seçim sonrasına bırakıldı.

Gazeteci Elif Çakır'ın röportaj yaptığı Kabataş İtirafçısı için "Konuşacak hali yoktu. Ama ne demek istediğini ben anladım" dediği ortaya çıktı.

Sert çıkışlar yapıp, sonrasında durumu tatlıya bağlayan Bülent Arınç, şu sıralar yine eski partisini eleştirmeye başla dı.

Başbakan Davutoğlu'nun 3 ay sonra açmayı vadettiği hastaneyi, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın 5 ay önce açtığı ortaya çıktı.

BEYAZ TOROSA ÖZLEM: CHP Genel Merkez binasına, bir araba dan 5 el ateş açılmış. Neyse ki korkulacak bi şey yok, araba beyaz değil, siyah renkliymiş. CHP lideri Kemal Kılıçdaroğlunu arayan Başbakan Davutoğlu, sorumluların en kısa sürede bulunması için gerekenlerin yapılacağını söylemiş filan...

SAATLERİ AYARLAMAMA ENSTİTÜSÜ: Dünya genelin de saatler 1 saatgeri alınırken, ülkemizde 1 Kasım seçimleri ne deniyle saatler geri alınmamış. Akıllıtelefonlar, bizim ka darakllı olma dığından saatleri otomatik geri alınca olaylar gelişmiş...

AÇLIK SINIRI VAADİ: Seçimöncesiasgariücreti 1300TL'ye çıkarmavaatleriyle övünülen yur dumda: açlık sınırı bir önceki ayagöre 18 TL'likartışla 1.379TL, yoksulluksınırı ise 38 TL'lik artışla 4 bin 472 TL olmuş...

BİLİŞİM ÇAĞI: Son doku z yıl da 51 bin, 'internetyasası'nın yürürlükte ol duğu son bir yılda ise yaklaşık 52 bin site engellenmiş.Sansürlenen toplam sitesayısı 103 bine ulaşmış...

SANSÜR TV: TRT'nin "Unutulmaz Milli Maçlar" yayınında, 51golle halenen golcü futbolcumuzolan HakanŞükür'ün golleri sansürlenmiş. Ayrıca TRT'nin, FB-GS derbisin den önce yayınla dığı "Unutulmazmaçlar veröporta jlar"bölümündeHakan Şükür'üna dibile anılmamış...

50: AKP'nin 1 Kasım sonrası tek başına ikti dara gelmesihalin de2016 bütçesinden Cumhurbaşkanlığı'na almayı planla dığı toplam araç sayısıymış. Tek başına ikti dar söz konusu olmazsa, bu arçlarbeyaz toros olarak geri döneceknig..

YEREL GASTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

"SAATLER NE OLDU?" KANLI BİTTİ!

Arabasıyla zamandayolculukyapan biadam semtimizegelinceyaşanantrafikkazasındaacı tabloSaatkaç, tam olarak bilen yok ki arkadaş! Bu kaza ile zaman bi kırılmayla ikiye bölünmüş, gel ecekteiki Türkiye oluşmuş. Birinde huzurla dolaşan insanlar, öbüründe savaşvarmış.Sonra bu iksi birbirine giriyomuşyine. Kaderimizi...

"TATİLE MİGİTSEK, ÜLKEYİ Mİ KURTARSAK?" KANLI BİTTİ!

Kars koca kavgası için! Normal şeyler bunlar!

OYLAR AKP'YE ÇÜNKÜ YOKSA ÇOK KÖTÜ OLACAK!

"AKP'ye oy vermezseniz, beyaz toros arabalar ile gezen sitelo tipler atacak" sitesi, serveri Şövket abiyi rahatsız etti. "Beyaz torosum ile her türlü geceriz" diyen abimiz, hız tutkusunu atış attı. Tabetaatla "50" yaşıyoda, 50 yaşını geçememiş insanlar ölüyor. O tabela o anlama geliyomuş? 50 yaş geçilmez!

BAŞBAKANIN "EŞ BULAMAZSANIZ BİZİ ARAYIN "SÖZÜ KANLI BİTTİ!

Eşbulamayanbaşbakanlığı arayan Sedat vergisi ismi adamları,otomatiksesliyanıtsistemikarşılamış. Sistem "Eş bulmak için 3'e basın" deyince, ikisi de 3'e basmış, Hatlilisimli genç "Sen benim eşimlemi lan?" diye diğerini bıçaklad. Tamamen kıskançlık olnayeti, oluröyle.

Kösem Var Yazı-yorum!

Asım Velioğlu

Efendimeeehyeterbeee! Sınırınden ekmek attığım güvercin ile dalaştım."Gubuk gubuk"diye geliyo,yiyokırıntıları sonra s.çıpgidiyo. Yiyo ama yapıyo da.Yaşamşekliimizde yaşam şekliniz, dindar mı olsak çağdaş mı olsak? Kimse ekmekten bahsetmiyo.Koca binaları olan adamlar var,açlıktangeberenvar ama herkesin derdi etek, türban bil memine. Sistem oturamıyo kiyerimdeüsszolmuş kıvrıyo, para takıyoruz sisteme. Yeter anladınmı yeterİ Kendinegel. Siyasetçilere bağlanma,g,anstanı sadece, köpeği olma.Holiganlık yapma. Arkandan hepsinin"aptal" dediğini biliyo musun?Senibi gerizekalı gibiyönetmekistiyolar. Bağlanmaartikhiçbirşeye. "Şöyle yaparsakbunlaroyveriı" kafası. "Kışt" demesini bil sevimli, güvercin beyinli, tüm yalancılara! Asil onların derdi ekmek! Bilsin köpeğiolmadığını! Kimse kendine çok güvenmesin! Arkamdaşunlar vardemesin, Şudeğilsinsen! İnsansın! Güvercine ekmek atar gibi at o oyu!

SELÇUK ERDEM
selcukerdem@gmail.com — twitter.com/selcukerdem

ECE TEMELKURAN

BOMBASTİK!

İstanbul'da bir kadın, eski eşini Photoshop'lu bir evrakla, "Erdoğan'a hakaret"le suçladı. Savcılık dava açtı, neyse ki evrakın sahteolduğu anlaşıldığı için adam beraat etti. Evrak dediğimiz şey de bir WhatsApp mesajı.
Eskiden yazı yazmak kolaydı. Kötü bir şey olurdu ya da iyi bir şey, siz de onun üzerine düşünür, birkaç fikir üretmeye çalışırdınız. Şimdi durum -en azından benim için- daha çok şöyle oluyor: Bir olay duyuyorum. Yazmak gerektiğini düşünüyorum. Ama olay o kadar saçma ki, yazının başına olayı yazıp sonra uzun süre bu yazdığım iki cümlelik hadiseye bakakalıyorum. Şu anda da öyle oluyor mesela. Yukarıdaki kısa paragrafa bakıyorum, öyle duruyorum. Ne yazılır ki bunun üzerine! Yapabileceğim en derin analiz şu: "Memleket delirdi." Bu kadar.

Zavallı taleplerimiz
Bu yazı yayınlandığında henüz seçimler yapılmamış olacak. Seçimlerden önceki en uzun haftayı yaşıyor olacağız. "Bomba orada mı patlayacak, burada mı?" sohbetlerinin bitmek tükenmek bilmediği günlerde olacağız. Belki de siz bu yazıyı okuyana kadar bir bomba daha patlamış olacak. Böyle bombastik bir hafta yani. Bu bombastik hafta seçimlerle birlikte öyle ya da böyle bitecek. Biz 2 Kasım sabahı başka bir Türkiye'ye uyanacağız. Bunun daha iyi bir Türkiye olmasını diliyoruz tabii. Kendi destekçilerinden başka kimseyi dinlemeyen, kendi tarafında olmayan herkesi düşmanı olarak gören, kanı kocayı bile birbirinin şantajcısı yapan bu düzenin değiştiğini görmek istiyoruz. Her gece yatağımıza, gece attığımız tweet yüzünden sabaha karşı birilerinin bizi almaya gelebileceği korkusuyla girmek istemiyoruz. Ülkeyi cehaletin, arsızlığın, açgözlülüğün, kabalığın yönetmesini istemiyoruz. Sabahları Aktroller eşliğinde kahvaltı etmek istemiyoruz. Dilek Doğan'ın, Ali İsmail Korkmaz'ın, Berkin Elvan'ın mezarlarına tükürülmediği bir memlekette yaşamak istiyoruz. Taleplerimizin bu kadar zavallıca olmadığı bir ülke olsun istiyoruz. Bunun gerçekleşmesi için bu hafta yapabileceğimiz tek bir şey kaldı.

Oy ve Ötesi
7 Haziran'da trajikomik bir seçim yaşadık. Bir ülke, sandık başında bekledi. Ardından bir ülke, elinde kağıt kalem, oy saydı. Durum trajik olunca cevabı da en iyi ihtimalle trajikomik oluyor tabii. 1 Kasım seçimlerinde de görmek istediğimiz, daha da kuvvetli bir trajikomik sandık çıkarması. Dört temel matematik işlemini yapabilen, gördüğünü anlayabilen, iyiyle kötüyü, yanlışla doğruyu ayırt edebilen, bu temel beyin aktivitelerini yerine getirebilen bütün makul zihinleri sandık başında görmek istiyoruz. Bu insanların günlerdir gazetelerde yayınlanan garabet tehditlerden korkmayacağını umut ediyoruz. Çünkü korkunun sonu sefaletten başka bir şey değil.

İLLÜSTRASYON: CEM GÖVDÜR

Kendi destekçilerinden başkasını dinlemeyen, kanı kocayı bile birbirinin şantajcısı yapan bu düzenin değiştiğini görmek istiyoruz.

Kötü senaryo
Elbette her şey ters gidebilir. Son on iki yıla bakıldığında bu mümkün görünüyor. İşler ters giderse ne yapacağız?
Şunu akılda tutmakta fayda var: 1 Kasım'ı 2 Kasım'a bağlayan gece boyunca Türkiye'nin insan malzemesinde dramatik bir değişiklik olmayacak. Yani Berkin Elvan'ın mezarına saldırmak isteyenlerle Berkin Elvan'a ağlayanlar sayısal bakımdan yine aynı olacak. Ama işler yolunda gitmezse maalesef tükürükçüler ciddi bir moral üstünlük sağlamış olacak. O zaman bir zamanlar Mehmet Ali Aybar'ın dediği şeyi akılda tutmak lazım: "Anlamıyorlarsa bir daha anlatmak zorundayız."
Yani nefesimizi son yüz metreyi koşacakmışız gibi değil, bir maratonun ilk safhasını bitirmişiz gibi ayarlamak lazım. Sabır, dirayet, kararlılık, inat...Bunlar hep bize lazım olan şeyler, önümüzdeki yolculukta. Bu, kötü senaryo.

İyi senaryo
Aynı cümleyi tekrar edelim: 1 Kasım'ı 2 Kasım'a bağlayan gece Türkiye'nin siyasal haritasında dramatik bir değişiklik olmayacak. Ama moral üstünlük Berkin Elvan'ın, Ali İsmail Korkmaz'ın yüzünü gördüğünde utanan, o çocuklara bir borcumuz olduğunu düşünenlerde olacak. 7 Haziran'dan sonraki on günü hatırlayınız. Hissettiğimiz o güzel duygu, süreklilik kazanmış olacak. Adalet aniden yerini bulmayacak tabii. Çünkü zaten adalet nadiren yerini bulur. Ya da Türkiye aniden güzel insanlar ülkesine dönüşmeyecek. Ama moral üstünlük sana benzeyenlerde olacak. Çiçek Abbas filminde İlyas Salman'ın kahveye atkısıyla girdiği sahneyi hatırla, durum biraz ona benzeyecek. Ya da Cezmi Baskın'ın Beynelmilel'de Enternasyonal marşını bandoya öğrettiği sahan gibi. İyi ve kötü senaryo arasında çok bir fark olmaması insanı biraz sinirlendirebilir ama hakikaten de yok. Sabır, dirayet, kararlılık, inat... Bunlar bize gereken şeyler olacak, işler yolunda giderse. Tabii arada milyonlarca şahane espri olacak, müthiş güleceğiz. Orası da var.

Şarkıyı kime söylerler?
Bu ülke, böyle bir ülke. Hep böyleydi yani. Türkiye Cumhuriyeti kurulmadan önce bile. Senin gibi insanlar azınlıktaydı. Tarihin kimi sahnelerinde, çok ama çok nadiren moral üstünlük senin gibilere geçti. O günlerde yapılanları sen bugün gülümseyerek hatırlıyorsun. Sen de şimdi birazcık güçlenince, ileride yıllar sonra sana benzeyen insanları gülümsetecek şeyler yapacaksın. Tarih sahnesinden hiç değil se rezil olmadan ayrılmış olacaksın. Budur yani. O kadar. Ama işte bu "devrediş" pek kıymetli. Neden? Çünkü bir gün, bazı çocuklar, senin resmine bakarak kadeh kaldırabilirler. Seninle ilgili şarkılar söyleyebilirler. Hiç tanımamalarına rağmen seni dostmuş gibi sevebilir, "Keşke burada olsaydı" diyebilirler.
Düşün bakalım şimdi. Kim ağlayacak onlar için? Kim onların yüzüne bakıp gülümseyecek ileride? Kim onlar için şarkılar söyleyecek? Yok öyle bir şey. Olmayacak. Çünkü hiç olmadı. Aradaki fark bu işte. Ve bu az buz bir fark değil.
Bu bombastik haftanın bombasız, ölümsüz, kansız bitmesi dileğiyle...

ÇALIŞIRKEN

ceza Niye emekli amcalar gibi takılıyosam, bana hemen bi tivitir açalım abi!

sevgiyok Serkan, bakalım seçimden sonra böyle konuşabilecek misin? Kürreyerek iktidara geliyorum!

serkan k Bırakın gelsin, geri hele gel gel!

erdil Noldu, böreği yedikten sonra sizde de bi pişmanlık oldu di mi?

feyzi Belki de dünyanın en çok zombi diyen insanı sen olabilirsin Faruk(uum!

sevyun Evet, Erdil'in kafasının geçtiği kazaktan ben tüm vücudumlaçegebilirim. Sorunevdi?

bahadır Geçen haftaki gibi ahşap mobilya vermede neverir.senver çiyeyim!

tarık Espri lazım dediğinizde önce anne babanıza gideceksiniz. Bulamazsanız bana gelin tamam mı canım!

sevgi ali Sayı ver bana, ona göre kayıntıyı ayarlayayım, üzerine az kekik!

durukan Koskoca miting çizmiş adamım, zürafa ne ki!

yavuz Kahve Lotisi'ni seçmezseniz, ertesi gün 80'lara dönerr, filtre kahveyi rüyanızda görürsünüz!

tarık Dergi mutfağına tüm kadınlar ayrı anda girince, kız istemeye gelmişler de teyze kızları dedikodu çevriyo hissi oluyo bende.

sevgi ali Üstten açılan kapıyla çözmüşsün Deloryen'i!

sibüdem İzmir'den bi şey istiyon mu baboli, ne getiriim?

sevyun Selçuk'unyaninaçizim yaparken gidip bi şey sorar gibi yapıp, sormayın. Çok acayipotuyor.

tamer BeyazTorosrenklemek kolay da, bu Geleceğe Dönüş arabasından niye buikadarçokçizdiniziar!

ceza Hediyesinema biletim var,birini sarıavereyim mi? Tiridi harig her şey, yanıtım Türkfilmleri.

barış Vasy, Geleceğe Dönüş öyle çizilmez böyle çizilir diyosun he? Gündeme senin karrika seçtimiş.

serdar İki tepsi böreğin üzerine utanmadan 2 pizza yer miyiz? Bence yeriz. İnce hamur olursa 3e bile koşar!

sevgi Saati geri aldın almadın ne önemi var, yine köşeyi en birinç ben bitirdim kutaam!

KARMA CEPHESİNDE YENİ BİR ŞEY YOK

YAZAN - ÇİZEN
M.K. PERKER

Akşamsefası

ONBAŞI TEVFİK BEY, VAR GÜCÜYLE KOŞUYOR, MERMİLER MÜNİR'İN CANSIZ BEDENİNE SAPLANIYORDU.
NİHAYET KENDİ BİRLİĞİNE VAKIF OLABİLEN YORGUN ONBAŞI, CEPHE-İ HAKKIN KENDİSİNE BAHŞETTİĞİ BU ÜMİDİ SIRTINDAKİ KAHRAMAN ASKERİ BORÇLU OLDUĞUNU BİLİYORDU.
AYLAR SONRA SAVAŞ BİTTİĞİNDE BAŞARILIRSA, TEVFİK BEY'İ DE BİR MADALYA İLE MÜKAFATLANDIRACAKTI.
GENERALLER ONBAŞININ YARALI BİR ASKERİ SIRTINA ALARAK KENDİSİNİ TEHLİKEYE ATTIĞINI ZANNETMİŞ VE BU HADİSEYİ MÜNASİP BÜLMÜŞLERDİ. TEVFİK BEY GERÇEĞİ İTİRAF EDEMEMENİN ISTIRABI İLE DERİNAL TEZKİ EMRİNİ KOYULDU.
TEK TESELLİSİ, MÜNİR'İN SON ARZUSUNU YERİNE GETİRMEK OLACAKTI.
CEBİNDE BEDİANE BİRİ CÜZDANI İLE BEDİANE ALBAYA EVİNE VARDI.
MÜNİR'İN DUL EŞİ, ONBAŞIYA KAHVE SÜRÜK ETTİ. MÜNİR'İ BÜYÜTEN NİHAYET DE BİR KÖŞEDE OTURUYORDU.
MÜNİR'İN HANIMI RAHMETLİNİN AYAKLARI TUTMAYAN NİHAYİNİ NASIL HER GECE SIRTINA ALIP ODASINA OKARDIĞINDAN BAHSETTİ.
TEVFİK BEY AYNI HİZMETİ TEKLİF EDEREK HANIFİ SANDALYEDEN KALDIRIP SIRTINA ALDI.
BU KÜÇÜK JESTLE, BEDİANE ÂLİYE EVLATLARININ YOKLUĞUNU BİR NEREDE OLSUN UNUTTURABİLECEĞİNİ TAHAYYÜL EDİYORDU.
LAKİN İKİNCİ KATA ÇIKTIKLARINDA, MİTYAR KADIN YERDEKİ FIRSATTAN KORKMAZCA ÜLÜN ATMAYA BAŞLADI.
MİTYAR KADININ ANİ REAKSİYONUYLA DENGESİZ KAYBEDEN TEVFİK BEY, SIRTINDAKİ YAŞLI KADINLA BİRLİKTE TRABZANLARDAN AŞAĞI YUVARLANDI.
SON NEFESİNİ VERİRKEN MÜNİR'İN CÜZDANINI NİHAYET BİNE TESLİM ETTİ.
SONRİLER "KARMA" DİYOR.
TEVFİK BEY, TALİHİN BİR CİLVESİ DİYE DÜŞÜNSEDE SON KEZ GÖZLERİNİ KAPADI.
BİTTİ.

Barış Atar silsilesi

twitter.com/barisatar
barisatar@yahoo.com

BALTALI İLAH

Mustafa Salıcı

<MİNİ ÇAKAL>

BARIŞ ATAR

Akşamsefası

BİR BAŞKOMSER NEVZAT MACERASI

KÖREBE

"E hayal kurmak için azıcık mazot lazım."

İstanbul'a neredenbakmak istersin diye sorsalar, hiç duraksamadan Salacak'tan derim. Çünkü şehrin görkemli silueti en iyi buradangörünür. Hele bir de vakitakşamüstüyse, çöken alacakaranlık, gökyüzünün katbinecakilan o iğreç binaların sertçizgilerini silikleştirmeye başlamışsa... Evet, rahmetli Şinasi'nin teknesinde aramayapmak için Salacak sahilinegeldiğimde aklımdan bu düşünceler geçiyordu işte.Harem İskelesi'nebirkaç yüzmetrekala yapılmış balıkçı barınağında demirli olması gerekiyordu, 'Kanun Benim' adlı teknenin. Zavallı Naciye Hanım, teknenin adını söylediğinde, başını sallamıştım. "Keşke, 'Kanun Benim' diyeceğine, bilgileribizimle paylaşsaydın be Şinasi" diye geçirmiştim içimden; şimdi sen hayatta olurdun, biz de belki Oyuncakçı'yı yakalamışolurduk. Öteyandan onu çok da iyi anlıyordum. İşini severek yapan polislerde görülebilecek mesleki bir deformasyondu bu. Balıkçı barınağına bakan Şaban Reis'i, küçük barakasının önünde istavrit kızartırken bulduk. Yaklaşınca kesif birranason kokusu çarptı burnuma. Tersçevrilmiş meyve sandığının üzerinde, küçük bir tepsinin içinde soğanı bol bir domates salatası, yanında ağzınakadar rakıyla dolu iki çay bardağı,

Şinasi'nin teknesine girdiğimizde gözüme ilk çarpan, aşağıya açılan kapıdaki asma kilidin kırılmış olduğuydu. İçeri girince bizi daha büyük birsürpriz bekliyordu.

kocaman bir ekmek göze çarpıyordu. Ama ortalıkta canlı namına kimse görünmüyordu. O anda duyduk sesleri.

"Bitirmişsin lan şişeyi" diye höykürüyordu biri içeriden. "Utanmadan bir de karşımageçmiş yalan söylüyorsun."

"Valla ben içmedim Şaban Abi!" Karşılık veren ses daha cılızdıama isyanyüklüydü. "Akşam sen içtin ya... Evet, abi hepsini sen içtin. Hatırlamıyorsun. Anam avradım olsun diyorum ya! Niye inanmıyorsun?"

"Nasıl ben içtim lan! Kilolukrakıyıtekbaşıma mı bitirdim?"

Bu muhabbetinuzamasından değil, işin sille tokat kavgaya dönüşmesinden korktuğumdan daldım barakaya. Biri ufaktefek, öteki iriyarı iki kişi ayakta dikiliyordu. Beni fark edince, derme çatma kapıya döndüler.

"Sen de kimsin ya?"diye tersledi ufaktefek olan. "İnsan bir kapıya vurur."

Sestonundan anladım ki, bu çelimsizolan Şaban Reis'miş, paparayı yiyen de zebellah gibi olanmış. Benden bir açıklama çıkmayınca, üzerime doğru yürüdü.

"Sana diyorum hemşerim. Dingonun ahırı mı burası,selamsızsabahsız dalıyorsun içeri!" Benden önceAli verdi ağzının payını.

"Terbiyesizlik etme lan! Polisiz biz, polis." Tepeden tırnağa süzdü Şaban'ı. "Ne yapıyorsunuz burada?"

Polis lafınıduyanyarım porsiyonreis yutkundu.

"Öyle desene amirim. Ne bilelim emniyetten olduğunuzu. Piyade'yle muhabbetediyorduk biz de ayaküzeri." Koyun gözlerini yüzümüze dikerek sırıttı Piyade.

"He valla amirim, sohbet ediyorduk işte öyle..."

"Buraya sen mi bakıyorsun?" diyesordum ciddi bir tavırla.

Ali'dendaha yüksekürtbeli olduğumu sezinlemeye başladığından, anında toparlandı Şaban Reis.

"Evetamirim. Balıkçı arkadaşların tekneleri varburda. Meraklılar filan da bırakıyor teknelerini. Hepsinegöz kulak oluyoruz işte." "Rakıdan zaman bulup ayık kaldığınızda..." diye lafı sokuşturdu Zeynep. "Niye içiyorsunuz bu kadar?"

Pişkin pişkin sırıttı reis.

"N'apalım be ablacım?" diyecek oldu.

"Abla değil, komserim" diye uyardı Ali. Yine de toparlayamadı Şaban.

"Yani ablacım, yani komserim... Yani demem o ki, gün yirmi dörtsaat, biz buradayız.Ayık kafayla vakit geçmiyor. Denizbize bakıyor, biz denize... Tamam güzel olmasına güzel de insan gene de bıkıyor be! E hayalkurmak için azıcık mazotlazım. Biz de tütsülüyoruz kafayı..."

Tatlı tatlı güldü Zeynep.

"Amafazla tütsülemişsiniz anlaşılan bu defa, bitirdiğin şişeyi bile hatırlamıyorsun."

Çipil gözlerini açtı kapadı, mahcup olmuş gibi boynunu büktü.

"Oluyorişte bazen..." İri yarıarkadaşına baktı."Gerçi hâlâ şüphedeyim ya, o şişeyi tekbaşıma bitirdiğimden." Bir dirsek attı Piyade'ye. "Sahi ben mi içtim lan hepsini?"

"Ah" diye iki büklüm oldu Piyade. "Valla sen içtinŞabanAbi."

Baktım tepişme uzayıp gidecek, "Tamam, tamam, kesin şunu!" diye girdim araya. "Şinasi'ninteknesi buradaymış? Tekneyi görmemiz lazım."

Önce kafası basmadı.

"Ne teknesi amirim?"

"Şinasi'nin teknesi-diyorum, duymuyor musun evladım?"

Birden düştü jeton.

"Ha Şinasi Amirimin teknesi!"

"Evet, adı da 'Kanun Benim'miş galiba."

Saçları seyrekleşmiş, küçükbaşını sallayarak gülümsedi.

"Öyle,öyle, adı da bir tuhaf. Evet,tekne burada, ilerde, burnunsağında bağlı.

Elimle dışarısını gösterdim.

"Tamam o zaman, hadi gidip bakalım."

Sarısı bol ela gözlerinden bir endişe bulutu geçti.

"ŞinasiAmirim nerde?"

Bana kalsa söylemeyecektim ama Ali damdan düşer gibi açıkladı.

"Öldü. Dün akşamevinde öldürülmüş." Böyledurumlara alışkın bir adam gibi duruyordu ama kötü haberi duyunca yıkılmıştı.

"Nasıl ya!" diye söylendi. "Daha dün buradaydı. Öldü mü yani Şinasi Amirim?" Onun tepkileriyle uğraşacak halimiz yoktu. "Ne yapıyordu dün burada?" diye sordum kendine gelmesi için. "Balık mı tutacaktı?" Ardı ardına iki kereyutkunduktansonra cevaplayabildi.

"Şey, yani her zamanki gibi... Teknesine gelmişti. Hatta kefal yakalamıştım oltayla. Öndan ikramettim,ekmek arasında. Rakı da verdim ama içmedi." Ağlıyormuş gibi burnunu çekti. "Vay be, demek öldü Şinasi Amirim!" İri yarı arkadaşına çevirdi bakışlarını. "Duydun mu lan Piyade, gitmiş dağ gibi adam." Sonragözlerini merakla bana dikti. "Kim, hangi şerefsiz yapmış amirim?

Sorusunasoruylakarşılık verdim:

"Sik gelir miydi buraya?"

"Haftada en az üç gün uğrardı."

"Denize mi açılırdı?"

Başını salladı.

"Yok, denizeaçılmazdı.Yani seyrek açılırdı. Zaten kimse de olmazdı yanında. Hep yalnız gelirdi.Evet,hattahayretederdik.Gelir teknesine kapanırdı. Aşağıda bir odası vardı, kimseyi sokmazdı oraya."

Bu ilginçti işte. Daha fazlazaman kaybetmemek için, "Hadi gidelim artık" dedim. "Bakalım ne varmış orada?"

Sıkış tepiş doluştuğumuz barakadantemiz havaya çıktık.Mangalın üzerindeki istavritler yanmaya yüz tutmuştu.

"Yanıyor lan" diye bir kezdaha azarladı arkadaşını. "Lan toplaşunları çabuk."

Zavallı Piyade,mangalın üzerindeki izgarayı kaldırırken biz de insan eliyleyapılmış küçükkoyunucuna yürüdük. Tatlı bir esinti çıkmıştı, hâlâsıcakolan betonuadımlarken anlatmayı sürdürdü Şaban Reis:

"Bu hafta daha sık gelmeyebaşlamıştı." Hatırlamaya çalıştı. "Evet, her gün buradaydı. Elinde siyah çantasıyla öğleye doğrugelipakşamakadar kaldı."

Ali'nin meraklı bendenağır bastı.

"Çantada ne olduğunu biliyor musun?"diye sordu. "İçindekilerini gördünmü?"

Bir çocuğunki kadar minik ellerini yana açtı. "Yok, nerdengöreyim.Allah rahmet eylesin Şinasi Amirim ketum adamdı. Bizle konuşurken de öyleyüzgöz olmazdı. Hep bir seviye, hep bir mesafe vardı aramızda."

Başıyla tekneyi gösterdi: "Hah işteorada." Beyaza boyanmıştı, sağ yanına, kırmızı boyayla yazılmış 'Kanun Benim' yazısı alacakaranlıkta bile okunuyordu.

Önce Şaban bindi tekneye,merdivenlerden aşağıya birkaçadım atmıştı ki, "Ha siktir" diye bağırdı. "Hırsız girmiş ya burayal Vay ibneler talan etmişler ortalığı."

Ali, eliyle sağa çekti yarım porsiyon reisi, ardı ardına inmeyebaşladık merdivenlerden. İlk götüme çarpan, aşağıya açılankapıdaki asma kilidin kırılmış olduğuydu. İçeri girince bizi daha büyük bir sürpriz bekliyordu. Küçük odanın duvarları fotoğraflar, gazete kupürleriyle kaplıydı. Evet, tahmin edileceği gibi Oyuncakçı'nın işlediği cinayetlerle ilgili materyaller.Yerde siyah bir çanta duruyordu, kapağı açılmış içi boşaltılmıştı. Zeynep'le gözgöze geldik. "Oyuncakçı zulayı patlatmış Başkomserim" diye mırıldandı. "İşe yararne varsa alıp götürmüş olmalı."

Akşamsefası

Böyleyken Böyle

SEMRA CAN
semracan@mail.com

■ İnsan ların birbirin e"Saatkaç?" diye sorduğu bir ülke olduk. Daha geçen yıl ecdadımızın mezar taşını okuyamıyorduk. Zamanı da kaybettik gitti.

■ Bar tuvaletleri, acayip insanlarla tanışmak için en uygun yer. Herkesin bi derdi var ve o sırada ne kadar konuşursa derdi o kadar azalacak. Neyse ki yıllardır neredeyse hiçbir mekan, tuvaletlerini gelen sayısına göre ayarlamadı da en azından tuvalet kuyruğunda geceyi geçirirken yeni insanlarla tanışıyorsun.

■ Gecenin ortasında, içki içmeden gidilen bir ortamdaki en güzel şey, oradaki insanları görünce "Ehe iyi ki ben de böyle değilim la, yazık, millet bitmiş" demek. Fakat "Millet eğleniyo, bizmal müdürügibi duruyoruz burada" demekde var.

■ Yine seçim geldi. Seçim zamanı, parti stantları yine birbirinden sevimli insanlarla doluptaşıyor. Her birinden broşür alıyorum, genelde çoğun un tasarımızaten evde yok. Broşürünü güzel tasarlayamay an ekipten ülke tasarlamasını beklemek o yüzden çok antlamlı değil. Neyse, derdim o değil zaten, bilakis seçim yaklaştıkça nasıl bir hoşgörü, nasılbir sevgi patlaması yaşıyor tüm partiler. Canım ya... Kıçınızı avuçladıktan sonra da hakkınızda "Zaten yolluydu bu" diye konuşmayacaklarsa şu montürün içindeki ateş gif'ne körbakayım.

■ Her şeye "hayır" diyen çaycı bi abi var. Bu püskevitçi abi sayesinde Suruç'taki patlama da soruşturulamadı mesela. İlginç değil mi, çok faydalı. "Terörün neyini soruşturalım yaaa" denildikten sonra neler neler oldu. Herkes elini kolunu sallayarak dolaşmış. Hayırlısı Türkiye.

■ Bıricırks'i hiç anmıyorum diyerek bile anmakçokgüzel. İki lafı bir araya getiremeyip "Nerede birzalim varsa, onun yanında olacağız" demesindeki rahatlığıyla (Bu lafı dedikten sonra da tüm salon alkışladı. Hadi adamınaklı karışı, dili sürçtü, bilinçaltı ortay açıktı neyse ne, insanlık hali. Salondakilere ne oluyor? Onlar söylen eni dinlemiyormu?) mükemmel bir tipleme. Uzun süredir ülkede kimsen in tık madığı ilk başbakan olduğu için de olabilir. Bi sempatim var kendisine. Böyle kulaktan tutup force grip'le çocuk sevmesi filan yok mu... Bi de top oynadığı bijpeg var, o da çok güzel.

■ Hiçbir hobimin üzerine uzmanca gitmedim ama hepsini çok sevdim. Şimdikeşkebazların idaha kastırsaymışım diyorum ama neyse ne.

■ Dalıyorum tamam mı, bende yüzde 17 fok balklığıvar, yüzde 12 gıdık ve y üzde 20 ekmek de var, ama onlarbaşka konular. Neyse indim dibe. Deniz,dibe indikçe daha bir koyulaşıyor. Eğer güzelbir yerdeysenız, güzelbir denizdeysenız zaten suyun berraklığı çok acayip bir his yaratıyor. 20 metre aşağısının göründüğü yerde daha derine bakmak istiyorum sürekli. Biraz açıldıktan sonra dibin görünmediği yerlere geliyorum. Cimriolduğumdan alet edevat yok. Bi palet, bi gözlük takılıyorum. Ağırlıkmağırtık, elbise bana ters. Mayoyu bile sokaktaki bakkaldan aldım, o derece(o bakkal mayosunda bir azkazık yedimama) takılıyorum. İn baba inelim. Aşağı doğru ilerledikçe ışık ağırağır azalıyor. Mavi yerini dahakoy ubir maviye bırakıyor. Göğüs kafesin ilk 10 metrede bi ufalıyor zaten. Hesap da şu: su seviyesinde 1 atmosfer basınç var, her 10 metrede de 1 atmosfer kadar suyun basıncı ekleniyor. Hal böyleolunca ilk 10 metre önemli. Çünkü akciğerlerin neredeyse 10 metre inince hacmen yarı yarıya ufalıyor. Neyse ya, ben malgibi inmeye devam ediyorum. Birtakım balıklarçıkıyor, sürüortamı. Onlara bakıyorum, artık dip göründü zaten .Giderek yaklaşıyorum ama su altı datuhaf bi perspektif oluyor. Diptegördüğün şeyin boyutunu yanına gelmeden kolay kestiremiyor sun. Absidipte parlayan bi şey görüyorum, onun yanına gidiyorum. Aha Reyben bi güneşgözlüğü. Üzeri daha yosun tutmamış. Zen gin ler tekneden düşürmüştür, başka bir yolu yok. Aldımgözlüğü yukarı çıkıyorum. Suyun altında ciğerlerufaldığı için bu sefer de "Ya iyi böyle aslında, ben biraz buderinliktetakılırım" kafasına geliyorsun, çürük kanın a birmiktar daha oksijen gidiyor ciğerler daralınca. Sakın okafaya tak ılma, hafiften yukarı çık. O ne? Abovvvv. Uzakta irice bi gölge. O an işte 20 metrede altına işesem kimsen in ruhu duymazdı. Ben yukarı çıkıyorum ama gölgede bi de sırt yüzgeci var. Kıyıya doğru gazlasam, kurtarmaz, etrafta dubamnbavar mı diye düşünüyorum. O sırada da ilk nefesimi alıyorumsu yüzeyinde. Tırsan'ın sponsorluğundaki maceramda sırt yüzgecini ve karaltıyı gördüğüm yöne bakıyorum. Ulan siz miydiniz? İlk kez sudayken yunuslarla karşılaşıyorum. Kafamı suya sokunca seslerini de duyabiliyorum. Onlara doğru yöneliyorum, ın larda bana doğru hızlagelip, suratıma "Ekikikikikki" diye gülüp (Anabacıda yapmış olabilirler, ama öyle bi his almadım, daha çok 'Laaltına sçrtıyordu' dediler sanki) yanımda bir iki tur atıp gazlıyorlar. Bi kişi de değillermiş. Den izbambaşka bir dünya valla.

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN
www.twitter.com/bahadircuneyt

CUMHUR

Arabada bile demokrat olmalıyız. Örneğin yeşil ışıkta farklı görüşlere kulak vermeli, arkadan yükselen klakson seslerini değerlendirip toplumun ortak kararı ve itici gücü yeniden hareket etmeliyiz.

"CÜMHURİYETİ BİZ BÖYLE KAZANDIK" pankartlı ahalinin 29 Ekim 1933'te Uşak'ta çekilen o meşhur fotoğrafında, öndeki siyah takım elbiseli adam **Gülse Birsel**'in babasının kuzeniymiş.

Brezilyalı komedyen **Tiririca** *"Federal kongre üyesi ne iş yapar hiçbir fikrim yok ama bana oy verirseniz size söylerim"* gibi sloganlarla 2010'da kongre seçimlerine katıldı. Brezilya tarihinin en yüksek ikinci oyunu aldı: 1 milyon 348 bin. Aynı yıl *Best Party*, İzlanda'nın başkentindeki yerel seçim kampanyasını *"hiçbir vaadini tutmayacağı"* üzerine kurdu. Yüzde 34.7 ile kazandı. Parti kurucusu komedyen **Jón Gnarr** belediye başkanı seçildi.

Üçüncü cumhuriyeti bilemem ama 4 ve 4S cumhuriyeti Apple çıkaracak.

Demokratik Kongo Cumhuriyeti, isminde demokrasi ve cumhuriyet geçen dokuz ülkeden biri. Tam 242 farklı dil konuşuluyor. Başlıca geliri etmas ama nüfusun sadece yüzde 10'u elektriğe ulaşabiliyor. Sorun ne? Demokrasi mi, etmas mı?

11. Cumhurbaşkanı **Abdullah Gül**'ün 29 Ekim 1950'de doğduğunu, bu nedenle de tam adının *Abdullah Cumhur Gül* olduğunu biliyor muydunuz?

Charles Bukowski "Demokraside önce oy verirsin sonra emir alırsın, diktatörlükte ise oy vererek vakit kaybetmezsin" demiş. **Laurence J. Peter** ise iyi yanından bakmış; "Demokrasi süreci, insanların daha sonra suçlayacakları kişiyi seçme özgürlüğü sunar."

Ortaokulda demokrasi ile Demokles'i birbirine karıştırırdım. Önemsiz bir sınavda "Demokrasi nedir?" sorusunu "Yanlış oy verenlerin kafasına kılıç düşen yönetim sistemi" diye cevaplamıştım.

Çin Halk Cumhuriyeti 1949'da kurulmadan yıllar önce dağlardaki savaşta Mao'nun 10 emrinden ilk ikisi şöyleymiş: "Köylerde gecelediğiniz zaman yatarken yerinden söküp üstüne döşek serdiğiniz kapıları, sonradan kırlarda soğukta yakarız diye yanınızda götürmeyin. Köylünün size açtığı yorgan ve döşekleri toplayıp köşesine koymadan evden ayrılmayın."

Google'a tırnak içinde "Demokrasi Caddesi" yazınca 88 bin 700, "Cumhuriyet Caddesi" yazınca 526 bin, "Devlet Caddesi" yazınca ise 16 milyon 600 bin sonuç çıkıyor.

"Hoşgörü ve özgürlük büyük bir cumhuriyetin temelleridir" diyor mimar **Frank Lloyd Wright**. Mimar mı? Bi' defa herkes kendi işine baksın! O Şelale Evi'ni derenin üstüneyaptığını da biliyoruz!

1998'de yatılı okurken, Cumhuriyet Bayramı tatilinde arkadaşlarla evlere kaçtık. Pazartesi, okul idaresi bizi *Cumhuriyet Bayramı'nı protesto etmekle* suçladı. 16 yaşındaydım. Disiplin kuruluna verdiğim savunmada "Tek suçu Cumhuriyet Bayramı'nı ailesinin yanında geçirmek olan çalışkan ve vatansever gençlerin bu ulusal bayramı protestoettiğini düşünmek büyük bir talihsizliktir" yazdım. İdare (gözyaşlarını tutamayarak) konuyu kapattı.

SELÇUK ERDEM

UZAY YOLCULUĞU 1981

20. BÖLÜM

MARS GEZİSİ

İnsanlar yüzyıllar boyunca Mars hakkında hikâyeler uydurmuşlardır. Bildiğimdendeğil de, kesin uydurmuşlardır yani. Adamlarda haklı, bu kırmızı gezegene bakıp "ha demir oksityüzündenkırmızı herhalde" demekyerine kıçınızdan hikâyeler uydurmak daha eğlenceli bir kere.

Yüzeyyürüyüşü yaparken biz de kırmızı taşatoprağa doyduk, şükür. Mars aslında dünyamıza göre çok soğuk, ama tabii âşık olunca o kadar hissetmiyorsunuz. Elbiselerimizin koruyucu olması yüzünden de üşümemişolabilirim, ama bence herkes hikâyesini anlatırken istediği gibi anlatabilmeli. Belli bir uydurukçuluk oranı kabul edilebilir diye düşünüyorum ben.

Biz ikinci sınıflar her zamanki gibi sıranın en arkasındaydık. Sırayı bozmadan ilerleyerek yüksek, sivri tepelerin dibine kadar uzun bir yürüyüşyaptık. Ona ellemek yasak, ayrıca şuna ellemek de yasak! "Güzel Mars'ımızı bulmak istediğiniz gibi bırakın" yazan tabelanın yanından da geri döndük. Sonraçağrıma da ana istasyonun yakınlarındaki Mars Hatra Ormanı'nı ziyaret ettik.Burada serbest bıraktılar bizi, Engin de sağolsun nihayetsiki sıkıtuttuğuelimi bıraktı. Ben de Mercan'ı aramak için etrafta dolanmayabaşladım. Sevdiğiniz kızın ortadankaybolmabecerisi şu hayatta en çok içerlediğim şeylerden birisi. Mars gibi bir göldemasi,görünmez oluyorsun yani hayretsevgilim. Orman dediğim de

Mars aslında dünyamıza göre çok soğuk, ama tabii âşık olunca o kadar hissetmiyorsunuz.

kafanızı karıştırmasın, ortada ormanfilan yoktu, normal Mars çölü. Sadecebirkaç kurumuş dal parçasıvardı etrafta. Bir de çevresine kanallar kazmışlarama onlarda da su filan yok ha. Öncegevezelikeden öğretmenlerin yanına yanaştım. Laf dinlemeye nasıl bayılırım anlatamam.

"Hocam o kadar fidan diktik" dedi genç bir öğretmen, "Orman haftasında diktik o kadar." "Ama olmaz böyle, yani ben dedim kaç kere" dedi bizim müdür yardımcısı.

"Çok fidan dikmiştik hocam. Sulama mı eksik?" diye sordu başka bir öğretmen: "Hayırzaten bu şekildeolmaz bu. Kaç kere yazdım ben Ankara'ya. Zihniyeti değiştirmemiz gerekiyor önce."

"Önce zihniyet hocam" diye tekrar etti genç öğretmen başını sallayarak.

"Yani bilimsel şeyetmedikten sonra kaç ağaç diksen..."

"Hocam, mühendislik..."

Bu bayıcı konuşmalardan zevk almamak benim için çok zor; muhabbetin dayanılmaz ağırlığı neredeyse Mercan'ı bile unutturdu, ne zaman böyle dayanılmaz sıkıcı bir konuşmaya tanık olsam nadir bir kelebekbulmuşum gibi coşkuyla doluyorum. Ama bu sefer devamını dinleyemedim, çünkü az ileride bizim çocukların kafa kafaya verdiğini gördüm, heyecanlı heyecanlı bir şeyler konuşuyorlardı. Aman eksik kalmayayım diyerek o tarafa koştum. Bende ciddi bir heyecandan eksik kalmakorkusu vardır.

Yanlarına varıncaazıcık ittiriparalarına sıkıştım.

"Bence birleşirsekdövebiliriz Tahir'i" diyordu Murat Taban.

"İyi fikir!" dedim niye döveceğimizi anlamadan, "N'oldu ki?"

"Uzaylı bacağı bulduk!" dedi Murat Ödemiş pat diye.

"Lan yemin et!"

"Yemin valla" dedi Akın, "ama biz koparmadık bacağı,bulduğumuzda öyleydi. Daha doğrusu sadece bacağını bulduk."

"Yani uzaylının bacağı çoktan kopmuş. Böyle anlatmamız gerekiyor öğretmenlere" diye tamamladı Engin. Orada olmadığıma nasıl üzüldüm anlatamam. Aşk ve macera hayatımı birtürlü dengeleyemiyorum.

"O uzaylı, birgün bacağını aramaya gelmeyecek mi?" diye bir lafattı ortaya Mahmut, "Geldiğinde de hesabını sormayacak mı? Ağzımıza sıçmayacak mı?" "Biz mi kopardık hayret bi şey! Sen de sanki gerzekçe..."

"Delirtmeyin adamı, nerde bu bacak şimdi?" diye susturdum herkesi.

"Tahir gelip aldı" dedi Engin.

"Niyeverdiniz lan?" Tahir üst sınıftan bizim sınıfa kalmıştı. Büyük yani bizden.

"Vermedik, aldı" dedi Ödemiş.

"Öğretmene götürdü bacağı. Götürme dedik o kadar, götürdü. Biz ünlü olacaktık, şimdi o olacak." Ödemiş çok içerlemişti bu duruma. "O kadar kolay değil o iş!" dedim, "Hangi öğretmene götürdü?"

"Müdür yardımcısına verdi." Müdür yardımcısının elinde uzaylı bacağıgördüğümü hatırlamıyordum. "Yedirtmezler adama. Gidip konuşacağız, bacağımızıalacağız. Yani sizin bacağınızı."

"Ne demek, senin de bacağınarkadaşım. Beraberiz bu işte" dedi Ödemiş.

"Benim babam doktor" dediTaban, bu neyi açıklıyorsa artık, "Sonuçta biz bulduk bacağı. Ödül filan varsa..."

"Neye benziyordu uzaylı bacağı?" diye sordum. "Böyle ince uzundu" dedi Ödemiş, elini 30 cm'lik bir cetvel kadaraçarak, "ucundan da üç parmak çıkıyordu."

"Yeşil miydi?"

"Yok, kurumuş böyle. Bacağın kemiğiyse herhalde..."

"Belki bir sürü bacağı vardır, çok da dert etmez birini kaybetti diye" dedi Engin sümüğünü burnuna çekerek, "bence geri gelmez aramaya."

"Korkmagelmez. Biz de geri alacağız o bacağı hırsızdan. O kadarkolaydeğil öyle."

Bizitoplayıpiçeri soktuklarında kasklarımızı çıkarıp hemen öğretmenler odasının kapısına koştuk. Kapının önünde bir süre bekledik, çünkü kimse kapıyı çalmaya cesaret edemedi. "Bence sen çalmalısın Selçuk, beraberiz bu işte" dedi Ödemiş. Nasıl bir mantıkla benim üstüme kaldıanlamadım. Engin de göz kırptı bana. O sırada koridorun ilerisinde, hah işteya, Mercan'ı gördüm. Mine'yle birlikte kıçlarını kaldırıp dayanışlardı. Bir an göz göze geldik, bir cesaret gelmesin mi bana, uzattım elimi tıklattım kapıyı. Birisinin"girin" demesini bekledim,ses gelmeyince bir daha vuracaktım ki kapı açıldı. Müdür yardımcısı bana bakıyordu. Göz ucuyla arkamı yokladım, bizimkiler telaşla kaçışıp koridorun öbür ucuna varmışlardı bile.

"Örtmenim, uzaylı bacağını biz bulduk" dedim sesim titreyerek.

"Ne? Ne bacağı?" dedi müdür yardımcısı gülümseyerek.

"Uzaylı bacağı, Tahir size getirmiş. Ama biz bulduk."

"O uzaylı bacağı değil çocuğum" dedi başını okşayarak, sonra gülerekkapıyı yüzüme kapattı. Nasıldeğil ya? Böyle bir başokşamalar, salaksalak gülmeler, kapıyı yüzüme kapamalar. Döndüm Mercan'a baktım, arkadaşıyla laflıyordu. Rezilliği görmediğine mi sevineyim, umursayıp bakmadığına mı yanayım.

Bizim kaçaklar hemenbaşıma üşüştü.

"Arkadaşlar" dedim sinirle elimi kaldırarak, "olayı örtbas edecekler!"

"Nasıl ya, olurmu öyleşey?"diye itirazetti Taban.

Taban'ınyakasına yapıştım:

"Bu işin peşini bırakacaksın tamam mı? Unutacaksın o bacağı!" dedim.

"Anladım. Hükümet..." dedi Taban.

"Uzaylı filan bilmiyoruz. Görmedik, duymadık" dedi Engin, herkesin durumun ciddiyetini anladığından emin olmak istedi galiba.

"Ucuz atlattık" dedi Akın kıçını kaşıyarak.

"Peki Tahir'e ne yaptılar?" diye sordu Ödemiş. "Tahir'i bu son görüşümüzdüherhalde" dedi Mahmut. Aklıma yatmadı, ama Tahir'in ortadankaybolması belki de hepimiz için daha hayırlıydı. Mercan'ı sevdiğini söylediğinden beri Tahir'e olan güvenimi kaybetmiştim. Yani çocuğu öldürmesinler ama, ne bileyim, yapsınlar bir şey işte.

"Tahir orda işte lan!" dedi birden Mahmut. Gösterdiği yere baktık. Tahir, Mercan'ların yanındaydı. Şebek gibi sırtarak bir şeyler anlatıyordu. Elini 30 cm açtı,sonra parmağıyla bizi gösterdi. Kızlar bize bakıp kahkahalarla güldüler. Yanındaki kız daha çok güldü, ama Mercan da yeterince güldü.

Dilimin kuruduğunu hissettim, gözlerim acıyla yandı.

Akşamsefası

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER: *Yatılı Okul*

Günlerinden birinde çocuğum olursa tereddüt etmeden göndereceğim yerlerden biridir yatılı okul. Ben yatılı okulda okudum. Okula yazılmadan önce, zaten okul denen müesseseden hoşlanmayan bir çocuk olarak yatılı okula gönderilecemi öğren dığım ilk gün okulda fullü yatıcazzanı ediyordum. Dolayısıyla koşa koşa gittim yatılı okula. Evet, okulda yattığımız doğruydu, fakat gel gör ki normal insanların yatış saatlerinde yatıyormuşuz. Gerisi bildiğin okul. Bu ilk hayal kırıklığından sonra yatakhane ve sınıf binalarının arasındaki mesafeye bakıp "İyi bari, en azından dersler başlamadan beşdakika önce uyanır öyle getirim okula. Şu ası lan sürünsem üç dakika sürer hehe..." diye sevin ip küçük bir mutluluk yaşadığımı hatırlıyorum. Gel gör ki, meğersem, adına sabah etüdü dedikleri ultra muhteşem, insanı adeta okul hayatında başarıdan başarıya koşturan, efendim öğren oinin ilgi alanına göre fen bilimlerinde ödüllden ödüle, edebiyatta nobel'den nobele attatacak bir şey varmış. Okul saatin den yaklaşık iki buçuk saat önce uyandırılınca bir gün önce yaşadığım küçük mutluluğumu nereye koyacağımı bilemedim. (Lafın gelişi tabi... Yetkili arkadaşlara verdim, onlar bir yerlere koymuşlardır sanırım.)

Okula yazıldıktan sonra yavaş yavaş yatılı okul hayatına uyum sağlamaya başladım. Sıkıntı yaraştığın "oldukça yavaş" seviyesinde olmasıydı. Birkaç hafta geçtikten sonra babamlarla her telefon kon uşmamızda, içli içli okulu n e kadar sevmediğimi, bizi sabahın kör'ünde kaldırıp zorla ders çalıştırdıklarını, yemeklerde genellikle sebze çıktığın, televizyonu belli saatler arasında izlememize izin verdiklerini, aksa am 10'da yatmaya zorladıklarını dolayısıyla ben iokuldan almaları gerektiğini söyleyerek ikna etmeye çalışıyordum. Babamlara anlattıklarımın, onların bakış açısına göre çok iyi şeyler olduğunu anlamam epey bir süre aldı. Ondan sonra taktik değiştirip "Burada herkes sigara içiyor! Ayı gibi içiyorlar. Burada biraz daha kalırsam beni de alıştıracaklar. Geçen zorla ağzıma yanan sigarasoktular..." yalanını devreye soktum.Yalanımı babamların yememesi bir yana üç ay sonra sigara içerken yakalanıp uyarı cezası almam benim için pek iyi olmadıtabii...

Neticede yatılı okul mevzusuna angaje olmam üç-dört ay sürdü. Ondan sonra tam bir yatakhane piji oldum. Gerçekten mutsuz olduğum ve sevmediğim yatılı okulda derslerim iyi giderken, yatılı okulun hastası olmamlaberaber derslerin affedersin g.tüne girmesi aynı tarihlere den kgelir. Ama bu köşeye yatılı okulu yazma sebebim de tam olarak o dönemlerdir. Mesela normal okullarda okuyan hemen herkesin birokuldan kaçma,okulu kırma hikayesi vardır. O hikayeler genelde sabah evden çıkıp okul yerine bilardo salonuna (viğ ına bak!) gitmeklebiter. Oysaki bir insanın gerçekten okuldan kaçabilmesi için yatılı okumuş olması gerekir. Peki bu bize ne kazandırır? Bi s.kım kazandırmaz, öylesine bir bilgi.

Lise aşkı denen şeyi de, kanımca yatılı okul okumamış bir insan tam olarak yaşamış sayılmaz. Yaşamaktan kasıt sevdiğin kızla mutlu mesut bir sevgililik değil. Zira içinde "ret" olmayan aşk hikayesi asla tam bir aşk hikayesi olamaz. Eh normal okulda bir kız seni reddederse en fazla teneffüslerde onu görüp acı çekersin. Hadi bir de aynı sınıfta olduğunuzu var sayalım, en kötüsü o. Hafta sonlarını zaten bay geçiyorsun. Yatılı okul aşklarında öyle olmaz. Aşık olduğun kızı 7/24 başka bir hrboyla görmek aşk acılarının en yücesi, en yüksek mertebesidir. Bir de o hrbo sizi kızın önünde döverse kombo yapmış olursunuz ki ben yaptım, siz yapmayın. Yatılı okulda okuyup bu yazıyı okuyan kardeşlerimiz varsa onlara tavsiyem o kızlar sizin yerinize o hrbolarla aşk yaşıyorsa onlarla iyi geçinin *Ehehe abi ne adamsın yaa, alemsin valla hna..." falan deyin, gider gitmez arkasından küfür edin. (Ama inandım edin. Kulakları falan da iyi duyuyo çünkü bu hrbolarnn...)

ORTAM
En telmaa adam
sonmezkarakurt@gmail.com

ŞAKALI PERŞEMBE

özet:
ORTAM VE KORAY TOLGA'NIN FORSE'SİYLE İZMİR SEFERİNİNİ ANLATIYOR. BİRİNCİ DÜĞÜNÜNE DOĞRU GİTMEKTEDİRLER. ORTAM, FORS'UN ARKA BAR KOLTUĞUNDA UZANTI POZİSYONUNDA TAMAMLANACAKTIR. TOLGA'NIN ÖLÇEMİ? FORS'LA EVİNE BIRAKMAYI RUSUTU İSE HİÇ AÇILMAMIŞTIR.

Akşamsefası

ODA IŞIŞI

DOĞAN
oyzanerg@mynet.com

ORTA DÜNYA

Emirhan Parker – Emir Sağlam
Güven Bilge – İlker Altungök – Mert Bolaçcıoğlu

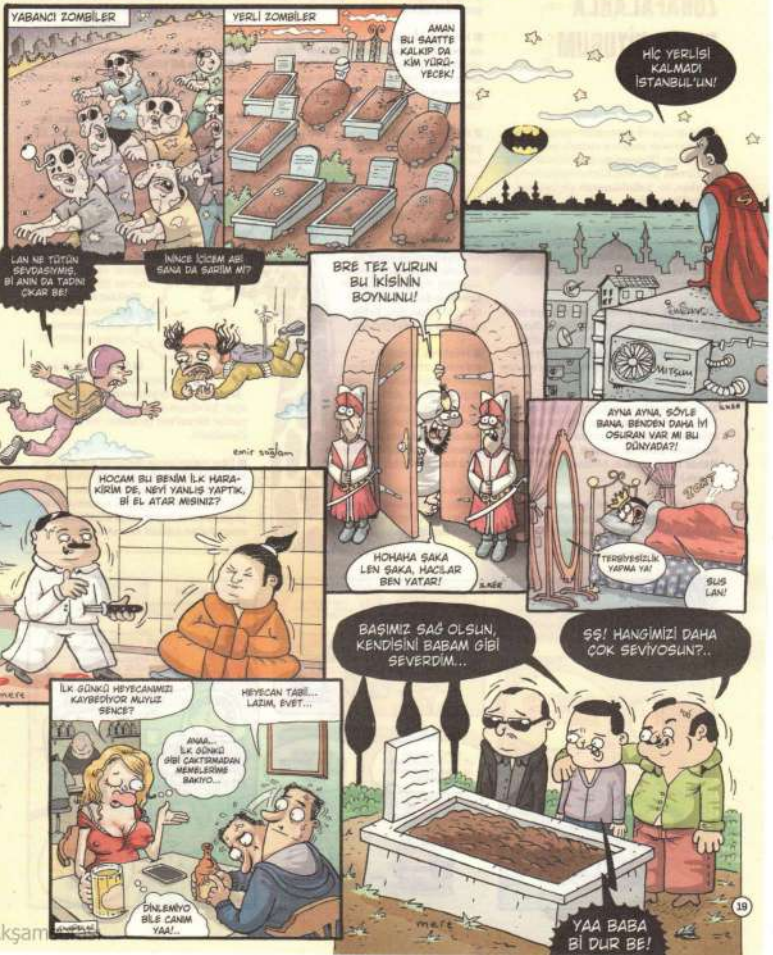

OZAN ÖNEN
www.twitter.com/ozanonen

ZÜRAFALARLA BULUT YİYORUM

■ Sabahlayarak yaşayanlar olarak, ortak ve anlamlı bir olayımız olsaydı; şuraya yazıyorum: Dünyaya diz çöktürürdük. (-Diz çöktürmek şart mı?) Bizden başka herkes uyurken, bir **'sabahlayarak yaşayanlar ülkesi'** kurardık.

■ Çayın mavi alevini sen yakardın, tütünü ben sarardım. **Turgut Uyar, Geyikli Gece**'yi okurdu, **Attilâ İlhan, Doktor Şandu'nun Esranı**'nı. Aniden bir şeyler yapma isteğimiz, nisan yağmuru gibi bastırırdı.

■ Bakarsın, -her birimiz için- masaya birer duble rakı koyardı babalarımız tak diye; birer **Bukowski** kesilip "İçin ulan!" diye kışkırtırlardı. O vakit gülerek çayları elden bırakırdık. Mutfağa, en iyi bildiğimiz mezeyi yapmaya koşardık.

■ Peyniri sen keserdin, yeşil papaz eriği ben yıkardım. **Müzeyyen**, şarkılar söylerdi. **Nilgün Marmara,** yolumuza kuş koyardı. Kandilleri elbet biri yakardı. **Stravinsky**'nin **Bahar Ayini** olurduk. (-Piyano tutuklanmazdı.)

■ Kulağının arkasına bir dal **begonvil** iliştirdi; bir diğerimiz, **klarnet** üflemeye koyulurdu, öbürümüz, bir **meddah** hikâyesine gülmeye başlardı. Neyine âşık **neyzen** gibi, gecemize âşık olurduk.

■ Keyiften **Alkibiades** gibi yayıldığımızda sedirlere, **"Bugün neyi övelim?"** diye soranlarımız olurdu. Vapurun düdüğünü, tavla zarının tıkırtısını, taş plağın cızırtısını... Sevilmeye değer şeyleri bulamazsak, onlar bizi mutlaka bulurdu.

■ Biri konuşurken **'konuşma sırasına bana gelince ne söylerim' diye** düşünmek yerine, karşımızdakini hakikaten anlamak istediğimiz için sadece dinlemeye koyulurduk. İşte o zaman daha çok severdik halhalın şıkırtısını, raks edenin kalçasını, Bektaşi'nin fıkrasını...

■ **Yaşam tarzını ve egosunu dayatmadan birbirini dinlemek isteyen insanlar** mümkün olunca, **bektentisi olmadan özür dileyenlerimiz** de olurdu, özür beklemeden affedenlerimiz de.

■ Müştereksessizlik anlarımız, birbirimize karşı tükenmişliğimizin işaretine değil de, bir tür anlaşma hâlimizin en sade biçimine dönüşürdü. Kadehlerimizi, **'sabahlayarak yaşayan insanlar arasındaki görünmez bağlar'**a kaldırırdık.

■ Evimizin balkonu **Ege** olurdu, yatak odamız **Akdeniz**; terasımız ve mutfağımızsa bulutlar üstünde bir **Pokut.** (-Zürafalarla bulut yemek, böylece mümkün olurdu.) Konuşmaktan sarhoş olup güzellikten aklımızı yitirirdik.

■ Karlı havalarda peribacalarımızdan içeri **Sabahattin Ali** kitapları bırakanlarımız da olunca, kitapları yangından kurtarıp şömine başında ne de güzel **film** olurduk.

■ Bir ülke kurardık ki **hayal edebilen, hevadan uzak** ama **hevesini yitirmemiş.** Bir halk ki **birbirini boğazlamayan** ve kalem tutmayı yeni öğrenmiş temiz yüzlü çocuklar gibi **sarılmaya aç.** Yeşile **hain değil,** hayvana **zalim değil.** Ada insanlarının denize duyduğu aşk gibi **insanlığa tutulmuş.**

■ Merhametsiz bencilliğinden kurtulmuş bir ülke olunca, yazılı olmalarına gerek duymaksızın sahip çıktığımız vicdani değerlerimiz bize yeterdi. **Bisiklet zilliyle sokağı** çınlatan çocukların hevesi, hepimize sirayet edebilirdi.

■ Sabahlayarak yaşayanlar olarak sessiz bir dayanışmayla örgütlenebilmiş olsaydık eğer; **bu dünyayı 'sabahlayarak yaşayanlar ülkesi'nin çocukları kurtaracak,** diyebilirdik.

■ Eğer halen varsa dünyanın sabaha karşı **hayalleri,** eğer tazeyse gündüzün hayal kırıklıkları, eğer memleket için dertlenirken uykuların halen kaçıyorsa, **sabahlayarak yaşayanların hayal ettiği ülkeler, kurulmaya halen müsait demektir.**

PENGUEN ÇİZERLERİNİN ÖZEL TASARIM KUPALARI MAĞAZALARDA!

hepsiburada.com
hepsiburada.com/penguen
D&R
BULDUMBULDUM.com
homerkitabevi
kervan
Youth Store

ÖZER AYDOĞAN

aydoganozer@gmail.com

SEYİT ALİ ARAL

İçli Köfte

YAP BUNU

twitter.com/seyitaliaral
seyitaral@yahoo.com.tr

Taksim-İstiklal Caddesi üzerinde bir arkadaşımın ofisi var, bir binanın üçüncükatı. Topçu kulesi gibi olduğundan meydan ve tünel tarafına doğru yürüyen herkesi olanca detayı ile görebiliyorsun. Manzarayı izlerken oradaki insancıkları figüran edip komik, belki romantik öyküler uydurmakyerine; daha sinirli bir nekrofili iledüşünüyorsun.Neden; çünkü bilinçaltın kabarmış, iç basıncın artmış deli gibi, gerginsin. Hareket eden karbon,proteyinleri, et, kemik, kas, lif,sinir, nörondanoluşan topluluklarak görüyorsun tüm alanı duyu ve duygularınolan varlıklardan ziyade.

Hepsinin dalağı, iki böbreği, karaciğeri olduğunu hesaplıyorsun. Bebekarabasıiten kadınların prolaktin hormonu seviyesi ne; acaba şu anda bu caddede kaç sentilyar beyin hücresi mevcut ve o nöronların hepsinin elektriksel aktivitesini bir noktaya odaklasam dünyadakitüm kredi kartlarının hafızalarını silebilirmiyim; herkesindolaşım sistemindeki atarve toplardamarları uç uca eklesem kaç kilometre olur...Tüm bu insanların vücutlarındaki kanın demir bileşeninden kaçtemelçivisi yapılırgibi beşi, bin benzemez sinir hyallerişte...

Geçen ziyaretettiğimde can arkadaşımı, manzaraya dalmıştım, yorgundum. Gün içi bir şey olmasa da, daha önceolan bitenden bitkin düşüyorsun ya azarazar "alargadan yelkenliyor muyum lan ufaktan ufaktan" diye öyleavalaval seyrederken, başka boyuta geçmek mi, bildiğin hayal doz aşımı mı, regresyon şahlanması mı; bir şey oldu. O tüm kalabalığı, ufka doğru uzanan DNA sarmalı gibi gördüm. Hepimiz birbirimize bağlı idik her yer ve her yöndenküçük moleküllerle. Binaların pencerelerinden, ara sokaklardan, mazgallaralarından hareketli vevisko bir şekildetamamlanıp bütünleşiyorduk.

Bir haylizaman önce bir şeyolmuş ve o sarmalayazılmış böylesine yıldıran bir öfke, hafızaligenlerimizde.Tabiather halükârda kendi dengesini mükemmelleştiriyor küllerinden defaten doğarak. Önun yanında bilinç, us, irade, kıskançlık, hasedi, hırs bilumum duyu ile emekliyoruz bir güzel. Kutsiyetbuluyoruz heranımıza ve hepsi yaşamdan daha önemli. Ölümü, çatışmayı halefselef ilan edip nefreti sarmal kodlarımıza işliyoruz itina ile. Başka bir hayatmümkün, vazgeçmekolası, tekerrür avanaklık iken. Gelecek hınçları, uykulara yatırıyoruz içimizdeki kasalara gizliden.

Ben böyle öfkeli bir insan değilim ki. Kaç zamandır gerginlik, tiksinti içindeyim. Bildiğinarınmak, genlere kadar temizlenmek istiyorum. Gerçek,tercihlive örgütlü kötülüğü hiçbir zaman yok,edemeyeceğim ama en azından kendimden uzak tutmak için birçok şey yapabilirim. En basitinden oy verebilirim. Seçimlerimiz sadece güncel değil, bu dünyaya gelmemişgenlerinin bir kısmını taşıyan çocuklarının, sevdiklerinin, çevrendeki her tür canlınınyaşamını kökten etkileyecek. Hatta ben dâhil hiç tanımadığın insanların kader ve hayatlarını belirleyecek. Yap şunu. Hatırım için.

YUMURTALAR

"Penguen Dergisi'ne nasıl karikatür göndercem?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yumurtalar/bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Mehmet Subaşı

Erhan Güneş

Gürdem Sındıraç

Cihan Topçu

Barbaros Altuğ

Barbaros Altuğ

BALDIRAN ZEHİRİ

Ayberk Şentürk

Gürdem Sındıraç

Armağan Güven

PENGUEN
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ - 29 EKİM 2015 - SAYI: 804
HAFTALIK YAYGIN SÜRELİ YAYINDIR - ISSN: 1303-1570
www.penguen.com

YAYINCI: KOMİKBÜRO MEDYA LTD. ŞTİ. (MYİYHÜ LADİ: SELÇUK ERDEM) YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: FARUK KAYA YAYIN KURULU ÜYESİ YAKUP AĞILA, SELÇUK ERDEM (BİNİ MÜDÜR), A. GÜLSÜM AKŞİT

facebook.com/penguendergisi
twitter.com/penguendergi
instagram.com/penguendergi

Akşamsefası

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil/

Akşamsefası

HAFTALIK
PENGUEN
www.penguen.com
5 KASIM 2015 • 45 685 4,00 TL

Selçuk Erdem
Uzay Yolculuğu 1981

Bahadır Cüneyt Yalçın
Matine Suare

Mustafa Satıcı
Baltalı İlah

Ahmet Ümit
Körebe

Bir Başkomser Nevzat Macerası

Akşamsefası

PENGUEN Gündem

Seçim sonrası Fuatavni hesabına, kendilerini aldatmakla suçlayan takipçilerinden hakaretler yağdı.

Hiçbir konuda uzlaşmaya yanaşmayan Devlet Bahçeli'nin başkanı olduğu MHP, en fazla oy kaybeden parti oldu.

Muhalefetliderleri yenilgiyi üstüne almazken, Başbakan Davutoğlu "Yenilen yok, Türkiye kazanmıştır" dedi.

DEĞİŞMEYEN ORAN! CHP, bir seçimde daha % 25 oy aldı.

Soma'da vatan daş tekmeleyen Başbakanlık Müşaviri Yusuf Yerk el, AKP tek başına iktidar olurolmaz Twitter'da ortaya çıktı.

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sezyum Çizen: Cem Güventürk

AKP'ye yönelik sert açıklamalarının ardından, Bülent Arınç'ın balkon konuşmasında yer alması tepki topladı.

Seçim öncesiyapılan anketlerinhiçbirinde AKP'nin %50 oy oranı yakalayacağı öngörülemedi.

AKP tek başına iktidar oldu.

YEREL GASTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

KOYDUK MUUUUU!

Başbakanımız "Başarmadan dolayı asla kibire kapmayacağız" dedi. Gözlerinin içine özel mikrofon tuttuk, Gözler "Koyduk muuu?" dedi. Bu özel mikrofonu Köşdaroğlu'na tuttuk, gözleri "Ama benim oylar artti, heeyt" dedi. Demirtaş'ın gözleri ağlamaklı "Kandil, İmralı nerdesin..." derken, MHP liderinin gözleri "La galiba la hasaydiğerr Erdovan bilhğirdine" dedi. Basına saldırı, özel mikrofonumuzu kırdılar!

DUDULLU ZEKA TESTİ

Soru: İnternet kafede beş çocuk, kafenin üst katında oturan artis çocuğa karşı, online bilgisayar oyununda savaşmaktadır. Kim kazanır? Cevap: Tabii ki üst kattaki. Çünkü o sanaş alanında kimi görse vurur, diğerleri ise tek bir kişiyi bulmak zorundadır.
Oran orantı yap, 5/1'e 1/5 işte. Siyaset bir üst oyunu, düşmanlık yapma sanatı olduğuna göre bu durum normal. Oysa çocuklar birbirlerini de öldürerek daha fazla puan kazanadılırdı. Bi de elemanları bilgisayarı daha iyi.

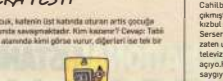

MHP'NİN OYLARI NEDEN KAYDI?

Herkes bi şey diyo, doğrudur, yalandır... Sosyologlara göre her türlüsinanvar. Sizin için en fena insanı buldu: Cevat bil Dedi kibu: MHP'ye oy verecektim ama baktım Kürtler AKP'yedaha duşman. "Düşmanımın düşmanı dostumdur" dedim, çaktım oyu. Bi de Çinliler var!

Köşem Var Yazı-yorum!

Asım Velioğlu

Efendim, sonuçları sahte rakıdan zehirlenmiş halde hastanedeyken öğrendim. Rakıdansandım, inanamadım. Sonracevabı buldum; halam! Cahilbirkadındır ama ne dese çıkmıştır. Okuzboyarbensana kızbul.urumdemiştiDönemedim. Serseriyim gözünde. Eniştezaten uyuz bana, hergittiğimde televizyonda Erdoğan'ın sesini açıyo. Halamlarda banaolan saygıyyıitirdim. Kadınbenden çocuk istiğidoo, ev almam, mühendisşikmamı istiyodu. Anladım hatamı. Mimar olup kendi evimi yaparsam dinleyecektibeni. Zatenyakında beni işlen atarlar. Bu yaştan sonra mühendisiik zor, KPSS'ye girişhalamündedeğil kiz.ederiemiyorum. Bu benim için tarihibir yazı. Siz gençlerhâlâ mühendis çıkabilirsiniz. Güzel bir hayatinşaedip halalarınsaygısını kazanabilirsiniz. Böylece on yıl sonra belki gerçekten güzelfikirli insanlaryönetir ülkeyi. Sinirinize yenilmeden güzelbirhayatiçin çalışın gençler. Yurt dışına kaçıp iyice serseride olmayın.

devamı

AKŞ AVLA
ŞÖYLE OLMUŞ BÖYLE OLMUŞ

EN ÖZGÜR BASIN BUNU DA YAZIN: Taraf gazetesindeyken Cumhurbaşkanı Erdoğan'e AKP'ye ağır eleştirileryönelten, şimdi ise AKP listelerinden parlamentoya giren gazeteci MarkarEsayan "Hapishanede olan gazeteci sayısının abartılarak verildiğini, Türkiye'de belkidünyada olmayan bir basın özgürlüğü olduğunu" savunmuş...

SİYASETİN HOUDİNİ'Sİ: Seçim sonuçlarını beğenmediği için 5 ay sonraikinciseçim kararını alırken, bu kadarkısasürei çindeoy verme eğilimlerini değiştirebileceğine inanmayan yabancı basın; çıkan sonuç karşısında Cumhurbaşkanı Erdoğan'ünlü illüzyonist Houdini'ye benzetmiş...

KAYYUM TELLALI: İpekMedya Grubu'nayapılan kayyum atamasının tepkileri sürerken; gazetecileri tehdit etmesiyle meşhur Star Gazetesi yazarı Cem Küçük, Samanyolu Televizyonu ve Zaman Gazetesi'nin yakında 'kayyum'a devrolacağını iddiaedip "Oradaçalışan arkadaşlar artıkdirenir mi, yeni bir iş mi bulur, bilmiyorum. Artık son günleri!" diyerek ayar vermiş...

KONTROLSÜZ SEVİNÇ YA DA KISACA; KOYDUK MU: A Haber'de program yapan Cemil Barlas, seçim sonuçları için Twitter hesabından"Galiba geçirdik" şeklinde bir paylaşım yaparken; iktidara yakın Milat gazetesi ŞIRRAAAK diye manşet atmış...

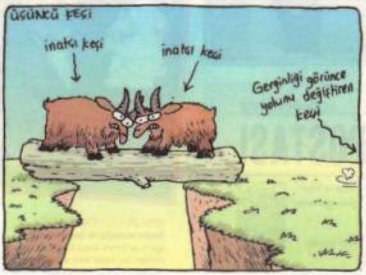

TÜYAP
34. ULUSLARARASI INTERNATIONAL İSTANBUL
KİTAP FUARI BOOK FAIR
NOVEMBER 7-15 KASIM 2015
www.istanbulkitapfuari.com / www.istanbulbookfair.com
kitapfuari istanbulkitapfuari kitapfuari kitapfuari
humor: looking at life with a smile
mizah: hayata gülümseyerek bakmak
TÜYAP İSTANBUL

SÖZ... SONRA DAHA İYİ BİR SÖZ!

Sosyal medya, duygu çağlayanlarıyla dolu. Elbette baskıcı, kindar ve hukuk tanımayan bir rejimin, kendilerinin bile hayal edemediği irilikte bir zafer kazanmasından dolayı haklı olarak demokrasi, eşitlik, özgürlükler bakımından endişeye kapıldık. Ama meseleye bir duyguyumağı olarak değil, bir vakaolarak sakince bakmak zorundayız. Hem kendi kişisel hayatlarımız için hem de evimiz olan bu ülke için.

Gitti gidiyor

En popüler söylemlerden biri "Gittim, gidiyorum" meselesi. Hemen açıklık getireyim: Elbette gidebilirsiniz. Ama sanmayın ki bu ülkedengitmekle uzaklaşılıyor. Yoköyle bir şey. Burada yaşamadığınız zaman bir ekranda yaşayacaksınız. Birtelevizyon, bir bilgisayar ya da bir telefon ekranında.Durumların girgirini geçecek arkadaşlarınız da yanınızda olmadığı için bu memleket sizdebirkalp ağrısı olarak yaşamaya devam edecek. Dolayısıyla tavsiyem, gittim gidiyorum "çaresini" çok düşünmeyin. Dünyada yaşayan Afganistanlı, İranlı, Suriyeli, Iraklı, Kara Afrikalı milyonlarcaevsizden biriolmak, insanınonurunu ölümünekıranbir şey Kalbini de tabii. Buna dayanabilen, "Gittim kurtuldum" diyen hiç kimseyi görmedim.

Sen ülkeye dahilsin

Bir başka popülersöylem de "Mal bu" söylemi: "Ülke bu, bu kadar,yapılacak bir şey yok."

Şunu asla unutmamak lazım, "mal" buysa, bu "mala" biz de dahiliz. Bu ülke "onların" ya da "bizim" değil. Bu ülkeacılı, haksızlıklarla dolu, üzerindentarihsel olarakve inşaat greyderleriyle ileri geriepey geçilmiş bir ülke. Kimini zalim kimini mazlumetmiş bir ülke Şimdi bu ülkeiçin, eşitlik,adalet,demokrasi veözgürlükleriçin dertlenen herkesin birinci meselesi kafayı toplamak olmalı. Komik ve

Birbirimizin kıymetini bileceğiz arkadaş! Bu ülkede azsın, azınlıktasın. Ona göre pozisyon alacaksın. Sevmediğin muhalifi de korumayı öğreneceksin.

kederli "capsler" hazırlamakla, "Öldüm, bittim" tweet'leri atmakla bu iş olmuyor. Enerjiyi, duygu yerinedüşünceye yönlendirmenin zamanı. İmkansızı mi isteriz, istemez miyiz, ona sonra karar veririz. Ama önce gerçekçi olmak lazım. Önce ne oldu, onu bir anlayalım.

"Korkusuz" analiz keyfi

Dizginsizanaliz coşkusufena birşeytabii.Daha ilk rakamlarekranlara döküldüğünden itibaren profesyonel yorumcular yığınla yorum yaptı. Bunların çok azında "korku atmosferinden" söz edildi. Bu rejim ne yaptı arkadaşım? Ülkeye yaşatacağı kaosun son üç ayda küçükbir demo'sunu göstermedi mi bize? Tadımlık bir parça. Ortalama insan da şöyle düşündü: "Bu muhalefetin bir araya gelip bu gidişi durdurma

İLLÜSTRASYONLAR: CEM GÖKERTEKİN

gücü yok. Üyeyse ben de bu adamlara vereyim de başım ağrımasın."

Başka onlarca sebebi var sonucun ama en bahsedilmeyeni bu.

Şimdi Selahattin Demirtaş'in sözleriyle söyleyeyim: Kimse kusura bakmasın, son üç ayda muhalefet -MHP'yi dahil etmiyorum- kendini kendi bacağından aşağıya çekmedi mi? Nasıl? Şöyle: "HDP, PKK ile arasına mesafe koymadı" goygoyuna inecek kadar cahil değilim, şükür. Bölgeye bir kere gitmiş kimse de bu cümleyi kurmaz. Kurarsa da bunu, HDP ile arasına "mesafe koyup" başını iktidarbelasından kurtarmakendişeyle yapar. Fakat şunu da söylemek gerekiyor: Demirtaş'in "ayrı ajandaları var" dediği PKK'nin son aylardaki performansı HDP'yi zor durumda bıraktı, sivil siyasetin alanını başka hiçbir gücün yapamayacağı kadar daralttı. Demirtaş'in ve parti içindeki destekçilerinin ne kadar zorlandığını aklı başında herkes gördü. "Ay ama hakkaten Selocçok tatlı" tayfası kenditatlı, apolitik sularınageri döndüler. Elbette onlara son on yılda iktidarla ekonomik ilişkiler içine girmiş (bunu makarna yardımından ihaleye kadar geniş tutun), mütedeyyin Kürtler de katıldı. HDP önümüzdeki zamanda Türkiye'nin batısından gelen desteği kucaklamak ile siyasal hareketin geleneksel köklerinindayattığıörgüt üslubu arasında bir denge kurmak zorunda kalacak. Allahkolaylıkversin.Çok zor.

Gandalf ve Atatürk

CHP'yegelelim.İnsanlarlider istifasının bir çözüm olduğunu sakızgibi çiğneyip duruyor. Lider dediğimiz insan türü kendi kendine çıkar. Engelleriaşarve ortayaçıkar. Eğer CHP içinde liderolabilecekbiri varsa emin olun çıkardı ya da çıkar. Bunun için Kılıçdaroğlu'nun istifa etmesine gerek yok. Ama CHP'nin iskeladığı mesele şu: Kılıçdaroğlu, Gezi'den beri "Herkesgelsin" havası içinde. En azından bu mesajı sıklıkla vermeye, gençlerle iyi geçinmeye çalışıyor. Fakat Oyve Ötesi gibidev yapıları kurabilen,ülkenin beyaz yakalı, Geziile aktifolarakpolitizeolmuş insanları, CHP'nin kapısını ilk çaldıkları andan itibaren geleneksel politikanın taşralı, hantalve hiyerarşikyapısına tosluyorlar. Keşke Genel Merkez kedisi Şero'nun söylediği kadartatlı olsahersey.CHP, giderek ihtiyarlayan seçmen kitlesiyle yeni politikanın peşindekoşanbu kitle arasında birdenge arayışı içinde olacaktır önümüzdeki dönemde. Yani elinde Atatürk bayrağını asabibir şekildesallayan ve bir tıksonraMHP'yeoy verebilecek olanamca ile "Gandalf'ın askerleriyiz" diyeduvar yazısı yazan insanlar arasında... Bu da zor, Allah onlara da kolaylık versin.

Muhalif kabalık

Şimdi bir başka "Kimse kusura bakmasın" faslını daha açalım.Kimse kusura bakmasın da bu memlekette muhaliflerin birbirineyaptığını da kimse kimseye yapmıyor. Şahsen kerelerce tecrübe ettiğim için söyleyeyim: Kendinemuhalif diyenve benzerlerinden çektiğimi, AK Trollerden çekmedim. Birbirimizi nasıl en derinden ve nasıl en kötü yaralayacağımızı yine biz biliyoruz. Bu meseleyi gündeme getirmemin nedenişudur: İktidarseçimöncesi neyaptı?Herkesikendi kutusuna kilitleyecek bir söylem kullandı. CHP, CHP kutusunda; HDP de HDP kutusunda kaldı. "Sol." diye sözünü ettiğimiz blok, son on iki yıldır düşmanlıklar yüzünden kendi etkialanını olması gerektiği şekilde kullanamadı.

Birbirimizin kıymetini bileceğiz arkadaş! Budur. Al işte bu ülkedeazsın, azınlıktasın. Ona göre pozisyon alacaksın. Bir AKP'linin Bilal'i koruduğu kadar sen de sevmediğin muhalifi korumayı öğreneceksin. Bunu isteyerek yapmasan bile nezaketiçin yapacaksın. İktidarın yalnızlaştırma politikasına karşı yapabileceğin başka hiçbirşeyyok.

***

Bu yazıyı yazdıktan hemen sonra Uruguay eski başkanı Jose Mujica ile aynı sahnede oturup ona sorular soracağım. Bu ülkenin derdini çözmesini bekteımiyorum, ama 11 yıl bir hücrede tek başına kalmış bir adamın, "Öldüm, bittim" diye dövünenlere söyleyecek birkaçkelamı vardır herhalde. Çünkü bize yine gerekli olan o. Söz. Sonra daha iyi bir söz...

Akşamsefası

ÇALIŞIRKEN

serkan
Penguen seçimini yaptı, Serkan "En deniyo çalışan" ödülünü 1 puanla banakaptırdı!

erdi
Kulaklığın çalıyorum ama istikrar sürsün diye sesini çıkarmıyoksiksin Serdar! Şşşt kime diyorum, kulaklık var duymuyo ki!

barış
Benimgeçen seçimlerden kalma emanet espirilerim olacaktı,onları kullanabiliyozmu?

bahadır
Seçimsonrasışok moralim bozukFarukpuum, inan çizecek durumda değilim!

serkan
"En deniyo çalışan" ödülünü alamamak nasıl bir duygu Serkan?

serkan a.
İktidarpartisinden bileuzunsüreoldu, benimle uğraşmaya doyamadın Sezyum!

Yalnız bişeydiyiimmi, aşure çok dolu,yiyen tırmanır, şakası yok!

faruk
"Aşure için "Evden Eve Bakliyat" esprisini yapmadan duramıycilim!

seyit ali
Üzerine azkekik... Aşureyi diyorum ne sandınız, bencebi deneyin!

perker
Yanına muhakkak kahve diycem, "Ayy, aşure yanına Amerikan şeyzı mi olur" diye karşı çıkcak hemen birileri.

faruk
Benim yerime kapak imzasını Çay Lobisi olarak atabilirsin Erdil, çay içene saygımız sonsuz reyiz!

alkoman
Uyumak istiyorum baboli, hep uyumak, anladın mı?

sezyum
"Ödüllü yazar"yazıcam Twitter'da Blo'ma! O kadar mutluyum!

serdar
Bişey yiyceksekyiyelim, yoksa sonsuza dek susalımbabakolar!

Serdal
"Dünya Bu Videoyu Konuşuyor" yazısını gördüysen mecbur tıklıycan abisi, kaçarı yok!

ilker
Bu hafta biraz geç verilim köşeyi ama haftaya 2 gün erkenden vericem. Ne diyosun? Bence gayet güzel bi teklif.

serkan y.
Sonuçta gooduğu olan adamsın, sakıncalı bi şey varsa uyar beni agacım. Ya da tarak ben gireyim hapse de akılanayem!

erdi
Lanet olası böcekler! Yine durdulr yere bi sürü kilo alıcaz ahbap.

emre
İstikrar sürüyor, en birinci ben bitirdim köşeyi, yine ben kazandım kutaarrr!

ÖYLE BİR GEÇER ZAMAN Kİ...

TRANSLATED BY M. K. PERKER

Akşamsefası

Akşamsefası

Barış Atar sitsilesi

twitter.com/barisatar
barisatar@yahoo.com

BALTALI İLAH

Mustafa Salıcı

MİNİ ÇAKAL

BARIŞ ATAR

Akşamsefası

BİR BAŞKOMSER NEVZAT MACERASI

KÖREBE

"Bugüne kadar sadece tacizcileri katletmişti."

Emektar Renault'mu evin önüne park ederken fark ettim Bahtiyar'ı. Geldiğimi görmüş, kaldırımın kenarında kuyruk sallıyordu. Arabadan inerken kapıya kadar yaklaşmışı, Usulca bacaklarıma sürtündü.
"Merhaba Bahtiyar. Nasılsın oğlum?" diye sordum. Cılız bir havlamayla cevap verdi. "Kaç gündür ortalıkta yoktun, nerelerdeydin?" dercesine hesap soruyordu. Hatta daha da ileri gitti, iri bedeniyle usulca itti beni. Belli ki oynaşmak istiyordu ama ne yazık ki hiç havamda değildim. İri başını sevgiyleokşamakla yetindim. Mahallemizin vefakâr köpeğini kapımın önünde bırakıp girdim içeriye. Issız evimden içeriye girince, saatin tiktakları çalındı kulaklarıma. Bakışlarım kendiliğinden ahşap merdivenin altındaki emektar saate kaydı; 22.37'yi gösteriyordu. Normaldi, Şinasi'nin teknesinde epeyce zaman harcamıştık ama hiçbir ipucuna rastlayamamıştık. Şaban Reis'le matrak arkadaşı Piyade de olağanüstü bir durumla karşılaşmamış, kuşkulu hiç kimseyi görmemişlerdi. Yine de kendini suçlamadan duramadı Şaban:
"Yuh olsun lan bize, gözümüzden sürmeyi çalmışlar da haberimiz olmamış." Tabii iri yarı arkadaşına da takılmayı ihmal etmedi. "Senin yüzünden hep bunlar. Az içelim diyorum şu mereti, bırakmıyorsun halime. Akşam güneşi söndü mü başlıyorsun vıdılamaya. 'Vakt-i keraat geldi abi, hadi açalım şişeyi abi' diye. Al işte, adamlar tekneyi boşaltmış, ruhumuz bile duymamış."
Cinayet davasını düşününce acayip bir yorgunluk çöktü üzerime, hemen yatağa uzanmak; uyumak ve yıllarcauyanmamak istedim. Ama bunun mümkün olmadığını biliyordum. Evet, istekleyatağa uzanacak, belki birkaç dakika kestirecek ama sonra dipdiri açacaktım gözlerimi. Hep olduğu gibi günün muhasebesini yapacaktı zihnim kendi kendine. Kurbanların yüzleri geçecekti birer birer gözlerimin önünden, henüz kim olduğunu bilmediğim katili düşünecektim dakikalarca. Neden öldürdüğünü, ne yapmak istediğini anlamaya çalışacaktım. Elbette hiçbir sonuca varmadan dönüp duracaktım yatağımda... O nedenle hemen gitmedim yatağıma, banyoya geçip duş aldım. İyi geldi soğuk su, hem bedenim hem de zihnim canlandı. Banyodan çıkınca mutfağa geçtim, kendime kallavi bir kahveyaptım. Kahvenin buruk lezzeti ağzımın içinde yayılırken, bugün öldürülen rahmetli meslektaşımı hatırladım. O da çok severdi kahveyi. Günde on kahve içmeden kendine gelmezdi. İyi bir polisti Şinasi, daha da ötesi mesleğine âşıktı. Ölümü de bu yüzden olmuştu. Nerede duracağını bilemediği için; başkasının işine burnunu soktuğu için. Birden, haksızlık yaptığımı anladım.

Şinasi, Oyuncakçı'yla ilgili araştırmasını bizden gizlemeyi başarırken büyük bir hata yapmış, Oyuncakçı'ya açık vermişti.

Şinasi'yi eleştirmek kolaydı, peki, ben emekli olunca ne yapacaktım? Sessizce evime kapanacak, polisliği bırakacak mıydım? O günün gelmesine bile gerek yoktu, elbette mesleği bırakmayacaktım. Aslına bakarsanız, emekliliğimi çoktan hak etmiştim. İstesem, bugün bırakabilirdim mesleği. Ama polisliği bırakınca ne yapacaktım? Evgenia'ya sorsam, hiç duraksamadan, "Tatavla'da birlikte çalışırız" derdi. Yahut "Ben de Tatavla'yı satayım, birlikte sakin bir köşeye çekilelim" derdi. Hiç de fena olmazdı üstelik. Gökçeada'dayahut Bozcaada'da bağ içinde taş bir ev alıp huzur içinde yaşamak. Ama yapamazdım, sıkılırdım, bunalırdım, hem kendime, hem Evgenia'ya zehir ederdim hayatı. Evet, kendimi tanıyordum. Öyle inzivaya çekilecek bir adam değildim. Hele böyle fırtınalı bir hayattan sonraöyle köşeme çekilip oturamazdım. Yani Şinasi'den pek de farkım yoktu. Emekli olsam bile cinayet çözmekten vazgeçemezdim, tıpkı Şinasi gibi katillerin peşinde koşmaktan kendimi alıkoyamazdım. Hayatıma mal olsa bile bundan geri durabileceğimi sanmıyordum. Gaziantep'te görev yaptığım yıllarda karşılaştığım bir emniyet müdürü şöyle demişti: "Kimileri bu mesleği para kazanmak için yapar, kimileri güce sahip olmak için, kimileri çaresizlikten, kimileri ise sevdiğinden. Senin benim gibiler en son kategoride yer alırlar. Bu mesleği elimizden alsalar, sudan çıkmış balığa döneriz, öylece kalakalırız orta yerde. Allah bizi emeklilikten korusun Nevzatçım..." Yerden göğe kadar haklıydı. O yüzden böyle yapışıp kalmıştım polisliğe.
Şinasi'yi düşündüm yeniden. Oyuncakçı meselesinde epeyce ilerlemiş olmalıydı. Fakat araştırmasını bizden gizlemeyi başarırken, büyük bir hata yapmış, Oyuncakçı'ya açık vermişti. İşte tam da bu noktada kafam karışıyordu. Eğer seri katilitespit ettiyse, önlem de alması gerekirdi. Nasıl olmuştu da yılların polisi Şinasi kolayca, takip ettiği adamın tuzağına düşövermişti. Belli ki Oyuncakçı'ya çok yaklaşmıştı. Hatta farkındaolmadan bizzat katilin kendisiyle konuşmuş olabilirdi. Evet, bu mümkündü. İrtibata geçtiği şahsın Oyuncakçı olduğunu bilmeden, ona tehlikeli sorular sormuş olması da ihtimal dahilindeydi. Böylece de seri katil, peşinde bir polis olduğunu anlamış, belki Şinasi'yi araştırıp emekli olduğunu bile öğrenmişti. Evini, dosyayla ilgili bilgileri

sakladığı Salacak'taki tekneyi bildiğine göre muhtemelen böyle olmuştu. Katilin ustalığına bakın ki, bu takip süresince bizim Şinasi en küçük bir kuşku bile duymamıştı.
Buraya kadar tamamdı da, Oyuncakçı'nın Şinasi'yi niye öldürdüğünün cevabını hâlâ bulamamıştım. Çünkü seri katilin elimizdeki profili, böyle bir cinayet işlemeyeceğini gösteriyordu. Bugüne kadar sadece tacizcileri katletmişti. Henüz kendisini tespit etmeyen, sadece katilin kim olabileceği üzerine sorular soran bir polisi öldürmek çok anlamsızdı. Polisin dikkatini üzerine çekmekten başka bir amaca hizmet etmezdi bu cinayet. Üstelik onun cinayetlerini taklit eden birileri, gün aşırı cinayet işlemeyi sürdürürken hiç de akıllıca bir hareket değildi bu. Ama yapmıştı işte, Şinasi'yi masasızca katletmişti. Bunun bir tek açıklaması olabilirdi: Bizim inatçı polis, Oyuncakçı'yı henüz bulamamış ama çok yaklaşmış olmalıydı. Katil birkaç hamle sonra emekli polisin kendisine ulaşabileceğini anlamıştı. Peşindeki adamı ortadan kaldırması zorunlu hale gelmişti, yoksa böyle bir riske girmezdi. Kafamı kurcalayan bir başka mesele ise, son iki cinayeti işleyenlerin Oyuncakçı'yla ilişkisiydi. Yeni katiller ne yapmak istiyorlardı? Oyuncakçı'yı taklit mi ediyorlardı, yoksa hedef mi şaşırtmakistiyorlardı?Oyuncakçı'yı taklit ediyorlarsa bu anlaşılır bir durumdu ama maksatları başkaysa, seri katilin rutinini bozmak zorundaydılar ki, kovanları ve memurleri toplayarak bunu yapmaya başlamışlardı zaten.
Peki, Oyuncakçı ne diyordu bu işe? Taklitçilerinden rahatsızlık mı duyuyordu? Yoksa hoşuna mı gidiyordu, onu örnek almaları? Şahsi kanaatim, Oyuncakçı bu işlerden hoşlanmazdı. Eğer öyleyse yeni katillerle bir hesaplaşmaya girmesi de kaçınılmazdı. Belki de bizim Şinasi'yi öldürmesi de bununla alakalıydı.
Peşindeki polisi çok daha önceden fark etmiş, ama bugüne kadar dokunmamıştı. Şinasi'yi öldürerek, hem yeni katillere, hem de biz polislere bir mesaj vermek istemişti.
Elbette bunların hepsi birer varsayımdı. Hangilerinin gerçek, hangilerinin hayal olduğunu yakında görecektik, ama böylesi varsayımlar olmadan da gerçeğe ulaşmanın imkânı yoktu.
Sorular ardı ardına çoğalırken beynimde, göz kapaklarımın kendiliğinden kapandığını fark ettim. Aslında bütün bu soruları bir yerlere not alsam iyi olacaktı, ama içtiğim kahve bile fayda etmemiş ağır bir uyku çökmüştü üzerime. Yatağa girdikten on dakika sonra uykumun açılacağını bile bile kalktım, yatak odasına yürürken duvardaki çerçevenin içinden bana bakan kızım Aysun'un iri gözleriyle karşılaştım. "Ne yapıyorsun baba?" der gibi bakıyordu. "Bizim ölümümüze neden olduğun yetmezmiş gibi, şimdi de kendini mi öldürteceksin?"

DEVAMI HAFTAYA...

BAHÇEDA SADECE KANIYI YIKAMA MEVSİMİNİ BİLDİK. NEDEN Mİ BİLİYORUM? YATTIĞI KALAN ARKADAŞLARIM EVDE BÖYLE OLDUMUZ DA O BAKIMDAN YANI.
DOKTOR NE FİLM İZLİYORSUN?
DOSYADAKİ DÖRDÜNÜ, YENİSİNİ İZLİYORUM.
KİMİNLİ BİŞİY OLSUN YOKSA KAFAN KALDIRMIŞ!
KEL-ZEKİ-YİZ!
GEÇEN BAYRAM KAPIYA GELİŞİN ÇOCUKLAR İÇİN ŞEKER ALIP UNUTMUŞSUN. SONRA SİZ ARKADAŞLARIN DA BUNLARI BULDU. FAKİR BULMUŞ GİBİ SEVİNDİ VE ŞEKER BULMUŞ AT GİBİ YEDİ.
SEMRA TEYZE M BAYRAMLARI SEMRA TEYZE VER ELİNİ ÖPEYİM HAHAHA!
HEHE! ÜLEN NE FİLİM ADAMSIN YAA!...
AKŞAMDAN KURU FASULYE YEMİŞTİM. AMA GÜNLERCE HIŞIRAMADIM. BU SONUNDA HER BİRİ NA BÖYLE CEVİZ TANEŞİ GİBİ OLDU.
Kaşka Bulut 4'e düşseydim, Fen bilgisi öğrenci öğretmen ne biçim de 5 yakışırdım.
MİLLET NE GÜZEL DURUMLARA SOYA KAYDETTİĞİ HİKAYELERİNİ FİLAN ANLATIYO... BEN HİÇBİR DEVİRİ KAYDETMEM. EVET. AMA "HALİ ÇOK DEVİNETİLİYMİŞ" DİMDİKLİĞİNE DİYİ İTİRAF EDEMİYORUM.
HER KİŞİ 5-10 SENEDİR FİLİM KAYDEDİYOM KESİN.
BEN DE YİNİ GİZEDİMİ KAYDETTİM.
DAHA BU YAZ DENİZDE BİKİNİMİN ÜSTÜNÜ KAYDETTİM.
BEN DE LAÇOLLOĞUNDAN BİR KİŞİ KALEMİNİ KAYDETMİŞTİM.
BUNLARDAN HİÇBİR KALAMIAN UN UTULUYORUM. HEHALDE LAÇOLLOR DİYİ KAYDETMEDİN DİYİ O KADAR DA ÜSL YANI. YEMİN ETİMİN BAŞINI AĞRIMAZ MIYDIN!
BEN BİR KİŞİSİNDE EVİ KAYDETTİM KİZİM! HAHAHAHA
BEN BÜTÜN YAZ İSTANBUL'DA OTURDUM... OYSA OKTAY TATLIN HİLÂ TAKİBİMİ DEVİM ARKADAŞIMIN KEDİSİ GİBİ BÖRÜK. TAM ONUNLA BİRLİKTE BEN DE KEDİSEVİNİM DİYORUM... BANA Bİ GÜLME DEĞİMO.
ELEŞTİRİNİZ KÜSTÜ.
TİPİK BİR AKŞAM YEMİNİ HİLMİLARI SANDIMMU...
ARKADAŞIMIN ARKADAŞININ ARTTAMA YAPMAK DİYİDİ. SAYLAMAZ DI MI?
FİŞİ SON ÇEKİŞ VİLDİ BUDİYİ OLDU. HİÇBİ CANLIYA ÖLDÜRMOYO. ONU DİŞİ, AMA MİZOYLA BEN EVDE ÜÇÜNCÜ Bİ TÜR CANLIYA TAHAMMÜL EDEMİYORUZ. MİSELA KARAKİTALARI KİMİZ DE SEVMİYORUZ. HATTA MİCO SİNİRDEN YİYİP DALİBA YANI. NEYSE. GEÇEN GÜN DE Bİ ÖRÜMCEK MAKİNİSİNA ANA-OĞUL DİYİNCİYU YAPTIK.
KEDİLERİ ÇİFT YARATTIĞINDİR DERİLİRDİ DE İNANMAZDIM. DÜN GECE Bİ ÇORBACIDA PİZYON ARASININ TİPATİPİNİ GÖRDÜM.
DÜN GECE HİÇ TANIMADIM BİR KEDİYE SİSİF DİYİ UBULCAN SÖKÜLÜP YEMEMİN YARİSİNİ VERDİM...
AFFEDİN, BİZİ EVDE SENİ BEKLİYELİM! YEMEK DİYİ KİT KİT ÖTELİM. SEN BİZİM NAİMAMIZI ELALEMİN HOMLESSLARIYLA YİY!
İ-LEMAN SAM ŞİRKİSİ. BİLDİNİZ Dİ Mİ?
ÖLDÜRMİYECEKSENİZ TEŞEKKÜRİN ÖNÜNÜ AÇMAYAYIM! HADİ CANIM! HADİ BAKİM!

Akşamsefası

ARŞİVCİLİK

Pis huyum var, arşiviciyim. Toplamayı seviyorum. Çok yakında oyuncak figür toplama işinden biktım, onu bıraktım. Zaten cimriyim, para da vermeden toplamayaçalışıyorum, işin o yanı ayrı zor. Arkadaşımın bilgisayarının çöpünden jpeg almışlığım, kendime mail attırmışlığımvar. Dijital çöpçü gibi.

Salonda "Fransızca yazıların okuyorum yeaa" diyegerek yıllarca çalıştığım dergilerden vakumladığım, gerek parasını verip aldığım Paris Vog dağı var. Bence Vog, Paris Vog o ayrı da, şimdi bunca dergiyi ne yapacağım? Atsam atamıyorum, tertemizler. Bir kısmını hoparlörlerin altına koydum, yükseklik yapsınlar diye. Alt kata ses gitmesin.

Salonun diğer yanında kabus büyüyerek devam ediyor. Köşede dev bir Penguen-Uykusuz dağı var. Tek tekalınmış hepsi, bi manyak tarafından. Eski sayılara bakıyorum, unuttuğum ya da görmediğim bi çizgiyi ya da tipi görüp gülüyorum. Kendiişlerim de variçlerinde. Onları mı kesipgeri kalanı atsam diye düşünüyorum, o da ayrı. Kendi işini ayır, diğerleriçöpe. Adaletsiz olurdiye atamadım, başucuma "deprem kulesi" yapıcaktım o dergilerden ki, yatak odasının da kendi dergi kulesini diktiğini unutmuşum. Orada da acanslardan akuzladığım reklamcılık dergileri var. Tertemiz hepsi, baskılarcillop, sayfa çevirirken bile "arşşşşh"diyeses çıkıyor. O kadar temizler, o kadar düzenliler... Atamam, yazık ya.

Salonunortasındadavul kurulu. Salona gelen "Yuh ama yani" diyor. Davul dediğim de ufakfilan değil, görebileceğiniz en görgüsüz davullardan. Üç alto, iki flor tom, bi sürü zilyağı... Bakması güzel de,evde yaşayanlar için tam bir çile. Bakmayı seviyorum, zaten odama koyamam, odamda da bi davul var. Bari şuradaki DVD'leri atalım.

Bilgisayarlarımın, telefonumun, tabletimin, hepsinin hafızaları ağzınakadardolu. Bütün aletler şişmiş durumda. Sürekli jpeg indir, gifindir, onları arşivle, klasörlendir, isimlendir,kategorilereayır... Haliyle makineler dolmuş. Zaten Twitter'dan sonra işleriyice çığırındançıktı. O kadar acayip şeylerle karşılaşıyorum ki hepsini arşivlemek, saklamak istiyorum.

Masaüstünde Türkiyediye klasörvar. İkonu bayrak tabii ki. İçine girdim, içerdeaylara göre gazetelerden kestiğim (eskiden gerçekten makasla kesiyordum, şimdi ekran görüntüsü olayı kurtarıyor) haberlervar. Ülke çorba gibi olduğundan o kadar çok tuhaf şey olmuş ki unuttuğum... Bir gün hatırlarım diye tutuyorum onları da bir kenarda.

Videoları hiç sormayın. Neyse ki stream sayesinde bir sürü bilinen filmi şak diye izleyebiliyoruz. Ama olmazsa olmaz filmler de var,onları istifliyorum. Birtakım artizartiz filmler. Bergman'ın Yedinci Mühür'ünü de stream'den izlemeyelim ama... Elde mutlaka Microcosmos, Koyaanisqatsi, Powaqqatsi, Naqoyqatsi, 2001 ya da Woody Allen filmleri filan olacak. Evdeçalışırken aç, arkada dönsün. Neyse ki harddiskler günden güne büyüyor.

Arkadaşlar diye bi klasörümvar, içinde arkadaşlarının resimlerini ya da arkadaşlarıma benzeyen tiplerin fotoğraflarını topluyorum. Zamanı geldiğinde, istediğim birine, hemen kendi fotoğrafıyla sevimsiz bir şaka yapabilmek çok güzel. Bunun dışında mailleşmelerdearkadaşlarımdan banagelen kötü sözleri de topluyorum, ruh hastası gibi. Hatta gizli bir facebookgrubunda bu çirkin belgeleri zaman zaman onlarınyüzüne vuruyorum. Onlar da "Olm az biledemisiz" diyorlar.

Tam mp3 arşivini topladım şimdi inceden derken onlinemüzik dinleme işi çıktı bir de. Neyse ki elimdekiarşivin çoğunu, başına bi şeygelmesindiye arkadaşlarımla da paylaştım. Sonuçta kendimizin plaktan mp3'edönüştürdüğümüz Türkçeplaklarbile var. Meraklısı için nefis. YouTube'dafilan da bulamıyorsun bazılarını ama YouTube'un da hakkını vermek lazım. Orası da büyük kopuş. Bi konudamerak ettiğin bir şey varsa, YouTube'da videosunun olması nefis bir duygu.

Ağır ağır arşivleritemizlemeye başladım. Öncelikle masaüstümdekileritoplayıp "Masaüstü" diye bir klasöryapıp onun içine attım. O klasörde haliyle masaüstünde duruyor. Bakalım neler olacak?

MUSTAFA SATICI

Akşamsefası

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN
www.twitter.com/bahadiryalcin

MATİNE SUARE

Profesyonel bir suflör yalnızca iyi sufleyapmalı, profiterolü de profesörlere bırakasın.

Gişe memuru **Naime Coşar** İnanlı'dan: Yağmurlu bir gün, bir seyirci, balkondan bilet almak için *Beyoğlu Ses Tiyatrosu*'ndaki gişeye gelir ve sorar: "Yağmurluk da veriyor musunuz?"

Tiyatrodan gelen **Al Pacino**'nun kariyerinde, kaplanın ne rolü olabilir? 1969'da *Kaplan Kravat Takar mı?* oyunuyla ilk Tony Ödülü verildi. Serpico filmiyle 1974'te ilk defa En İyi Erkek Oyuncu Oscar'ına aday oldu ama ödülü *Kaplanı Kurtar*'daki rolüyle **Jack Lemmon** kaptı.

"Oyunculuk mış gibi yapmaktır" der bir Broadway aktörü, "en zor kısmı da düzenli yemek yiyormuş gibi yapmak." **Earl Wilson** • 1961

1955'te Arjantinli **Juan Potomachi** öldü. Vasiyetinde şehrindeki tiyatroya 200 bin peso miras bıraktı. Tek şartı *Hamlet* oynarınca kendi kafatasının kullanılmasıydı. Gene vasiyet gereği, **André Tchaikowsky**'nin kafatası *Royal Shakespeare Company*'de 2008'den beri rol alıyor.

Judi Dench, 1976'da Young Vic Tiyatrosu'nda *Macbeth* oynarken tiyatronun kulisinde pencere olmadığı için duvara resminiyapmış. • Oyun yazarı ve aktör **Steve Martin**, resim koleksiyonundaki **Edward Hopper** tablosunu (*Otel Penceresi*), 2006'da 27 milyon dolara satmış.

"Basit insanlarız; 'uykum geldi' diyoruz. Shakespeare kahramanı olsaydık, 'Ah Tanrım, karanlık perdeliyor yine şu yaşlı gözlerimi' derdik."**Murat Zelan**

Bazı tiyatrolarda sahnede yanan üç mum olmasının, tavus kuşutüyü giymenin, ıslıkçalmanın ve rol arkadaşına şans dilemenin uğursuzluktgetirdiğine inanılır. Zaten tavus kuşutüyügiydiğinizbir sahnede yanan mumlarda varsa şanstan veya ıslık çalmaktan başka şeylere ihtiyacınız olur.

"Yesene" dedi. "Rejimdeyim" dedim. "Niye ki, rejisör müsün?" dedi... Hakikaten dedi mi onu?

Foolish Dictionary'nin yazarı **Gideon Wurdz**, yer göstericiyi "tiyatroda başrol oynayan kişi" olarak tanımlamış. **Adam Phillips** de "Uzun alkış kafa karıştırıcı olur" diyor. Bunlar tam **Buzlar Çözülmeden** oyunundaki Deli Kaymakam'a yakışır beyanatlar.

John Lennon ile **Paul McCartney**'nin kendini Tanrı sanan biri hakkında bitiremedikleri bir oyunları varmış. Her çalışmada önceki gün yazdıklarını bozuyorlarmış. *Yesterday* şarkısının sırrı çözüldü!

"Hanım gider, sen gidersin/ Gündüzleri çaydan çaya / Gece olur, davetlisin / Ya dineye ya baloya/ Hey / Lüküs hayat, lüküs hayat / Bak keyfine yan gel de yat." **Nazım Hikmet** • 1933

DALKAVUK: "Kralımıza aşığım!" KORO: "Evet!" BAŞTABİP: "Kral çok hasta." KORO: "Vah!" DALKAVUK: "Kralımız güçlüdür." KORO: "Tabii!" BAŞTABİP: "Fakat kral gidici..." KORO: "Yoo!" DALKAVUK: "O halde, yeni kral ben olabilirim?" KORO: "Peki, ücreti konuşalım."

Bu yazının müellifinin öğrenciliği boyunca altı farklı tiyatro oyununda sahneye çıktığını, beşinde rol gereği öldüğünü, ölmediği tek oyununkendiyazdığıoyun olduğunu biliyormuydunuz?

UZAY YOLCULUĞU 1981

21. BÖLÜM

OKUDUĞUMUZU ANLADIK MI?

Mars üssünün bodrum katındaki bir sınıfa tıktılar bizi. Mars'taders yapılmaz gibi bir inancım vardı, ama dersler devam etti maalesef. Öğretmenimiz koridorun ucunda gözükünce top oynamayı bırakıp sınıfa kaçıştık. Öğretmenimiz sınıfagirince saydırmaya başladı; şu cennetMars'ımızın değerini bilmediğimizi, bizim yerimizde olmak için can atan çocuklar olduğunu, aklımızın hep soytarılığa çalıştığını söyledi. Sonra Türkçe kitabımızdaki okuma parçasını defterimize aynen geçirmemizi söyleyip karşısındaki duvara daldı gitti. Ben de okuma parçasını neredeyse aynen defterime geçirdim:

OKUMA PARÇASI
Bir baba ölüm döşeğinde, oğullarınıyanına çağırmış."Bu sopaları kırın bakalım" diyerek ellerine birer çubuk vermiş. Çocuklar çubukları kolaycakırmışlarlar. Sonrababaları çubukları birleştirip bir demetyapmış. "Şimdi de kırın bakalım" demiş. Çocuklarsırayladenemişler, ne kadaruğraşsalar da çubuk demetini kırmayı becerememişler. Bunun üzerine baba, bir Jedi şövalyesiçağırmış. Jedi de bir dokunuşta paramparça etmiş sopaları. Baba gül gül ölmüş. İşte hayatda böyledir."

Her yazdığımı defterine geçirmeye alışmış olan Engin, yazdığı son satırları silerkensöylendi: "Ya niye aynısınıyazmıyorsun, aynen dedi öğretmen. Bana da yanlış yazdırıyorsun." "Sen niye bana bakıyorsun? Kitabından yazsana Alla Alla! Ben sürprizliyazmayı seviyorum."

"Aşık olmasaydım da bu kızı çok severdim" dedim kendi kendime. Lan işte tam da "okuduğumuzu anladık mı?" sorusunun şak diye oturacağı bir yer.

"Aynen dedi öğretmen!" diye sızlanmaya devam etti Engin. Öyle hırslı hırslı defterini silerken sayfayırtı, bana daha çok kızdı. Ben mi yırttım kardeşim ya?

Okuma parçasından sonra 'Okuduğumuzu anladık mı?' sorularınageçtim. Çok da güzel cevapladım:
"Okuduğumuzu anladık. Çocuklarıyla gerçek bir ilişki kuramayan baba, ölüm döşeğinde bile narsistik kişiliğiyle çocuklarını ezmeye çalışmaktadır. O yüzden normal bir çocuk olacağımıza Jedi olmalıyız. Bu hikayemizden çok da güzel bir ders çıkarmışolduk."
"Öğretmen okusun da sen gör" dedi Engin.
"Hah ha!" dedim. İyi bir cevapbulamadığınızda boş geçmemek için böyle demeniz yeterlidir. "Narsistik ne demek?"
"Sana ne?" dedim, sustu kaldı bu. Bu arada bilmiyorsanız,'narsistik' kafayı yemiş demektir. Dersin geri kalanında daha da Engin'le konuşmadık, ben de üzerindeçalışmaya başladığım Mars resmini bitirdim. Elimle kağıdımı kapattım tabii.

Teneffüste üst kattaki salona çıktık. Bu sümüklü, yüzüme bite bakmadan uzaklaştı. Böyle bir havalarabakmalar, çocuk gibi küsmeler filan. Ben de, oh olsun, yaptığım resmi Murat'aragösterdim.
"Bence bu resmi sınıfımız duvarınaasmalıyız!" dedi Murat Taban.
"Yok bana lazım, birisine hediye edeceğim" dedim. Başka çocuklar toplandı başımıza, resmim elden ele gezmeyebaşladı. Kırıştıracaklar diye ödüm koptu.
"Sen mi yaptın bunu?" diye sordu 2-B'den Alp. Herhalde yani.
"Kendin mi yaptın, bir yere bakarak mı yaptın?" dedi sınıf arkadaşı Arif.

"Bengördüm bu resminaynısını" diyeatladıAlp. "Bok gördün!"
Murat Ödemiş aldı resmi eline, evirip çevirdi. Sonra "Abiiii!" diye bağırdı. Ödemiş'in dördüncü sınıfa giden abisi Cengiz yanımızda bitti.
"Ne var?" dedi Cengiz, "yine çişin mi geldi? Artık kendin gide-"
"Y-yok abi... Arkadaş resim yapmış, onu göstererecektim."
"Güzelmiş. Ee?"
"Ama bakarakyapmış Cengiz abi" dedi Alp şebeği. Niye hala uzayamaymun gönderiyoruz anlamıyorum.
"Daha iyi ya o zaman,kendi yorumunukatmış" dedi Cengiz.Olgun çocuktu zatenCengiz. "Bu ışın kılıcını havaya kaldıran sen misin?"
"Aa, kendisini çizmiş" dedi Ödemiş, hayran hayran olayı çözenabisine baktı.
"Ama Mars'ın sadece iki uydusuvardır. Uydusya tabii şu gökyüzüneçizdiğin yuvarlaklar. Üstünebastığın canavarı da güzel çizmişsin bence."
"Uzaycanavarı güzel" diye abisini destekledi Ödemiş.
"Peki bu sana sarılan kız kim? Sevgilin mi?"
"Hangi kız?" dedim salaksalak, sanki ilk defa görüyormuş gibi Cengiz'in elindeki resmime baktım.
"Ahaha Selçuk'un sevgilisi var' dedi Arif. Alp de ona katıldı "Selçukbirini seviyor" diye bağırmaya başladılar.

"Lan öyle belirsiz isimle dalga geçilir mi?" dedi Cengiz, bizim ibişler sustu. "Önce kimi sevdiğini bulun, sonra dalga geçersiniz, orası kolay." Cengiz meseleyi çözmüş olmanın verdiği gururla uzaklaştı.

Arkamdanbirisi ittirdi, "Aa üç gözlü Mars canavarı" dedi bir kız sesi. Dönünce Mercan'la burun buruna geldim. Beni ittiren Mercan'mış lan. Nefesiniyüzümde hissedince tavşan gibi donup kaldım.
"Güzel resimmiş! Kızın kılıcı yok mu?" diye sorduMercan, kendisi gibi siyahsaçlı kıza bakarken.
"Işın kılıcı" diye mırıldandım.Tabii sevdiğimiz kızı düzeltmemeliyiz.
"Bence kendisiyapmamış Mercan abla" dedi Alp yılışarak. Üçüncü sınıf diye kıza abla mı demen gerekirgerizekalı? Neyse,Mercan hiçtakmadı. Uzun uzun resmimi incelerken parmaklarının yapış yapış çukulata olduğunu fark ettim. Kızlara "yapışyapış ellerinle dokunma lan" dememeliyiz.

ResmimebakanMercan'abakarken"Aşık olmasaydım da bu kızı çokseverdim" dedim kendi kendime. Lan iştetamda "okuduğumuzuanladık mı?" sorusunun şak diye oturacağı bir yer.
"Ama bak Mars'ın iki uydusuvardır sadece, sen üç tane çizmişsin" dedi Mercan.
Alp "Evet evet, Phobos ve Demios" diye pek bir heyecanlandı. Üçüncü çizdiğim uydu değildi, ama tartışmadım artık.
"Kız da güzelmiş" dedi Mercan. Bak şimdi. Resimdeki kızın kendisine benzediğinianladı da mı öyle dedi? Yok canım, nerden anlayacak. Utandım, "seni çizdim" de diyemedim. O anda resmim çok salakça gözüktü gözüme, iyice utandım.
Yine de bir cesaret "Beğendiysen senin olabilir"dedim Mercan'a.
"Beğendim" deyip resmi bana uzattı. Niye geri verdi, ben yeminlen anlamıyorum kızları? Ama yanımızdanayrılırken banaöyle bir gülümsedi ki aklım gitti, artık anlayıpanlamamayı da boşverdim. Sanki o bana hediye vermiş gibi "Teşekkür ederim" dedim arkasından. Alp gerzeği de "İyi günler Mercan abla!" diyerek el salladı. Bunun kafasınakafasına Phobos'la vuracaksın.

Binada boş bir yer bulayım, tek başıma Mars'ın kızıl çölüne bakarak keriz gibi melankoli yaşayayım diye düşündüm. Sonuçta çok içten bir kerizlikoldu, nerdeyseağlayacaktım. Elimdeki resme baktım, bir köşesi çukulata lekesiolmuş. Lekeye bakarken "Mercan gerçek lan!" dedim. Yıllarsonrafilan, "sikicem şu çukulatınıartık ha" diye şakalaştığımızı hayalettim. Tabii ağır bir şaka oluyor, bozuluyor filan. Neyse gönlünü alıyorum bir şekilde. Gülüp geçiyoruz.

Birzamanlar Engin diye bir arkadaşım vardıya, sınıfa dönünce de konuşmamaya devamettik. Suratasmak sadece başlangıçta zevkli oluyor, ama tadı kaçtıktan sonra bile bırakamıyorsun. İkide bir sıramın altından resmimi çıkardım, Engin'e göstermemeyeçalışarak ama azıcık da göstererektekrar sıranın altına koydum. Engin de hiç de bile ilgilenmiyormuş gibi yapmaya çalıştı. Ama sonunda tutamadı kendini "Death Star mı lan o üstte çizdiğin?" diye sordu. "Eşek sıpası!" demiş gülerek, niyeyse omzuna bir yumruk attım.

Akşamsefası

Akşamsefası

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER: *Enayilik*

Bir laf var ya hani "Enayiliğine doyma" diye, işte ben o enayiliğe doymayan insanların en önde koşanıyım, bayrak tutanıyım. Aklım ermeye başladığı ilk zamanlarda (23 yaş civarı) "Ulen ben de amma enayiyim ha! Sokacam kendime! Geri zekalı ben!" falan diyesöylenip duruyordum sonradanfarkettim ki ben enayiliğe doymuyorum. Bayılıyorum enayiliğe. Hastasıyım enayiliğin. O dakikada kendimle barıştım. O kadar çok barıştım ki gidip alnıma "enayi" dövmesi yaptırasım bile gelmişti. Sonra zaten hâlihazırda tipsizim, kelim falan iyice angut gibi tek başıma ölmeyeyim lan bari diyerek vazgeçtim dövmeden. (Enayilik mi yaptım lan acaba?)

Hatırladığım en eski enayiliğim, yatılı okuldaki ilk günlerime rastlar. Yatakhanede yatak seçileceği gün, gidip hemen bir ranzanın üst katını seçtim. Bendeki enayilik potansiyelini sezen bir arkadaşım "Hacım sen güzel, üst ranzayı aldın ama geceleri soğuk olur yani, sen bilirsin..." deyince hemen inandım. Gittim boşta kalan son alt katı hemen kaptım. İlk gece fark ettim ki yatakhane ayı gibi sıcak. Bense altta mezar gibi yataktayım. Bir de duvar tarafındayım yatağın üç tarafı kapalı, tam mezar. Benim boşalttığım üst katı kapan hıyarla kavga ederken cam kenarında üstte yatan bir başka arkadaşım "Moruk o kadar istiyorsan gel değişelim yani bana farkmaz" dedi. "Aha işte en az benim kadar enayi bir insan" diyerek hemen teklife atladım. Gel gör ki meğer pencere yanı üst katların ortalama sıcaklıkları, oda genelinin 8-10 derece altındaymış. Mayıs ayında bile yorgana sarılıp uyumak zorunda kaldım.

Hatırladığım en büyük enayiliklerimden biri de bir zamanlar sabah gazetesinin kuponla verdiği müzik seti için kendimi yırtarcasına kupon biriktirmemdi. Öyle ki sadece kendime almayıp abim için de bir tane almaya karar vermiş babamın verdiği harçlıkları Sabah gazetesine adeta gömmüştüm. Aylarca o müzik setlerinin hayaliyle yaşadım. Seti, dağıtım noktasından alacak, odamı adeta bir gece kulübüne çevirecektim. Haftalarca o kuponları topladım. Dağıtım için gün verdiler, bekledim. Dağıtım günü sabahın köründe verdikleri adrese gittim, sıraya girdim. Finalde o seti elime aldığım o an kadar kendimi enayi hissettiğimi hiç hatırlamıyorum. Reklamlarda "muhteşem" devasa müzik seti neredeyse birinci nesil iPod boyutundaydı. Odamı adeta bir gece kulübüne çevirmesini umduğum devasa kolonları ise "ızzırıieee cızzırriiee" tonunda ses çıkaran, zorlasan kampanyayı düzenleyenarkadaşlarınuygun yerlerine sokulabilecekebatlara sahipti. İşin bok tarafı müzik setini alıp eve geldim, gazeteye vekendime küfürederken bir arkadaşım "Ulan mal, reklam fotoğraflarında kaset kapağının boyuna baksan aletin de boyutunu anlardın" dedi. Haklıydı. Sonra "Moruk bi şey için lazım bi beş milyon versene yarın geri veririm" dedi. Hemen verdim. S.ktirdi gitti bir daha da görmedim.

Son olarak bir arkadaşımın enayiliğini de yazıp gideyim. Bizim bi arkadaş, msn'in zirve yaptığı, "cam aç" isimlisihirli kodunsıklıkla kullanıldığı zamanlarda bir gün msn'de takılırken tanımadığı, kız olduğu her halinden belli bir nick'ten kendisine "Selam" mesajı gelince hemen cevap yazmış. Biraz muhabbet sonrasında ise kıza "cam aç" diye kibarca rica etmiş. Neyse kız açmış cam'i. Karşısında şahane bir insan evladı belirince bizim arkadaş hepten coşmuş.Neysemuhabbetmuhabbeti açtıktan sonra bir noktada kız bizim çocuğa (nasıl bir muhabbetse artık) "İstersen sana memelerimi gösterebilirim" demiş. Bizim eleman doğal olarak "Sağ ol canım aro, ben almiim" dememiş, hemen atlamış. Ancak kızın bir isteği varmış. "Bana 250 kontör yollarsan açarım" demiş. Bizim çocuk bir koşu aşağı bakkala inip 250 kontörü alıp gelmiş. Hemen kazıyıp kodu kıza yollamış. Kız kodu alıp 250 kontörü yükleyipteşekkür ettikten sonra cam'i kapayıpelemanı da bloklamış.Gördüğünüz gibi sadece bendeğil, arkadaşlarım da sığır. Ne güzel lan...

Akşamsefası

ismaeskarakurt@gmail.com

ORTAM
En telmaya adam

ŞİMDİ PAKALANA!

özet:

ORTAM VE KORAY, TOLGA'NIN PORSE UYUM BERK'İN BEFSİNİMAE'YA GİTMELERİ DÜŞÜNDE GELMİŞLERİNİ, ÇİFTÇAN'LA KORAY AYNI ODAYI, TOLGA İSE KRALLAR GİBİ TAŞINACAĞI, MAHREMİNİ FÜTÜRİSTİK TEK TABANCA YAŞAYACAĞINI AMA ETTİĞİ BİR ODAYI AYIKTMIŞTIR. AMMA İŞLER BEKLEDİĞİ GİBİ GELİŞMEZ O İNE TOLGA'NIN...

ORDÖVLERİNİN AMARİKAN VE SİGARA BÖREKLERİNİ GÖTÜRÜVERİSLER TABİ

Akşamsefası

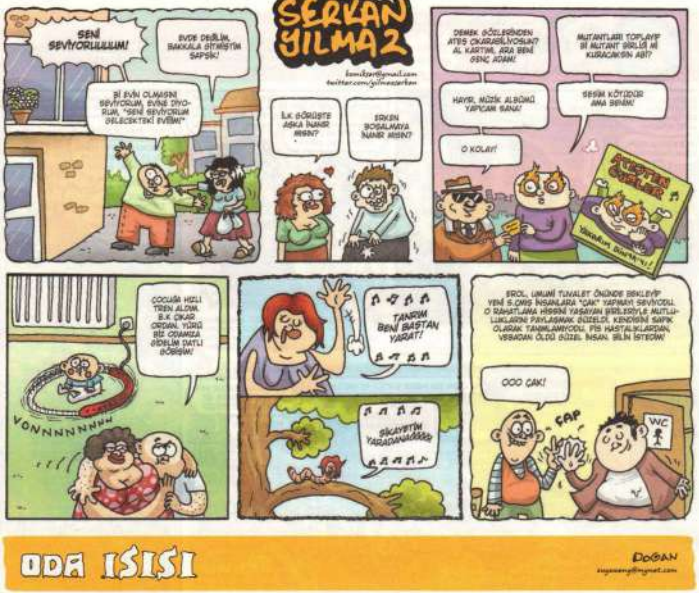

ODA IŞIŞI

DOĞAN

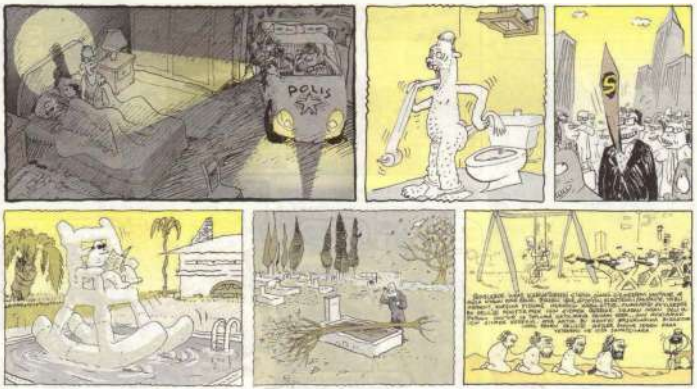

ORTA DÜNYA

Emirhan Perker – Emir Sağlam
Güven Bilge – İlker Altungök – Mert Dolapçıoğlu

Akşamseraı

SEYİT ALİ ARAL

İşli Köfte

twitter.com/seyitalial
seyitarali@yahoo.com.tr

DENİZALTI

Cengâver, yiğit, serdengeçti, deliliğive aynı zamanda acayip derecede kokak, kepaze, şımarık, kaypak olmayı, kaçıp kurtulmayı denizde öğrendim. Denizin dibi, kıyısındaki yamaç büyüttü az bedenen, ruhen. Kumsalında beni çocukken kovalayan kuduz köpekten gene deniz kurtardı. Gecenin bir yarısı, ehehoy diye durgun suya girip bir anda kabaran dalganın apartman boyu (TOKİ değil normal çocukluk apartmanı) olması ile kıyının iki yol gerisindeki mısır tarlasına kadargötürmesisayesindezamanda yolculuk yapılacağını gördüm. O yüzden de denizaltı diye bir yazıyazdım; hatırlarsınız.

Bitirdim, yaptım o denizaltını, denizaltımızı. Hepimizi alacak kadar geniş ve sıcak. İsteyen herkesiözlemine kavuşturacak kadar hızlı, sessiz, sabırlı ve şeker. Hansel ve Gretel'in masalı okyanusta geçse,denizde yiyebileceği ev adeta. Açılacağız oraya ve buraya bilinmedik her yere işte. Nihavent makamında lodosu, misler gibi izbarço bağını, karga ve çörek otu ile nasıl yön bulunacağını, bildiğim her şeyle, bildiğiniz her bir şey ile denize açılacaktık ya. Dur daha açık ifadeolsun.

Söz lan, söz dedim. Ben bir halt yedim derdimi size dert ettimkaçacaktım, kaçmak demeyelim az nefes alacaktıkdenizden korktukları için. Deniz yakınlığı, çıplaklıkve dokunmayı simgelediği, derinlik, karanlık sular anne ve doğumu, arınmayı çağırdığından dolayı. Dev dalgalar aslında kahkaha olduğundan kelli, mayomuzu alıp gidecektik. Güvertede top oynarken atan alacaklı, müzik kanalı iyi çeksin diye sancak tarafa dönecektik. Acayip kavgalar edip küslükler sonrası, salya sümük barışacaktık sarhoş sarhoş, yine denize atlayacaktık. Muhabbet, her bir şey süper olacaktı anlattımışte biliyorsun hepimiz binip gidecektik...

Gitmiyorum. E o denizaltının kaptanı ben isem siz de gitmiyorsunuz. Hem bensiz bir yere gitmezsiniz değil mi artık bu saatten sonra? Denizaltıyı karaya oturttum, hattaüzerini de kumla örttüm tamam mı? Bu ülkeyi terk etmek leazım yea... Vize bakıyorum, bitmişiz, biz böyleyiz genlerimize işlemiş,artık siyaset konuşmayacağım.

Nasıl, nereyegidiyorsun, niye gidiyorsun, neden konuşup kafa patlatmıyorsun, bu kadar kolay mı? Yenilgi yok, hatayıanlamak varken nereye? Suruç, Diyarbakır, Soma, Ankara'da kaç kişiyi öldürüp paraladılar, nereye gidebilirsin? Sen tabut gördüğünde için ürperir; "o" şehit cenazesinde tabuta kürsü gibi yaslanıp konuşma yaparken nasıl gideceksin? Yarbay Mehmet Alkan kardeşini toprağa verirken isyan ettihatırlarsın, yüzü aklındaysa şayetnereye kaçacaksın ki? Cizre'de anne çocuğunu derin dondurucuya koymuş kokmasın diye, aklında sadece bu kalsa dışarı bile çıkamazsın. Daha bir buçuk hafta oldu Dilek Doğan toprağa verileli, mavi "#hashtag"lerde anıp ceylanbakışlı resimlerini paylaşıyorduk bu kadar rengârenk, yanar döner miyiz? Binlercefelaketi, iş kazasını, tabiatkatliamını, afetleri fıtratdiye kanıksayıp her şeyi kabullenecek miyiz? Hayatları pahasına bir hareketi başlatan, bir yere varsın veya varmasın onca emeği, direnci nice insanın bıraktığı geçmişi nereye saklayacağız?

Çoğunluktan bana ne ve sana da ne? Çoğunluk her zaman haklı mı? Hırsızlığa, ırkçılığa, katliama, vicdansızlığa, insanlık suçunaoy, destek ve onay verdi diye eyvallah mı çekeceğiz? Kalabalık olduğu için doğru, hakikat ve gerçeği mi onaylamış olacak? Ölmeyi, öldürmeyi dışlamayı, ötekileştirmeyi "istikrar"zannediyorsa ve hâlâ anlamıyorise, sen ne diye gidiyorsun yerindenyurdundan, çocukluğun geçirdiğin yerden, dilini konuştuğun memleketinden?

> *Nasıl, nereye gidiyorsun, niye gidiyorsun, neden konuşup kafa patlatmıyorsun, bu kadar kolay mı? Yenilgi yok, hatayı anlamak varken nereye?*

Hani "Hep denedin, hep yenildin. Olsun. Gene dene, gene yenil. Daha iyi yenil" diyecek kadar neşeli,cirkef ve deli değil miydik? Gülmek devrimci bir eylem değil miydi, bunu en makara biz göstermiyor muyduk otuz iki diş? Şahsen birbirimizi bilmek önemli değil, zaten biliyoruz ruhlarınbirbirini nasıl tanıdığını. O yüzdenkararmayın,dağılmayın, bir yere de gitmeyin. Hikâye bitmedi ki burada...

Daha karpuz keseceğiz, tüm gönül borçlarımızı birbirimize kahkahalarile gülerek ödeyeceğiz...

Akşamsefası

PENGUEN ÇİZERLERİNİN ÖZEL TASARIM DEFTERLERİ MAĞAZALARDA!

hepsiburada.com
hepsiburada.com/penguen
D&R
BULDUMBULDUM.COM
homerkitabevi
Youth Store

Akşamsefası

ÖZER AYDOĞAN
aydoganozer@gmail.com

OZAN ÖNEN
www.twitter.com/ozanonan

BEYNİMLE SEVİP KALBİMLE DÜŞÜNÜYORUM

■ **"Böyle ol,şöyleyap, öylegiyinme, bunu içme,onunla görüşme, bu kadar sesli gülme, bu günah, bu yasak, bu edepsizlik, bu sapma, sokağa çıkma.pankartasma, öyleoturma, böyle yürüme, şu saatte yat,okulu bitir, şu işte çalış, bunu satın al, evlen, şu kadarçocuk yap, buna oy ver, yoksa sürünürsün..."** Siyasi partiler, reklamlar, devletin, mahallen, ahlakçı ahlaksızlar, dedikoducular, patronun, arkadaşın, komşun, medyatetikçileri, din tacirleri, şirketler, okulun, hattaalışveriş yaptığın esnaf, hatta sevgilin bile; herkes sana bir tür propaganda sundu; seni yargıladı, şartladı; seni kendilerine **maruz**ve **muhtaç** bırakmak isteyen bir programatabi tuttular.

■ Okullarda neden bir **özgüven** ya da bir **özsaygı** öğretmenin olmadı? **Kendine yetmek** diye bir dersi, müfredatlara sence niçin koymadılar?Ya **felsefe**? Nedenhep yokhükmündedir okullarda?Üstünde tepinipdurantlarınsenin çaresizliğinden yararlandıklarının farkına varmayasındiye olabilir mi? Soru sormayı anormalleştirip itiraz etmeyesin diyeolabilir mi? **"Görüşünü belli etme. Sesini çıkarma. Kovulursun, rezil olursun,başın yanar, sürülürsün... O vatan haini, bu orospu, şu yandörüst, o bilmemne... O öyle demiş, bunun böyle bir hayatı varmış, bak bilmem kime nasıl da yaşıyormuş..."** Hiç düşündürürler mi sana, insanolmanın ne demekolduğunu?Ya bağımsız, hür, müdanasız olmayı ve kendine yetebilmeyi?

■ Her şeyini çalmahaddini kendindegören bu aymazsürüleri, siyasi özgürlüğünü yitirmiş bir insana dahi, kendi iç dünyasında bir sığınak bulmayı önermekten öteye geçemiyor. Sonuç: Nihai mutsuzluk. Asık suratlar. Sessiz bir mahkûmiyet. **Hölderlin** niçin **"Bir zihnin ve birkalbin varsa, yalnızca birini göster; yoksa her ikisini de mahkûm ederler"** diyor? **Anlatmayı istediğin o kadarçoksey birikiyor ki onları anlatmayıdüşünürken zaten anlatmış gibi oluyorsun tümünü. Eyvah?** Fillen dillendirilmemiş ama kendi kafanın içindeden fazlakere eleştirişanmış ve anlatılmış gibi olmuyor mu hepsi? Aman... Hâlbuki bir yanılsamanın içindesadecesusmuş ve alıştırılmış oluyorsun; öyleolmuyor mu? Oluyor. E olmaz.

■ **Anlatmayı istediğini fark edip de anlatmamayı tercih ettiğin şeylerin içinde, seni en az yedi kere daha sen yapacak şeyler yatmış: uykuda**. Bak, günü gelmiş; konuş... Duysunlar. Ne istiyorsun, neye itirazın var? Söyle. Bilsinler. Neden bu hâle gelmişiz, nasıldahagüzel olurmuşuz, nasıldaha iyiye gidecekmişiz? Sor. Tartış. **Yaratıcı bir yıkım* başlat.** Şaşırsınlar. Öyle konuş ki bir gün kadarhayal ettiklerin, ha patladı ha patlayacak demeden, şampanya şişesinin ağzındaki mantar olup fırlasın: **Ertelemek yok.** Aklına yatmadı mı? Kalbine sinmedi mi? Vicdanına ters mi? **Vasatın altındakine mahkûm olma, sen yap.** Öyle konuş ki... **Yeni çağ, senin dudaklarından dökülsün:Beyninlesevip kalbinle düşünmeninvaktigeldi.** ☺

* *Yaratıcı yıkım: Yeni düzen için mevcut olanın yıkımı; 'schöpferischezerstörung'.*

Akşamsefası

YUMURTALAR

"Penguen Dergisi'ne nasıl karikatür göndereceğim?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yumurtalar/bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Barbaros Altuğ

Cihan Topçu

Gürdem Sındıraç

Yunus Emre Gündüz

Cihan Topçu

Erhan Güneş

Mehmet Subaşı

Roni Batte

PENGUEN

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ · 5 KASIM 2015 · SAYI: 885
HAFTALIK YAYIN SÜRELİ YAYINDIR · ISSN: 1303-7570

www.penguen.com

YAYINCI: KOPRİBAŞINA MEDYA LTD. ŞTİ. İMTİYAZ SAHİBİ: SELÇUK EMDEM YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: HANDE KAYA YAYIN KURULU: EMRE YAŞAROĞLU, SELÇUK EMDEM, GENEL MÜDÜR A. GÜLSÜM KAŞIT

YAZILAR & ÇİZİMLER: GİZEM GÜLEN

facebook.com/penguenturkiye
twitter.com/penguenmyz
instagram.com/penguendergi

Akşamsefası

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil

8 Kasım Pazar günü, saat 14-15 Arası Tüyap Kitap Fuarı İmzalı Salonu Doğan Kitap Standında yeni kitabım Komikaze 11 "Sevgiler" imzalıyorum. Görüşürüz, yılı da sevelim.

Akşamsefası

HAFTALIK
PENGUEN
www.penguen.com
12 KASIM 2015 • 46 686 4,00 TL

Ahmet Ümit
Körebe
Bir Başkomser Nevzat Macerası

Barış Atar
Mini Çakal

İsmail Güzelsoy
Cehennemde Beni Gözet

Semra Can
Böyleyken Böyle

Akşamsefası

PENGUEN GÜNDEM

Tüm sanıkların beraat ettiği JİTEM davasına "Jitem'ibilmem. Jötem'i bilirim. O da Fransızca seni seviyorum demektir"sözleri damgavurdu.

Başkanlık sistemi tekrar gündemde..

Yıldız Sarayı, Cumhurbaşkanı Erdoğan'atahsis ediliyor.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, seçim sonrası yine muhtarlarla buluştu.

1 Kasım'da çuvallayan anketşirketlerinin 'başkanlık' araştırması: % 60'ı karşı!

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sezyum Çizen: Cem Güventürk

Akşamsefası

Teletabiler geri döndü; yeni bölümleri CBeebies kanalında yayınlanacak.

MUŞ MULA ŞÖYLE OLMUŞ BÖYLE OLMUŞ

SAYILAR SAYILARIMIZ

17: Gazetecileri ve medya gruplarını tehdit edip hedef göstermesiyle meşhur Star Gazetesi yazarı Cem Küçük'ün, Gülen Cemaati'ne yakın olduğunuöne sürerekkapatılmasını istediğivakıf üniversitesisayısıymış. Kayyumatanması sonrası Bugün TV ve Kanaltürk'ten çıkartılan gazeteci sayısı 71 olmuş...

25: Ülkemizde sadece geçtiğimiz Ekimayı içerisindeöldürülenkadın sayısıymış. Kadınların % 22'si boşanmak ya da ayrılmakistediği için öldürülüyormuş. Kadınların % 59'unu kocalarıveyasevgilileri, % 11'ini birliktetekliflerini reddettikleri erkekleröldürüyormuş. Aileve Sosyal PolitikalarBakanlığı, Türkiyegenelinde 2013, 2014 yıllarıve2015 yılının ilkaltı ayında heryıldahafazlakadın cinayeti gerçekleştiğini açıklarken; bu yılın ilk 10 ayında öldürülen kadın sayısı 236'yaulaşmış...

11 BİN: Artvin'in Arhavi ilçesinde Türkiye'nin en zengin biyolojik çeşitlilik gösteren havzası olan KamiletVadisi'nde görülebilecekbitki türüymüş. Ahan da işte bu vadide, üçyıldıryapımıdevameden Kavak Hidroelektrik Santral projesinin yanı sıra, bir HES yapımıiçin daha izin verilince bu sayı 2'yeçıkmış...

42 YIL: Şanlıurfa'da 20 yaşındaki L.Ç.'yisiltan zoruyla kaçıraraklstanbul'a götürdüğü vebir inşaat şantiyesinde hortumla döverek cinsel istismarda bulunduğu suçlamasıyla 30 yaşındaki N.D.için istenenhapis cezasıymış. Tabii ki bu olaydakadının rızasıvar denilerekberaatle sonuçlanmış...

Kırşehir'deki olaylarda Gül Kitabevi'ni yakanların savunması: Şehitlerden dolayı üzgün ve alkollüydük...

Tecavüzcüye 'saygın tutum' indirimi! Diyarbakır'da 14 yaşındaki Z.B.'ye tecavüz eden Y.T.'ye, duruşmadaki saygın tutumu nedeniyle indirim uygulandı.

YEREL GASTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

GAZETEMİZE KAYYUM ATANDI!

Ne olduğumuz tamanlaşılamayınca, gazetemize kayyumatanmış. Kapıya "Hoşgeldin Kayyum" yazdık, davul zurnalle karşıladık. Genel yayın yönetmenimiziyeni gelin gibi ağlıyo. Muzip muhabirimizErsenkapının önünde durdu, içeri sokmadıkayyurucu direttı. Adam bunu işten kovmaya kalktı, "Yok, onurlu hareket yapmıyo, düğündegibi para istiyo" dedik. Asım Velioğlu'nuevin deli oğlugibi odaya saktadık. Görmesin'adamne demez? Kayyum baktı bi numaramız yok, gitti.

Kaşem Var Yazı-yorum!

AsımVelioğlu

Efendim, sürekli kaybetmekten yoruldum. Evdesürekli anahtar, telefon kaybediyorum, kafa ırakındadır kil. Anahtarı aralıken kolluğunarasında kumandayı buldum. Ortamlarda "Televizyon izlemiyorum" dediktensonra akımdan "Kumanda yok" diye geçiriyogülümsüyordum. Bastım düğmeye, dört yıldır çalışmayan televizyon vozurduyarakaçıldı. Ekranda, kavga ettiği eşiyle tekrar evlenmekiçinevlenme programına gelmiş, bu arada amcasınöldürdüğü ortayaçıkmış bir genç azarlanıyordu. Hiçbir şey değişmemiş. Televizyonu kapatıpkumandayı camdan dışarıfırlattım, sinirim geçmedi. Mahalledenbi genci çağırıp "Beiimfıtik, televizyonucamdan atmamayardımetsene" dedim. "Banaver" dedi. Kapıdan televizyonlà çıkarken sinirimin böyleşeçmeyeceğini anladım. Televizyona tokatatmayakaltım, genç ve televizyonmerdiventerden yuvarlandı. Sinirimbir azgeçti. Çünkütelevizyondakigence benziyodu.

"GEZİ'NİN P.Ç.I, BURADA İÇEMEZSİN" DİYE DÖVÜLEN ADAM BAKIN KİM ÇIKTI!

Normal alkolikmiş.

KAR GELİYOR!

Yüze rabbim seçimlerden sonra oluşan güven ortamını göstermek için güneşli günler nasip etti. Şimdi kar geliyor, zincir satışları patlayacak. Zincirsiz çıkmak yasak, cezası var. Zincirini kaybetmiş Şoförlerden yokuşu çıkamayacak, ceza yiyecek.

TÜRK MUCİT BİBER GAZIYLA ÇALIŞAN ARABA YAPTI!

"Muck Lan Bu Sedat" isimli genç, "Biber gazı, bir gün en çok ülkemizde bulunan doğal bir kaynak, yabancılar kirli oyunlar ile bunu hamlamak istiyorlar" dedi. Arabanın önüne bağlanan gaz tüplerine biber gazı sıkılarak çalışan araba, Tübitak 6000 oldu!

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM
selcukerdem@yeniyuzyil.com — twitter.com/selcukerdem

CEHENNEMDE BENİ GÖZET

Efendimiz, bildiğiniz gibi, köprü nahiyesine ulaştığımızda büyük bir izdiham olduğundan bizi Arafabad'ın Son Günah kasabasına naklettiler. Burada birkaçgün konaklamak zorunda kaldık. Henüz otobüste tanışbğımız staiyer zebani, Son Günah kasabasının "kıyak" biryer olduğunu, orada işlenecek hiçbir günahın kayda geçmeyeceğini söyledi. Ben ve diğer merhum arkadaşlar ilkin inanmasak da Ahir Otel'evardığımızda, resepsiyondaki kalfa zebanide, bulunduğumuz bölgede bütün günah ve sevapkayıtlarının dondurulmuşolduğu konusunda bize güvence verdi. Bu bilgiyialan merhumlarım o geceneler yaptığın yüksek huzurunuzda anlatmamı beklemeyin. Eminim bu rezilliklerle ilgili bilgi sahibisinizdir. Köridorlarda trencilik oynamalar, esrar partileri filan gibi kepaze faaliyetlerden uzak durmayıtercih ettim. Erkenden, akşam yemeğimi yedim ve odama çekildim. Günah kaydı tutulmadığını öğrenen merhum arkadaşların cümbüşünden uyumak mümkün değildi. Kalkıp giyindim ve Son Günah kasabasının sokaklarındabiraz dolaştım. Hani açık bir kahvehane bulabilirsem belki bir çay içerim diye, yeminle.

İltimat edin sokaklarda yürürken gördüklerim beni tiksindirdi.

Sokaklarda kedi yavrularını ağaçlarda sallandıranları, anadan üryan yaşlı bir adamı kovalayan azgın kadınları, bunlar gibi pek çok edepsizliği görmezden gelipyürüdüm.Ancak birinin kafasını kesip yakartop oynayan manyaklara dayanamadım "Kıymetli mümin kardeşlerim, neden böyle nahoş birşey yapıyorsunuz, yazık değil mi adamcağıza?"

diye soracak oldum, "O bir İŞİD militanı, dünyada hepimizin kafasını doğramaşı, intikam alıyoruz, anlamadığınizlerbulaşma"diye çemkirerek beni savdılar. Havadasavrulupduran zavallı, ölümün olmadığı bu diyarda nasıl acı acı ciyaklıyordu. O dakika,kimseyle muhatap olmamaya karar verdim. Bu ebediyet âleminde bile hâlâ intikam peşinde koşanların, yüce makamınızın adaletine olan kuşkusu beni sonra Sırat'ı geçerken hiç tökezlemeyeceğime, bir kuş kadarhafifbir şekildeuçaraktankarşı kıyıya, cennetevasıl olacağıma dair içimdeen ufakbir kuşku olmadığını birkez daha teyit ettim. Her kul gibi benim de ufak tefek birkaç vukuatım olmuştur elbette ama onları da bağışlaması bol...

"Salak mısın lan oğlumsen? Hayatta değilsin, herkes it gibi eğleniyor, tutan tuttuğunu kamon, sen ne halt etmeye buradaşeydiyorsun?Birkaç gün sonra cehenneme de gitsen, cennete de, bu günleri özleyeceksinyavrucuğum, get azıcık eğlenelim" dedi bir ses. Dönüp baktığımda, te delikanlılık günlerimden beri hayalinikurduğum dilberin, hem de o derin yırtmaçlı etekle, bluzunun sağaskısıdüşmüş haliyle öylece orada dikilip bana gülümsemeketeolduğunu gördüm, ürperdim.

"Cennete temiz gitmek istiyorum" diye kekeledim. Belki de dudaklarımdan başka sözler dökülmüştür bu noktada, emin değilim.

İLLÜSTRASYON: İSMAİL GÜZELSOY

"Sana beş yüz puan olur. Sabaha kadar kalırım. Her türlü atış serbest. O da sana..." dedi.

"Git iblis dölü, beni kirletemeyeceksin" gibi bir şeyler geveledim zannediyorum.

"Ne kadarverirsin peki?" dedi.

"Peki ya günah..." diyecek oldum,"Lan oğlum senangut musun? Buradataksimetrekapalı. Yoksa ib.e misin?" diye bir zarfyaptı.

"O değil de, karşı kıyıya temiz gitmek varken..."

"Ol-ducanım! Yaşarken hiç mi günaha girmedin?" dedi.

"Birkaçufak haylazlığım oldu ama..."

Evet, hayattayken ufak birkaçtasızdurumum oldu ancak bu küçük kabahatlerin hiçbiri cehennemin dibine gönderilmeme vesile olacakşeylerdeğildi. Evraklarımın yeniden gözdengeçirilmesi halindevahim hatanın anında görülebileceğine ve bana ikinci bir şans verileceğine eminim. Bu büyük hakszlığı yüce makamınızın vakit kaybetmeden düzelteceğine dair hiçbir kuşkum yok. Adaletinize inancım sonsuz. Benim burada bulunmam büyük bir komplonun sonucudur. Şöyle ki: Adının Okşan olduğunuöğrendiğim o bayanlaotelegittik, bunu saklamak gibi bir çiğlik yapmayacağım elbette. Odaya da çıktık, evet. Benasıla yalan söylemem, hele de size... Hâşâ! Evet, soyunup yatağa girdikve rüya gibi bir gece geçirdik. Evet, bunları itirafediyorum,zevklerindoruğunda uçtuk. "Birak cenneti be Okşan'ım, sensin benim cennetim!" gibi edepsizınaralar atarak oteldeki herkesiuyandırdığım filan da doğru. Ondan sonraki üç gün boyunca yüz günlük oruçsevabınıbiack jack'te kaybettiğim, esrarı köledığim, İŞİD'ci arkadaşların kafatasıyla futbol oynadığım filan, hepsi doğrudur. Bütün bunlarınkayıtdışıolduğunaolan inancımla biraz sapırtım. Hepsiniitirafediyorum. Ancak bu eğlenceli zamanlarınsonunda, otobüse binerken Okşan benden bin puan istedi. Bu da bildiğiniz gibi dört aylıkoruç karşılığıdır.

"Yalnızca iki yüz elli puan demiştik" diyerek itiraz ettim.

"Ulan manyak, günlüğü o kadardı. Üç gün köpek gibi eğlendin bir de otu da bana ödettin. Cüzdanımdan da altıgünlük sevapeksitmiş. Belalım mısın lan? Uçlan!"filanoldu.

Bu münakaşa sırasında fark etmeden bayanı birazhırpalamış bulundum,malum,ancak yeminederim ki onun resmi görevi olduğunu bilmiyordum. Otobüs üç saatlik yolculuktan sonra bizi Sırat'ınbaşına getirdi. Evet, dünyadakırkaçfak olayım olmuştu ama yine de o kıl kadarince köprüden bir melek gibi uçarak karşıya geçeceğimden emindim. Öyle de oluyordu ancak tam son çeyreğine ulaşmak üzereydim ki köprü sallanmayabaşladı. Geri dönüp baktığımda Okşan'ın kıllı, boynuzlu, çirkin bir zebaniye dönüşmekte olduğunu ve elindekiyılanbiçimli asasıyla köprüyevurmakta olduğunugördüm. Bu sırada baş zebani Kerim abi kuyrukta bekleyenlerin karne ve evraklarını kontrol etmekle meşgul olduğundan Okşan arkadaşınyaptığı haylazlığıgörememişti. Ona sesleneyim derken baktım ki Okşan artık yalnız sopayla değil, tekmeyle de köprüye vurup duruyor. Köprüdiyoruzda, bildiğiniz kıl gibi bir şey işte. Azıcık daha kalın olsa... Düşüverdim.

Efendimiz, MOBESE kayıtlarının incelenmesiyle bu vahim olayın aynen anlattığım şekilde gerçekleştiğini görecek ve bu büyük komployu düzelteceksiniz, biliyorum. Şaşmaz adaletinize inancım sonsuzdur. Altı aydır burada irin çukurunda boşu boşuna kavrulup durmaktayım. Dünyahayatımbiliyorsunuz.Evet,birkaç haylazlık yaptığım doğrudur. Evet, bir ırza geçme veçok parasız kaldığım bir ara torbacılıkyaptığım da doğrudur ama bütün bu küçük kabahatleri hangi şartlarda gerçekleştirdiğimi biliyorsunuz. Lütfenkayıtlarımın yeniden incelenmesi için gerekli süreci başlatın vehaksız mağduriyetime bir son verin. Başka sözüm yoktur, adaletinize inancım sonsuzdur efendim.

Ha, o mu? Genç kızları kötü yola düşürüp pavyonlarasattığım konusundaki bilgi de nasıl olmuşsavahim hatalarıçerecek şekilde kayda alınmış. Ayrıca o kızlardan birinindaha sonra Türkiye güzellikyarışmasındafinalekaldığı nedense dosyamda yer almıyor. Sayemde... Şevket zebani, bunun on bin puan değerinde bir sevapoldu ğunu söyledi.

Cinayet mi? Efendim bir yanlışanlamavar,ben söz konusu bayanı öldürmedim, boğazını sertçe sıktım.Görünmez kaza işte. Bilezikleri niye mi aldım?Kefenincebi yok, bayan ölmüş, ne işine yarayacaktı ki? Hayat devam ediyor... du...

Bir banka otordum, çocukluğumdan itibaren işlediğim günahları, sevapları filan gözden geçirdim. Birkaç gün sonra Sırat'ı geçerken hiç tökezlemeyeceğime emindim...

ziyadesiyle rencideetmişti. Yine de otele dönmek gelmedi içimden. Cürüm Rhtımı'na gitim, serindenizhavasıalıp dünya hayatını hatırlamaya çalıştım. Bir bankaotordum, sigaramı yaktım ve gözlerimi kapatıp çocukluğumdan itibaren işlediğim günahları, sevapları filan gözdengeçirdim. Birkaçgün

Akşamsefası

ÇALIŞIRKEN

ezozzy Gündemdeyincepolis, TOMAçizenadamım, Teletabi nedirbaboli!

faruk Kahve makinesi yenilenmiş, nooldu lan Kahve Lobisi'ne kayyum mu atadılar?

sezyn Tüyap'ta tanınmamakiçin masketakacağım beyler. Şaşırmayın!

serkan a. İşte içine girmek istediğiniz hapishaneler tam da senin çizemediğin gibi Farukçuum, yan taraflar komple aşık!

perber Cem Güventürk ayneen devam ama hazır ziyarette gelmişken, Serdar Kuzuloğlu'nu senin köşeye kayyum atadık Sezyum.

cem Aşkolsunabi, hastalığımlagündeme gelmek istiyorum, hiç ilgilenmiyosunuz!

erhan Gündem espirilerinde daha çok tik bekliyodum, sıfır çekmişim, eskiz kağıtlarımı görebilir miyim?

sezyn kü Bundan böyle dergi değil, burasın adı Penguen Kâlliyesi beyler!

serkan Y Kayyumlukarede palyaço var, burunfilankırmızı olacak agacım!

faruk Saatlergeri alındıdiye rahatdavranıyosunuz ama o işler gecikince sorucam ben size!

sezyn2 Komikliğin tuttuğu yerdesin, yanıma oturmuşsun abi!

erdil Kıymalı mı peynirli mi, hangisiüzeri söylesenize!

serkan K İmzada Sezyum'unyanına düşene Allah kolaylık versin. Biliyoruz da konuşuyoruz!

barış Jötem'liespriyi tabiiki Fransızcizere vericeksin müdür, ben mı çizim!

sezyn3 Kitap Fuarı'nın en güzel yanıflaşlı selfi çektirmek. Gözler nefis yanıyor!

serkan Çok bombastiko, bi ortam biraktım ardımda, bir müddet tuvalete girmezsek!

perber İki Serdar da aynı anda tuvalette, dilektutalım!

serkan2 Kitaplarıyazsamcak bu kadar uzun sürerdi, bildiğin komşiko kitaplık çizdim abicim.

bahadır Ben dilim %30 sen de yan yarıya, moralim daha iyi ama sen yine de bana gündem yollama Farukçuum!

sezgin Saatler geri alınınca en birinci yine benim kızlasın!

ÖYLE BİR GEÇER ZAMAN Kİ...

YAZAMIÇİZEN: M. K. PERKER

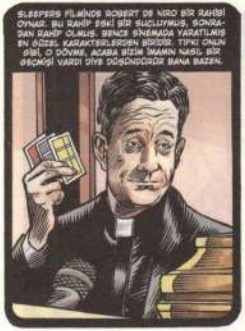

Akşamsefası

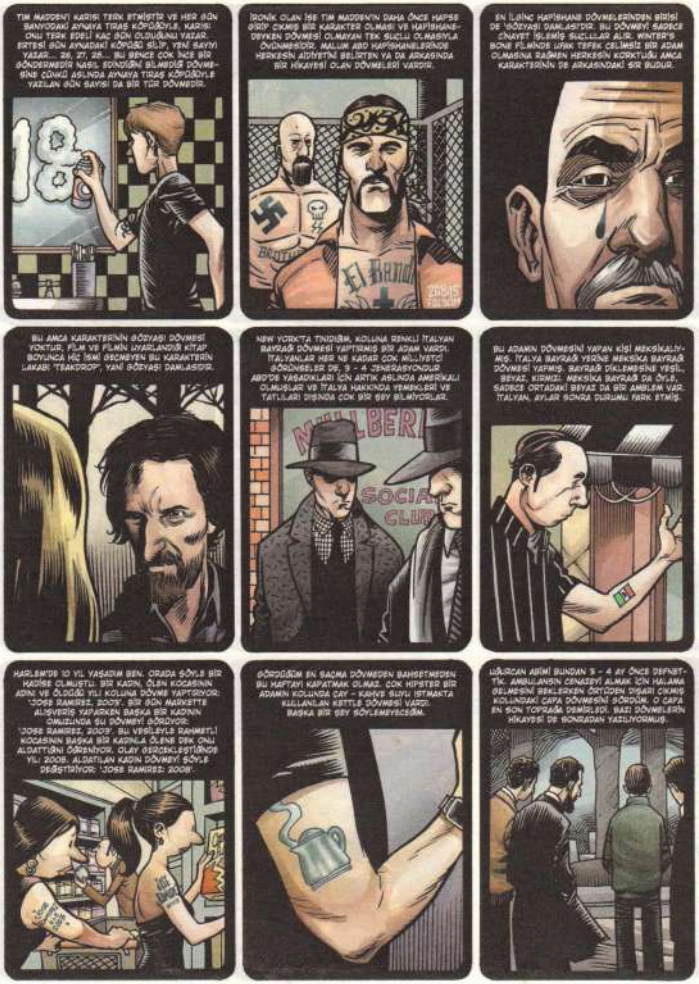
TIM MADDEN'İ KARIŞI TERK ETMİŞTİR VE HER GÜN BANYODAKİ AYNAYA TIRAŞ KÖPÜĞÜYLE KARISI ONU TERK EDELİ KAÇ GÜN OLDUĞUNU YAZAR. ERTESİ GÜN AYNADAKİ KÖPÜĞÜ SİLİP, YENİ SAYIYI YAZAR... 26, 27, 28... BU BENCE ÇOK İNCE BİR GÖNDERMEDİR NASIL, KONDÜRİ BİLMEDİĞİ DÖVMESİNE ÇÜNKİ ASLINDA AYNAYA TIRAŞ KÖPÜĞÜYLE YAZILAN GÜN SAYISI DA BİR TÜR DÖVMEDİR.
18
İRONİK OLAN İSE TİM MADDEN'İN DAHA ÖNCE HAPSE GİRİP ÇIKMIŞ BİR KARAKTER OLMASI VE HAPİSHANEDEYKEN DÖVMESİ OLMAYAN TEK SUÇLU OLMASIYLA ÖVÜNMESİDİR. MALUM ABD HAPİSHANELERİNDE HERKESİN AİDİYETİNİ BELİRTEN YA DA ARKASINDA BİR HİKAYESİ OLAN DÖVMELERİ VARDIR.
EL BRUTO
EN İLGİNÇ HAPİSHANE DÖVMELERİNDEN BİRİSİ DE 'GÖZYAŞI DAMLASIDIR'. BU DÖVMEYİ SADECE CİNAYET İŞLEMİŞ SUÇLULAR ALIR. WINTER'S BONE FİLMİNDE UFAK TEFEK ÇELİMSİZ BİR ADAM OLMASINA RAĞMEN HERKESİN KORKTUĞU AMCA KARAKTERİNİN DE ARKASINDAKİ SIR BUDUR.
BU AMCA KARAKTERİNİN GÖZYAŞI DÖVMESİ YOKTUR, FİLM VE FİLMİN UYARLANDIĞI KİTAP BOYUNCA HİÇ İSMİ GEÇMEYEN BU KARAKTERİN LAKABI 'TEARDROP', YANİ GÖZYAŞI DAMLASIDIR.
NEW YORK'TA TINDİRİM, KOLUNA RENKLİ İTALYAN BAYRAĞI DÖVMESİ YAPTIRMIŞ BİR ADAM VARDI. İTALYANLAR HER NE KADAR ÇOK MİLLİYETÇİ GÖRÜNSELER DE, 9 - 4 JENERASYONDUR ABD'DE YAŞADIKLARI İÇİN ARTIK ASLINDA AMERİKALI OLMUŞLAR VE İTALYA HAKKINDA YENİLİKLERİ VE TATİLLERİ DIŞINDA ÇOK BİR ŞEY BİLMİYORLAR.
MULBERRY
SOCIAL CLUB
BU ADAMIN DÖVMESİNİ YAPAN KİŞİ MEKSİKALIYMIŞ. İTALYA BAYRAĞI YERİNE MEKSİKA BAYRAĞI DÖVMESİ YAPMIŞ. BAYRAĞI DİKLEMESİNE YEŞİL, BEYAZ, KIRMIZI. MEKSİKA BAYRAĞI DA ÖYLE, SADECE ORTADAKİ BEYAZ DA BİR ARSLAN VAR. İTALYAN, AYLAR SONRA DURUMU FARK ETMİŞ.
HARLEM'DE 10 YIL YAŞADIM BEN. ORADA SÖYLE BİR HADİSE OLMUŞTU. BİR KADIN, ÖLEN KOCASININ ADINI VE ÖLDÜĞÜ YILI KOLUNA DÖVME YAPTIRIYOR: '2088 RAMIREZ, 2009'. BİR GÜN MARKETTE ALIŞVERİŞ YAPARKEN BAŞKA BİR KADININ OMUZUNDA SU DÖVMEYİ GÖRÜYOR: '2088 RAMIREZ, 2009'. BU VESİLEYLE RAHMETLİ KOCASININ BAŞKA BİR KADINLA ÖLENE DEK ONU ALDATTIĞINI ÖĞRENİYOR. OLAY GERÇEKLEŞTİĞİNİN YILI: 2008. ALDATILAN KADIN DÖVMEYİ SÖYLE DEĞİŞTİRİYOR: '2088 RAMIREZ: 2008'.
GÖRDÜĞÜM EN SAÇMA DÖVMEDEN BAHSETMEDEN BU MAKTAVI KAPATMAK OLMAZ. ÇOK HİPSTER BİR ADAMIN KOLUNDA ÇAY - KAHVE SUYU ISITMAKTA KULLANILAN KETTLE DÖVMESİ VARDI. BAŞKA BİR ŞEY SÖYLEMEYECEĞİM.
LÜBİSAN ABİMİ BUNDAN 3 - 4 AY ÖNCE DEFNETTİK. ANNELİĞİNİN CENAZEYİ ALMASI İÇİN HALAMA GELMESİNİ BEKLERKEN ÖRTÜDEN DIŞARI ÇIKMIŞ KOLUNDAKİ CAPA DÖVMESİNİ GÖRDÜM. O CAPA EN SON TOPRAĞA DEMİŞLER. NAZİ DÖVMELERİN HİKAYESİ DE BUNDAN YAZILIYORMUŞ.
BİTTİ.

Barış Atar sitesi

twitter.com/barisatar
barisatar@yahoo.com

İMZAYA GELİYORUZ!

TÜYAP İSTANBUL KİTAP FUARI
14 KASIM CUMARTESİ
SAAT: 13.30 - 16.00
1. SALON

Akşamsefası

BİR BAŞKOMSER NEVZAT MACERASI

KÖREBE

"Gömülmemiş ölü çocuklar mezarlığı..."

Neresi olduğunu çıkaramadım, ama daha önce geldiğim bir parktı. Her yer ağaçlarla kaplıydı... Yeşilin bin bir tonunda, birbirinden farklı, ama hepsi sağlıklı, hepsi gümrah ağaçlar. Öyle sıktı ki dalları, öyle büyüktü ki yaprakları, gökyüzünü görmek bile meseleydi. Ağaçların kalın gövdelerinin arasından, genişçe bir meydana açılan dar toprak yollar vardı. Yolların kenarında ahşap banklar. Fakat tuhaftır, bu güzel manzaraya rağmen, insanda bir kasvet duygusu uyandırıyordu bu güzel park. Nedenini anlamakta gecikmedim, sağ tarafta oyun bahçesinde tek bir çocuk bile yoktu. Rengarenk kaydıraklar, salıncaklar, tahteravaliller, kum havuzu, küçük insanları eğlendirmek için konulmuş ne varsa, kimsesiz bir halde, mahzun bekliyorlardı. Ahşap banklar da öyleydi. Allah'ın bir tek kulu yoktu üzerlerinde oturan... Geniş meydandaki sevimli havuza bakan banklar bile bomboştu. Ne bir insan, ne de başka bir canlı... Dikkat ettim, ses de duyulmuyordu. Evet, ne insan sesi, ne kuş cıvıltısı, ne dallarda gezinen rüzgarın o hafif uğultusu... Çıt çıkmıyordu. Ben ki sık sık şehrin kalabalığından, gürültüsünden bıkıp

Bütün gücümle koşmaya başladım. Mesafe kısa görünüyordu ama bir türlü tehlikede olan çocuğun yanına ulaşamıyordum...

kendimi kırlara, ıssız köşelere atmaktan büyük zevk alırdım ama şimdi bu sessiz yeşilliğin ortasında, adlandıramadığım bir ürküntüyle öylece etrafa bakınıyordum. O anda gördüm çocuğu. Yeşil parkı bir örümcek ağı gibi saran, sarı toprak yolların birinden koşarak çıktı; hayır koşarak değil adeta uçarak. Ama mutlu değildi, ne neşe, ne sevinç... Sanki birinden kurtulmak istercesine, can havliyle koşuyordu. Öyle korkmuştu ki dönüp ardına bile bakmıyordu. Önce kız zannettim, ama meydana çıkıp havuzun orada bir an duraksayınca gördüm yüzünü. Hayır, bu bir erkek çocuktu. Çelimsizdi, ürkekti, kötü giyimliydi, en fazla on, on bir yaşlarındaydı. Evet, esmerdi, kara gözleri o kadar iriydi ki, bulunduğum yerden bile seçebiliyordum. Ama duraksaması çok sürmedi, yeniden toprak yollardan birine dalarak, izini kaybettirmek istedi.
Niye korkuyordu, kimden kaçıyordu diye düşünürken gördüm adamı. Bej rengi bir pardösüvardı üzerinde, orta boyluydu. Duruşu, boyu posu, sanki onu bir yerlerden hatırlar gibiydim, ama yüzünü göremediğim için çıkaramıyordum. Ama anlayacaktım... Tıpkı çocuk gibi o da koşmuyor, adeta uçuyordu. Bu nasıl olabilirdi. Ama öyleydi, ayaklarının yere bastığını göremiyordum, evet, hızlıydı, kovaladığı çocuk kadar hızlıydı. Eninde sonunda avını yakalayacaktı.
"Dur!" diye bağırdım. "Dur, bekle!" Ama sesim, ağaçların dallarına çarpıp bana geri döndü.
"Dur! Dur, bekle!"
O tuhaf adam, sanki beni duymamış gibi, az önce esmer çocuğun girdiği toprak yola daldı. Koşarak onları yakalamam mümkün değildi, ama tuhaf şey, birkaç adım atınca ikisinin de koştuğu sarı yol, boylu boyunca beliriverdi gözlerimin önünde. Hatta daha da fazlası, toprak yolun iki kere kıvrıldıktan sonra yüksek kırmızı bir tuğla duvarın orada sona erdiğini de gördüm.
"Eyvah" diye mırıldandım. "Eyvah, adam çocuğu yakalayacak."
Telaş içinde etrafa bakınmaya başlamıştım ki, bulunduğum yerden, tuğla duvarın oraya kestirme bir yol uzandığını fark ettim. Adımlarımı açarak, o tarafa yöneldim. Adam, çocuğu yakalamadan onlara ulaşmalıydım. Bütün gücümü toplayıp koşmaya başladım. Güya mesafe kısa görünüyordu, ama sanki koştukça o yüksek duvar benden uzaklaşmaya başlamıştı. Ceviz, ladin, çınar, meşe, kestane, söğütağaçları birbiri ardına akıyordu iki yanımdan, fakat nedense bir türlü o duvara ulaşamıyordum.
"Neler oluyor böyle?" diye söylenirken ayağım bir şeye takıldı yüzüköyun yıkıldım yere. Allah'tan yumuşak düşmüştüm, derhal toparlanmaya çalıştım, doğrulmak istedim, sağ elim bir insan tenine dokundu. Küçücük bir bacak... Bakışlarımı elime çevirdim. Bir çocuk bacağı tutuyordum. Yüzü gümüş gibi solgun, gümüş gibi soğuk ölü bir oğlanın bacağını. Dehşet içinde bıraktım elimdeki insan parçasını, işte o anda gördüm korkunç manzarayı. Sadece bir çocuk değil, onlarca, belki yüzlerce ceset vardı etrafımda. Her yer ölü çocukların bedenleriyle doluydu. Burası açık bir mezarlıktı; gömülmemiş, ölü çocuklar mezarlığı. Korkuyla doğrulurken, esmer çocuğu hatırladım. Eyvah, geç kalacaktım. Adam onu da öldürecekti. Kaygıyla bunları düşünürken fark ettim karaltıyı, evet işte oradaydı, toprak yolun üzerinde. Şükür, yakalanmamıştı çocuk. Bej renk pardösülü adamın elinden kaçmayı başarmıştı, şimdi de bana doğru koşuyordu işte.
Aslında ağaçların gölgesinden onu tam olarak göremiyordum. Ama az sonra açığa çıkacak, az sonra karşılaşacaktık. Derhal toparlandım. Evet, bu çocuğu o katilin eline bırakmayacaktım. Ötekileri öldürmüştü ama hiç değilse bunu kurtaracaktım.

Üzerine bastığım çelimsiz bedenlere aldırmadan ileri doğru atıldım, o anda çıktı çocuk ağaçların gölgesinden. Onu görünce olduğum yerde kalakaldım. Bu çocuk, az önce gördüğüm o esmer oğlan değil, kızım Aysun'du. Ellerini yana açarak, bana koşuyordu. "Kurtar beni baba!" demiyordu fakat yardım istediği o kadar belliydi ki. Onu kucaklamak, kızımı korumak, kurtarmakistedim. Aysun da beni görmüş olmalıydı ki koşarak üzerime geldi, ama tam bana sarılacakken içimden geçip gitti. Evet, kızım, tıpkı bir hayalet gibi kayıp gitmişti kollarımın arasından... Daha şaşkınlığımı atlatamadan, adam da çıktı ortaya. Evet, kızımı kovalayan alçak, belki de bütün bu çocukları öldüren canavar, koşarak geliyordu bana doğru. Elimi belime attım, tabancamı çıkardım, namluya kurşun sürdüm, öfkemi içime hapsedip sakin bir tavrla adamın ağaçların arasından çıkmasını bekledim. Ama bir türlü görünmüyordu namussuz herif. Beni fark etmiş olmalıydı. Tabii gücü çocuklara yettiği için de korkup saklanmıştı bir yerlere. Fakat, artık onu kimse elimden alamazdı. Silahımı sımsıkı tutarak, onu gördüğüm ağaçlara doğru yönelecektim ki, birinin nefesinisenmede hissettim.

"Beni mi vuracaksın Nevzat?" dedi tanıdığım bir ses. "Beni mi öldüreceksin?" Hızla döndüm geriye, fakat o da ne, çok iyi tanıdığım o yorgun yüz karşımda duruyordu. Korkunç bir çığlık yükseldi boğazımdan. Evet, o bezgin gülümsemesiyle bakan kişi, benden başkası değildi. Çalan zili o zaman duydum işte. Kendime geldiğimde, gözlerim ardına kadar açılmış, kan ter içinde öylece oturuyordum yatağımda. "Rüyaymış" diye şükrettim. "Of Allah'ım, rüyaymış."

Ama telefonun zili çalmayı sürdürüyordu. Ardı ardına, ısrarla... Uzanıp aldım ahizeyi. "Alo... Alo, buyurun..."

"Günaydın başkomserim, ben Münir."

Hâlâ rüyanın etkisinde olduğum için çıkaramadım.

"Pardon, hangi Münir?"

Alınan bir ses cevapverdi.

"Aşk olsun başkomserim, beni tanıyamadın mı? Çocuk Şube'den Münir."

"Çok özür dilerim Münir" dedim mahcup bir sesle. "Yeni uyandım da, toparlayamadım kendimi. Buyur Münircim... Hayırdır inşallah..."

"Pek hayır değil başkomserim... Şu senin Suriyeli çocuk vardı ya..."

Evvah dedim içimden, evvah, ama duygularımı bastırıp sordum...

"Fahhar'dan mı bahsediyorsun? Şu kaybolan çocuk mu?"

"Evet, ta kendisi, Fahhar El Kutubi. Ne yazık ki bu gece yarısı cesedini bulduk. Kıyıya vurmuş Zeytinburnu açıklarında..."

"Boğulmuş mu?" diye atıldım sanki duyduğum kötü haberin ağırlığını azaltırmış gibi. "Suya mı düşmüş?"

"Yok başkomserim, öldürüldükten sonra denize atılmış."

DEVAMIHAFTAYA...

Akşamsefası

HOBİM HOBİCİLİK

Sabah evdeki kedinin ejder gibi sesler çıkarmasıyla uyanıyorum. Aslında uyanmamaya çalışıyorum, salondan anıran ejdere inat uyumaya çalışıyorum, bazen başarıyorum, bazen olmuyor. Kedinin neden ejder sesini tercih ettiğiniise anlamak zor. Kamı doyduğunda bile birden"Nıaaaağğğğhhhhhh!" diye anırabiliyor. Kedice konuşamıyorum ama derdimi anlatacak kadar biliyorum. Normalde bu "Senin yapacağın işi skayp ben" çığlığı. Zaten az sonraduyulan matkap ve inşaat sesleri beni kendime getiriyor. Lan kaç yıldır İstanbul'da oturuyorum, çocukluğumdan beri her yerde sürekli inşaat var. Şehir bi kendine gelemedi. Geldiğini zannettiğin anda alt kattaki teyzeler plastik doğramaya geçiyor zart diye. Üst komşu var mesela bi tane, bambaşka bir oluşum. Geçtiğimiz yıl balkonunu kapatıp eve katmak istedi. O sırada da evde tesisat, mutfak, camçerçeve, ne verdiyse yiktılar. Tam tepemde hilti çalışıyordu birkaç ay boyunca paso. Radyo programı kaydetmeye çalışıyoruz, arkadan yayına giriyordu deli gibi. Neyse, bu komşu katti balkonunu evine. Sonra belediye geldi yapıştı. "O yapılan balkonu yıkın" dedi. Hoppala ve de cuppaia!

Bu sefer de belediyenin gönlü olsun diye balkon yıkıldı bi posta, dış duvar içeri çekildi. Bu da birkaç hafta sürdü. Sonra belediye geldi "Hah çok güzel yapmışsınız, şimdi kafanızagöretakılabilirsiniz" gibi bi şey demiş olacak ki, komşu tekrariçeri aldırdığı duvarı yıktırıp balkonu bir kez daha evin içine dahil etti. Bi de bir gün apartmanda karşılaştık, bana "Çok geç saatte ses yapmazsanız sevinirim" dedi. Bunun üzerine kendisine "Bizim daireden ses ya da sesler mi geliyor?" dedim, sağ olsun kendisi "Yok gelmedi ama ben söyleyeyim dedim, sabahları erken uyanıyorum da" dedi. Aylarca tepemde evde oturduğum her gün (nerdeyse her gün de evdeyim bu arada) kafamı damarlayan komşuma karşı bi cevap veremedim. Ama bir gün planım var, güzel bi matkap alıcam, sabahtan akşamatadilatayapıcam evde. Tadilat yapıcam dedim ama iş olsundiye tadilat. Hiçbir şeyi değiştirmeyeceğim, sadece evin içine beton blok getireceğim. Salonda kafama estikçe matkapla, balyozla bu betona gireceğim. Nasılolsa tadilata kimsebi şey demiyor. Pazar sabahı keyfim mi yok, komşularım için güne çekiç sesleriyle başlayacağım. Bunu ciddi ciddi yapmayı düşünüyorum, yıllardır sessiz çok az gün geçirebildim. Ya bi de yaşlı mahallesinde oturuyorum. Çevremizdeki herkes yaşlı. Bizim sokaklara hipster'dan sonra en fazla giren şey ambulans mesela... Neyse ki tadilata bi şey demiyorlar.

Şimdi de güzel haberialdım azönce, birazyandakibinayı yıkacaklarmış. Gelsintozve gürültü. Bu şehri çok seviyorum valla.

Yabancı ülkelerde böyle durumları çok göremiyorsunuz ama orada da belediyelerin kendi g*ttük kriterlerivar. Mesela Amsterdam'da Redlight denen bölgede çok uzun süredir kaldırım kazıp yeni kaldırım yapıyorlar. Yıllardır toplayamadıklar. Sokaklar kum dolu. Ya bi yandan adamlar g*ttük peşinde ama iş makinelerine bakıyorsun, hepsi minnacık ve dışarı verdikleri sesler düşürülmüş, böyle Lego'dan yapılmış gibi ufaktefek dozerler, kepçeler filan...

Adam zaten şehrinde fazla yabancı sevmiyor. Turiste iğğğ diye bakıyor. Nesini sevsin? Parasını seviyor aslında ama artık şehrinin turistik olmasından da tiksinmiş. Barselona'da "Turist, evine git" diye bayrak asmış evler gördüm. Avrupalı bi alem zaten, kültür desen eh, dünyayı münyayı, haberleri takip etmesi pek gerekmiyor. Çünkü bi sabah uyandığında "Sizin şimdi orman olarak kullandığınız yere saray yapacaz yeniden" diyen adamlar ya da çöküp de vatandaşını yutan madenler ve bu konuda "Üç gün ayrı gömlee giydim ben yasa" diyen politikacılar yok. O da naapsın, kendisini işine gücüne, hobisine vermiş. Bisiklet yoluna giren turistler, en büyük problemi. Evet, nerdeyse gerçekten öyle. Evde çorbası kaynıyor zaten. Soğan çorbası da güzel ya aslında... Neyse ben çıkıp bisiklette Bağdat Caddesi'nin 50 metreye iki inşaat düşen ara sokaklarındaki inşaatmakinelerini izlemeye gideyim. Evdeki matkap sesinden de kurtulmuş olurum. Hobi sahibi olmak güzel bi şey.

MUSTAFA SATICI

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN
www.twitter.com/bahadircuneyt

TOZ VE SELÜLOZ

Dubravka Ugrešić "Çoksatarlar abartılmış dedikodudur" der. Radyocu **Jean Shepherd** da aynı fikirdeydi. Çoksatarlisteleri nin satışa göredeğil, ön siparişe göre oluştuğuna, yani sanal olduğuna inanıyordu. 1956'da bununla dalga geçmek için dinleyicilerden basılmamış *I, Libertine* diye bir romanı kitapçılara sormalarını istedi. Kitap az bir zamanda *The New York Times Best Seller* oldu.

Uzaylılar, bir AVM kitapçısının *Yeni Çıkanlar* rafına inse; sevmeyi bilen erkeklerin atlet giymediğini ve aşkla ilgili henüz yazılmamış tek romanın "Katır Gibi Sev Beni" olduğunu sanırlar.

Jen Campbell'den kitapçılara sorulan dört tuhaf soru: "Sayısal loto oynanıyor mu burada?", "Tornavida var mı?", "Ayfon şarj satıyor musunuz?", "Bu aptalca gelebilir ama süt satıyor musunuz?"

Michael Leaverton '*Sahafın Sana Gıcık Olma Nedenleri*' yazısında sıralıyor: "Bukowski'leri çalmak. Erotik kısımda çok oyalanmak. Hobi bölümünde adeta kamp kurmak. Uyuşukluk." **Ali Tümdengelim** de '*Sahafa Gıcık Olma Nedenleri*'ni yazmış: "Heyecanlı gördüğü okuru kazıklamak. Mizah ile Akbulut fıkralarını ayırt edememek. Korsan kitabın fark edilmediğini sanmak. Sinirlilik."

"E-kitap basılı kitabı tehdit edebilir; en çok asansörün merdiveni ettiği kadar." **Stephen Fry**

New York, Coney adasında bir berber-kitapçı, Yunanistan, Santorini adasında deniz manzaralı ve *kedi kiralanabilen* bir kitapçı, Kanada'da **Alice Munro** ve eşine ait, eski Kraliyet Bankası'ndan dönüştürülen ve kasa dairesinin kitap deposu olarak kullanıldığı bir kitapçı var.

"*Yüz Ünlü Yüz Arafta* diye bir kitap arıyorum" dedi kız. "Şurada" diye gösterdi kitapçı, "Su Sporları rafıyla Anı-Biyografi arasında."

Tarık Dursun K. 1965'te **Sevda Ferdağ** ile yaptığı röportajda evin raflarındaki az sayıda kitabı incelerken aktris bir kitap gösterir: "Dün arkadaşımla sahaflara gitmiştik. Orada bir tanıdığımıza rastladık. Bunu da ayıp olmasın diye 15 Lira verip aldım." Kitap, **Jean-Paul Sartre**'ın **Uyanış**'ıdır.

Arabamla büyük bir kitapçının önünde durdum. Karşıma vale çıktı. Kitapçıda bile vale? Keyfim kaçtı. Bahşiş vermemek için yolun karşısına park etmeye çalıştım. Adam yanaştı, gaza basıp arka sokağa girdim. Dikiz aynasında valeyi görünce küfrederek kitapçıdan birkaç kilometre uzaklaştım. Moralim sıfıra inmişti. Motoru kapattığımda vale camı tıklatıyordu. Donup kaldım. O da bir kâğıda şunları yazdı: "1 milyonuncu okurumuzsunuz. 5 bin TL'lik hediye çekinizi verebilir miyim?"

Yazar **Anne Parrish** Paris'te bir sahafta çocukken pek sevdiği bir kitaba rastlar. Heyecanla içine bakınca şok olur: İlk sayfada "*Anne Parrish, 209 N. Weber Caddesi, Colorado*" yazmaktadır.

"Bir adam kitapçıdan yalnızlıkla ilgili kitap aldığında dükkândaki tüm kadınlarına asılır. Bir kadın yalnızlıkla ilgili kitapaldığında dükkân boşalır." **Douglas Coupland**

Sen biraz yukarıdaki rafı karıştırırken bir kitap yere düşer, tutayım derken öbürü de atlar. Üzülme. Kitabı yerçekimi değil, unutulmak yıpratır.

** TÜYAP Kitap Fuarı'nda 15 Kasım Pazar, saat 14.00'te April Yayıncılık standındayım. Kuş lakumu yemeye beklerim.*

Akşamsefası

PENGUEN ÇİZERLERİNİN ÖZEL TASARIM DEFTERLERİ MAĞAZALARDA!

hepsiburada.com
hepsiburada.com/penguen
D&R
BULDUMBULDUM.com
homerkitabevi
kanepe
Youth Store

Akşamsefası

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

SERKAN ALTUNIĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER: *Motosiklet (moto)*

14 yaşıma girdiğim yıl, hayatımda ilk kez motora bindiğim sene olarak kişisel tarihimde önemli bir yer tutar. Elime ilk kez motor kullanma fırsatı geçtiğinde, iki tekerli araçları kullanma konusundaki aşırı yeteneğimden güçalarakhemenatladımhayırgibi. Tabii ki şahanebir şekildekullandığım yetmediği gibi, sanki çok gereklıymişçesine, önünü kaldırma girişimlerinde falan bile bulundum. Honda'nın Kinetic isimli, dünyalar fenası bir motoru vardı. Çalışınca motorunun içinde sanki bozuk para birakmışlar gibi bir tangırdamasıolan, şimdiki scooter'lar gibi gövdesi kompleplastikdeği bildiğin sacdan yapılma bir motordu. "Düş de ağzın yüzün dağılsın! Bir daha motora binmeyi aklından geçireme..." mottosuyla tasarlandığından olsa gerek pek dengeli bir arkadaşımız değildi. İşte ben o kadar hıyar bir insandım ki bunun üstüne bindiğim gibi önünü kaldırmaya falançalıştım.

O senelerde en yakın arkadaşım olan Cenk Turanlı ayısıylamotor kiralamaya bütçemiz (harçlıkdediğimiz) olmadığından Bodrum'da motor kiralamış olan yaşıtlarımıza salça olmak gibi şahane bir huyumuz vardı. Tanımadığımızınsanlarını bileyanınagidip Cenk ayısınıniri gövdesininverdiği avantajlamotorlarını "bir tur" istiyorduk. Ve evet, gerçekten de sadece bir tur atıp getiriyorduk motoru. Tabii hayvanatoğlu hayvanat olduğumuz için insan turudeğil yarımada turuatıp geri getiriyorduk. Sabah aldığımız motorları akşam boş depoylateslim ettiğimizi bilirim. O arkadaşlardan biri şu an bu satırları okuyorsa çok özür dilerim. Hatta birisinin havlusunu düşürmüştüm sanırım. Üstüne utanmadan "Ne havlusuyeaa" diyesüteçekmıştım. Iyi dayak yemediklan! (Şimdi de dövmezsenseviniriim.)

Babam benim denyo gibi motora bindiğimi bildiği için,bana motoruyaskalamıştı. Ben de herergen gibi babamın sözünüdinlemeyip motora binmeye devam ediyordum. Bir gün kiraladığım motorla şarkı (Enter Sandman) söyleyerek, motorun gaz kolunusonuna kadarçevirmiş mal değneği gibi giderken aniden yolun ortasında fotoğraf çeken bir turiste denkgelince armut gibi uçtum motordan. Sana şöyle söyleyeyim: Bana göre 20-25 dakika falan uçtım. Yani o kadar çok havada kaldım ki "Annaneiiiii..." diyeanınırkenyerehâlâ düşmediğim için çığlığımı yarıda kestim. Hayatım film şeridi gibi gözümün önünden geçti, yetmedi kitabı çıktı, imza günü yaptım, fotoğrafçektirdim, çok tuttu diye ikinciniiyazdım çektim falan ben hâlâ havadaydım. Ulan ne zaman düşücemyereacaba derken nihayetağzımı asfaltın ortasına koydum. Neyse, hemen kalktım ayağa. Dizim falan parampargat, kol-bacak bi yerde, motorun ecdadıağlamış. Arkadangelenarabadakiçift,benim düştüğümü görüpyardımıçin durdularsağ olsunlar. "Iyi misin?", "Aboov! Sacit çocuk parçalanmış", "Vah vah!" kısımlarından sonra benim aklımda sadece motor ve babam olduğu için "İpiniz var mı?", "Ip??, "Halat yaa, çekme halatı!", "V...Vaar", "Tamam, hadi motoru bağlayalım, beni Turgutreis'e kadar çekiverin" dedim. Bu önerimden sonra beynimi asfalta bıraktığımdan emin olan o yardımsever insanlar beni sağlık ocağınagötürdü. (Halbukisadecegeri zekalıydım, bunu anlamak bu kadar mı zor?) Sonra babam ağzımın sağlam kalan kısımlarını simetri bozulmasın diye kırdı sağ olsun. Çok sever beni babam...

Bir keresinde de yine birinden, bir tur aldığımız motorun arka tekeri patlamıştı. "Ulan ne yapıcaz? Hay sokanzal" falan derken benim aklıma şahane bir fikir geldi. Hemen köşedeki bakkala girip altı ortalı, kareli harita metod defteri ve bir uhu aldım. Koşarak motorun yanına geri döndüm. Arkadaşımın şaşkın bakışları arasında defterin bir yaprağının ucunu yırtıp elimle rulo yaptım. Lastiğin deliğine onu itteleyip uhu basmaya çalışırken yine babama yakalandık. "Ulan ben sana motora binme demedim mi?" diye bana girişecekken lastik tamiri için bulduğum çözümü görünce adam üzüntüden ağladı. Neyse ki mallığım birazcık geçti. Artık lastiğin öyle tamir edilemeyeceğini biliyorum...

zumeskarakurt@gmail.com

ORTAM
En telmaşa adam

Sayın Dikkat!

özet:

ORTAM'IN KORAY, TOLGA'NIN FORSE'YİLEN BERK'İN SEFERİHİSAR'DAKİ OTEL DÜĞÜNÜNE GİDİMİYLE BİRLİKTE, KORAY İLE ORTAM BİR ODADA, EMRE İLE TOLGA DA HEMEN BİTİŞİK ODADA YER BULABİLMİŞLERDİR. DÜĞÜN LOJİNİN AMBİYANSINDA BAŞLAMIŞ, BİZİMKİLER İŞ ARA ODAYA GİDİP BİR PİRT GÜZELLEŞELİM DEYİP GEÇİ DÖNEME KADAR PİYASA BİR ANDA DÜĞÜN HAVASINA BÜRÜNMÜŞTÜR.

ODADA SARMAYA ABANIŞLARKENE TOLGA'YI MERDİSİN DİYE ARAYAN ARAYANADE, GİCİNİN EN FLAŞ VE BEKLENEN ADAMI EDASINDADİR DÜNYO

TAAM GELİCEN BİRAZDAN LA, RÜMKİ ELBİSELİ MANİTA ORDA MI? EHERE, ONU BANA AYİRİNN!

DOKANANI YAKARIN BA!

VE DALYEAK TİKREŞİNDE DÖNÜP DOLAŞIP O MALUM KAÇNİLMAZ GERÇEĞE, SEÇİM MEZİNETİNE GELMİŞTİR MEVZU!

ULAN SİRKO BİRAR SİMDİ ÜZÜLÜYO MUMARSINE, İSTİRRAR AYAĞI İÇTEN İÇE SEVİNİYON Dİ Mİ TÜCCAR İPNE SENİ!

ALSANA LA

LA HADİ SEN DE MOTOBİLA USURLUK ARKİSAR ARASINI KAÇ DAKİKADA ALDIĞİNİ, TİKLERİN ARASINDAN HASIL SLALOMLAR YAPTIĞINI ANLAT DA BİRAHATLAR GÖZÜ DALIP DURUYO YERİS

HA? EYVALLAH!! SU ANKİ HALİMİZİ BANA HEYİ CAĞRİSTİRİYO BİLİYONUZ MU

KA SİN SU YALANCIYSA! YE YOLUNU GÖZLERİNE HASİL DA YOKUŞ DA SANKİ SİRAZİNİ BEKLİN, YOKUŞ AYAĞINA YATİYO SİMOVSKİ!

TOLGA AABİ MERDİSİNİZ BE AABİM YAA, BİZİM ABİM ÇAĞRİYO HEMEN!

OOHH, TERREYE DÖNMÜŞ OPAL SHIFFFF

BİZİM Mİ? HEMEN GELİYOZ

BİZİM DEYİNCE ARADA TOPARLANİE VE TERMİL VERMEYE GİDERLER.

OLUM KALANLARI TAKVİYE YAPIN HEMEZ TEK TEK

LA TOLGA! MERDİSİNİZ OLM SİZİ Bİ SAATTİR SİZİ ARATIYONU GETİRİN BANİM İKİ FİRT DA BEN ALİM

LOKMACI MAMİ

MANİSA'DAN ÖZEL LOKMACI GETİRTMİŞ, BAŞKA KİMSE GETİETTİMEZZİ

GELDİK ERŞEN'İM

MAHALLEYE HAMİSİ BERZUU ESKİLERİ Bİ PÜRO DADANDIYDI, Bİ GÜN İKİ UÇ ARKADAŞ OVA POSTA KOYALIM DİYESİNE MAHALLELİ RUMANDAN YANA ÇİKMAZ MI. HİÇ BEKLEMEDİĞİM Bİ ANDA BENİM KOLU DA KAPİP NAU KEATTİRİVEKSİYO ÇAKAL. İŞTE O RAU YAŞİYOM SANKİ TEKRARDAN DEZAVU HELAAA!!

SİKTİRİN LA! O HAMLEŞUMUZU ŞEREFİMİZİ KORUYO SİZİN GİBİLERDİN ÜSTEBİNİ

LA SALAK! PSİKONUN GÖZÜ SENİN KÖRPE KUDA

SENİ SİKİŞ SENİİ!

TAAM AABİ! AFFET AABİ AGGH! BEN ETTİM SİN ETME

RUMSAL MUHABBETİ BAŞLAMIŞ, HİSSESİ YANA YAKLA TOLGA'YI BOŞLAMEKTEDİR.

ERŞEN Kİ, BİZİM DENYOLARIN NAZARINDA KERSELİK VE ADAMLIĞIN KRİTERİZİ OLMUŞ İHTİYARMIŞ Bİ FİGÜR, BERK'İN KUZENİDİR...

AYAN BEYAN! KÜMEDEN ZERRE ÇEKİN-CESİ YOK, POZİTİVOLARIN TEK NAKSİ!

FRAUU TAAM GETİETTİM KUMANLARI, YOLUYON HEMEN!

BÜYÜK İHSENDER DE BÖYLE Bİ FİGÜRDÜ HERHAL

Bİ KERESİNDE ORTAM'A DA NASİP OLDUYDU İSTANBUL'DA ERŞEN'İN YANACINDA TAKILMAK KUSRETİNİ TATMAK.

SİNİZDE HUZURLA VE GÜVENLE TAKSİNİZİ TEK GÜNDU

AHH BİRİ YAN BAKSA YA

Bİ TÜGAY AĞZİNİZLE YÜRÜMEZ BÖYLE GÜVENLİ HİSSETMEZSİNİZ 10 KİŞİYE SİRDEN DALABİLEN MODEL

AMAN O İŞİ HALLEDİN HA, ALLAHA EMANET VAR MI Bİ İSTEĞİN ARDUN

DOET Bİ TARAFTA ELİ KOKU VAR

KOBRANIN DİLLERE PELESENİĞ KALLAV! İHTİYARMI MEDİR ACEP Bİ MUHTEŞEM AURANİN KAYNAĞI?

NİHAYET GELDİ LAA MERDİSİN BE TOLGA!!..

EYOO! GELDİ!

TOLGAA! OLUM MERDİSİN ERKİNE MÜSLÜMAN İNMİŞ? HERKES SENİ BEKLİYOR, HADİ PATLAT SU ZULAYI!

MEĞER HARMAN KİTLE SU RÜMSAL AMBİYANSINDA TOLGA NİN DEĞİL HEYİN HAŞRETİNDEYMİŞ BAKİN!

İŞTE MÜBAREK İNSAN TOLGA!

TOLGA'YA DEV Bİ ALKIŞ!

UÇUN BİZİ TOLGA!

AMA BUNU SEN İSTEDİN TOLGA! ARANAN ADAM OLMAK İÇİN EN KRİSTİYENE YOLU SEÇTİN YERAAN!

Bİ TANE DAHA SARIYEE BE TOLGA

YANCIS!

RÜMSİZLİ MANİTA VE SÜRÜCÜSÜ DA GÖBEK HAVASINDAN HEMEN SONRA KAYBOLMUŞ, GÖRİYE DE GELİNİN EVLİ BARKLI KANALARI KALMIŞTİR İYİ Mİ, BARİ İKİ FİRRA AKLATMASINA İZİN VERSİNLER GARİBİN

Akşamsefası

ODA IŞIŞI

DOĞAN
[redacted]

ORTA DÜNYA

Emirhan Parker - Emir Sağlam
Güven Bilge - İlker Altungök - Mert Dolapçıoğlu

Akşamsefası

SEYİT ALİ ARAL

AYI

Bu bir hikâyedir çocukluktan kalan ve dört tarafı denizlerle çevrili olan adadan... Salih, o büyük ben küçüğüm; dağa koyuna gidiyoruz. Kambiz atın ismi, tek gözü kör. Önceki sahibi tayken kırbaçla tek gözünü körlemiş. Salih onun üzerinde. Oçoro eşeğinki, yaşlı vebilge, yılanı duyup sesindentanıyan, ayrıyılanı ertesi gördüğündeona makilikte yol açan. Yağmur öncesi bulut kaparsa, kalçası ağrıyor, üzerinde ne varsa atıyor.

Dağa çık, her şey güzelleşir. Nefes, görüş, manzara, hava, arzu... Sonra sen; kolların üzerinde maviyollarol duğunu, adam gibi damarların şiştiğini orada görürsün ilkin. Şaşırır sonra alışır, pek hoşlanırsın kendinden. Gömleğini bileklerinden dirseğine sıvamayı öğrenirsin. Ellerin de güzelleşir alış zaten. Ayan (el) misina kesiği, parmaklar ip kırığı, tırnak içi toprak kahvesi, avuççıra kıymığı, bileklerin kalın, parmakların mengene gibi olur. Kıyıda torunu öğlen denize sokan donlu dedelerin yanından, boğazlı kazakla atlarsın yükseğe. Yukarısı soğuktur o bakımdan, en güzeli güneşli ve soğuk şurup gibi. Çınar altı çayoları gözle selam eder çünkü dönüşte adaçayı, kekik, yaban koruğu siparişi vardır. O ada cennete rahmet okutur.

Meheho ohehe diye gidilir, serin sulardan geçilir,meyvebahçelerindeşaplanmış elma,yaz ayvası, böğürtlen, şeftali ne var ise yiyip ve ata, eşeğe yedirip hafif kikirdeyip sarhoş vekeşkülolunur.Ağıla varılır. Koyunlara ver küspeyi, kabuğu, keçiye tuzu, suyu. Koştur hepsini. Hayvanlar doydu, hareket etti, sakinledi. Bir tilki var yakını deniyor. Kendisini gösteriyor yukarıdan güneş kapananadek öyle bakıyor ama yok o gün, nedense huzursuzluk oldu içte. Dolaşıyoruz vakit var, belki tavşana tuzak kurar gece yeriz.

Tepeyi geçtik az yamaca sardık, ileride tümsekvar,üzerindesinek uçuşuyor. Yaklaştık, yok, bildiğin arı, dev arılar bordo gözlü vay, ilk defa. Hemen taş attık. Çocuğuz; gaddar, meraklı, kokusuz, acımasız hâkimiz heryana. Arılarkaçtı, kaçamayanları biz ezdik,kıçlarını sıkarak iğnelerini yarıştırdık. Gittiktümsek yanına, o ne?

Kocaman bir bok. Ama öyle böyle değil; o kadar güzel, büyük, şaşırtıcı bir bok ki önce gözlerimiz, sonra ağzımız açık kalıyor. Öylesine görkemli olabilir mi ve dahi öylesine inanılmaz renkli, ihtişamına layık şekilde bi noktaya bırakılabilir mi? Daha önce böyle bir şey görmemiştim, zaten daha sonra da böyle bir şey görmeyecektim. İki metre kayısı pestili bulmuşçasına kahkahalarla sevinliyoruz, ne oldu, bok bulduk. Samanlı değildi, içinde tanecikleri de yoktu, ehohehoy diye oynamaya başladık, sertti bir hayli. Kızdık ama tekmelemedik, az dürttük ayak ucuyla. "Neden böyle?" derken içimden, dedim ki dışımdan "Kim sıçtı ki bunu?" Salih cevap vermedi, karşı topuğa bakıyordu. "Benim gördüğümü görüyon mu?" dedi. Baktım güneşin içinde kayboluyordu ışıktan, seçemiyordum. "He ya gördüm" diye yalan söyleyecektim Salih'e döndüm o yoktu, çok hızlı koştuğunu, uçarcasına yamaçtan düşe atlaya, ufukta bağırarak kayboluşunu izledim.

Kafamıtekrarçevirdim dalgalanan bir halının üzerinde, altındantırnakları ile kayaları yuvarlaya vura bir top geldi. Az ötede durdu, o halı açıldı, irileşti içinden koca ağızlı bir ejderha çıktı, haykırdığında damağındaki lekeleri gördüm. Hayatım gözlerimin önünden bir film şeridi gibi geçecek ama bir türlü geçemiyor. Ayrıca geçtiğinde de çok kısa olduğunu fark ediyorum, hepi topu sekiz yaşındayım.

Dünya, yaşam ne kadar hızlı, değişken, kutsal ve insana ne acayip şanslar veriyor...

Gördüğüm şeyin aslında ne olduğunu sonra öğreniyorum; halı görmüştüm, o ayı imiş. Kaçmamak lazımmış (yıllar sonra belgeselde öğrendim) e ben de kaçmadım. O da bir koşu yaklaştı, bağırdı, bilyegözleri ile baktı,dönüp gitti. Bir hayliöyledonup kalmışım, farkında değilim o muhteşem bokun yanına çömelip çatırçatır sıçmışım hiçbir şeyolmamışgibi, otlarlaoynaya oynaya (Salih anlattı).

Sonra ayarbozuldu bir güzel. Deli, uyurgezer, haylaz olmuşum çok. Ev ahalisinin üzerine işemişim gece yarısı, yarı ölü iskorpit atmışım camide cemaatin üzerine, dövmüşler beni, hatırlamıyorum hiçbirisini. Sonra geçti ama.

Ama sıkça hatırladığım; dünyanın,yaşamın ne kadar hızlı, değişken, kutsal olduğu ve insana ne acayip şanslar verdiği. Bir ayı ile yanyana biyolojik atıklı bir virgül bırakacak kadar. Aferin lan hayat, teşekkürler ayı.

TÜYAP
34.TH ULUSLARARASI INTERNATIONAL ISTANBUL
KİTAP FUARI BOOK FAIR
NOVEMBER 7-15 KASIM 2015
www.istanbulkitapfuari.com / www.istanbulbookfair.com
kitapfuari istanbulkitapfuari kitapfuari kitapfuari
humor: looking at life with a smile
mizah: hayata gülümseyerek bakmak
TÜYAP ISTANBUL

OZAN ÖNEN
www.twitter.com/ozanonen

AY CARMELA'YI SÖYLÜYORUM

■ **"Tavşankorktuğu içinkaçmaz,kaçtığıiçin korkar."** Bu sözde bir tür tılsım yok mu? Bir saniyediyor okuyana; birdakika: Korkabilirsin, eyvallah. Ama bir de kaçarsan, vayhâline... Korkun sadece kaçmanın bahanesiolur; kaçışınsa korkunun katmerlenmiş hâli... Peki, bu tavşanlı söz kimin? **Nâzım Hikmet**'in, **Kuvâyi Milliye Destanı**'ndakibu satırları, **Bursa Hapishanesi**'ndeyazmış: **"İbrahim, korkmayacaktı bu kadar/bembeyaz dişleri böyle tıkırdayıp/ birbirine böyle vurmasalar,/ Ve İzmirli Ali Onbaşı biliyordu ki: Tavşan korktuğu için kaçmaz/ kaçtığı için korkar."**

■ Düşün... Nefret ettiği **Paris**'e giren **Hitler**'in, **Eiffel**önünde verdiği zaferpozuna birbak: Ne kadarkendinden emin, ne kadarda keyfekeder; değil mi? **Paris** düşmüştü ve aynı dakikalarda **Fransız** filozof **Jean PaulSartre**, **"İnsanoğlu özgürlüğe mahkûmdur"** diye yazıyordu. **"En özgürolduğumuz dönem, Naziişgali altındaki dönemdi"** diyen **Sartre**'a göre; özgürlüğünün asılsımsı dışsaldeğil, içseldir:Seçimlerime hükmetmekudretini gösterebildiğin sürece, dış koşullardan bağımsız, sınırsızbir özgürlük içindesindir. Şimdi söyle: Bu kimin zaferi? **Sartre**'in mi, **Hitler**'in mi?

■ **Franco**'nun **İspanya**sı'na bir bak: **Akdenizli** insanlar, güneşli bir faşizminalt›nda ezildiler. Peki, **Madrid**'e bombalar yağarken **Hemingway ve Gellhorn, "Kalbin olduğu yerde, bombalar işe yaramaz"** diye diye, **Ay Carmela**'yı söylemediler mi? Bombalar yağarken, sanki hayatlarında ilk kez ve de son kez sevişiyormuş gibi sevişmediler mi? **Franco**'dan sonra **İspanya**'yı, **La Movida Madrileña**'nın özgürlük rüzgârları sarıp sarmalamadı mı? Özgürüz! Dibine kadar. Hapishanede bile. Biliyoruz ki karanlık ne kadarçökerseçöksün, sonrasında gelecek olan, her zamankinden parlak ve çılgın olacak.

■ Kaçmayı, susmayı tercih edecek olana eyvallah; yargılamıyoruz. Seçimlerimizin tümüyüz ve bizim dişlerimizbirbirine vurmuyor. Eylemde bulunmamayı seçmenin dahi bir seçim olduğunu bildiğimizden, mahkûm edileceksek bile özgürlüğemahkûm olmayı biz seçiyoruz. Bakıyoruz: **Achilleus**'lar, **Hector**'lar, **İskender**'ler, **Caesar**'lar, **Kserkses**'ler, **Hannibal**'ler, **Süleyman**'lar, **Napoléon**'lar, **Mussolini**'ler gelmiş, hepsi de birerlahide sığmış, toprakolmuşlar. **Shakespeare**'in **66. Sone**'sindeki bir cümleyi akımıza düşürüyoruz: **"Değmez bu yangın yeri, avuç açmaya değmez."**

■ Şimdi durup dururken -canımız simit, poğaça çektiğinde bileörneğin- gülümseyebiliyoruz. (Sıcacık, fırından tazeçıkmış,çaylaiyi gidiyor.) En kötü günümüzde dahiifırın tazeliğinden vazgeçmediğimiz gibi, günümüze şifa olabilecek şarkılardan, incelikli satırlardan ve mizahtan da vazgeçmiyoruz. Çünkü bunlar,tüm basklara ve sıkıntılaraağmen damarlarımızdan hayat aktığını olanca güzelliğiyle hissettirebilen şeylerdir. **Mizah, öğrenilmiş iyimserliktir** ve öğrenilmiş çaresizlikten uzaklarda, **İskandinavya'da güneşibulmuşuzgibi gülümsüyoruz hâlâ: Buradayız. Kaçmıyoruz. Korkmuyoruz.**

YUMURTALAR

"Penguen Dergisi'ne mizah karikatür gönderecem!" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yumurtalar/bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Erhan Güneş

Gürdem Sındıraç

Yunus Emre Gündüz

Cihan Topçu

Ayberk Şentürk

Mehmet Subaşı

Barbaros Altuğ

PENGUEN
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ - 17 KASIM 2015 - SAYI: 686
HAFTALIK YAYIN SÜRELİ YAYINDIR - ISSN: 1303-7579
www.penguen.com

Akşamsefası

KOMİKAZE

ERDİL YAŞARDOĞLU

Akşamsefası

HAFTALIK
PENGUEN
www.penguen.com
19 KASIM 2015 • 47 687 4,00 TL

İcranın başındaki Başbakan Davutoğlu yerine G-20 Zirvesi'ndeki görüşmelerin çoğunu Cumhurbaşkanı Erdoğan gerçekleştirdi.

Bahadır Cüneyt Yalçın
Büyük Jeton

Zeynep Deniz Özturhan
El Elden Çekilince Elde Kalan

Ece Temelkuran
Sosyalizm Çok Şeker!

Ahmet Ümit
Körebe

Bir Başkomser Nevzat Macerası

Akşamsefası

Cumhurbaşkanı Başdanışmanı Mustafa Varank, "yanaktan makas alma" şeklinde yansıtılan Erdoğan-Obama fotoğrafının gerçeği yansıtmadığını, durumun açıdan kaynaklandığını belirtti.

YİNE BİZ BÖLÜNDÜK! Ankara'daki patlama sonrasında olduğu gibi, Fransa'daki terörsaldırılarınatepki gösterilirken de, kimi vatandaşlarımızdan bu saldırıları destekleyen mesajlargeldi.

YeniAkit, Silvan'lailgili protestoda polisin HDP heyetinetazyikli su ile saldırmasını "Figen Yüksekdağ'ınfönü bozuldu"şeklinde duyurdu.

Gazeteci Cüneyt Arcayürek'in Cumhurbaşkanı Erdoğan'ahakarettenyargılandığıdava, Arcayürek'in ölümünden 5 ay sonra başladı.

NASA'nın gitmek için 500 milyon dolar harcadığı göktaşının parçaları Bingöl'ün köyüne düştü.

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sezyum Çizen: Cem Güventürk

Akşamsefası

Ülkemizde sosyal medyada paylaştıkları nedeniyle birçok kişiye Cumhurbaşkanı'na hakaretten dava açılırken, Danimarka'dayapılan araştırmadaFacebook kullanmayanların daha mutlu yaşadığı açıklandı.

AUŞ AULA
ŞÖYLE OLMUŞ BÖYLE OLMUŞ

ULAN HEPİNİZ ORADAYDINIZ BE: Antalya'daki G-20Zirvesi'nekatılanRusya Devlet BaşkanıVladimirPutin, Fransa'daki terörsaldırılarıyla dünyagündemine oturan IŞİD'in 40 ülkedenfinansal destekgördüğünü, bunların içinde G20 ülkelerinin de bulunduğunu açıkveseçik ifadeetmiş...

262: İnsan Hakları Derneği verilerine göre 7 Haziran seçimlerinden buyana ülkemizdeöldürülen toplamsivil sayısıymış.Aynı süreçtegözaltına alınan 5 bin 713 kişiden 1004'üde tutuklanmış...

ECDADA SAYGI: Geçtiğimiz günlerdeHürriyet binasınayapılan taşlı sopalı nezihbir protestoyla adını duyuran Osmanlı Ocakları, bu kez 'Muhteşem YüzyılKösem'dizisinden rahatsız olmuş. Osmanlı medeniyetiyle alay edildiğini savunan Osmanlı Ocakları GenelBaşkanı,"tümyurt genelindeyapılacak eylemlerimizle kimseninhuzurunu kaçırmak istemiyoruz"diyerekinceden, akıllıolun mesajıvermiş...

Aileve SosyalPolitikalarBakanlığı'nın bir soru önergesineverdiği yanıtagöre,kadın cinayetlerine ilişkindoğrudan resmi bir araştırma bulunmuyor.

Daha önce de savcılarınuyumasıyla gündemegelen Ethem Sarısülük davasındamahkemenin,Sarısülük'ü öldüren polisintahliyeedildiğinden haberi olmadığı ortayaçıktı

YEREL GASTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

"BEN SİZE GARSONLUĞU ÖĞRETTİM"

Cumhurbaşkanımızın düzenlediği G20zirvesindegarsonlar koreografik senkronize hizmet etti!

Çokeskiden ülkemize gelenyabancı bilükenin komutanı,garson bi şeyleri dökünce "pih" diye gülmüş. Atatürk de"Bu millete her şeyi öğrettim, bi tek uşaklığı öğretemedim" demiş,adamaf. Adam şok şok şok! Cumhurbaşkanımız ise20taneadamışok etti.Garsonlardansadecegibi senkronizeservisyapınca, bürükle yönetileri inasıkasıdıCumhurbaşkanımız "Benbu millete garsonluğuda öğrettim,kotlarında atınbilezik bi meslekolur"dedi. Yabancı liderlerservis bitinceelierindekağıtıtepuan verdi. Olimpiyatlarda ülkemizde yapılmışgibioldu böylece.

Köşem Var Yazı-yorum!

Asım Velioğlu

Efendim, Paris'eyazacağım GörmedimseniParis,sadece televizyon ve romanlardan... Yaşamakisterdim sokaklarında çağdaşca.Tamvize başvurusunda bulunmuştum, kökenimyüzünden almazsın beniartık.Dur Paris, havalı bir kadın gibisin şehir, hemen küsersin tüm esmerlere. Çiçiklerle Japonları karıştırınca sinirleriyolar. Bizikarıştırısan ülüüz.Senbirkadıngibi şehir, sevgililerin, sevenin çok.Sanki mahallenhdelisi,engüzel kızın yüzüne kezzapatmışgibioldu Bunuyanma komaz ardelinin, aradakaynarımParis.Can acısıyla hiç bakmadan "Bu yapbı" dersen... Havalı kız, güzel bayan, tatlışey "Benimle çıkar mısın" demiyorum, birçayda içmeyelim anladımamalütfenbi açıklama yap."Bu değildi"de. Yoksagök canakıyılacak, uğruna cinayetler işlenmiş birkadınolacaksın. Belalı birpayonzadönecekdünya.Sende o payonda yaşlanıcaksın.Sonra Eyfel Kulesi'nebirarı konacak, belki o arı ben olacam.

Savaşı kim çıkarıyor? İŞTE SÖYLENTİLER:

- Savaşı küçük esnaf çıkarıyor, çünkü "Küçük esnaf bitiyo" diyolar, esnaf bitene kdr de götürürkadaş.Esnafodalarıniye var?İlluminati işaretineiki bak, kuruyemişçi Sedat'gibibakmıyomuu göz?(Iltıfaçesnaf)

- Savaşı Deniz Beykal çıkarıyor, her şeyin arkasında o var! (Tarık Cebeliim)

- Savaşı iPhone 6 satmak isteyenler çıkarıyor, çünkü dayım bile "Dünkü dünya" diye almış. Vermiyo iki gün takılıyom. "Oum yarına çıkacağımız belli değil lan!" diyo. (Tayfun Kopartan)

NASA AÇIKLADI: BİNGÖL'DE HAYAT VAR!

NASA'nın gitmekiğiri500 milyon dolar harcadığıgök taşının parçaları Bingöl eşliğinde, Bingöllü arkadaşı arıyorum, açmıyodu. Sonra ketişimkurulunca valla NASAgibi sevindik gazetedeki arkadaşlarla

BAĞIMSIZ YARGI: 2015 Uluslararası MülkiyetHakları Endeksine göreTürkiye, yargı bağımsızlığında 129 ülkearasında 90. sıraya gerilemiş...

114 BİN: Geçen yıldan bu yana işsiz kalan kişi sayısıymış. TÜİK'in son işsizlik oranlarına göre; Temmuz, Ağustos ve Eylül ayılarını kapsayan dönemde işsizlik %10.1'e yükselmiş. 15 ve dahayukarı yaştakilerde işsiz sayısı 1.4 bin kişi artarak3.06milyon olmuş...

Akşamsefası

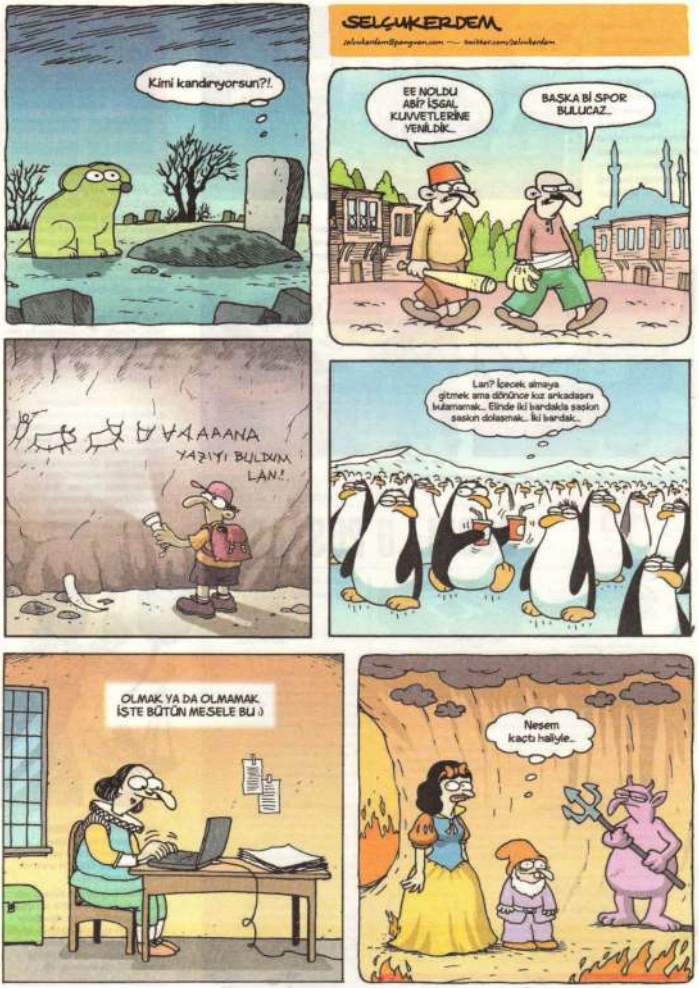
SELÇUK ERDEM
selcukerdem@pengyazar.com — twitter.com/selcukerdem
Kimi kandırıyorsun?!
EE NOLDU ABİ? İŞGAL KUVVETLERİNE YENİLDİK..
BAŞKA Bİ SPOR BULUCAZ..
AAAAAANA YAZIYI BULDUM LAN!
Lan? İzecek almaya gitmek ama dönünce kız arkadasını bulamamak... Elinde iki bardakla saskın saskın dolasmak... İki bardak...
OLMAK YA DA OLMAMAK. İŞTE BÜTÜN MESELE BU :)
Nesem kaçtı haliyle..

SOSYALİZM ÇOK ŞEKER!

Ali Koç, G20 zirvesi öncesi yaptığı konuşmada kapitalizmin çok fena bir şey olduğunu, fenalıkların ana kaynağı olduğunu söyleyince, doğal olarak, sosyal medya konuyla ilgili hakaretten övgüye uzanan bir gürültüye coştu. Gördüklerim arasında en sevdiğim espri, Ali Koç adına alınmış bir parodi hesaptan yapılandı: "Devrim sadece AEG ve Beko televizyonlarda yayınlanacak!" Birçok insan da bu sistemin kaymağını yiyenlerin yoğurdun üretim koşullarını eleştirme hakkı olmadığını düşündü. Koç'un yaptığı konuşma Türkiye gündeminden ziyade dünya gündemini takip ediyordu. Elbette Ali Koç, son dönemde konuyu Türkiye'de ilk dile getiren "zengin" olma ayrıcalığını elde etti fakat dünya bir süredir, daha önce alışılmamış platformlarda "Sosyalizm güzel bir şey aslında" tartışmasını sürdürüyor.

Papa'dan kapitalizm eleştirisi

Bunu başlatan Papa Francis oldu. Sol eğilimiyle bilinen, Amerika'nın en prestijli dergisi The Nation bir süre önce Papa üzerine geniş bir makale yayımladı. Bunun nedeni Papa'nın kapitalizm eleştirisi ve dünyanın iyiliği için sosyalist politikaları önermesiydi. Bu o kadar büyük bir etki yaptı ki dünyanın namlı solcularından Naomi Klein, Papa'ya hayranlığını ve desteğini dile getirdi. Papa'nın Latin Amerika kökenli olduğunu ve Latin Amerika'da etkisi büyük özgürlükçü kilise ekolünden geldiğini de belirtmek lazım. 2000'lerin başında dünyanın muhaliflerini toplayan Dünya Sosyal Forumu'nun Porto Alegre'deki toplantı salonlarının Katolik üniversiteleri olması da bu yüzdendir. Latin Amerika Katolikleri,

Kapitalizmin, krizlerini tedavi etmek için, sosyalist olmasa bile sosyal demokrat politikalardan yararlanmaktan başka çaresi yok.

yerli dinlerin zenginleştirici etkisi ve bölgedeki sosyal eşitsizliğin yakıcılığıyla birlikte muhalifterin koruyucusu olmuş, hatta çoğu kez cuntaların açık hedefi haline gelmiştir. Söz konusu Che'nin toprakları olunca, Tanrı tarafını seçerken çok da tarafsız olamaz nitekim!

Papa, ayrıntıya girerek, finansal transaksiyonlardan vergi alınması gerekliliğini de dile getirdi. Bu fikir, yıllar önce ekonomist James Tobin'in önerdiği dolayısıyla Tobin vergisi olarak adlandırılan fantastik bir öneriydi ve ilk kez 15 yıl önce Dünya Sosyal Forumu'nda kitlesel olarak talep edilmişti.

İLLÜSTRASYON: CEM BÜYÜKTÜRK

ABD'de sosyalizmi tartışmak

Papa "anarşik" fikirlerini beyan eder etmez bu durum dünyada bir dalga yarattı. Hemen ardından dünyanın en zenginlerinden Bill Gates "Çare sosyalizm!" dedi. Şunun altını çizmek lazım: ABD'de bunu söylemek buralarda Allah'a sirk koşmak kadar dehşetli bir durum. Dolayısıyla her ne kadar kapitalizmin en korunaklı kalelerinde oturanların böyle bir şey söyleyerek aldığı risk sokaktaki adamın sosyalizm övgüsüyle aynı riski taşımasa da yine de yürek gerektiren bir duruş.

Bill Gates'le hemen hemen aynı dönemde ABD'de Demokrat Parti genel başkanlığı aday adaylığı süreci başlamıştı. Hillary Clinton tek aday gibi görünürken ortaya şu ihtiyar çıktı: Bernard Sanders.

Onu çağırdıkları isimle Bernie, birden İskandinav tipi sosyalist politikalardan bahsetmeye başladı. Amerikan anaakım politik tartışmasına "sosyalizm" lafını sokmaya çalışmak da yiğitlik gerektiren bir şeydi ve ilk anketleraçıklanıncaya kadar kimse Bernie'nin bu saçmalıklarının destek bulabileceğini düşünmüyordu. Ama özellikle siyah gençlerin arkasına alan Bernie, Clinton'ın çok da gerisinde kalmadığını, artık gençlerin eşitlik ve adalet istediklerini ve bunun adının sosyalizm olmasına aldırmadıklarını gösterdi. Öyle ki Clinton, milyonlarca insanın izlediği aday adaylığı tartışması sırasında, Bernie sosyalizmin adını zikrederken vaziyetin çok da gerisinde kalmamak için başını "evet evet" anlamında sallamak zorunda kaldı.

Sosyalizm koşusu

Politika dışından, sinema kulvarından Brad Pitt bile bu "sosyalizm koşusu"na katıldı. Katıldığı bir programda "İskandinav ülkelerine gittim. Sosyalizm o kadar da kötü bir şey değil" deyiverdi. Brad ve Angelina çiftini yakında yumruklarını havaya kaldırmış olarak görürseniz hiç şaşırmayın.

Geçtiğimiz haftalarda Uruguay eski devlet başkanı Jose Mujica "Pepe" ile İzmir'deydik. 6000'in üzerinde insanın katıldığı toplantıda Pepe, tüketim çılgınlığını eleştirdi. Kendi alçakgönüllü hayatından söz etti ve temelde "sahip olmak" denen çılgınlığın "olmak" denen insani durumu ortadan kaldırdığını anlattı. Pepe, bu tutumuyla bir dünya starı oldu. Sadece Türkiye'de, İzmir'de değil, gittiği her yerde Michael Jackson gibi karşılanıyor.

Yumuşak düşüş planı

Ezcümle, Ali Koç sadece Türkiye'ye değil, dünyaya konuştuğu için sosyalizmden söz etti. Çünkü dünyayı izleyen biri olarak biliyor ki artık kapitalizm eleştirisi yapmamak mümkün değil. Dünyayı takip eden herkes de biliyor ki kapitalizmin, krizlerini tedavi etmek için sosyalist olmasa bile İskandinavya benzeri sosyal demokrat politikalardan yararlanmaktan başka çaresi yok. Dünyanın açları, ezilmişleri, tehlike altında olanları güneyden kuzeye doğru kitleler halinde yüklenirken, dünyanın güney göbeği açlıktan bu kadar şişmişken kapitalizm, yaklaşmakta olan çöküşünün önünü almaya çalışıyor. Belki de en tepedekiler için bir yumuşak düşüş planı bu. Çünkü dünya, en son Paris saldırılarında olduğu gibi, açlığın çılgınlığıyla inanmış, karar vermiş insanlara karşı herhangi bir duvarın yeterince yüksek, herhangi bir dikenli telin yeterince caydırıcı olmadığını gördü. Kapitalizm aptal bir rejim değil, kapitalistler de cahil değil. Bu gidişin yönünü görüyorlar ve kaçınılmaz olan sondan kendilerini ve çocuklarını korumaya çalışıyorlar.

Bu olumsuz mu? Hayır. Olumlu. Çok olumlu. "Zenginler de sosyalist oldu başımıza. Peh peh peh!" sarkazmından daha fazla ciddiyeti hak eden bir gelişme. Zannımca bu, ciddiyetle konuşmayı gerektiren bir gelişme.

Akşamsefası

ÇALIŞIRKEN

sevgiyen Serkan, olmbana "Abiçok yorgunum"dedin,akşam ortamllara akmışsın.

zeyci Salata sipariş etmeme niye şaşırdınız lan, Adanalıyık diye hep dürümm üyiyek!

zeyti ali AloFarukçum yapurdayım,martılara simitlizeri azkekik atayımgeçiyomdergiye.

serkan b. Sezyum bence siz tam bir yalancısınız bayım!

dorukfan Beni öyle bir apdan foto çek ki sanki işini erkenden bitirmiş de vermiş gibi görünsün abi.

ahmet G20 kanlıası gelmese şaşardım babolll

serdar Yıllardır sakız ağnemiyodum, kendimden geçmişim moruk, bi an çok şapardatım galiba.

kaaş Geçmişten gelen gündem karikasını yolladım doktor. Saat kulesinin orasından alırsın!

kahvefor Valla bak haftaya söz. Çizer sözü oolum!

emiyen Barış Atar'la Mortal'a gidiyoruz. Gorocunun halinden Gorocu anlar!

yeni Çalışırken de jiflarımın çarpıtıldığına inanıyorum, bu yazdıklarını lütfen aramızda kalsın abi!

farruk Paralel maralel diye yazıp durmuşsun dii, illa getirtcen başımıza kayyumu, onu mu istiyon?

fotoğ Fransa renklerini açtım bile fotoşoptan.

dereköşesi Anlat anlat heyecanı oluyo! Pardon yaanl amə çoktan çizip verdim ymyet!

serdar O zaman hep birlikte söyler miyiz; hey hey heeeyy taksi, bütün işlerim gitti aksili, heeey dur taksi!

yeni Renge geçiyorum.

eriyok Yaren saate kadar aramazsam, kesin uyumuşumdur.

yeniyok K20 Zirvesi yapıyorum, herkesi mutfağa gelsin; kahveyle ilgili çok önemli bilgiler vericem size!

emiyen "Ödel ama sıkılırsın" desen anlardım. BARO

erbaci Şimdi işim verip de kendimi ölmek gibi olmasın ama 2 genç çalışıyordu yine hani hani... Genç çıkar olmak bunu gerektirir.

emiyen İşleri erken verlince de, akşam 5 çayıntan böreğe kalamıyom kızlaaarrr!

ÖYLE BİR GEÇER ZAMAN Kİ...

YAZAN&ÇİZEN:
M. K. PERKER

Akşamsefası

Akşamsefası

Barış Atar silsilesi

twitter.com/barisatar
barisatar@yahoo.com

İstanbul Kitap Fuarı'ndaki imza günümüzde bizleri yalnız bırakmayan okurlarımıza çok teşekkürler.

PENGUEN

Akşamsefası

AHMET ÜMİT

BİR BAŞKOMSER NEVZAT MACERASI

KÖREBE

"Sahte seri katillerle sadece biz değil, artık Oyuncakçı da uğraşacak."

Münir yanılmıştı.Suriyeli kayıp çocuk Fahhar öldürülmemişti. Zeynep'in masama koyduğu otopsi raporu bu hakikati açıklıyordu. Çocuğun ciğerleri suyla doluydu. Yani suya düştüğünde nefes alıyordu. Olayın ayrıntılarını, Fahhar'ın amcası Cabir'in büyük oğlu Muhtar açıklayacaktı. Çocuk, acı haberi duyduktan sonra sakladığı bilgiyi açıklamayakarar vermişti. Sığınmacılar için hazırlanan merkezin kafeteryasında buluşmuştuk. Cabir, büyük oğlunu yanında getirmişti. Çocuğun suratı kıpkırmızıydı, kan çanağına dönmüş gözlerini yere eğerek konuşuyordu. Çocuk konuştukça babası, Türkçe'ye çeviriyordu. Arada bir de oğlunu parmağıyla dürtüyor, azarlıyordu. Öyle öfkelenmişti ki Cabir, yeğeninin ölümünden biraz da kendi oğlunu sorumlu tutuyordu. Benden çekinmese çocuğa birkaç tokat aşk edecekti. Muhtar'ın bizden gizlediği malumat, Fahhar'ın onu balık tutmaya çağırmasıydı. Zavallı Fahhar ayrı yaşlarda olan amcaoğluna, "Ben hastalandım diyerek işten kaytaracağım, seninle buluşup balık tutmaya gidelim" demişti.

Artık karşımızda iki farklı hedef vardı: Oyuncakçı'yı taklit edenler ve gerçek Oyuncakçı.

Muhtar da bu teklifi kabul etmiş ama babasıyla birlikte bir binanın inşaatında çalışmak zorunda kaldığı için gidememişti. Fahhar'ın planı işlemiş, çalıştığı pastanedekileri hasta oldum yalanıyla atlatarak,hastaneye gitmiş, oradan da kaçıp balık tutmayı istemişti.

"Lazkiye'dehaftasonları balık tutardık" diye açıkladı Cabir. "Küçük de bir teknemiz vardı. Allah rahmet eylesin Fahhar pek meraklıydı bu işe. Sanki denize müptelaymış gibiydi. 'Eninde sonunda balıkçı olacak bu oğlan' derdi babası. 'Kopamıyor denizden.' Sonunda ölümü de denizden oldu. Kaza işte, ne gelir elden..."

O böyle söylemesine rağmen bırakmadık işin peşini. Muhtar, amcaoğlu Fahhar'la Yedikulekıyılarındaki bir kayalığın üzerinden balık tuttuklarını söylemişti. Zeynep'le oraya gittik. Biraz araştırmanın sonunda, kayalığın üzerinde kurumuş kan lekeleri bulduk. Bu lekelerin Fahhar'a ait olduğunu anlamamız çok sürmedi. Evet, Suriyeli çocuk, balık avlamak için geldiği bu kayalıktan denize düşmüş olmalıydı. Düşerken de başını çarpmış ve zavallıcık boğulup gitmişti. Olay hakkında en çarpıcı yorumu Münir yaptı.

"O kadar çok Suriyeli çocuk istismara uğruyor, öldürülüyor ki kaza ihtimalini düşünmedim bile."

Yerden göğe kadar haklıydı, Fahhar'ın ölüm haberini duyduğumda benim de ilk aklıma gelen çocuğun öldürülmüş olduğuydu. Evgenia çok üzülmüştü bu olaya. Sanki ölen çocuğu geri getirebilirmiş gibi daha çok ilgilenmeye başlamıştı Suriyelilerle... Biz ise yeniden rutinimize dönmüştük. Evet, şu tuhaf cinayetler zincirine... Zeynep'in odasında toplanmıştık, bir hafta içinde üç cinayet işlenmişti fakat ne yazık ki elimizde işe yarar hiçbir delil yoktu. Böylesi çetrefil durumlarda başvurduğum bir yöntem vardır. Olan biteni en başından ele almak, gözden geçirmek ve tartışmak. Bugünkü toplantıya gelmeden önce, Zeynep'ten rica etmiştim; "Yarın ayrıntılı bir rapor istiyorum, hayır, yazılı değil sözlü bir rapor. Bunları zaten biliyoruz demeden, Akif Akkan'ın öldürülmesinden bu yana ne yaşandıysa hepsini tek tek bize anlat." İşte şimdi kriminoloğumuz karşımıza geçmiş, dün verdiğim görevi layıkıyla yerine getirmeye çalışıyordu.

"Evet, Kasımpaşa'daki parkta, çocuklara ayrılmış bölümde bulmuştuk Akif Akkan'ı. Sabıkalı bir çocuk tacizcisi. Ama daha önemlisi katilin ya da katillerin imzasıydı. Cinayetin çocuklarla ilgili bir mekanda işlenmesi ya da cesedin böyle bir mekana bırakılması, maktulün enseden tek kurşunla öldürülmesi ve kurbanın yanına bir oyuncak bırakılması. Evet,cinayet mahallinde bulduğumuz bütün bu işaretler aynı şahsı gösteriyordu: Oyuncakçı'yı. Bildiğiniz gibi çocuk tacizcilerini öldüren bir seri katil Oyuncakçı. Ona bu ismi kazandıranda vaka rapor sı da, tıpkı bizim ilk cinayet mahallinde bulduğumuz gibi, kurbanının yanına bir oyuncak koyuyor olması. Ve ilk cinayette gördüğümüz gibi kurbanlarını çocuklarla ilgili bir mekana bırakması, maktulü enseden tek kurşunla öldürmesi. Evet, Ökmeydanı'ndaki kreşte bulduğumuz ikinci maktul Cemil Akcan da Oyuncakçı'nın kurbanı olmuşa benziyordu." Usulca başını salladı Zeynep. "Ama önemli bir eksiklik vardı. Oyuncakçı, kurbanını öldürdüğü kovanı da mermiyi de cinayet mahallinde bırakırdı. Oysa hem birinci cinayette hem de ikinci cinayette, ne kovan ne de mermi bulabildik..."

"Şinasi Amirim öldürülünceye kadar" diyerek araya girdi Ali. "Onun cesedinin yanında, muhtemelen Oyuncakçı'nın 38'liğinden çıkmış bir mermi vardı."

"Muhtemelen değil Ali, kesinlikle Oyuncakçı'nın tabancasından çıkmış bir mermi ve kovan." Bakışlarını bana çevirdi. "Balistikten sonuçlar geldi Başkomserim.

Şinasi Amirimi öldüren mermi, Oyuncakçı'nın silahından çıkanlarla uyuşuyor."

"Evet" diye başımı salladım. "Oyuncakçı, Şinasi'yi öldürerek bu oyunda ben de varım dedi. Artık karşımızda iki farklı hedef var. Oyuncakçı'yı taklit edenler ve gerçek Oyuncakçı."

Eliyle ensesini kaşıdı Ali.

"Yani işimiz zor..."

Kurnaz bir ışık geçti Zeynep'in kahverengi gözlerinden.

"Belki de kolay. Evet, sahte seri katillerle sadece biz değil, artık Oyuncakçı da uğraşacak. Elbette ötekiler de Oyuncakçı'yla. Bu durum her iki tarafın da açık vermesine yol açabilir."

Ali'nin kafasına yatmamıştı.

"Nasıl olacak o iş? Ne Oyuncakçı taklitçilerinitanıyor ne de taklitçiler onu?"

"O kadarını bilmiyoruz Alicim, ama Oyuncakçı ortaya çıktığına göre, yeni adımlar atmasını beklememiz gerekir."

Zeynep'e katılıyordum, taklitçilerin, Oyuncakçı'dan nasıl haberdar oldukları bizim için bir sırdı. Ama bir şekilde seri katilin dosyasına ulaşmışlardı. Öte yandan Oyuncakçı'nın Şinasi'yi öldürmeyi göze al acak kadar cesaretlendiği ini de unut mamak lazımdı. Taklitçiler, kendilerini Oyuncakçı'dan sakınsalariyi ederlerdi, ama henüz o an bitenin farkında değillerdi. Tacizcileri öldüren seri katilin işlerini kopyalamayı sürdüreceklerdi. Bu nedenle, yeni katiller kadar, belki de onlardan daha çok Oyuncakçı'ya yoğunlaşmamız gerekirdi. Öyle ya, gerçek seri katilin izleyeceği yolu saptayabilirsek, onu takip edenleri daha kolayyakalardık.

Sanki düşündüklerimi anlamış gibi, "Oyuncakçı'nın ritüelleriyle ilgili ilginç bir şey keşfettim Başkomserim" diye açıklad Zeynep. "2007 yılındaki ilk kurbanını Beşiktaş'ta bir parka bırakmış, ikinci maktulü Balmumcu'da bir kreşe..."

Dayanamayıp atıldı Ali...

"Tıpkı onu taklit eden adamlar gibi..." söylediği lafın saçmalığını çabuk kavradı. "Başka türlü nasıl olacaktı ki?" Duraksadı. "Peki, bir sonraki kurbanı nereye bırakmışlar?"

"Evet, asıl önemli r nesele de bu, üçüncü maktul çocuk evinin kapısına bırakılmış."

"Çocuk evi mi?" diye sordum. "Nerdeymiş bu yer?"

"Taksim'de Başkomserim. Ama başka birçok semtte de var. Çocuk evlerinde, tacize uğrayan küçükler korumaaltına alınıyor, sokak çocuklarına sahip çıkılıyor. Devletin desteği, sivil toplum örgütlerinin de katkılarıyla ayakta kalan bir kurum."

"Yani üçüncü kurban, bir çocuk evine mi bırakılacak?"

Doğru soruyu Ali sormuştu.

"Yeni katiller, Oyuncakçı'yı taklit etmeyi sürdüreceklerse, ki bundan vazgeçmeleri için bir neden yok, evet, üçüncü kurbanı bir çocuk evine bırakacaklar."

"Evet" diye onaylad Zeynep'i. "Muhtemelen üçüncü maktulü bir çocuk evinin yakınında bulacağız, ama hangisinde?"

DEVAMI HAFTAYA..

Akşamsefası

KAOSUN TEORİSİ

■ Ne acayip günlerdeyiz. Gördüğümüz, izlediğimiz şiddetin karşısında bile hâlâ "Aslında öyle değil" diyebiliyoruz. Gördüğümüze inanmayan bi hale de geldik. Teoriler her yerde.

■ Gerçek şu bu değil, gerçek şey şu değil. Gördüğümüz hiçbir şey gerçek değil gibi. Adını ne koyarsan o oluyor.

■ Yaptığın işe odaklan, sevdiğin şeylerle ilgilen, kendini geliştir. Sonra zamanında iyi baktığın sen, sana yardıma geliyor.

■ Zaman geçir, dur. Aşırıya kaçmamak için aşırıya kaç, ne olduğunu gör, fikir sahibi ol. Kontrol sende olsun.

■ Merak et, "Lan bu nasıl oluyor?" diye düşün ya da birisine sor, cevapları ara. İnternete bak en kötü.

■ Hiçbir şeye bağımlı olma, nasıl olacak bana sorma.

■ Hayvanlarla ilgilen, bir süre sonra onların da aslında seninle ilgilendiğini göreceksin. Farklı türlerle iletişime geçmeye çalış. İmkansız değil. Kendine arıdan sakal yap demiyorum ama arıdan da korkma.

■ Böceklerle samimi ol, uzun süredir buralardalar. Abi çek kakalağa. Hamamböceğine selam söylesin.

■ Oku.

■ Mantıksızlık ne kadar popüler oldu, değil mi? Yaşasın adaletsizlik ve mantıksızlık. Hiçbir şeye saygımız yoktu zaten, şimdi tutan da yok. Yardırın beyler, buyurun kıtlayın.

■ Hayatın evrende nerelerde olabildiğini görseydik keşke ya. Uzaylılarneye benziyor? Adamların yetiştikleri mekana göre şekilleri oluşacak ister istemez. Yüksek yer çekimli bi gezegenin abisi, biraz bodur olmak zorunda kalabilir yer çekimi yüzünden. Uzaylı görmek istediğimde su altı belgeseli izliyorum. Denizanası dediğin şey yüzenjöle.

■ Yasakların artık yaşam biçimi olması da hoş oldu. Bi yerde bi şey olduğu zaman biliyoruz ki zamanla konuşulması bile yasakolabilecek. G20 zirvesi için liderlere sitem mektubu yazan gençleri paketlemişler de oradan aklıma geldi. O mektupta yazıları okuyunca sanki devlet başkanları felç geçirecek. Hey Allahım, özgür et bizi.

■ Kendimi bildiğimden beri İstanbul'da inşaat var. Eski Kemal Sunal filmlerine baktım, o zamanki İstanbul'da da paso inşaat. Hatta filmlerin çoğunda inşaatta geçen sahne vardır. Tek örnek: Japon İşi.

Aksam yine gereksiz içmişiz zampa

■ Parisli korkunç bir şey yaşadı. Bizim hayatımızda neredeyse artık günlük bir rutin haline gelecek korkunçlukta bir olayla aklını yitirdi. Konsere gidenler, lokantalarda yemek yiyenler, maça gitmek isteyenler durduk yerde, sebepsizce hayatlarını yitirdi. Umarım bu korkunç olaydan sonra empati yerine nefret ve ayrımcılık artmaz, diyeceğim ama diyemiyorum, anında arttı be arkadaş. Hayat, sevgi, eğlence ve yaşam kazansın bir kere de.

■ İmza gününde ilk kez bu kadar kalabalıktık dergi olarak. Siz de geldiniz daha da güzel oldu. ARO arkadaşlar.

MUSTAFA SATICI

Akşamsefası

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN
www.twitter.com/bahadircnyt

BÜYÜK JETON

İnsanlar yüz yüze konuşurken daha dürüstmüş, en çok yalanı telefonda söylüyormuş sevgilim. Neyse ben seni sonra ararım, şimdi bi toplantıya gireceğim.

Japonya'da gençler duşta bile kullandığından cep telefonlarının yüzde 90'ı su geçirmiyor. • İngiltere'de yılda 100 bin telefon tuvalete cumburlop. • Finlandiya'da "cep telefonu fırlatma" resmi bir spor. • Güney Afrika nüfusu 54 milyon ama ülkede 60 milyon GSM hattı var.

"Telefon şirketini arayıp 'Bir sapığı ihbar edeceğim' dedim. 'Gene mi sen?' dediler." **Frank Carson**

Ferhan Şensoy bir oyunda telefonu sürekli çalan seyirciye seslenir: "Telefonunuzçalıyor, açın isterseniz. Arayankişiye 'Tiyatrodayım hayvan, ne arıyorsun' deyin. Karşınızdaki de 'Madem tiyatrodasın neden telefonunukapatmiyorsuneşşoleşşek' diyebilir. Siz onu ciddiye almayın."

"Issız adaya düşersen yanına alacağın üç şey nedir?" diye sordu yeğen. "Cep telefonu, parfüm, gemi" diye yanıtladı teyzesi. Yeğen çok şaşırmış gibiydi: "Ama teyze, cep telefonun suya düşse, gemi de bozulsa koca adada parfümle ne yapacaksın?"

Cenazeci **Almon B. Strowger** 1891'de otomatik santralı icat etti. Çünkü rakip cenazecinin telefon santralinde çalışan kurnaz karısı defin işi için arayanları eşinin dükkânına bağlıyordu.

2008'de İngiltere'de bir genç kadın iç çamaşırında beş saat boyunca yavru bir yarasa ile dolaştı. Geçen saatler boyunca hissettiği kıpırtıları "telefonun titreşimi" sanmıştı. • 2011'de Norveçli bir çocuk cep telefonundan *Megadeth* şarkısı çalarak kurt saldırısından kurtuldu. • 2015'te Belçika'nın Antwerp şehrinde cep telefonuyla mesajatarakyürüyenler için ayrı yollar yapıldı.

"900'lü bir telefon hattı açılmış. Arıyorsunuz, IQ'nuzu ölçüyorlar. Dakikası 3.95 $. Ben olayı çözdüm. Bu hattı ararsanız geri zekâlısınız, üç dakikadan fazla kalırsanız moronsunuz." **Jay Leno**

Otel lobisinde oturuyorum. Garson elinde memur tipi bir sabit telefonla geldi. "Size telefon var" dedi. Şaşırdım. "Kaç yılındayız?" diye sordum. "1985, Şener Bey" dedi. "Şener kim ya?" dedim. "Aşk olsun" derken adam Şehnaz Dilan'a dönüştü. Teri içinde uyandım, telefon çalıyordu.

2009'da Pamukkale Üniversitesi'nden **Özcan Uzun** ve **Serdar Demir**'in araştırmasına göre SMS miktarı Türkiye genelinde aylık ortalama 160 iken öğrencilerde 2400'dür. Kanaatimce bu kısa mesajların en sık tekrar edeni *"Uyudun mu?"*, ikincisi de *"Uyudum:)"*dur.

Michael Bay'in çekmeyi kabul etmediği, neredeyse tamamı telefon kulübesinde geçen 81 dakikalık enfes **Joel Schumacher** filmi **Phone Booth**'ta (Telefon Kulübesi) başrol için **Will Smith** ve **Jim Carrey**'nin de adı geçmişti. Filmde olaylar gerçek zamanlıydı ve hikâyedeki sıraylaçekildi.

Çocukken büyük jetonu ulaşılmaz bulurdum. Kafaya takmış, bir bayram topladığım harçlıklarla iki tane almayı başarmıştım. İki büyük jeton toplam yarım kilo çekiyordu. Ne yapacağımı da bilemeyip biriyle anneannemi aramıştım. Rahmetli benden sadece o gün sıkılmıştı.

UZAY YOLCULUĞU 1981

22. BÖLÜM

HAYATIMIN EN GÜZEL PARALEL EVRENİ

Fizikle ilgili kitaplar okumaya bayılıyorum, siz de tayfın bence. İçlerinde mutlaka çok hoş saçmalıklar oluyor. Bilimadamları canları sıkıldıkça bir şeyleruydurduryorlarya, mesela adam belki sabah çorabının tekini bulamadı diye ortaya 'Belirsizlik İlkesi' diye bir şey atıyor. Birazdikkat ediversen, eşyalarını nereye koyduğuna özen göstersen, hayat o kadar da belirsizolmayabilir, ne dersin? Bu kitapların girişine mutlaka kuantumfiziğini anlamanın aslında ne kadarzor olduğuyla ilgili de bir uyarı koyuyorlar. Çünkü adam keyfini kaçıracak ilaki. "O kız sana bakmaz" demek gibi bir şey bu. Mercan'a olan aşkım da bu açıdanoldukça bilimsel, hikayenin daha başından kafanı dev bir uyarıtabelasına vuruyorsun.

Yine böyle bir kitapta paralelevrenler teorisiyle ilgili bir şeyler okurkenaklıma şahane bir fikir geldi. Daha doğrusufikrim önce şahane gibi geldi, ama sonra nispeten boktan bir fikir olduğunu farkettim. Niye hep böyle oluyor? Neyse fikrim şuydu, paralel evrendeyaşayan kendime mektupyazmak. Geçen dönem nasıl mektupyazılacağını öğrenmiştik ya:

Sevgili paralel,

N'aber len? Umarım iyisindir. Mektubun girişinde böyle hatır sormalısın yz. Paralel evrende her şeyin yolundaolduğunu umuyorum. Ha benden daha iyi durumdaysan

Bu hayatın kaoslukları bende çok kafa yapıyor. Bazen bu evren çok matah bir şeymiş gibi bir de paralelinin olması tam aklıma yatmıyor.

hafiften gıcık da olabilirim. Benim burada derdim başımdan aşmış, sen orada gününü gün ediyorsanalacağın olsun. Ne geniş adammişsın sen be! Tamam paralel evrenlerde ayrı ayrı takılıyoruz, ama azıcık insaf be kardeşim. Belki burada bana hep turagelirken sana orada hep yazı geliyor. Hiç mi düşünmüyorsun bu çocuk ne yapar ne eder oralarda? Açmıdır, açıktamıdır? Aşık mıdır, bunalımda mıdır? Benim bu evrende ayakkabımı ucu açılmaya başladı mesela, en sevdiğim dergiye de el koydular. Sen orada öyledertsiztasasız, denyodenyo sırıtıyorsan ben ağzına sıçayım senin paralel gibi.

Bak şimdi ne anlatacağım, tıpatıpaynı şeyi yaşadıysan bu paragrafı gönül rahatlığıyla atlayabilirsin, darılmam valla. Bizim sınıfta Derya adında bir kız var ya. Geçenlerde bu Derya'yaSchrödinger'in kedisini anlatmaya başladım. Daha sonuna bile gelemeden Derya, "Ya lütfen kedi ölmesin" diye tutturdu. Meselenin o olmadığını açıklamaya çalıştysam da pek beceremedim galiba. Çünkü sonunda kedinin ölmeyeceğine yemin billah söz vermek zorunda kaldım. Biraz bekle, bak bunu nereye bağlayacağım.

Bu hayatın kaoslukları bende çok kafayapıyor. Başka bir evren hayaletmekte zorlandığımı da açık yürekilikle itiraf edeyim. Bazen bu evren çok matah bir şeymiş gibi bir de paralelinin olması tam aklıma yatmıyor. Kişisel alma bunu elbette. "Aslolan benim, sen sadece bir kopyasın" demek de istemiyorum kesinlikle, bunu nereden çıkarıyorsun Allaşkına? Zaten paralelevrenlervarsa sadeceikimizden bahsetmek de yersiz.Sonsuz sayıdaevren

olduğunu düşünen bilimadamları var. Amaçları büyük ihtimalle insanın moralini bozmak, yine de bir kenara atamayacağımız bir ihtimal. En içten duygularımla fizikkurallarınıngönlünce olduğu biryerde olmanı diliyorum. Biskivinin çayın içine düşmediği bir evrenmesela.

Tamam, şu evrende küçücük bi noktayız, ama çok da cıvıtmaya gerek yok bence. Mesela,arkadaşın kaşarlıtostunu bir ısırık alman için uzattığında hayvan gibi ısırmazsın ya, böyle küçük şeyler önemli bana kalırsa.

Seni oralarda ne işler çeviriyorsun bilemiyorum ama benim bu evrende biz Mars'agittik. Yeminlen. Mars gezisi bitince tabii ki Şehit Selma Bayındır İlköğretim Uzay gemimize döndük, şimdi okulcana Dünya'ya dönüş yolundayız. Engin diye bir arkadaşım var burada, senin orada da varsa Engin'e sahip çık. Bugün yemekhanedeyken Engin'e "Eskiden burası ne kadar büyük gözükürdügözüme" dedim. Ben dalgın dalgın çatalımla pürenin üstündeşekiller yapıyordum, bunun zevkli olduğunu eminim sen de kabuledersin. "Eskiden derken?" diye sordu Engin yemekhanemizebakarak. "Geçenhaftayani..." Dalgın dalgın çatalımla pürenin üstünde şekilleryapmayabaşladım, bunun zevkli olduğunu eminim sen de kabul edersin. Ama Engin böyle durumlardasoru sormaası gerektiğini bilmiyor. Ben de açıklama ihtiyacı hissettim:
"Oğlum bir yolculukyapınca içinde bir şeyler değişir. Başka bir insan olarakdönersin." "Ben değişmiş hissetmiyorum," dedi Engin, "acaba yanlış bir şeyler mi yaptık?"
"Açıkcası ben de tam hissedemiyorum. Belki Dünya'ya döndüğümüzdedeğişmiş hissederiz. Yoksa öküz gibi gidip öküz gibi dönmüş olacağız" dedim. Yani, bir şeyler olmuş olmalıydı, değil mi?

Hak verirsin ki insan 8,5 yaşında bile olsa bu 13,5 milyarlıkevrende bir amacı olduğunu düşünmek istiyor. Okul sonu gösterisinde sırtımataktıklarıkağıttan kanatla "Arı, vız vız vız" diye sahnede dans ederekdolaşıyorum ya, öyle anlarda hayatatutunacak bir şeyler arıyorum. Kendimizi çok mu ciddiye alıyoruz? Acabadiyorum ki, aramızda paylaşsak mı böyleşeyleri? Mesela sen kendini çok ciddiye alsan, ben dalgama baksam. Mesela yani.

Matematik ödevini yaptın mı lan eşek paralel? Yap sen onu bakayım.

Belki biliyorsundur, Mars'ta sevdiğimkıza açılmayı planlıyordum. Ama olmadı o iş. Mars'tayürürken bulduğum kalpşeklinde bir taşı cebime atmıştım. O taşı Mercan'a verip onu sevdiğimi söyleyecektim. Bunu yapamadığım gibi şimdi olası bütün evrenlerde de yapamazmışım gibi geliyor.

Evet Mercan. Nihayet anlatmak istediğim konuyageldebiliyorum. Ben buradaMercan adında bir kıza aşığım. Senin evrende de Mercan var mı lan? Sen ona sevdiğini filan söyledinsen çok kıskanacağım. Bu paralel evren işi çok sakat gerçekten, insan kendini alternatif evrendeki kendisinebozuk atarken bulabiliyor. Umarım senin orada Mercan yoktur, sadece benim evrenimde vardır. Bir yarıdan kıyamıyorum sana, ama bak bu konuyu gerçekten çok düşündüm. Bir parçacığın belli bir olasılıkla mümkün bütün yollardan geçmesi gibi, senin benden başka bir şey yaşaman daha iyi olur. Lafı uzatmayayım arkadaşım, bence sen ve Derya birbiriniziçok yakışıyorsunuz. Bugün Derya gelip bana yine kedinin durumunu soracak, kendi evreninde senin ona çok dahatatlı bir cevapvereceğini hissedebiliyorum.Paralel olmamızın doğası gereği sen o yoldan yürü arkadaşım. Bunu tamamen bilim aşkıyla öneriyorum,arkasında başka bir şey aramaya gerekyok. Mektupları iyi dileklerlebitirmek gerekiyormuş, şimdiden Derya'yla mutluluklar diliyorumsana.

Evrenindeki bütün tanıdıklara selamlar, gözlerinden öpüyorum.

***

Mektubu bitirince katlayıp bir zarfa koydum, zarfıyalayıp kapattım. Tabii paralelevrene mektup gönderememem. Bari yalamasaydım zarfı lan. Ama yazmak iyi geldi. Yazdığım herşeyi niye hep paralelevrendeki kendime yazmıyorum, diye düşündüm. Evet önce şahane, biraz daha düşününce oldukça boktan bir fikir.

Akşamsefası

FEYZİ ÖZŞAHİN
twitter.com/feyzisahin
feyzisahin@gmail.com

Akşamsefası

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER: *Bobo (Bobottin)*

Ufak siyah gözleri, vücuduna oranla büyük siyah burnu, yine vücuduna oranla oldukça küçük hatta düpedüz orantısızdiyebileceğimiz kadar küçük her hangibir ekleme sahip değilmiş gibi duran sopa bacakları, ağzından dışarı çıkmış siyah dili ve kıçının üstünesonradanturtulmuşgibi duran rafya gibi kıvırkıvır hale getirilmişkuyruğuylasaçma sapan cam vitrinin gerisinden bana bakan bir pamuk şeker benzeri yaratıktı ilk gördüğümde. Ağzınıaçıp kapıyordu ve sesisini duyamıyordum ama havladığı her halinden belliydi. "ehehehe mal" diye sevdim vitrinden. Sanırım bi 5-6 dakika geçirmişimdir onun önünde, sonra normal işime gücüme devam etmiştim (boş boş dolanmak) kendisinin beni kafaya takması tam da o zamanlara denkgelir...

1-2 ay her o dükkanın önünden geçişimde vitrinde aynı mallıkla duruyor bana havlıyordu. Günün birinde "hadi lan bi girelim de sevelim şu salağı" dedik hanımla. O saçma sapan yarım metrekare vitrinin camını araladım kimseye sormadan. "Naaber len?" diye seslendiğim sırada "Arkadaşım yalnız aşıkları tam değil, elimizi sürmeyelim!" diye denyo bi ses duydum. Ulen adamı kapatmışınız 30 cm2 yere (Hani yarım metreydi?) ne konuşuyorsun dememe kalmadan kelimde o ilk ıslaklığı hissetmem bir oldu. Sıcak pürüzsüz ve iğrenç derecede ıslak dili kelime her değdiğinde iğreneceğim yerde mutluluklа doldum. "Tamam lan çok uzatma neyseparası veririz alırızbu hayvanı,zaten 10 cm2 yere kapatmışsınız VİCDANSIZ GÖTLEKLER!" diye bağırdım, ama içimden bağırdığım için kimse duymadı. Dışımdan ise sanırım "Ehehe o yaliyor yea ben şeetmiyorum, kaça bu?" gibi bir şeyçıktı. Tam bir tabansız olduğumuidrak etmem de o anlara denk gelir...

İlk fiyat sorup "yokebesinin..." diye (tabii ki içimden)tepki vermemin üzerinden 1 ay falan daha geçti sanırım. Köpek almak için her sorumluluk sahibi mantıklı insanın yaptığı gibi barınaklara gezmiştik ama aklım da fena halde bu gerizekalının önde gidenirideydi. Bu arada çocuk vitrin kadar olmuştu. Neyse barınaklarda bir türlü herhangi bir canlıa iletişim kuramayınca, artık enginlere sığmayıp taşan Bobo (o zamanlar adı "o salak") için bir tur daha şansımızı deneyelim dedik. Satamadıkları için önündeki fiyat etiketi üstü çizilmiş birkaç rakamla doluydu. En sonunda hikaye al takke ver külah şu kırtа 5 taksit berikine 3 taksit kalanı da şundan çekelim şeklinde hayatımda ilk defa ve sanıyorum son defa bir canı bir köle tüccarından almamızla sonlandı. Kendimi adeta bir mazlumların kurtarıcısı Batman, bir Örümcek Adam sanmam da aynı dönemlere denk gelir. Hanımın "Saçmalama lan ne alakası var. Para verip hayvan satın alan süper kahraman mı olur?" demesi de tam o yakitlere rastlar. Olsun bana ne. Herkesin süper kahramanlığı kendi meşrebince...

Kendisiyle ilgili en çok şaşırdığım şey ise onu görene kadar bu cins bir köpekten haberi olmayanın bir tek ben olduğumu fark etmem. Eve gelene kadar bakkalından kağıtçısına, sosyetik ablasından emekli polisine herkes "Aa çovçov!" dedi lan. Sorsan hepsi köpekten tiksinir, evine sokmaz. Eve geldikten sonra dükkanda kelimi yalayan, beni her gördüğünde çeşitli numaralarla aklıma giren bu sığır (lafın gelişi, yoksa baya baya köpek kendisi...) eve geldiğimiz günü yemek masasının bir sandalyesinin altında geçirdi. Sanırım ilişkimiz ona göre biraz hızlı gitmişti. Henüz flört aşamasındayken ertesi gün nikah masasına oturmuş gibi hissediyor olabilirdi. Ya da düpedüz malın tekiydi, bilmiyorum. (Büyük ihtimal mallığından olsa gerek) Bobo adını 2 hafta sonra koyduk. (O arа "O salak"la idare ettik) O günden bugüne tam 8 yıl geçmiş. İlk birlikte olduğumuzzaman net'ten baktığımdaortalamaömrü 13-14yıl yazyordu. Öylediğildir değil mi lan? Bi 40-50 yıl daha yaşarız birlikte değil mi? ("Maalesef öyledir abi" diyeni block-unblock-bildir-engelle-ağzına vur-evini yak ne varsa ona boğarım...)

Akşamsefası

ORTAM
En felimsa adam
zonmezkarakurt@gmail.com
YAMUZ DÜŞÜNÜYOR!

özet:
ORTAM, KORAY, TOLGA VE EMRE, BERK'İN SEFERİHİSAR'DAKİ OTEL DÜĞÜNÜNE GELMİŞLERDİR. DÜĞÜN, KONG FRANCISHOU GÜRBE HAVALARI İLE TEMSİNİ ŞİRK ETMİŞ, ARDINDAN KANKAU KOMŞALA GEÇİLMİŞTİR. BÖRCENİN KOMŞİSİNİN SOA SAHİLLERİ HESABI ÇİĞİN, BOL TÜTSÜLÜ ÇİĞİN Bİ AMBİYANSTIR SU SEFERİHİSAR KUMSALINDAN AMMA...

HEYE NİYET HEYE KISMET İŞTE, SEFERİHİSAR KUMSALINDAN SON DURUM.

ORDA BİRİ Mİ VAR?
ORTAM MI, O KİM YAA?
AY YAZIK YAA UĞRAŞMAYIN
ORTAMIN KARDEŞİ SARLANDI TENHALARA HAH HAH HAA
SAYIN ORTAM BEY AMELİYATHANEDEN BEKLENİYORSUNUZ!
BYVARİ TANIMADIĞI İNSANLAR İSMİNİ ÜRKEÇ DİYORLAR ÖĞRENİNCE ŞİŞTİKLERİMİNİ
KUKUYU SULUYU BİRBİRİNE KARIŞTIRINCA BENGİ BENZİ ÇİTMİŞ. TİPKİ FİLLER GİBİ GÖZLERİDEN İRİAĞ Bİ TENHADA ADETA CAN VERMEYE ÇEKİLMİŞTİR. AMMA HE FAYDA, BU COĞRAFYADA ZAYİF DÜŞMEYEGÖR, ZALİMLERDEN KAÇIŞ YOKTUR

BERİ TARAFTA BEŞİN DENİZDEN ZIRK EDASIYLE ÇIKMAKTA
GELSENENİZ YAA, SU SÜPER!
BERK, YOK AABİ BİZ ALMIYALIM.

VE CRUS'UN KUPRETİ, PİYASADA BOŞ OLAN İKİ UÇ PİŞİYİ DE ÇAKIVERİR KENDİNE.
BAK KIZIM, GÖRMÜYON MU KARALTIYI, AĞACIN ORDA TE BA BA..
GELİNCİK MİSİN O?
KUKUYA SULUYA İHTİYACI YOKTUR ... ONUNKİ HER DAİM AHİN HAKİMDİR

BERİ YANDA TOLGA NE HAYALLERLE GELİP ELİNDE PATLAYAN BU GECEYE SİTEM İÇERİSİNDE BEKLENTİLERİ ALTÜST Bİ VADİYETTE TAKILMAKTA
NEVALE DE TÜKENİNCE KİMSE ADİNİ AVMAZ OLDU
SONRA OTOBÜSÜ, ÖNÜME, ARDIMA SOLUMA ALDIM
MAD MAX EMRE İSE MOTORLA YOL MACERASINI ANLATACAK MECBAYI BULMUŞ SONUNDA
O KADAR UMİTSİZ Kİ ZULADAKİ TESPİHİ BİLE ÇIKARMIŞ KODOS OTURUŞUNA GEÇMİŞ

VE TOLGA PİÇ OLAN GECENİN, VADEDİLEN MAHİTALARIN GELMEMESİNİN ACISINI BERK'TEN EN SAKİL SEKİLDE ÇIKARMAKTA
OLUM ŞURDA YAPMA YA!
Bİ DE "MOOLDUR NE VAR Bİ KARAR CEDİYE ALIYON! YARAN MI VAR Kİ GOOMUYON" DİYE EDASIYLE DİK DİK BAKAR
OLUR OLMAZ YERDE, BAŞ EDEMEDİĞİN SU HUYUYLA İPNEHİN.

VE NİHAYETİNDE GECENİN İKİ MAĞLUBU USULCA TEKRÇİ DİYAR EDİVERİSİLER ÇOBAK AMBİYANSI
GE KARDEŞİM, BA BENDE KOR VAR, İKİ LİNE AT Bİ SEYCİĞİN KALMAZ. ÇAKTİRMA AMA BİZİM İPNİLERİ
YALAN OLAN OTEL ORDASINDA MANİTA FANTEZİSİ İÇİN SARLADIĞI ÖZEL ZULA

HASSI KANKA, TURBOLAR ATEŞLENDİ MİŞ
ŞÖYLE BOL BOL ÇERİVER, FLASI AÇIK DİMİ? SÖYLE BİLİNLE DE ÇAMURU TOZU İYİCE Bİ ALİVER DE HASAR! NET GÖRÜYM, AABİ TAM 5 KAAT SAYMASAM, SU SMORİNE VALLAA BEN GİREDİYM KANKA
5e Takas.
YOO YAA, AYIBEDİYON
SANA DEDİM, AABİ Bİ ŞEY YOK DİYE, İKİ ÇİZİK. O DA VARLA YOK ARASI
ÇEK Bİ LİNE DAHA! SEFERİHİSAR GECELERİNE AKYOZ HEYOOOO!
AMMA SIKICI, LAUBALİ Bİ ORTAMDI BAABİ!!
HEE YAA

GEL GÖR Kİ SEFERİHİSAR GECE AMBİYANSINDA NE BİR KLAR, NE BİR PUB BAR ORTAMI YOKTUR. SARDOY-SİLİVRİ HATTINDAKİLERİ ARATMAYACAK MODELLER
EY ONBEŞLİ! ONBEŞLİ!
LA KISMETE BAK YA, PİYASA KESAT!

ELDEKİ Bİ KUŞ DALDAKİ ON KUŞTAN İYİDİR HESAABİ TOLGA KURNAZCA MEVDANYA GİREE
ÖZLEM'Dİ Dİ Mİ SENİN KIZIN ADI, AABİ SİZ NE AYAKSINIZ KORAY, SEN, O? Bİ ANLAT BAKIM.
TABİİ KOR'U ÇERİNCE BİZİMKİ DİLE GELİR, TÜM MAHREMİNİ DÖKÜVERİR BİR BİR

KIZ SANA FEÇİ KESİK KANKA, SENDEN BAHSEDİSİREKEN GÖZLERİ PARLIYODU, BENCE KORAY'I UZAK TUT, YAZIK EDERSİN. KIZLA GELİN YİNE BANA SİZ, BERABERE ÇIKARIZ, GECELERE ARARIZ HEM.
BAR
ÇARİ BELA KORAY'I EKARTE EDİMDİKÇE AVDAN KENDİLERİNE FAY DÜŞMEYECEĞİNİ BİLİR KARA MARSİKLAR TABİİ

Akşamsefası

ZEYNEP DENİZ ÖZTURHAN
www.twitter.com/yanilgi

EL ELDEN ÇEKİLİNCE ELDE KALAN

Gözümüaçtığımda,elden ibarettim ve 5'erden 10 parmak, 19'ardan tam 38 kemikten mütevellit, dinamik bir hayatım vardı. Bir gençkızın ellerioldığımdan, kimi zamantuhaf renklerde ojelere boyanmak ve kısa etekgiyince durmaksızın çekiştirmekdışında derdi tasası olmayan, bulutsu bir hayattı benimkisi. Öğrenciydim ama öyle pekçalışkan biri de değildim anlaşılan. Zira dolma kalemdenziyadegöz kalemi tutmaktaki maharetim videosu çekilip YouTube'a koyulacak mahiyetteydi.

İşte bu sıcaksudan soğuksuya intikal etmediğim hayatımda bir gün, yaptığım saçınve makyajın bir türlü istenilen sonucuvermediği, bozulupbaştanyapıldığı noktaya denkgeldim. Anlaşılanhanımefendi stresliydi; sürekli terlediğime bakılacak olursa,biriylebuluşma söz konusuydu. Nihayet, bir çay bahçesinde beklemeye başlamıştık ve kızımız "Havalar serinledi, maazallah cırcırgiderim"demeyipbeli açık tişörtle sokağa çıktığından, bana yine hırka çekiştirme görevi verilmişti. Beklenen geciktikçe bu kez, masadaki peçeteyi bormak gibi özen isteyen birişle uğraştım. Arada uzanıp telefonun ışığınıyakarakkızın saati görmesinisağlıyor ama zinhar beklenenkişiye mesaj yazmıyor, azıcıkyazsam bilehemen siliyordum.

Bu ilkelive ağırbaşlı duruşumçok geçmeden mükâfatını aldı. İşte beklenen adamın ırı, sıcak, güçlü avuçları arasındaydım. Benden adamın ellerine, ondan da bana elektrik tabirolunan, aşkın o nefis nüvesi ilgıtılgıtakıyordu.Kâh adamınavucundakâh tıraşköpüğünüsilmek bahanesiyle gıdısında ve bazen de ajda bardağın dibini avuçlayarak geçirdiğim güzel bir buluşma oldu. Ayrılırken adamın ensesini okşayıp akabindeotobüscamından hararetlesallanmayı bile ihmal etmemiştim.

O buluşmayla beraber, hayatım dramatik bir biçimde değişmeye başladı. Aşkın heyecanı beni bambaşka bir çiftet haline getirmişti.Sözde insan evriminin en belirgin parçasıydım ama iki temelhareket dışında bir şey yaptığımyoktu. Resmen telefona yapışık bir hayatsürüyor, şayet kankilerle uzun mesajlaşmalaryapmıyorsam, bu kezderin duygularımı yansıtan tweet'ler atıyordum. Adam kızı aradığında ise koşakoşa ona gidiyor ve insan eli sevgilisiyleyalnızken ne halttlar karıştırırsa, onları yapıyordum. Çok ayrıntıya girmekistemeyenler çeşitçeşit uzuvla alakadar olmuştum. Adamın temas etmediğim uzvu kalmamıştı.

Günler geçti,adamın aramalarıgiderek seyrelmeye, sonra da telefon hiç çalmamaya başladı. Kısa, sesli hırıltılı yutulmuş,cıcı emojilerle bezediğim mesajlarımın yerini Orhun Kitabeleri gibi dev paragraflar almıştı ama adamdantık yoktu. Bu kez yazılı eylemlerimi görsele döktüm; saç ve makyajdaki hünerlerimi selfie'lere dönüştürdüm. Her selfiesonrası like'larımı,fav'larımıkontrolederken,parmak uçlarımerkan kaydırmaktan muşmulaya döndü. Lakin attığımız öpücük, süzdüğümüz göz kifayetsizdi. Adam adeta buharolup uçmuş, Bilal olup Floransa'ya yerleşmişti. Bu vesileyle dertsiz hayatıma sümüklü mendiller, rakı kadehleri veönce tek tük, sonra uç uca yakılansigaralar girdi. Müzisyenleringövercine, yağmura;şairlerin ise beyaz gülle, zambağa benzettikleri şaheser şahsım, leşe bağlamış, kısa zamanda yaşlanmıştı.

Yine böyle rakı ve sigarayı birlikte tuttuğum, hattaartık ustalaştığımdan kafa üzerindebir turçeviripalibiçimde masayaavurduğum bir gecedeydik. Etrafta pek çok el vardı ve yanlarındaki el sahiplerinin g.tüne başına dokunmalarına bakılacak olursa, gayet samimi bir ortamda olmalıydık. Oysa sahibim olan kızbet bet bakıyor, ben de masanın altında telefondaki Melek Kartları çekiyordum. Melek Kartları, "Oldu! Tüm umutların gerçekleşti, rahatla" yahut "O iş bizdekenks, sen bunu meleklere bırak"yazdıkçahuzura eriyordu. Tam da böyle bir huzur anında birden buz kesildiğimi ve böğrümden soğuk terler boşaldığını hissettim. Bu tek şeydemek olabilirdi ki, baktım evet; mekânagelmiştitipini sktiğimin adamı.Yine aynı havalı halleriyle, kızın çaprazında, birileriyle konuşuyordu.

Gerçekten yerimde duramaz olmuştum. Bir taraftan süreklikızın saçına müdahaleetmek istiyor, diğeryandan masa üstünde ne kadar alkol varsakızcağızınağzına iteliyordum. Bir noktada çalan Türkçe pop şarkısıyla havalarda devinmeye başladım. Şarkının sözlerine kendimi uydurup parmak sallamalı, yaka silkmeli pandomimler yapmaktan ise geri duramıyordum. Bunu fark edenadam nihayet yanımızagelmişti. İşte yine o güçlü avuçların arasındaydım ama o da ne? Bu kez sıcak, tatlı birelektrikyerineyüzük parmağındazayıf bi soğukluk hissetmiştim. Ben titredim, kız yutkundu, hiçoralıolmayanevliadamsa,beni dudaklarınadeğdirip pişkin pişkin "Bir ara görüşelim" dedi ve göz kırptı.

O geceden sonra kız ne zaman bu "Bi ara görüşelim" lafını hatırlasa, benderhal başparmağımın kafasını yumrukedilmişdiğer parmaklarınarasından çıkarmayı ve mavzer gibi bileketişaklamayı alışkanlıkhaline getirdim. Ne de olsa, el eldençeklince elde kalanyine yalnızlık, yinebendim.

ODA ISISI

DOĞAN
mysaeng@hotmail.com

Akşamsefası

İçli Köfte

twitter.com/seyitalaral
seyitarali@yahoo.com.tr

KAPTAN

Bu diğer hikâyedir çocuklukta kalan, Tanrıların her günü dört tarafı başka şamata ile çevrili olan adadan. Mendirekte tahta sandallar işçiliği en güzelinden, adada yapılır çoğu. Balıkçıdan tut şehre koca mermer, kaya taşıyan dev çektirmelere dek. Bağlı olan birini alıp gidersin, sahibi sormaz, bilirler gün batımına geleceğini, kullandığın ne var ise sahibi zaten herkes. Bir avuç kişinin yaşadığı adadasın. Tuttuğun, dipten çıkarttığın pay verirsin dönüşte, hukuk var. Kovalar, olta, iğne bir de Salih hazır. Zaten adada az şeyin vardır; olta, palet, maske, bıçak bir de can yoldaşı. Çapariye tüyü martıdan, iğnenin her çeşidini küpe eğen boncukçulardan yaptırırsın. Yatakları biliriz, kimse görmeden adanın arka tarafından çok açığa sızarız.

Deniz büyütür, ona açılmak seni törpüler, aklın başka gelişir. Ayağın karada az çok her güçlükle baş edersin ölümden gayrı. Lâkin altın kilometre derin su iken, yeteneklerin farklılaşır. Erken boy atar, her şeyin sırrını anında sezinler tüm güdülerin. Açıldıkça camgöbeğinden mavi, oradan lacivert sonra siyaha kapar denizin rengi. Bıraktığın dalgalar tennureleri renk değiştiren semazene döner gün ışığı gevreyince. İçinde beyazı ve siyahı aradaki her rengi de barındırır derinler. Uskumru menevişi en sevdiğim "o renkte gözlerim olsa" dediğim. Hayatımızın hükmünü deniz boyar. Yalın ayak kayığın tahta zeminine değersen, su cam düzü ise denizin iç çekişini tabanında duyarsın. Teknenin dibi verir sesi topuklardan omurga akordüna. Altından geçen gümüş sürüsünün haşırtısı, yunus çıtçıtları türlü ses ile konuşur aşağısı.

Savurduk oltaları arkından hemen 'at-çek'e bağladık ne var ise asıldık kalamarı, lipsosu, akyasına da kadar, aşağısı lunapark malum, sonra. Uzaktan deniz gazoz gibi kabarıklandı bize doğru ağır ağır gelerek. Sonra pusu oltası, kenardaki çapari, hepsi koptu, bütün oltalar aynı anda gitti. Yani bunun manası büyük, irice ve altında dolanan bir şey var. Ne güzel birazdan hayatım gözlerimin önünden bir film şeridi gibi geçecek. Bari cavcaklı olsun da ileride hatır edeyim diye içimden geçirirken. Hani güneşin önüne bulut geçer gün kapanır. Bu öyle değildi dünyanın ışığını alttan kısıp sonra kapattılar, koyuldu her yer. Kayığın kıçından dibe baktım, Salih aynısını baş tarafta yapıyordu. Altımızda zifiri karaltı ve fakat hareket ediyor lan. Daha önce böyle bir şey görmemiştim, zaten daha sonra da böyle bir şey görmeyecek olmama duyma yetisi de eklendi. Sesi de vardı, gayet ritmik, kayık "hon hon hon" diye inceden zangırdıyor. Salih'e baktım ağzının açtı "Senin gördüğünü ben de görüyorum" dedim, kapadı ağzını. Ve az ileride deniz bir esnedi, zarifçe yırtıldı bir blok ardından devasa gövde çıktı köpür köpür, fosurdayarak. Üzerinden akan su gümüş renk gösteriyordu ama mat siyah kale çıktı satha. Salih manivelaya apışmış motoru basmaya yelteniyor nafile. Tepedeki burçta kapı açıldı, bir, iki sonra üçüncü adam belirdi. Dürbünle bize bakan gelgel yaptı, küreklerle yanladık. O da güverteye indi diğer ondan genç olanlarla. Şen şakrak bağıra bağıra "Ordan değil len, o taraftaa midye var, çizme boyanı, başa çık" dedi. Kaç dakikadır izliyorlarmış ilerden. "Yediniz tüm denizi, dibi" dedi kahkahayla. Bilinmeze bakmanın verdiği surattaki ifade ve renk nasılsa bizde, hep gülüyordu. Bir kova balığı aldı "Helva da var mı akşama?" diye bağırdı diğerlerine, isimlerimizi sordu.

> *Deniz tüm büyütür, ona açılmak seni törpüler, aklın başka gelişir. Altın kilometre derin su iken, yeteneklerin farklı çalışır.*

"Dolanmayın, kıyı kıyı dönün çok açıktasınız, yasak bugün buraları" son sözleriydi. Sonra ada yoluna topukladık, takasa verilen bir kasa gazoz, koca metal kutu bisküviyi seyir halinde kemirerek. Soran olduğunda ada bakkalında, çarşı pazarda dahi bulunmayan ganimeti "Denizde bulduk" dedik. Anlatsak kim inanacaktı ki zaten denizaltıdan aldığımızı.

Bin sene sonra bir sabaha karşı hep akla gelir o şakrak denizci, denizaltısı, ufuk ortasında rastlaşmaya çıktığı derinlik. Kim, ne ve neler yüzüyordur gecenin karanlığında ve bu saatte orada diye düşünüp dipte aralarında olmak istersin. Sonra damakta plasebo aromalı bir gazoz tadı, deniz kokusu ile karışık başka dünyaların göğüne dalmadan şükranla mırıldanırsın. Aferin lan hayat, teşekkürler Kaptan.

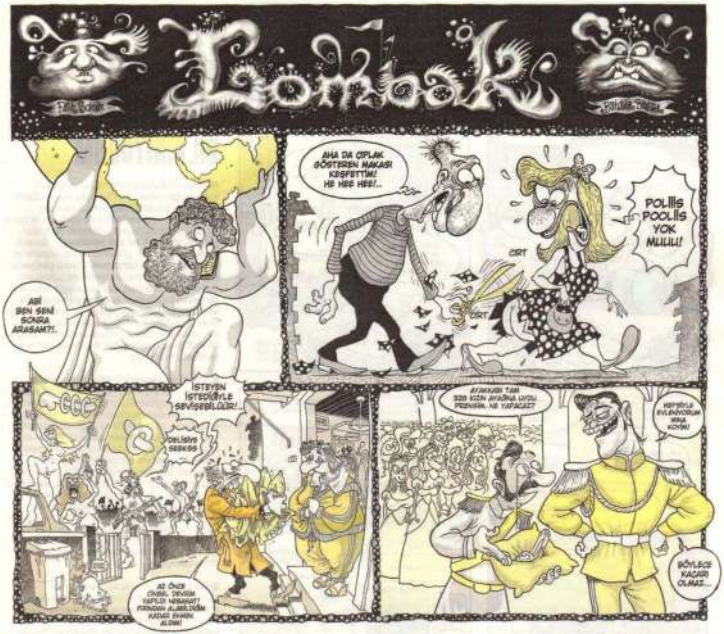

PENGUEN ÇİZERLERİNİN ÖZEL TASARIM POSTERLERİ MAĞAZALARDA!

hepsiburada.com
hepsiburada.com/penguen
D&R
BULDUMBULDUM.COM
homerkitabevi
Youth Store

ÖZER AYDOĞAN

aydoganozer@gmail.com

OZAN ÖNEN

www.twitter.com/ozanonan

KENDİME AİT BİR ODADAN BİLDİRİYORUM

■ Metazori kabullenmemizbeklediklerı korkunç birtanım var: "Yalnızlık asosyalliktir, asosyallikkötüdür." Niyeymiş? Yalnızlığı asosyalliğe, asosyalliğiyse bir zaafa denk tutan bu ezber, birçokinsana şizofrenik çelişkiler yaşattı. **Yalnızlık ne çok kötülendi...** Bu ana akım önyargıyı vargücümle reddediyorum ve **yalnızlığı övmek istiyorum**. Çünkü görüyorum ki zorlama bir çabaylamekânları, sokakları, hattasosyalmedyayı tıka basa işgaleden **dev birinsan kalabalığı,kalabalığa karıştıkça kimliksizleşipihırçınlaşıyor.** Başkalarının ilgisi veyailgisizliği üzerinden kendilerine yetemez bir noktaya vardıklarındaysa sonuç: **Varoluşsal boşluk** duygusuyla gelen **depresyonların en keskini**... Ne acayip.

■ Yalnızlığatahammüledebilen insanlara gelince... Sırattarında gizli-saklı, derinlikli, sulh dolu çizgiler oluyor. Bazılarınınyüzlerinde yer yer bir hüznü andıransekilde ortaya çıkan bu anlamlı, gizli-saklı ifadeyigörebiliyorsan eğer, **yalnızlığın terbiyeettiği** ve en çok da sosyalleşmeneyarayacak türden bir **empati kurabilme yetenegin** çoktan hâsıl olmuş demektir: Bu, tüm hayatını şekillendirebilme gücütaşıyanbir **'kendineyetebilmeayrıcalığı'** olduğu gibi, aynı zamanda bir tür **'insan tanıma joker'**dir. **'Yalnızlık eğitimi'**nden geçerek bu sezgiye kavuşan insanlarınruhları, güzel dudaklara güzelkulaklarolur;güzel kulaklaraysa güzeldudaklar... Dinlemeyi ve sarılmayı en iyi bilen insanlar, bu insanların arasındançıkar.

■ Herhangi bir mekânda, herhangi bir zamanda... Evli çiftleri oluşturan bireyler de dâhil herkes,tek başına, **fişitamamençekip** bazen saatlerce, bazen de günlerce**'yalnız kalabilme hakkı'**na sahip olabilmeli. **Yalnız kalmak istiyorum** cümlesini duyup da bunu bir hakaretmiş gibi algılayanlarsa, burunları sürte sürte anlayacaklar: **Yalnızlık herkesiçin değerli ve gereklidir.** Egosantrizm değildir bu;yalnızlık,**'kendinidinlemeimkânın dâhilinde her şeyi her zamankinden de fazla sevebilmek'**için bir **işe dahi tazeenerjiyetine girmek'**tir. Asıl bencillikse, bu hürriyetitalep eden herhangi bir insana **ilgidelisi** bir aşırılıkla karşıçıkarken, onu kalabalığa **mecbur**kılmaya çalışmaktır.

■ Bu noktada, akıma bir kitapadı geliyor: **Kendine Ait Bir Oda.** Feminizmin el kitabı muamelesi gören bu **Virginia Woolf** kitabı, esasen, -kadın/erkek fark etmez- herkesiçin **'kendiayaklarınınüstündedur'** levhasıdır. Adını okuduğumda dahi ferahlıyorum, dilime takılıyor; tekrarediyorum: **Kendine ait bir oda...** Sadece buna sahipolunca bile, ritmini aksatıp kimyanıbozan,acele ettirirken hep geç bıraktıran o anonim kalabalıktan sıyrılarak, **yaratıcı, özgün, sakin** ve **hür** gücüne kavuşuyorsun. **Sevmek** ve **sevilmek** dahi, bir **talepkârlık** veyahut **esaret** meselesi olmaktan, **kendine ait bir oda** sayesinde çıkıyor. Ne diyordu **José Saramago?** "**Sevmek, sahiplenmenin en güzel yoludur herhalde; sahiplenmekse, sevmenin en çirkin yolu.**"

YUMURTALAR

"Penguen Dergisi'ne nasıl karikatür göndercem?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yumurtalar/bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Şükrü Erkazan

Emir Kızıltan

Erhan Güneş

Gürdem Sındıraç

Berkay Yaşar

Alp Uzunoğlu

Yunus Emre Gündüz

Mehmet Subaşı

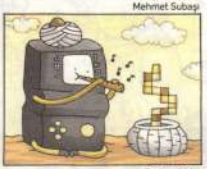

Ekin

Berkay Arslan

PENGUEN

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ - 18 KASIM 2015 - SAYI: 687
HAFTALIK YAYGIN SÜRELİ YAYINDIR • ISSN: 1303-7579
www.penguen.com

YAYINCI: DOPİNDİĞİNİ MEDYALTI. ŞTİ. İHTİYATSAHİBİ: SELÇUK ERDEM YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: FARUK KAYA YAYIN KURULU: ERDİL YAŞAROĞLU, SELÇUK ERDEM GENEL MÜDÜR A. GÜLSÜM AKŞİT

HABERLEŞME: BİLGİ İÇİN: bilgi@penguen.com.tr DERGİ TASARIM: HİLAL ÖZÇELİK GRAFİK TASARIM: SERDAR KARATAŞ KENK, SERDAR KARATAŞ, TAMER ÖNDER, SEDAT GÖSTERİKLİ ADRES: DİSTRİBÜSYON: BAHÇELİER SOK. EPE HAN NO: 20 KAT: 3 MECİDİYEKÖY - ŞİŞLİ/İSTANBUL TEL: (0212) 283 33 77 78 FAKS: (0212) 214 59 58 BASKI: UNIPRINT BASIM SAN. VE TİC. A.Ş. ÖMERLİ MAH. HADIMKÖY İSTANBUL CAD. NO:158 ARNAVUTKÖY 34555 İSTANBUL TEL: (0212) 798 28 40 GENEL DAĞITIM: BMP TEL: (0212) 822 22 22

facebook.com/penguendergisi
twitter.com/penguendergi
instagram.com/penguendergi

Penguen' de yayınlanan bütün karikatürler, yazılar, resimler ve kelebekler'in yasal hakları saklıdır. Yayınları ve gösterimi yazılı izin alınmaksızın hiçbir yerde, hiçbir şekilde yayın organında ve yerel ortamda kullanılamaz.

Akşamsefası

ORTA DÜNYA

Cihan Topçu – Emirhan Parker – Emir Sağlam
Güven Bilge – İlker Altungök – Mert Bolapçıoğlu

Akşamsefası

HAFTALIK
PENGUEN
www.penguen.com

26 KASIM 2015 • 48 | 688 | 4,00 TL

Ahmet Ümit
KÖREBE
Bir Başkomser Nevzat Macerası

Seyit Ali Aral
Büyük Ralli

Barış Atar
Mini Çakal

Bahadır Cüneyt Yalçın
Zaman Makinesi

ISSN 1301-9457

Akşamsefası

PENGUEN Gündem

Türkiye'de her 100 kişiden 48'i 'Hükümet eleştirilemez' diyor. PEW araştırma verilerine göre, hükümetin halk tarafından eleştirilmesine dünyada en az destek Türkiye'de veriliyor.

YİNE YANLIŞ ADRES! Rusya'yı protesto etmek isteyen ülkücügrup, Hollanda Konsolosluğu'na yumurtaattı.

Dünyanın en pahalı pasaportu 251 dolarla Türkiye'de. 10 yıllık pasaport alabilmek için Türkiye'de asgari ücret alan bir kişi 95 saat çalışmak zorunda.

Ülke gündemi, seçim öncesine göre sakin seyrediyor...

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sezyum Çizen: Cem Güventürk

Ankara'da taksi durağını ziyaret eden Cumhurbaşkanı Erdoğan, çay içip telefonlara baktı.

Maliye,Bingöl'ün köyünedüşen göktaşı parçalarını toplayıpsatanlardan vergialacak.

YÖK'E KAYYUM GÜCÜ! Vakıf üniversitelerini kapatma yönünde YÖK'e geniş yetkiler verildi.

YEREL GASTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

PENGUEN DERGİSİNİ CEZAEVİNE SOKMUYOLARMIŞ

Sedatabi, "Ne var, bizim eve de girmiyo öyledergiler, benimkiçoğrangizli gizli okuyodu da belinde sopa kırdım. Mahkumların geleceği düşünülmüş" dedi. Mahkumlar çocukgibidir,gizligizli herşeyi yaparlar, iyibirebeveyn, konuşur, olmadıyasaklar,olmadı döver. Yoksamahkumlar duvarlara IronMaiden posteri bile yapıştırır. Ergenigibitirip atar,kafamıza çıkartar. Bunun önüne geçilmesigüzel bir uygulama.

3. KÖPRÜYE 2 ZİBİDİ TIRMANMIŞ!

İki genç, gece gizlice üçüncü köprüye tırmanmış, video paylaşmış,Kesin teröristlerdir. Şov yapsrak kıztavlamak istiyoterörist!er. Kızlarıntavlayıp sonra onları,dağa çıkaracaklar!Suç bunların değil,ana babasının, asıl anababasını çıkaracaksın oraya, bakbi dahayapabiliyolar mı? Elemanların intihar etmek içingeldiğini sanan bivatandaş "Allaaa" diye bağırdı. (Gülüşmeler)

VATANDAŞ HÜKÜMETİ ELEŞTİREMEZ

Yapılan bianket!e100kişiden 48'i hakı olarak "Vatandaş hükümeti eleştiremez" demiş. "Hükümeti vatandaşı eleştirebilir mi şeki?" diye muhalleate sordu.? İşte sonuçlar... %15: Abivalla ben bişeyyapmadım.%8: Eleştirebilir ama küfür edemez.%48: Hükümetin eleştirisi polistir. Gazsıkıpjopluyorlar, bunlar hepyapıcıeleştiri. %4:Eleştirioljektifolnsalı ama objektifne demek bilmiyorum. %6:Yüzüne söylüyosadsız amd arkadan konuşursa kendi başına gelir. &12:Bu işaret yüzde işarefinden dahagüzel, konuyla ilgilenmiyorum.

Kısem Var Yazı-yorum!

Asım Velioğlu

Efendim,insanlarıyanıyor,alev alev yanıyor. Işık prizmada bölünüp yedirenge ayrılır. Bunlar sadece insangözünün görebildikleridir. Kızılötesinden tut da Gamave X ışınlarına kadar bisürüışık vardır. Onları görebilmek için özelaletlere ihtiyacımız var. Alevdeiyedir,profesör adam yakmışkafayı. "Insanb.nu ben deyerim, solculara yedirilmesi normal"diyor. Aydınözlüğüile baktığımızdaubaşdamünüzerindeki alevleri gözlemleyebilirsiniz. Cayır cayır yanan o kadar çok insan var ki üstlerine su atmak istiyorum. Butürlyanmayıbutan kişiolar akısımisi veriyonum; Asım yanmıyo. Yanma için oksijen, paravedelirmekgerekir. Yanma sırasında karakter kaybı olur.,aşırı yanma ekosisteme zarar verir, canlılarölür. Alevlerinsandan insana zıplar, cahil yanmayayer arıyordur.alevi görünce o da yanar. Evrendekicahilgüçüise sabittir, çok denetim asalltmasıdır. Demeş: Yanan insanın üzerine bir battaniye kapatırsanız çok komik oluyor.

MUŞ MULA
ŞÖYLE OLMUŞ BÖYLE OLMUŞ
twitter.com/#!/muslafaturk

ÇEVİR DIŞKIYI KOKMASIN: 12 Eylül döneminden bahsederken, "Dışkıyedirmekişkencedeğil"diyen Prof. Dr.Celal Şengör,gelen tepkiler üzerineözürdilemiş.Amacının işkence mağdurlarının bu travmayı atlatmasına yardım etmek olduğunu savunmuş...

51: İnsan Hakları Derneği (İHD) Çocuk Hakları Komisyonu verilerine göresadece bu yıl içerisine ülkemizdeki çatışma ortamında hayatını kaybeden çocuksayısıyımış, Çocuklaröldürülmesin, bokuyiyip hayatları işkenceye dönmesin, şeker de yiyebilsinlermiş...

ALTIDA BEŞ: AKP'nin tek başına iktidarolduğu 2002yılından buyana MeclisBaşkanı seçilen 6 isimden5'i İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi mezunuymuş...

ARDIÇ DİYETİ: Sabah gazetesi yazarı EnginArdıç,sokağacıkma yasaklarına karşı açlıkgrevine başlayanvekillere "Öldə görelim. Kilovermeyeçalışan bütün hanımlara hararetle tavsiye edilir..." şeklinde yorumuyla, açlıkoyunlarınınardında yatansınsi planları çözmeyi başarmış...

130: "Dünya Ekonomik Forumu'nun cinsiyet eşitliği endeksine göre ülkemizin 145 ülke arasındaki yeriymiş...

PENGUENFOBİ: Amasya F Tipi Hapishanesi'ndeaylardırtalep etmelerine rağmen mahkumlara Penguendergisinin verilmemesi, BaşbakanAhmet Davutoğlu'nun yanıtlaması istemiyle TBMM'ye taşınmış...

Akşamsefası

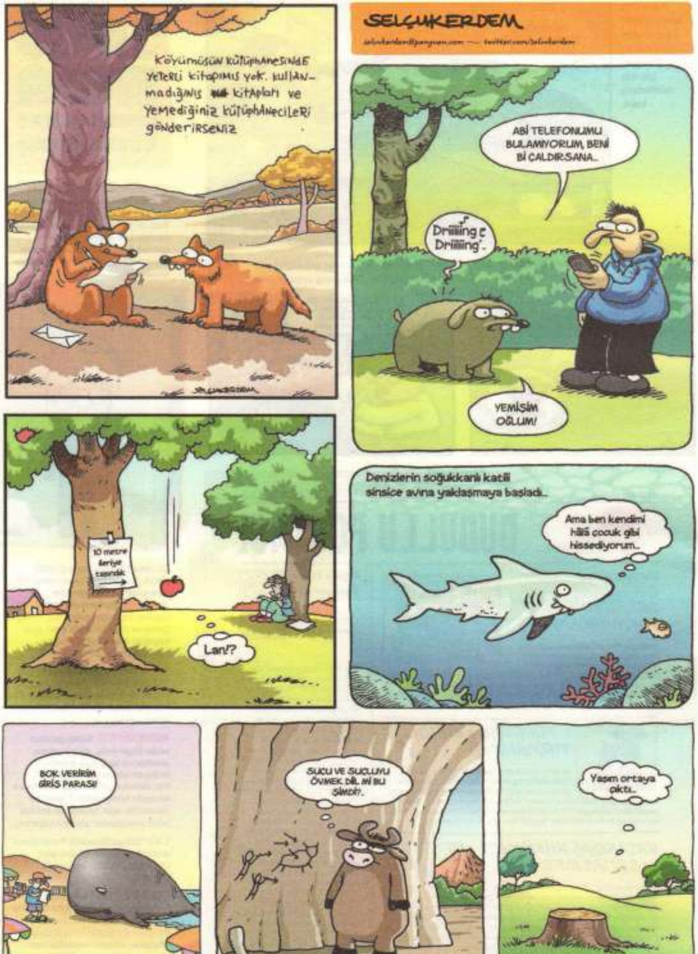

Akşamsefası

EV

Dünyanın en sakin şehirlerinden biri olduğu için, geçen yıl Brüksel'den yapılan "yazar evi" teklifini kabul etmiştim. Gideyim, kafa dinleyeyim, yeni romanı yazmaya başlayayım diye düşünerek... Gel gör ki benim şehre varacağım günün iki gün öncesinde, gezegenin neredeyse en sıkıcı şehri Brüksel, aniden dünyanın terör başkentine dönüşmüş gibi görünüyor. Telefonda, davet sahiplerine ertelemeyi teklif ettim, güvenlik çekincelerimi sanki İsviçre doğumlu bir yazarmışım gibi dile getirmeye çalıştım ama, nasıl desem, kandıramadım. Sonuç olarak "gün geçmiyor ki bir terör eylemi yaşanmasın" memleketi Türkiye'de yaşayan birinin pimpirikli olduğuna kim inanır! Gidiyoruz hasılı. Muhtemelen daha önce birkaç kez olduğu üzere pasaport memurlarıyla ufak çaplı bir söyleşi gerçekleştireceğiz. Romanlarımın konuları, nerelerde basıldıkları vesaire üzerine, ayaküstü tatlı bir toplantı. Yüzü duvar gibi olan bir pasaport memuruna 'Düğümlere Üfleyen Kadınlar'ı anlatmaya çalışın, çok şeker oluyor.
Brüksel'de yaşayacağım pasaport söyleşisini düşünüp kendi kendime sinir olurken fark ettim ki mesele Brüksel'deki abluka filan değil. Canım artık herhangi bir yere gitmek istemiyor. Evde oturayım, kar yağsın, dışarı çıkamamamın meşru gerekçesi olsun, okuyayım, durayım, camdan bakayım, hırka giyeyim, kediye yemek vereyim, kimse gelmesin, kimse dert anlatmasın... Yorulmak diye bir şey varmış yani, inanır mısın!

Kapitalizmin, krizlerini tedavi etmek için, sosyalist olmasa bile sosyal demokrat politikalardan yararlanmaktan başka çaresi yok.

Normal hayatın normal duygusu

Kırk iki yaş, o yaşa gelinceye kadar ancak başkalarının, mesela teyzelerin ve amcaların gelebileceği bir yaş gibi görünüyor. Bir yere gitmek istememek, yorulmak, artık hiçbir şeyin pek de öyle enteresan gelmemesi, insanlardan sıkılmak, yeni insan tanımak istememek eskiden sadece depresyon belirtisi olabilecekken şimdi normal hayatın normal duygusu. Azıcık heyecanla beklediğim tek şey, kitap Çin'de çıktığında, muhtemelen bu baharda, oraya gitmek bir de mümkünse Sibirya Ekspresi seyahatini sevdiğimle, sakin bir biçimde yapmak. Bu kadar. Esasen başkaca bir yere ne gitmek istiyorum ne de başka insanları merak ediyorum. İyi mi!

İLLÜSTRASYON: CEM DÖVERİ/DPİ

Bunları niye anlatıyorum? Şundan: Bu dergiyi genç insanların okuduğunu varsayıyorum. Genç kardeşim, benden sana tavsiye, benim gibi yirmilerinde kendini parçalama. Bütün kıtalarda fink atma. Bütün kitapları okumaya çalışıp bütün yazıları yazmaya çalışma. Fazladan yaşama. Hayatı lüzumundan fazla ciddiye alma. Zira sonra yorgunluk geliyor ve bunun tedavisi yok. Yorgunluğun en dermansız tarafı da her şeyi sıkıcı bulmak. İnsanları, olayları, karşılaşmaları, şehirleri, toplantıları, konuşmaları, yeni yerleri... Her şeyi!

Nefesini ayarlayamamak

Gerçek bir nine gibi konuşuyor olma ve bu hafta bu yazıya bastonlu bir Ece karikatürünün eşlik etmesi riskini göze alarak söylüyorum: Şu anda bana en heyecanlı gelen şey hadisesiz bir yerde kitap okuyor olmak. Belki bir de ağaçların ve yenebilir otların isimlerini öğrenmek. Sizi en heyecanlandıran şey doğa olmaya başlamışsa kesinlikle yaşlanmışsınız demektir bana sorarsanız. Ben de o yüzden artık kendimi ihtiyar olarak görüyorum. Üstelik aksi bir ihtiyar. Çünkü insanlar beni sevsin, onaylasın, hoşa gideyim, beni tanısınlar diye bir kalori bile enerji harcayacak isteğim ve takatim yok. Bu motivasyonun en "Ben böyleyim, sevmeyen sevmesin" diyen insanın bile hayatında ne kadar çok yer kapladığını anlatmaya gerek yok herhalde. Gezegen üzerindeki herhangi bir insan için şapkadan tavşan çıkarmaya üşenmek herhalde ihtiyarlamanın başlangıcı olmalı.
Bunu hissetmeye başladığınız zaman ihtiyarlığınızın ilk gününü yaşıyorsunuz demektir.
Hiç koşuya çıktınız mı bilmiyorum. Benim gibi süper amatör koşucuların yaptığı bir hata vardır. Nefesini ayarlayamamak. On beş dakika koştuktan sonra durmak zorunda kalmak ve biraz önce koşarak geçtiğiniz yürüyüşçülerin size acıyan gözlerle bakarak yanınızdan geçip gidişlerini izlemek. Şimdi hayatta da köh köh öksürerek yanımdan geçip gidenlere zoraki gülümsemeye çalışıyorum.

Gerçek anlamda bir ev

Şimdiye kadar gerçek anlamda bir evim hiç olmadı. Çeşitli kıtalarda, genellikle de belalı yerlerde kendime kısa süreli meskenler tuttum. Her kıtada dört gün içinde ev kurabilirim, süper antrenmanlıyım. Ama ev, geri dönülecek bir yer, bağlı olduğum, vazgeçemeyeceğim bir mekan olmamıştı. Artık olsun istiyorum. "Çıkmayalım dışarı, evde kalalım" diyeceğim bir yer. Telefonlarını açmayacağım bir ev. Brüksel'de bir bomba patlayıp da başıma saçma sapan bir şey gelmezse planım budur yani. Otlara, ağaçlara bakan aksi bir ihtiyar olmak. Bence şahane bir plan. Çok heyecanlı bir plan. Bu kadar...
Memuru istifa etmeden önce hırsından bütün kayıtları karıştırıp öyle gitmiş bir müze gibi içim. Karmakarışık olmuş tarihi kalıntılarla dolu bir müze bu. Genç gazeteciyken sorduğum sorulara cevap vermeyen, verse de beni geçiştiren ihtiyarları şimdi anlıyorum. Bir saatten sonra anlatılamayacak kadar uzuyor hikaye. Sadece bir evde kendi kendine durmak istiyorum. Nezaketen gülümsemek bile akıl almaz yorucu görünüyor insanın gözüne. Evde durmak istiyorsun, gülümsemek zorunda olmadığın o yerde.

Akşamsefası

ÇALIŞIRKEN

serkan a. Alo abi valla gümrükteyim o yüzden gönderemedim karikayı. Oyuncak aldıydım, ticari ürün diye vermiyolorlar, mağdurum!

erkü Size afiyet olsun gençler, ben eve gidip sağlıklı şeyler yiycam!

sezyum Google'a "Gündemsepsın" yazın da Serkan'la yaptığımız programı izleyin biraz.

serkan a. Sezyum'un iyisi kötüsü olmaz,affetirinlan arada yap böyle reklamımızı.

cüneyt Bundan böyle baboli yerine gardaşşş diycem baboli!

serkan y % işaretiyerinebilerek & işareti yaptım,onu düzeltmezsek, espriо!

bahadır Tavaş yavaş dönеyim sahalara, bi karika kâfi.

farık Toplannınlanbizde köşedeki taksi durağına çay simit yapmaya gidiyoruz. Telefonlara da bakarız.

kerem Yokluğumda kebapyen, beni hatırlayen kardaş!

cem Ağzımdançıkanıkaldığın duyuyo musenin, kafana göreydurup yazıyosun çalışırken'eağbi!

farık Atburğne'nin bu kapağı HES'leri protesto etmek için çizdiğini biliyor muydunuz? Biz de bilmiyoduk.

sezyum Cem Dinlenmiş beni ot olarak çizmiş imza gününde. Davası yolda.

sayı ali Breys yorsetl, salep iz kaminç! Üzerine az tarçın.. (kekik de bi yere kadar lan)

serdar Ne durursun ana çek tüt ü ti l... Haydi tütü tütü ti yaam!

sezyum BarışAtar'laGoro'ya girecezbayramda. 4 kolludostGoro.

erhan Tuvalette çiçiyom bi şey istiyanuz mu diyerekten boktan profesör espirleri yapmayın, çok reca ediciim!

perker Taksi durağı ziyaret eden devletbüyüklerinin sadece çay içmesini kınamakiçinyarın Hollanda Konsolosluğu önündetoplanıyoruz!

dorukkan Zamanda ilerigidip yaptım,Geleceğe Dönüş Arabası vinyetini erkenden yolladım.

serkan a. Eve gider gitmez yolluycam köşeyi Faruk'gum (YOLLAMADI)!

sezyum Kış geliyo, ısınmak için hızlı hızlı çiziciem, yine en birinci benim kıztaaarrr!

ÖYLE BİR GEÇER ZAMAN Kİ...

YAZANGÇİZEN:
M. K. PERKER

BÜTÜN BU HİKAYELER NEREDEN ÇIKIYOR? HER ZAMAN SORULAN BİR SORUDUR. CEM YILMAZ BİR KEREŞİNDE YORGUNDAN UYDURUYOR-SUNUZ DİYE CEVAP VERMİŞTİ. DOĞRUDUR, ORADAN DA UYDURUYORUZ.

AMA BAZI HİKAYELER, ÖZELLİKLE BENİM BURADA, "ÖYLE BİR GEÇER ZAMAN KİDE ANLATTIKLARIM BENİM YA DA TANIDIĞIM İNSANLARIN BAŞLARINDAN GEÇEN OLAYLAR YA DA BAZI GÖZLEM VE TESPİTLERE DAYANDIĞI İÇİN TAM DA 'ORADAN' UYDURAMIYORUM.

ARŞİNDA BU HİKAYELER...

DRİLİLİ!

PARDON...

EVET...

ALOO? İLKER PAŞA? BEN ARAYAYIM SENİ SİRAZİDAN?.. EYVAL-LAH...

ASLINDA BU HİKAYELER DİYORUM, BURADAN ÇIKIYOR. İŞTE BU DEFTERLERDEN. BU DEFTERLER YILLARDIR ALDIĞIM NOTLARLA DOLU.

İÇLERİNDE BENİM BAŞIMDAN GEÇEN OLAYLAR DA VAR, ARKADAŞLARIMIN ANLATTIĞI HİKAYELER DE. Bİ OS BİR GÜRÜ ANEKDOT VAR. BAZEN BİR YA DA Bİ KELİMELİK NOTLAR BİLE VAR. ORADA BURADA OKUDUĞUM YA DA RADYODA TV'DEN DUYDUĞUM İLGİNÇ DETAYLAR, SÖZLER FALAN.

HALİYLE BU NOTLARIN HEPSİ BİR HİKAYEYE DÖNÜŞEMİYOR. BAZILARINI HİÇBİR YERDE KULLANAMADIĞIM OLUYOR. O YÜZDEN SİZE BİR 'BEST OF PERKER NOTLARI' YAPMAK DEĞİL, BİRKAÇ HAFTA DEFTERLERİMDEKİ O KÜÇÜKLÜ BÜYÜKLÜ NOTLARDAN BAHSEDECEK HİKAYELER OLUŞTURMUŞ OLAYIM. BELKİ DE O KÜÇÜK NOTLARIN VAROLUŞ NEDENİ BUNUN İÇİNDİR.

BÖYLE KARIŞIK GİDİYORUM, BİR SIRALAMAYA SADIK KALMADAN, DİKİ DEFTER-DEN DEFTERE, SAYFADAN SAYFAYA ATLAYARAK...

MESELA...

...MESELA MAHLER 9. SENFONİSİ'NİN BESTELENMİŞTİR. BUNUN NEDENİ DE BEETHOVEN'IN LANETİDİR. BEETHOVEN 9. SENFONİSİN, YAZIKTAN SONRA ÖLDÜĞÜ İÇİN BİRÇOK 19. YÜZYIL BESTECİSİ 9. SENFONİYİ ATLAMIŞ.

...HATTA 20. YÜZYILDA BİLE PHİLİP GLASS 9 VE 10. SENFONİLERİNİ BİRLEŞTİRİNCE Kİ ÖLÜMDEN KURTULABİLSİN...

BAKALIM, BAŞKA NELER VAR?

MESELA... AFRİKA ÜLKESİ GAMBİA ASLINDA 'THE GAMBIA'YMIŞ. İNSANLAR KARIŞTIRIP CONGO'DA 'THE CONGO' DİYORMUŞ AMA BU YANLIŞ. ÇÜNKİ CONGO SADECE, CONGO GAMBIA İSE 'THE GAMBIA'

MMM...

ŞÖYLE BİR NOT ALMIŞIM. "PAKET BANDI VE LARRY." LARRY BENİM NEW YORK'TAN BİR ARKADAŞIM. LARRY EMEKLİ BİR DENİZ KOMANDOSUDUR. HANİ AMERİKALILARIN 'MARİNE' DEDİKLERİ ASKERLER.

BU 'MARİNE'LER EN SEÇKİN ASKERLERDEN OLUŞUR. 'NAVY' VE 'MARİNE' YANİ DENİZCİ VE DENİZ KOMANDOSU İKİ FARKLI ŞEYDİR. BUNUNLA İLGİLİ AKLIMA BİR ŞEY GELDİ AMA ONU BİRAZDAN ANLATIRIM. ÖNCE SU PAKET BANDINI ANLATAYIM...

LARRY DEMİŞTİ Kİ "PAKET BANDI HER SORUNA ÇÖZÜM OLABİLİYOR!"

NASIL YANİ?

SÖYLE...

MESELA BİZ UÇAK GEMİLERİNDE ÇALIŞIRKEN GEMİYE DÖNEN UÇAKLARIN GÖVDESİNDE BİR AŞINMA FALAN OLURSA ORAYI PAKET BANDIYLA KAPATIRDIK. UÇAKLAR KARAYA DÖNENE KADAR O ŞEKİLDE UÇMAYA DEVAM EDER.

Akşamsefası

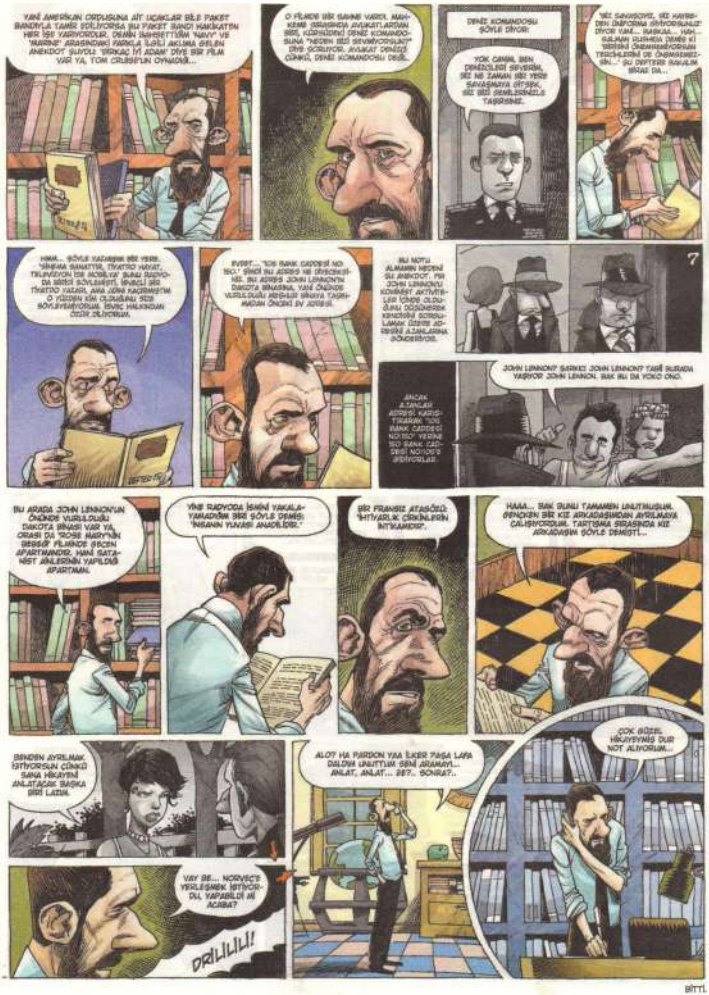
YANİ AMERİKAN ORDUSUNA AİT UÇAKLAR BİLE PAKET BANDIYLA TAMİR EDİLİYORSA, BU PAKET BANDI HİKÂYATIN HER İKİ TARAFINDADIR. OKAN BAMBİTTİ'NİN "NAVY" VE "MARINE" ARASINDAKİ FARKLA İLGİLİ AKLIMA GELEN ANEKDOT GİBİDİR. "BİRİNCİ Mİ ADAM DİYE BİR FİLM VAR YA, TOM CRUISE'UN OYNADIĞI..."
O FİLMDE BİR SAHNE VARDI, MAHKEME SIRASINDA AVUKATLARDAN BİRİ, KÜRSÜDEKİ DENİZ KOMANDOSUNA "NEDEN BİZİ SEVMİYORSUNUZ?" DİYE SORUYORDU. AVUKAT DEMEDİ ÇÜNKİ, DENİZ KOMANDOSU DEĞİL.
DENİZ KOMANDOSU ŞÖYLE DİYOR:
YOK CANIM, BEN DENİZCİLERİ SEVERİM, BİZ NE ZAMAN BİR YERE SAVAŞMAYA GİTSEK, BİZİ BİR SEVİNÇLE KARŞILARLAR.
"BİZ SEVİNÇSİZ, BİZ HAYRETİN ÜMİTSİZİNİ ARIYORUZ" DİYOR YANİ... HAHA... HAH... GALİBA ULUSUMUZ DENİZ KİTİ TERCİHLERİNİ DE ÖNEMSEMEZ-SİN..." BU DİPTERİ KAPALIM ARTIK DA...
HMM... ŞÖYLE YAZARSAM DİĞ OLUR. "SİNEMA SANATTIR, TİYATRO HAYAT, TELEVİZYON İSE MOBİLYA" DİMİ DİDİYO-DA DİĞİ SÖYLEMİŞTİ, İNSANLI DİĞ TİYATRO YAZAR, AMA GÖRE KAÇIRMIŞTIM. O YÜZDEN KİM OLDUĞUNU DİĞİ SÖYLEYİVERİYORUM. EVİRİ HALİNDEN ÖZÜR DİLİYORUM.
EVET... "ICE RINK CADDESİ NO 150." DİNCİ İKİ ADRES HİÇ DİYİŞMİ-YOR. İKİ ADRES JOHN LENNON'IN DAKOTA BİNASINA, YANİ ÖNÜNDE VURULDUĞU MEKÂNLAR BİRAYA TAŞIN-MADAN ÖNCEKİ İKİ ADRESİ.
BU NOTU ALMANYA NEDENİ SU ANEKDOT. FBI JOHN LENNON'U KOMİST AKTİVİTE-LERİ İÇİNDE OLDU-ĞUNU DÜŞÜNDÜĞÜN KİŞİSİNİ SÜRDÜ-LAMAK İÇİNDE AJANLARINA GÖNDERİYOR.
7
AMCAK AJANLAR ADRESİ KARIŞTIRARAK "105 RANK CADDESİ NO:150" YERİNE "150 RANK CAD-DESİ NO:105"İ SİPARİŞLER.
JOHN LENNON? SARKET JOHN LENNON? TAMİR SIRADA YARIYOR JOHN LENNON. BAK BU DA YOKO ONO.
BU ARADA JOHN LENNON'UN ÖNCEKİ VURULDUĞU DAKOTA BİNASI VAR YA, ORASI DA "ROSE MARY'NİN BEBEĞİ" FİLMİNDE GEÇEN APARTMANDIR. HANİ SATA-NİST AİLELERİN YAPILDIĞI APARTMAN.
YİNE RADYODA İSMİNİ YAKALA-YAMADIĞIM BİR ŞÖYLE DEMİŞ: "İNSANIN YUMŞAK ANADİLİDİR."
BİR FRANSIZ ATASÖZÜ, "HİTAVLIK ÇİRKİNLİĞİN İNTİKAMIDIR".
HAAA... BAK BUNLI TAMAMEN UNUTMUŞUM. ONDEN BİR KIZ ARKADAŞINDAN AYRILMAYA ÇALIŞIYORDUM. TARTIŞMA SIRASINDA KIZ ARKADAŞIM ŞÖYLE DEMİŞTİ...
ÇOK GÜZEL. HİKÂYEMİŞ DUR NOT ALIYORUM...
BENDEN AYRILMAK İSTİYORSUN ÇÜNKİ SANA HİKÂYENİ ANLATACAK BAŞKA BİRİ LAZIM.
ALOT HA PARDON YAA İLKER PAŞA LAFA DALDIN UNUTTUM SENİ ARAMIYI... ANLAT, ANLAT... BİZ?.. SONRA?..
YAY BE... NORVEÇ'E YERLEŞMEK İSTİYOR-DU, YAPABİLDİ Mİ ACABA?
DRUUUU!
BİTTİ.
8
Akşamsefası

Akşamsefası

AHMET ÜMİT

BİR BAŞKOMSER NEVZAT MACERASI

KÖREBE

"Bugün bir tek insanı kurtarmak bile çok kıymetli..."

Oakşam Evgenia'nın meyhanesinde hoş bir sürpriz bekliyordu beni. Oysa endişeler içinde girmiştim Tatavla'nın kapısından. Fahhar'ın ölümünden sonra ilk kez görecektim Evgenia'yı. Telefonda söylemiştim Fahhar'ın boğulduğunu. "Eyvah" demişti, "Eyvah... Zavallı çocuk..." Sesinde derin bir acı vardı, derin bir mutsuzluk... Şimdi de onu yıkılmış, kederler içinde bulmaktan endişe ediyordum. Henüz müşteriler gelmemişti, çatal bıçak sesleri, enfes yemek kokuları arasında bahçeye yürüdüm. İşte o anda duydum, bir sürahiden dökülen su sesi gibi çınlayan gülüşmeleri. Birkaç adım sonra gördüm onları. Evgenia ile Fahhar'ın kız kardeşi Azez ağaçların arasında koşturuyorlardı. Küçük kıza ağabeyinin öldüğünü söylememiş olmalılardı, Evgenia ise kendini tümüyle oyuna kaptırmış görünüyordu. Öyle ki yanına yaklaştığımı fark etmedi bile. Usulca omzuna dokununca irkildi. "Ne, yakaladın mı beni?" diye neşeyle söylendi ama dönüp de karşısında beni görünce şaşkınlık içinde kaldı. "Nevzat sen misin? Ne zaman geldin?" Duraksadı.

Her şey iyice dibe vurduktan sonra herkesin aklı başına gelecek. Ama korkarım o günlere daha çok var...

Gözleri nemlendi, ama kendini tuttu. "Azez'le körebe oynuyoruz." Gülümsedim. "Çok iyi yapıyorsunuz" dedim beni fark eden Azez'e de el sallayarak. "Kim kazanıyor?" "Ben" dedi esmer kız, bozuk bir Türkçe'yle. "Ben kazanıyorum." Minicik parmaklarıyla işaret etti. "Tam üç defa kazandım." Sevimli bir tavırla boynunu büktü Evgenia. "Maalesef Azez kazanıyor, ne yapacağımı şaşırdım valla, nereye saklanırsam saklanayım, hemen buluyor beni... "Buluyorum onu" diye onayladı Azez. "Her seferinde buluyorum Evgenia teyzeyi... Hadi, bir daha..."

Yorulmuştu Evgenia. "Biraz ara verelim Azezcim. Hem Nevzat amcanla konuşacaklarım var. Hadi sen, şimdi içeri git, İhsan amcan masayı hazırlamış mı bir öğren bakalım. Hem belki de senin yardımına ihtiyacı vardır. Masa hazırlanmışsa bize haber verirsin, tamam mı?" Hiç memnun olmamıştı Azez bu durumdan, ama itiraz da etmedi. "Tamam" dedi incecik dudaklarına tazecik bir gülümseme kondurarak. "Tamam, Azez, İhsan amcaya gidiyor." Çırpı bacaklarını sürükleyerek binaya yürürken, hiç konuşmadan bir süre öylece durup onu seyrettik. "Azez'i ben büyüteceğim" diyen Evgenia'nın sözleri bozdu sessizliğimizi. "Evet, Nevzat kararımı verdim, bu kızı yanıma alacağım." Hayır, sormuyordu, ne yapacağından emin birinin kararlılığı içinde, ne yapacağını açıklıyordu. Şaşırma sırası bana gelmişti. "Nasıl yanına alacaksın?" Anında cevapladı. "Evlatlık olarak alacağım, benim çocuğum olacak yani..." Ne diyeceğimi bilemedim. Duraksamamı yanlış yorumladı. "Lütfen itiraz etme" diye söylendi. "Fahhar'ın ölüm haberini aldığımdan beri bu meseleyi düşünüyorum." Yüzüne düşen kumral saçlarını elinin tersiyle geriye attı. "Belki de çok daha önce başlamıştım düşünmeye ama farkında değildim." Yeşil gözleri meyhanenin kapısından içeri giren kıza kaydı. "Azez'i ilk gördüğüm andan itibaren sevdim. Tuhaf bir bağ oluştu aramızda..." Yeniden bana döndü, hâlâ kararsız olduğumu zannettiğinden endişeyle bakıyordu. "Lütfen itiraz etme" diye yineledi. "Niye itiraz edeyim Evgenia, seni ancak tebrik edebilirim. Çok doğru bir karar almışsın. Evet, Azez'i evlatlık almalısın. Hiç değilse bir çocuğu kurtarmış oluruz..." Daha fazla dayanamayıp atıldı kollarıma. "Ah Nevzat, ah Nevzatakimu, işte bu yüzden çok seviyorum seni... Dünyanın en güzel yürekli adamı olduğun için." Sımsıkı sarıldım Evgenia'ya, saçlarından yayılan lavanta kokusunu içime çektim. "Güzel olan sensin" diye mırıldandım. "Kalbi de yüzü de güzel olan sensin." Birden ağlamaya başladı. "Bu çocuklar ne olacak Nevzat? Bu insanlar ne olacak? Nereye gidiyor bu dünya?" İyi olacak, şahane olacak, her şey düzelecek, dünya cennete dönecek, insanlar mutluluk içinde yaşayacak demeyi o kadar çok isterdim ki, ama bu büyük bir yalan olurdu. "Eskiden nasılsa yine öyle olacak" diye söylendim sadece. "Evet, eskiden de pek matah bir yer değildi dünya, eskiden de iyi değildi insanlar. Tamam, şimdi iyiceizvanadan çıktı ama eski haline yeniden dönecek. Her şey iyice dibe vurduktan sonra, büyük acılar, büyük kederlerçekildikten sonra herkesin aklı başına gelecek. Belki o zaman birbirimizi öldürmenin, birbirimize zulmetmenin korkunçluğunu anlayacağız. Ama korkarım o günlere daha çok var. O yüzden, bugün bir tek insanı kurtarmak bile çok önemli... Evet, Evgeniacım Azez'i evlatlık almalıyız. Hiç değilse o kızı kurtarmalıyız." Bedenimden çözülmüş, yanaklarından akan yaşları parmaklarıyla kuruluyordu. "Sorun yaşar mıyız?" diye sordu. "Bir engelle karşılaşır mıyız?" "Hukuki olarak mı? Bir avukatla konuşur hallederiz." "Yok, yasalardan korkmuyorum Nevzat. Cabir'den bahsediyorum. Azez'in amcasından. Ne dersin, adam zorluk çıkarır mı bize?" Omuzlarımı silktim. "Zannetmem. Niye zorluk çıkarsın, bilakis

Cabir memnun olur. Adamcağız ailesinin karnını doyurmakta zorlanıyor.
Hem yeğeni kurtulacak hem de evden bir boğaz azalacak."
Yüzü gölgelendi Evgenia'nın; boğulan çocuğu hatırlamıştı.
"Aslında iki boğaz azalacak...
Zavallı Fahhar..."
Yeniden kederlenmesine fırsat vermedim. "İstersen ben konuşurum Cabir'le. Makul bir adama benziyor. Garanti de veririz."
Emin değildi Evgenia, bir süre düşündükten sonra, "Yok Nevzat" dedi başını sallayarak. "Benim konuşmam daha doğru olur. Sonuçta Azez'i evlat edinecek olan benim."
Hiçbir imada bulunmamıştı ama yine de üzerime alındım. Bir gün ilişkimiz biterse, sen gidersen Azez'i ben büyüteceğim, o yüzden başından itibaren sorumluluğu ben almalıyım mı demek istiyordu?
Yüzümün düştüğünü görünce ne hissettiğimi anladı Evgenia.
"Yanlış anlama Nevzat" diye gönlümü almaya çalıştı. "Her zaman senin desteğine ihtiyacım olacak; sen olmadan Azez'i büyütmem çok zor olur..."
Hemen kurtulmaya çalıştım o ruh halinden.
"Elbette, elbette birlikte büyüteceğiz Azez'i..."
Rahatlamıştı Evgenia, kederinden sıyrılmış, yeni bir başlangıç için umutlanmış gibiydi. Koluma girdi.
"Hadi biz de gidelim içeri." Birlikte yürümeye başladık, birkaç adım atmıştık ki, durdu.
"Senin için zor olacak mı?" diye sordu. Kolumdan çıkmış, gözlerini yüzüme dikmişti. "Aysun'dan sonra diyorum. Azez, kızını hatırlatıp seni mutsuz eder mi?"
Yeşil gözlerine sevgiyle baktım.
"Aysun'u hiç unutmadım ki hatırlatsın. Her zaman onunla birlikteyim. Azez'e gelince, o küçük kızın hayatımızda olması beni mutlu eder." Bu kez ben girdim koluna, yürürken sürdürdüm sözlerimi. "Kız çocuğu büyütmek şahane bir duygudur. Azez'le yaşamaya başlayınca anlayacaksın ne demek istediğimi."
Biz kapıya gelmeden Azez fırladı içeriden. "Yemek hazır, İhsan amca bizi bekliyor." Birden eski bir anı uyandı belleğimde. Tıpkı böyle bir yaz akşamı...
Güneş batmamış daha, radyoda neşeli bir şarkı. Balat'taki evimiz... Karım Güzide yemeği hazırlamış, kızım Aysun neşe içinde odanın kapısından sesleniyor. "Babacığım, babacığım hadi, yemek hazır!"
Adeta bir yıl ardırım gibi sarstı beni bu hatıra. Birden yabancılaştım bu bahçeye, yanımdaki Evgenia'ya, kapıda bize gülümseyen Azez'e. Ama hemen toparladım kendimi, acım, kederim ne kadar büyük olursa olsun buna hakkım yoktu. Yaralı bir kadınla, kimsesiz bir çocuğun mutluluğunu bozamazdım. Derin bir nefes alarak seslendim bizi çağıran esmer kıza:
"Geliyoruz Azezcim" dedim sevinçle. "Geliyoruz kızım."

DEVAMI HAFTAYA...

Akşamsefası

YAŞASIN HAYAT!

■ Amasya F Tipi Cezaevi'ne Penguen sokmuyorlarmış. Yasak arkadaş, zaten hapistesin, bi de gülmeyiver. Zatenelestiri filan, bunlar sana gerekmez. Cezanı yat, itaat et.

■ TBMM başkanlık seçiminde 41 oy alan adaylvekil, bi de utanmadan sıkılmadan sağına soluna selam verdiARO çekti. Ne acayip işler var ya!

■ Bi arkadaşım "Abi MHP meclise çay içmeye geldi" dedi. Demlikler fokurdasın.

■ Bakın çok güzelbir detay, her ülkede bulamazsınız: Dünya Ekonomik Forumu cinsiyet eşitliği listesi yapmış. 145ülkevar.Biz 130. olmuşuz. Buna da şükür. Kalite paça seviyesinde.

■ Bu arada bu kadar kaliteli bir hayat yaşamanın tabii ki bedelleri var.Dünyanın neredeyse en pahalı benzininikullanan,en pahalı araçlardan internetinekadar, katmerlifaturalar olarakyansıyan yaşam kalitemiz sayesinde dünyanın en pahalı pasaportu da ayrıcaliklarla dolu Türk pasaportu oldu. Buna da şükür, bunu da bulamayanlar var. Sonuçta Gabon da vizeyi kaldırdı.Hesabagöre, asgari ücretli birvatandaş10 yıllık pasaport almak için 95 saat çalışmak zorunda. Çok iyi lan! Zaten o kadar çalışan adam biraz da gezsin, dinlensin. (Daha bunun vizesi var, gümrükten pasaporttan dolayı sekme riski, üstbaş aranması var...)

■ Fransa devleti bi şekildeterör olaylarından kendine sakal çıkarmayı başardı. Fantastik güvenlik önlemleri, sınırlardaki geçişleri sıklaştırmak filan derken iyice göçmen düşmanlığına yelken açıldı.Özgürlüklerin özgürlüklerin kısıtlanması. Bak aynı bizdekigibi kafalara girdilerhemen, artık mahkeme kararı olmadan Fransa İçişleri Bakanlığı ve özel harekat polisi internet sitelerini de engelleyebilecek. Tabii adamlarda her siteaçık olduğu için bu iş uzun sürer. Bizdeki gibi dünyaca bilinen siteleri kapatmazlar belki.

■ Fransa'daki interneti ne kadar sansürlesen bizdeki normali kadar kapanamaz, öyle bi durum var bu arada. Neyse.

■ Sana bi kayyum hiçbi şeyin kalmaz diye diye herkes paketlendi. Paketçi kayyumyolda. Belki de sıra sizde.

■ Her şey kayyumageçsin, biz de rahat edelim. Kafalar karışmaz en azından. Kayyumun tadı tereyağlı çıkıyor.

■ Bu yıl İnsan Hakları Derneği'nin açıklamasına göre 51 çocuk çatışmalarda hayatını kaybetmiş. Yaşasınözgürlük!

■ Saygısevgibizden sorulur: Gerekirse saygı duruşunda slogan atarız, gerekirse kardeşlik maçında konuk olarak maça gelmiş takımın milli marşını sıklarız. Dünya Türk olacak. Sincabın ensesine su değdi.

■ Benim vekilim yolsuzluğunu bilir. Uluslararası Şeffaflık Derneği vekillerden mal varlıklarını açıklamasını talep etmiş. Tam tamına 18 keko vekil mal varlıklarını beyan etmiş. Diğer 550-18 milletvekili ise ilerdekullanacakları"Oğlumun düğününde taktılar bu altınları bana" ya da "At yarışından kazandım, okeyde kaybettim, sonra ihale zengini oldum, çaldım ama çalıştım" mazeretlerini hazırlıyorlar şu sıralarda.

■ Vekil olduğun an yolsuzluğun yeni bir kapısı açılıyor herhalde. Ne güzel bir hayat, kendinden başka kimse yok, sadece kendi cebin var. Bir de yaladığınve inanmadığın değerler ve insanlar.

■ Her canlı cumboya hakareti tadacaktır. (Bunu Adalet Sarayı'nın girişine de değil, dış cephesine yazmak lazım ki herkesgörsün.)

■ Tübitak'ta Breaking Bad kafaları. Açıklamaya göre "Kurbağaldere tertemiz ve içme suyu kalitesinde" imiş. Tübitak'taki yetkililer ne içiyor şimdi anladım. Kendi kendine kaynayan lağım suyu ve iki damla limon. Limon zehri alıyor. Kafa pırıl pırıl oluyor.

■ İzmir'de iki yıl önce Kordon'da birkızı saçındançekip copla vurdukları için haklarında dava açılan iki çevikkuvvetpolisinin yargılandığı dava, iki yıldırsonuç elde edilemediği gibi, yeni hakim görevlendirildiği için bir kezdaha ertelendi. Çünkü hakimler için çok zor bir karar. Ne yapacaklarını bilemiyorlar herhalde. Sonuçta polis suçlu olamaz. Zamanla her şey geçer, yaşananlar unutulur diyedüşünmüş olacaklar. Teşekkür ederiz, adaletsizin sayenizde ayakta.

■ Özgürlükler yaşayınca güzel.

Akşamsefası

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN
www.twitter.com/bahadircuneyt

ZAMAN MAKİNESİ

Evdeki begonvil, duvar saatime tırmandığından beri, doğanın zamanla amansız mücadelesine ben de şahidim.

"Zamandageriye gidersenız, zamanda ileriye gidenlerle göz teması kurmayın." **Jack Handey**

Bir kahvaltılık firmasının 2011'deki araştırmasına göre Britanya'da ortalama insan pazartesi günü saat 11:16'ya kadar gülümsemiyor. Bir başka araştırmaya göre de internet alışverişleri en çok pazartesi günleri yapılıyor. Bence bunun iki sebebi var: İlki pazartesi sendromu, ikincisi insan evladının yeni sendromlar keşfetmedeki göz yaşartıcı yetenekleri.

Bill Murray'nin oynadığı, bir hava durumu spikerinin bir şenlik haberi için gittiği kasabada hep aynı güne uyanmasının hikâyesini anlatan kült film **Groundhog Day** (1993) için yönetmen **Harold Ramis** "Bu fikir 10 bin yıldır aklımdaydı" demiş.

"Perşembe'nin gelişi Çarşamba'dan belli" derler. Peh! Bunlara aldanmayın dostlar, bunlar Çarşamba lobicileri. Gayeleri Salı'yı bitirmek. Ey kepaze lobinin hınk deyicileri; bir kere Çarşamba daha portakalda mülteciyken Salı'nın çoluğu çocuğu vardı.

"En erkenci kuş solucanı kapar ama peyniri yiyen her zaman ikinci faredir." **Jon Hammond**

Stephen Hawking 2009'da gelecekten beklediği zaman yolcuları için parti vermiş. Kimse gelmemiş. Kesin mi? Belki de gelecekte bir partiye iştirak etmenin başka yolları vardır?

"Sürekli yaşayacağınızı mı zannediyorsunuz? Sizin de sadece, *kendi saatinizde*, zavallı varlığınız dünyanın varlığıyla çakıştığında yaşadığınıza inanıyorum." **Giovanni Papini • Düşsel Konçerto**

Pulp Fiction'da görünen tüm saatlerin 4.20 olduğu efsanesi çöp, zira filmde en az üç ayrı saat 4.20 değil. **Cüneyt Arkın** ise yıllar önce bir TV programında tarihi filmlerde kol saatinin göründüğünü iddia edenlerle bahse tutuştuğunu ve bundan epey para kazandığını söylemişti.

Cumartesi hakkında keyifsiz gerçekler: Avustralya'da seçimler genellikle Cumartesi günleri yapılıyor. İsveç'te ebeveynler sadece Cumartesi günleri çocuklarını şekerleme yemesine izin veriyor. Nepal'de haftanın tek tatil günü Cumartesi.

Bir başka kült film **Back To The Future** (1985) çekilmeden önce **Ralph Macchio** (hani şu Karateci Çocuk) *Marty* rolünü reddetmişti. *Dr. Brown* için **Dudley Moore**'un adı geçmişti. *Biff* karakterine ise **Tim Robbins** düşünülmüştü.

H.G. Wells 1895'te **Zaman Makinesi**'ni yayımladığında 29 yaşındaydı. Geçen sene yolda karşılaşmıştık. Giysileri eski modaydı. "O roman acemilik eserimdi" diyordu. Önce anlamamıştım.

Birisi ortaya atmış; kadınların en yaşlı gösterdikleri saat Çarşamba günleri 15.30 imiş. Bana kalırsa bu tür tuhaf tezleri kozmetik sektörü şişiriyor ve sorunumuz yaşlılık değil delilik.

"Şu kâğıt topunu kovaya isabet ettirirsem yarın çok güleceğiz, şu kitapta öylesine açtığım sayfada *umut* geçiyorsa yarın güneşli olacak" diyorsun ya, o vakit seni çok seviyorum sevgilim.

Akşamsefası

ALACAKARAGÜMRÜK KURDA DAM

Gece yarısı, altı kişi Rasim abinin kahvesinde kupon yapıyorduk. Onu ilk ben gördüm. Başını bir kaldırdım, öyle kilti mıllı bir şey pencerenin önünde dikilmiş bize bakıyor. Gözleri trafikteki "dur" ışığı gibi yanıyorşerefsizim. İnsan desen insan değil, itdesen, o hiç değil. İnsan gibi iki ayağüzerine dikelmiş. Paçavraya dönmüş bir de yelek var sırtında. Geri kalan her şeyiortada. Yalan yok, dondum kaldım.

"Zebani mi lan bu?" demişim gayrihiliyari.

Kahvede çık çıkmıyor kaptan. Herkes ufaktan tırstı haliyle.

"Dedim size, sabah yapalım kuponu, gece gece..." diye mızırdandı Terzi Recep. Kupon filan değil aslında bizim sıkıntımız, farkındaydı da, ortamı hareketlendirmek için konuştu hesapta. Ama ortam mortam kalmamış. Herkes pencerenin önündeki zebelliaya bakıyor. Birden Terzi Recepcan havliyle bağırdı: "Ulan bu Yılmaz'in küçük oğlu Bahri değil mi?"

Yılmazabi haliyle bozuldu,göz kuyruğundan buna bir bakış attı, "Ne alaka lan, iyi misin?" dedi.

"Vallahi o Yılmaz abi, bak sırtındaki yeleği ben dikmiştim. Te askere gitmeden..." Yılmaz abinin matkap gibi bakmasından Terzi Recep'in sesi perde perdeerirken geri kalan herkes onun Bahri olduğunu anlamış tızaten. Oğlanınbileklliğiniyüz metredentanırım. "Nasıl böyle kıllanmış, surat ne halegelmiştan oğlanın?" dediA'yanabi. Artık herkesayağa kalkmış ama kimsenin büzük yemiyordu kapıyı açıp da elemanı içeri almaya. Şekilöyle içeri alınacak şekil değildi kaptan.

Yılmaz abinin kalp damarları komple çürümüş. Aslında öyle kofti bir adam değildir ama yaş geçtikçe insanın suası dökülüyor işte...

"Kaçmadı da başına bir oyun geldi demek ki garibin" dedi Ocakçı Abbas. Gözünü Bahri'den ayırmadan masadaki kuponları toplayıpocağın yanındaki rafakaldırmaya başladı.

Zaten o saatte kupon mu yapılıranasını satayım? Tek sıkıntımız Yılmaz abinin kafası biraz oyalansın, yoksa yemişim kuponu. Altılının kralını yakalasan ne olur? Adamınoğlu Bahri altı gündür ortalarda yoktu. Sormadık mahalle, gitmedik karakol bırakmadıktı. Amaoğlan yok; havagazı olupuçmuş. Herkapı ağzında başkabir fısıltıdönmeyebaşladı. Mafya ayaklarınasalça olmuş, bunu götünden şişlemişler, denildi,yok işte Beyoğlu'ndaCemal'in emrine girmiş, racona ortak olmuş, denildi, ondansonra kız kaçırmış da bir yerde saklanıyor filan denildi. Denilmedik bir şey kalmadı ki, hangisini sayayım?

"Dur be Yılmaz abi, sakin ol, bir yerden çıkacaktır. Gençken biz neler yaptık, o da uymuştur bir şeytana" filan diye üç gün mevzuyu sündürdük ama dördüncü günden sonra adam darlanmayabaşladı haliyle. Kaptan, bu adamın kalp damarlarıkomple çürümüş, tek tek ameliyatla değiştirdiler. Yani kendini yormaması lazım. Aslında öyle kofti bir adam değildir Yılmaz abi, yanlış anlama. Vaktiyle Kırkpınar'da adınatürkübile yakmışlar abinizin. Amayaş geçtikçe insanın sıvası dökülüyor işte. Demir

İLLÜSTRASYON: HAKAN ATAKOV

çürüyorkaptan, sen ben etiz,et.

Tespihini cebine koyarken "Dur bakalımderdi neymiş?" dedi Yılmaz abi. Böyle der demez kapıyahamle etti. Biz de hemen arkasından... "Ne iş lan?" dedi Bahri'ye. Bahri diyorum ama karşımızdaki mahlûk iki Bahri cüssesinde. Üzerinde bir tek yelek var, anadan üryan. Zaten heryanı kıl içinde herifin.Birden tırnaklarını çıkardı, başını göğekaldırıp ulumayabaşladı. İt gibi uluyor ama şerefsizim Halıcıoğlu'ndan duyulmuştur sesi. O zaman Ocakçı Abbas dedi: "Yılmaz abi, senin küçük oğlan kurt adam olmuş, ben bir filmde görmüştüm. Aynışekil..." Yılmazabi yaklaştı, killi zebaninin sağını solunu bir yokladı.

"Kurt adam olma, adam ol önce şerefsizin evladı. İnsan bir habereder. Anan hastalanıp yatağa düştü senin yüzünden" diye buna birkaç okudu ama Bahri hiç oralı olmadı. Yine kafayı yana kaldırıp ulumaya başladı.

"Susulan, kulağımıskitin, akıllı ol, it herif" dedi Yılmaz abi ama bu sefer oğlan babasına sağlam bir tane çıktı. Öyle ki, yemin olsun Yılmaz abi üç metre havaya fırlayıp kucağımıza düştü. Hemen yerinden kalktı. Adamın renk menk gitti. Kolay mı lan, dost vardüşman var, öz oğlundantokat yiyeceksin. Topla pılı pırtı muhitten git artık. Yok, kurt adamolmuşfilan, kim dinler?

Yılmazabi yerindendoğruldu, buna bir açıldı, şerefsizim dedik Bahri öldü. Tabii Yılmaz abinin asabifenabozuldu. Ayarınşaştıadamın kaptan. Nasılvuruyorgaripoğlana. Biz de bir şey yapamıyoruz haliyle. Baba oğul arasına girilmez raconda ama oğlan telefolacak. Sonunda Terzi Receparaya girince bize de ufaktan cesaret geldi, Yılmaz abiyi kenara çektik. Zavallı Bahri nasıl inliyor,görsen için parçalanır. Yanına yaklaştım, "Oğlum babandır,sever de döverde" diyecek oldum, fenahırladı. Yine tırnaklarıçıktı, hafiften yerindendoğrulmayabaşladı.

"Yılmaz abi bu senden başkasını parçalar, yine iş sanakaldı" dedim.

Neyse, birsigaraiçirip Yılmazabiyi sakinleştirdik, sonra da Nazif ustanın ölmüş köpeğinintasmasını alıp geldik, Bahri'yikapının oradaki elektrik direğine bağladık.

"Yanlış anlamaabi, çoluğumuz çocuğumuzvar hani" filan dedi Ocakçı Abbas. Bu laf üzerine Yılmaz abi evden pantolon mantolon getirip giydirdi Bahri'ye. Bir parça da kemik getirmiş, güyabize çaktırmadan önüne bıraktı. Baba yüreği işte. Habip'in küçük oğlu var ya, adını unuttum şimdi, o dedi: "Sırayla başında duralım, geri kalanlar kahveye gitsin, üşümeyelim lüzumsuz yere." Baktık haklı. Yılmaz abi önce gelmek istemedi ama zar zor ikna ettik adamı.

"Cinsini sktiğimin piçi,elin oğlu Alamanya'da tırmıkla para topluyor, burada bina dikiyor, bu da ola ola kurt adam olmuş. Her gün başka numara. Bakalım bundan sonra ne bok yiyecek? Bir gün çalışıp elinde ekmekle eve geldiği yok. Her gün anasına, 'Bana karı bulun' diyormuş. Aç karnını doyur önce köpek... Bak köpekten de beter oldun " filan diye okurken, biz ufak ufak it erek Yılmaz abiyi kahveyesoktuk.

Öylesessiz sessiz sigara içerken pencerenin önünde dikelip duran Ocakçı Abbas birden Yılmaz abininyanına geldi, güya fısıltıyla konuştu: "Abi ya, benim aklıma ne geldi biliyor musun? Şu Arap Selim var ya..."

"Ee?" dedi Yılmazabi.

"Abi o çok iyidirbu işlerde, hatırlasana."

"Ne işi Abbas, ne okuyorsun Allahaşkına? Adamayı oynatırdı. Geldiyüzyaşına..." diyecek oldu sustu, Ocakçı Abbas'a baktırdık dik. Sonra bize baktı tek tek.

"Öyle de olur mu lan?" diye mırıldandı. İşteböylebaşladıbizim Bahri'nin İstiklal Caddesimacerası. Her dolunayda "Sana emanettir, başına bir iş gelmesin" diyerek Arap Selim'e verdi Yılmaz abi oğlanı. Anası da arkasından bir tas su döktü. Arap Selim'le bunun yanına Sultan'dan bir de Darbukacı Muhittin'i kattılar. Üçü Beyoğlu alemlerine daldılar.

Geçen ay, bir de tabela yazdırdık Necmi'nin küçük oğluna. İngilizcesi süpermiş oğlanın: "Turkiş Volf Centilman" diye yazdı, Bunu da iple bizim Bahri'nin boynuna astılar.

İlk zamanlar Yılmaz abi biraz bik bik etmedi değil, hani kalabalığın içinde göbek atan, hamamdakadınlarınnasıl bayıldığını şeyeden bir evlat sahibi olmak kolay değil tabii kaptan ama bir gecede üç yüz kaymegelinceYılmaz abi kekeleyerek, "Ayda kaç dolunayoluyor lan?" dedi.

BOBO
GEL LAN BURAYA! KAÇMA!
NOOLUYO KIZI?! NE BU BAĞIRIŞ ÇAĞRIŞ?
AY SUSS SUSS. ÖLDÜYDÜM AZ DAHA...
KÜMESTE KULUÇKAYA YATMIŞTIM, BİR ARA İÇİM GEÇMİŞ... BİR UYANDIM, AYI MI DESEM KURT MU DESEM BİR ŞEY, ORMİŞ GÖZLERİ BANA BAKIYO.
AAA... BİR ŞEY! EHEMEHS!
BEN DAHA BAĞIRMADAN KOCA AĞZINI ACIP YALAMAYA BAŞLAMASI BİR OLDU...
HAMAM ÖKÜMAH! DİŞİ...
SONRA ÜSTÜME ÇIKTI, AYAKLARIYLA GÖĞÜSÜMDE BASKLADI, BİR YANDAN DA HIRSLI HIRSLI HIRLIYO...
TOP MU SUT YOK TOP DİL, GÖNÜL BÖYLE ÖL, Ö, UZUN SÜRE...
SON OLARAK TAM BENİ ÖLDÜRÜYODU Kİ OSMAN EFENDİ GELİVEE KAÇTI!
YORULDUM, BİRAZ...
OH BE! İŞTE SUT IYİ Kİ SU DAĞ ÖTELİNDE GELİVE. ASLI VALLA HAVAT SUT TEMİZ HAVA, BOL OKSİJEN...
OSMAN!
SİLAH SESİ? BOBO NEREDE?
ODADA OLMASI LAZIM...
YANİ ÖYLEYDİ EN SON...
FEYZİ ÖZŞAHİN
twitter.com/feyzisahin
feyzisahin@gmail.com
HAİ HAİ BİR SUS DAHAYDI, TEKRARINE KONMUŞTU...
OLAY HERŞEYE YARDI...
İŞTAH TOSİ
KADIN MÜSTERİ Mİ PARA ÖDEYİYOR.
Özer Aydoğan
BİZ YOGA KURSUNDAN AYRILAN YA KARAR VERİN HOCAM. HALİ OLMADIĞI İÇİN ÖĞRETİYORUZ OYLUMUNDA...
ALIRIZ CANIM BİR HALİ!
ASLINDA PERDE DE LAZIM KURSA, ÇALIŞIRKEN BİZİ DİŞARIDAN SEYRETMELERİ HOŞ OL...
VAR MI ÖLDÜNÜZ PEROSCİ?
İLİŞKİMİZDE BİR GELECEK GÖRMÜYORUM...
KENDİMİ BİR CEKET BAKIYM ÖKÜM GELMEKSİN...
OOH HARİKA! YAPMADIK ASLINDA DÜŞÜNDÜĞÜMÜZ HEPSİ...
HAFTA SONU JANDALMER GELECEK, YARARSIN OLSUN AŞKIM...
SİZİ DE BİR ŞEYLER ALALIM, HOCA OLARAK MALİMİZ ÖNEMLİ!
EVET.
KİM LAN BU KADIN? NAPIYO BANA BÖYLE?!
Fatal
Fatal
Fatal
15
Akşamsefası

ZEYNEP DENİZ ÖZTURHAN
www.twitter.com/yenilgi

VOCCUK

Gözümü açtığımda, ağzımdan çıkabilen yegâne sözcüğün "voccuk" olduğunu fark ettim. Üstelik erkek arkadaşım, ünlü aktör Sylvester Stallone'den başkası değildi. "Bu saçmalıklar karşısında derhal bir rüyada olduğumu anladım" demeyi çok isterdim. Ama hayır, zırnık anlamamıştım. Zira milyonlarca sözcük içinden birini seçmeye yeltensem, tutup "voccuk"ta karar kılan bir bünyeydim. Anlam kavramı, Silvestr ile benden milyonlarca ışık yılı uzaktaydı ve işin acayibi, Silvestr durumdan hiç şikâyetçi görünmüyordu.

İlişkimiz tam anlamıyla normal, sevgi üzerine kurulmuş bir ilişkiydi. Ben "voccuk" dememek için ağzımı pek açmıyor, Silvestr da durumdan istifade salon parkesinde tek el şınav çekip terli yanağını suratıma sürtmekten geri durmuyordu. Arada yaptığım yemekleri baş başa yerken sarkık dudak ucundan kucağına damlayan kuru fasulye veya tarhananı gördüğümde, Silvestr'ın yemeklerimi nice Hollywood restoranına değişmeyeceğini anlayıp seviniyordum.

Gel zaman git zaman "voccuk"ta da ilerleme kaydettim. Kimi zaman "voccuk"un sonunu bot ğ'li bir nağme ile uzatıyor, böylece Silvestr'a cilve yaptığımı gösteriyordum. Ya da "voccuk" derken başındaki "voc"u kibarca yutarak onaylamadığım şeyleri belirtiyordum. Resmen "voccuk"un piçi olmuştum, "voccuk"u öttürmeye başlamıştım. Bir voccuk üstadı olarak, voccuklarım üç c ile yazılır hale gelmişti.

Tam ben voccuğu böyle kölem etmişken, baktım aşkım Silvestr'da da birtakım değişiklikler vuku buluyor. Bir gün eve ağzı yüzü dağılmış, gözlerden biri patlak geldi; kiminle dövüştüğünü söylemedi. Dedim olabilir, sonuçta burası Türkiye. Bizimki ortalık yerde "barış" filan dediyse, bu hale gelmesi normal. Fakat ertesi gün Silvestr bu kez üstünde kamuflaj, ağzında komando bıçağıyla eve gelince hafiften bi sinirime dokunmaya başladı. "Bu saate kadar kimlerle özel harekat yaptıysan, onlara git!" manasında voccukladım.

Günler hızla geçiyor, Silvestr kariyerinde ne kadar film karakteri oluduysa, hepsine bürünüp bürünüp eve gelmelere doyamıyordu. Üstelik kendini bu toprakların havasına iyice uydurmuştu. Bir gün "cezalandırıcı" rolüne bürünüyor, koridorda altı kösele terliklerini şaklata şaklata yürürken "Hâkim de benim, savcı da! Hatta muhtar de benim ulen!" şekli atar yapıyordu. Öteki gün İtalyan mafya babası olup tiril tiril pastel takım elbiseler giyiyor, hem Bozkurt, hem Rabia işareti yaparak "Sen, ben yok. Sicilya var!" diye bağırıyordu. Ben de haliyle bir insan sadece "voccuk" diyerek tüm bu saçmalığa ne kadar mani olabilirse o kadar, elimden geldiğince evde huzur ortamı yaratmaya gayret sarf ediyordum.

Bir gün klozetiovarken bizimkinin arkadan el ense çekmeye çalıştığını hissettim. Manyak aşkitom 'Tango ve Cash'teki Tango karakterine bürünmüştü ve beni, ortağı Cash sanarak şakalaşmak maksatlı güreş tutmaya çalışıyordu. Baktım iş çığrından çıkmak üzere, döndüm var gücümle Silvestr'ın boğazına sarıldım. Tabii adamın boynu neredeyse yetişkin bir kadının beli kadar olduğundan sıkmayı beceremedim. En fazla o fabrika bacası gibi şeyi bi miktar ovaladım.

Artık can havlinden midir bilmem, tam o sırada tekrar kelimelerime kavuştuğumu, "voccuk"tan başka şeyler de söyleyebildiğimi sevinçle idrak ettim. "Kendine gel Silvestr, aşkım, bu sen değilsin!" diye bağırıp adamın kayamtrak göğsünü yumruklayarak ağlamaya başladım. İşte o an sanırım Silvestr'ın ruhunda, "sert görüntünün altındaki altın kalp" aktive oldu. "Aşkım ben güç seviyorum ya hani, o yüzden bana bi hal geldi sizin ülkenizde" şekli laflar geveleyerek beni kaslı kolları arasında koruma pozisyonuna aldı. İşte böyle zamanlarda Silvestr'ın hiç gömlek giymemesi, daima atlette dolaşması insana çok mantıklı geliyordu.

Bu hikâyenin sonunda illa uyanmam gerektiğini düşünenleri tenzih ederek şunu söylemek isterim ki, uyanmadım. Silvestr ile artık çok mutluyuz. Aramızdaki yaş farkını hiç sorun etmediğimiz gibi, kendimize Sultanbeyli'de (Silvestr'ın alın teriyle kazandığı paralarla) villa aldık. Villamız havalimanına sadece 20 dakika. Silvestr bazen koşarak uçaklara yetişebiliyor. Ben de arkasından su dökerken dudaklarımı kabartıp "voccuk bebeğim" diyorum. Çünkü sağlıklı bir ilişkinin temeli, iletişimden geçiyor. Ve iletişim için bazen kelimelere bile gerek yok.

ORTAM
En falmaya adam
zenmezkarakurt@gmail.com

YAHUT DEĞİŞİM?

özet:
ORTAM, KORAY, TOLGA VE EMRE, BERK'İN BABALARI'NDAN OTEL DOĞUMUNE GELMİŞLERİNE, GEÇİKİ OLMUŞ, AMCIKLARININ DA TOLGA VE ORTAM İÇİN KISSAT GEÇMESİ VE BEKLENTİLERİ KARŞILAMAMASI HASEBİYLE BU İZZİ KUMSALI TAMY ERMEKLE. TOLGA GEÇİKİ BOŞ GEÇİRMEK İSTEMEMİŞTİRİRE AMMA SİTTİRİLMİŞ SEFERİNİRİNE GEÇİŞ AMPİRİNİ DA PEÇİ KISSATTIR. ÖLÜBİ BOŞ KALINCA VE UMUTSAR TÜSÜNCE TOLGA NEDENİ ÖĞLEM KONUŞUNU AÇAR, HERKESE ŞAPKE ŞUPUR BİZE YABERİ YÜRÜŞ MESAJI

SONUNDA OTELE DÖNÜŞLER

KIZI GEÇİR, SİZE CİN YEMEĞİ YAPIM. SÜPER SARAYIM DA VAR. AMAN DİYİM KORAY'I AYILTMA. MEVZUYA, SİN KIZI ONDAN SOĞUT. YILAN GİBİ MANİTANI KAPIVERİR ELİNDEN KURNAZ

KÖŞELİ VE SİRİ UMUT VADEDEN Bİ ARKADAŞ HASI KİRABİLİRSİN HA?

VAY İYNELERE BA UYUMAMIŞLAR, SNIFFF! HIRDON ÇIKTI BU,ZULACI İYNELER SİZİİ, VAR Mİ LAN DAHA, ÇIKARIN!!

KAYBOLMASAYDINIZ OLUM, BİTTİ VALLAA

BU ALEM NASI Bİ ZULA ALGINDIR BİLSİN BİLİR

BİR ANIYLA MAMBAYLA DANS ETMEYE NAMZET BİLİRLERİNDEN BUCAĞINDAN DORANACAĞIMIZ İLLE DE

AMSTERDAM İÇİ NASI TV'YE KİTLEMİŞ ELEMANLARI. RAFİF ARAPTA SONSUZ DÖNGÜSÜ Bİ ÇAF GİRDABINDA TAM OLARAK HAYBECİLİĞİN HİPNOZUNU YAŞIYORLAR, DEĞİNLERDE TEPİRESEN HESAPLAŞMALARIYLA USTAN KÖŞEBUCAK KAÇIP, KÖREBE OYNAYAN BU SÜRÜÇTE AYLAK SU POZİSYONDA GEÇER DE ANLAMAZSIN BİR ZAMANA NASI İHANET ETTİĞİNİ

ÇOK GEÇMEZ KORAY'IN ZULA DA FATLAR

DÖNÜŞÜ YOLDA TAKLİRİZ DİYE AYIRDIYDIN SALAK

ADIŞİNİZE OLUM SİZİ

CİNİN HALİNDE Bİ KİZALA 35 YAŞINDAKİ Bİ ADAM PEKALA NİKAH YAFABİLİR TABİİ Kİ

DEĞİŞSENİZE, NE TAKILDINIZ BU DENİYOYA

TÜM KANALLAR BU MODELLERLE DOLU

BÜTÜN ZULALAR ANİ GELİNCE MUTLAKA FATLAR. BU DOĞA KANUNU

OLUM İNSANLIĞIN YÜZKARASI SU MODELİ İŞTE BÖYLE BÖYLE FEYDANLIYOLLAR YA

BUHLARIN TARAFI NEYSE İNSAN OLANIN TARAFI HİÇ SUPHESİZ Kİ KARŞI TARAFTIR, VARSA SU MODELLE EN UFFACIK Bİ FAYDAMIZ HİÇAP DUYARIN HAFİF.

YUUUUUU! TEKBİR

TEKBİR

TA TA TA TA

ESEDULLA TİMİ BURDA ZAFA

ANADOLULU ÖĞRETMENİ GENÇ Bİ KIZ, MANİTASINA SARILMIŞKEN FOTOĞRAF ÇEKTİYOR, YAMULSUKLA VELİLERİN GRUBUNA ATTIYOR. YANDAŞOVSKİLER BÖYLE KEFAZELİK OLUR MU DİYE KIZCAĞIZI İSPUYLE CİSMİYLE RESMİYLE DEŞİFRE EDİYO MEDYALARİNDA İYİ Mİ

BEBİLERİMİZİ BUNA MI EMANET EDECEK DİYORLAR

PLUMA

HASİYET PARA

GÜNDEM

ONCA TECAVÜZÜ PEDOFİLİYİ GÖRMEZDEN GELECEKSİN!

YARIN Bİ GÜN ESED GELECEK HALKINA ZULMETME DİYE OĞUT VERECEK SANA HABERİN OLA UZUNU

TA TA TA TA TEKBİR

TURİ TAM

MESLEK KAÇASI, OLACAK O KADAR!

BİR SÖZCÜĞÜ BİLİR DURUMLARA ÇOK HASSAS NAAPSİNLAR DİMİŞ YA GİL...

TİPKİ VALİNİN BAŞÖRTÜLÜ HANIM EMPATİSİ MİSALİ

ULAN MCİK MADEM ÖYLE, PARAN VAR PULUN VAR, BASIP GİTSENE, NE İŞİN VAR BURDA?

ANAM BABAM BURADA OLUM, KONUŞUYON...

BİRRAK ŞİMDİ BALYA BALYA İSTİFLEMEK SENİN OLAYIN YERİ

TOLGA NEDEN MALI MÜLKÜ SATIP BUNU DA YAMACINA, YATINA ATIP DÜNYAYI DOLAŞMAĞA ÇIKMIYO, GÜNÜNÜ GÜN ETMİYO YA, SİTEMİ ONA!

VALLAA ALSINLAR BENİ VAR YA DARKA DURANI SİKSİNLER. BABA BURADA İKİNCİ SINIF OLACAĞIMA ORADA İKİNCİ SINIF OLURUM, DAHA SEREFLİ MUA KOYİYİM

YAPMAYIN LÜTFEN BAYIM, ALTI ÜSTÜ YAYA GEÇİNDE DURDUM, NE VAR Kİ BUNDA?

ONLARDAN DAHA SÜPER BATILI OLMAZSAM DA SEKÜLERİSİM, NE LAN BU, KENDİ MEMLEKETİMDE TACİZ EDİLECEĞİME GİDER EL ELLERDE İNSAN GİBİ YAŞARIM

ASLINDA DEİSTİM, AMA SİZ İSTEYİN YETER, PROTESTAN, KATOLİK OLAYIM DİERİAL BAYIM

DİĞERLERİ ADIMI DA DEĞİŞTİRİRİM, MİSAL İLDİBİL KOCAMAN DAHİDİR YİNNEDİ Mİ LA?

ÇAN SESİ ASLA RAHATSIZ ETMEZ, ÇÜNKİ O DİRSEKT TANENİN TİTREŞİMİDİR. ARANİZA SOLİKİ BÜGÜREN HAFORLO GİRMİYİ

ARKAMIZ KORUMAK ADINA KABARIK DA Bİ GİYDİM MİYDİ

GÜZELİNE GİRMİŞ GÖN BİR BAYM DONUP LOSSU YORDUM

KALDIRIMLARINIZ EYLE GÜZEL Kİ

PEKİİ HİÇ Mİ UMUT YOK? HAFTAYA ODADAN ÇIKAMIYCAZ YİNE...

Akşamsefası

ODA IŞIŞI

DOĞAN
oygaoyg@hotmail.com

ORTA DÜNYA

Cihan Topçu – Emirhan Perker – Emir Sağlam
Güven Bilge – İlker Altungök – Mert Bolapçıoğlu

Akşamsefası

BÜYÜK RALLİ

Bu en saçma sapan hikâyedir çocuklukta kalan, Tanrıların her günü dört tarafı başka delilik ile çevrili olan adadan. Hepi topu bir yol vardır orada. Çok azı asfalt, gerisi büyük taşlar ile yapılmış. Sepetçi romanların oradan, fabrika dediğimiz ve sıktıkla "güpom" diye patlayan elektrik trafosunun önünden gidersin canının istediği yere. İlerledikçe köyler de vardır, kimine kayıkla ulaşılır. Oralara mı gitsem, midyeye mi dalsam, adaçayı mı toplasam, kakari mi tutsam, pavurya mı gagalasam, ağıla mı gitsem, çınardaki çay ocağında mı çalışsam, koruk suyu mu yapsam bilemedim, öyle aylak bir gün işte. Denizin üzerindeki martı teleği gibi bir oraya bir buraya savrulurken karşıdan ala ala hey, tozu dumana kata kata, muhteşem Fargo kamyonetle Salih geldi. Afili bir duruş yaptı, şık giyinmiş, gömlekfalan...

Şimdi şöyle; babası belediyede eleman, şoför ve her şey. Ama ahalinin doğal refleksi söz konusu futbol, adayı ziyarete gelen artis, geminingeliş saati değil ise bir yerde uyukluyor olacağından peder muhtemel işi oğluna kastırmış. Zaten herkes birbirini tanıyor hepi topu dört bekçi, on jandarma falan var, polis yok (ne güzelmiş lan). En sırıcın zamanlar, yaşıtlarımız olan tüm erkek evlatlar adına, Salih de biliyor kullanmayı bir o dingildekaleti. Anlattı, "Yukarı köye git" demiş peder, "Orada emanet yükleyecekler" diye tembihlemiş. Sınırarak "Kesin düğün var erzak gönderecekler, meydanda da şenlik olur. Dönüşte yoldan alayım seni gezeriz, şimdi görmesinler yanımda" dedi; "İyi" dedim. Bekledim biraz, kıyıda dolan, taş sektir... Geldi ama biraz sürati karışık, konuşmuyor. Meğer biri vefat etmiş onu arkaya tabut ile koymuş, bağlamışlar, merkezdeki camiye götür demişler. Zaten köylü de kendisi önceden çıkmış orada bekliyor. Anladım, Salih hafiften tırsıyor, bindim, langır lungur gidiyoruz, arkada tabut var bildiğin, içimiz biraz tuhaf oldu, ne tuhafı tırsıyoruz ama erkeklüğe merhem sürdürmüyoruz. "Radyo açalım" dedim, "Olmaz günah" diye cevap verdi; gayet ciddiyiz. Sonra "Büyük Ralli yapalım mı?" dedi. Anlamadım; "O ne ki o?" Anlattı: "Geçen akşam seyrettim gazinoda (çay bahçesi), arabalar var böyle yarışıyorlar dağ, tepe, çamur." Birden keyifler yerine geldi zaten tüm dünyada kanun dışı bir şeyi yapıyorduk, bunun üzerine daha da sakıncalı bir şey kendi keyfimiz ile "Al o zaman hahhahan" diye hunharca uygulayacak, sonra bire bin katarak millete anlatacaktık.

E nerede yapacağız, hem yarış hem de büyüğünü. Salih düşünmüş kafa hep hergeleliğe çalıştığından, yol üzeri yanda dümdüz uzanan geniş kumsallar var. Kumu ince, tok ve sert. Unuttuk arkadaki emaneti, indik oraya gelince, sarsmadan. Durduk, bağırarak saydık ara gazlar vere vere. Muhteşem çıkışı yaptı Salih kumları kabarta kabarta. Hayali yarışa uygun dönüşler başladı, oradan oraya savruluyorduk esrik kahkahalar eşliğinde. Sekizler çiziyorduk, patinajlar peşi sıra gülerken. Usta pilotun bakışları tek saniye arkaya kaydı. Bir anda suratında yüzlerce ifade gördüm. Şaşkınlık, çaresizlik, çıldırıp ileride sokaklara sıçma eşiği. Karşımda o can dostum gitmiş, gözleri önünde ilk defa hayatının film şeridini montajlayan bir Salih gelmişti. Ardından ondan hiç duyamayacağım bir ses çıkardı, kapıyı açtı, aşağı atladı. Kamyonet az gitti, tıksırdı, sarsalayıp durdu, viteste kaldı. Gayriihtiyari onun baktığı yere kafamı çevirdim ve yaşamda bir ilk daha. Bir şeyi görüp ne olduğunu anlayamazsın, yavaş yavaş idrak ettiğinde aklını, bedenini, yüzünü sıcacık bir dehşet sarar. Önce renkler kısılır, sonra tünel görüş olur, olmasa dahi çok çişin gelir; o işte. Mevta dede, bir şekil, artık nasıl

Salih'in bakışları Fargo kamyonetin arka camına kaydı. Bir anda suratında yüzlerce ifade gördüm. Şaşkınlık, çaresizlik, çıldırıp ileride sokaklara sıçma eşiği...

olduysa, yerinden kaymış, yüzü (uçuk bir mavi) arka cama, akvaryumdaki vantuz balığı gibi yapışmış. Yüzümde Salih'ten daha çeşnili duygu ifadesi; kendimden nasıl çıktığını anlayamadığım haykırış ile açık camdan dışarı fışkırdım adeta.

Sonrası fena; bir uzun süre kaçtık, ardından hüngür hüngür ağlayarak, birbirimize ne dediğimizi anlamayarak sopa ile dürte ittire yerine sokuşturduk dedeyi. Vethasi bir daha Salih o kamyonete binmedi, yaz sonuna kadar tek tük kelime dışında konuşmadı. Dalıp giden, ağır, iç çeken dertli adam oldu, sigaraya başladı. Ama hâlâ birbirimize sözümüz var. İleride bu kabahat yüzünden öte dünyada kesin cayırdayacağız ve muttaka oradaki "Büyük Ralli"de yan yana o şöfer, ben muavin olacağız.

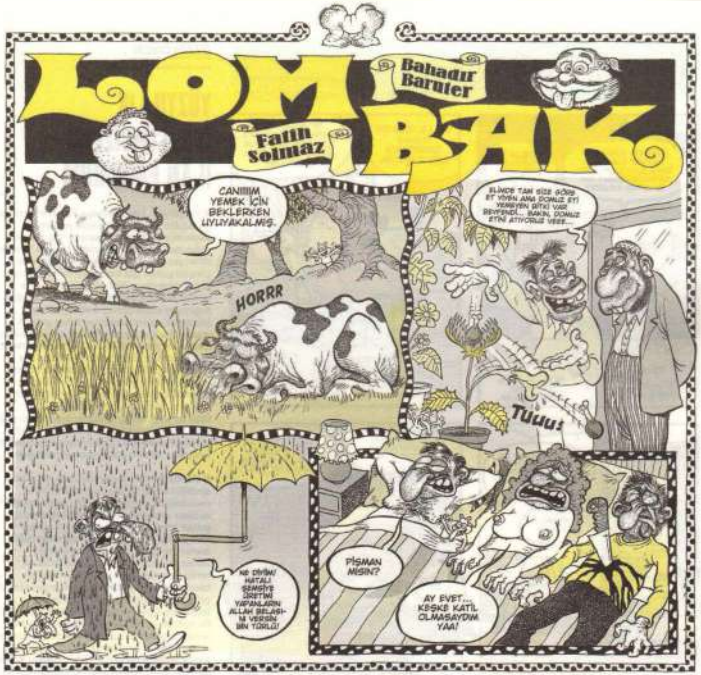

PENGUEN ÇİZERLERİNİN ÖZEL TASARIM DEFTERLERİ MAĞAZALARDA!

hepsiburada.com
hepsiburada.com/penguen
D&R
BULDUMBULDUM.COM
homerkitabevi
Youth Store

OZAN ÖNEN

www.twitter.com/ozanonen

YÜZYILLIK MEVSİMSİZLİĞİ İLÂN EDİYORUM

■ Kış geliyor... Eller donmaya, kazaklar ısırmaya, gri bulutlar sinirleri iyiden iyiye yıpratmaya başladıkça yazgel sinistiyorsun: "Yaz gelsede çıplak ayaklar mevsimi yeniden başlasa." Merak etme; yaz da geliyor: Kan ter içinde kaldıkça, o güneşte pancar gibi kızardıkça, sivrisineklerden fenalık geçirdikçe, "Kışgel sede kardaayak izlerimi bırakabilsem" diyorsun; ağzından çıkan buğuyu bir araba camına 'hoh' diye üfleyip üzerine bir şeyler karalamayı istiyor parmak uçların. Yazın ve kışın aşırılıklarından bıkıncaysa sonbaharın yaprak düşüren, kestane patlattıran, kitap okutturup film izlettiren o kahve-sever sükûnetini çekiyor canın; ilkbaharınsa, çimlere uzanmanı tahrik eden o çiçekli, o yeşil erikli, o pamuk-bulutlu, o âşık etmeyi iyibilen ferah havasını... Merak etme; baharlar da geliyor: İlkbaharyorgunluğu, sonbahar depresyonu, grip aşısı, polenalerjisi derken, mevsimlerbelediye bandosu kararlılığıylahayatından geçiyor: Bir de bakıyorsun ki sonu yokmuş mevsimsizliğinin.

■ Elbette seviyorum yağmuru, pırıl pırıl güneşi sevdiğim kadar. Yazınsanı olsam da kışı ve sonbaharı da seviyorum ama bu kapalı havaların en beter yanı, yılınen uygunsuzvaktinde çıkıp geliyor olmaları: Hani tam yetmiyor güneş; hani yetmiyor ya plaj; hani dondurmaya dahi doymamış oluyorsun... Çilek kokusunun karpuz kokusuna karıştığı mevsimin tadına henüz varamamışken, canın halen ağustos böceklerininsesleriyle yarıçıplak uyuyakalmayı çekiyorken, "En güzeldeniz Eylül'deolur" tesellisine sığındıran serinbir sonbaharçöküyor: Bu noktada bir sonrakiyaza en uzak mesafede olduğunu bilmek kadar beteri var mıdır? Derken, siren seslerinin eksikolmadığı, gri bir şehrin kömür kokulu kışında buluyorsun kendini. Kömür gözlü bir kardan adam yapmamış olduğunuysa ilkbaharagirince hatırlıyorsun ancak;bu defa da büyüyor olduğunu fark etmenin hüznü gelip çatıyor. Yaşadığın mevsimin adını koyuyorsun: İflah olmaz bir mevsimsizlik.

■ Theodoros Angelopoulos, "Nedenini bilmiyorum ama kendi ülkemde kendimi içsel bir sürgünde hissediyorum. Henüz evimi, yani kendimle ve dünyayla uyum içinde yaşayacağım yeribulamadım" diyor ya;bu kadim sürgün psikolojisini heran, heryerde,herşeyedair hissetmiyor musun? Geceinsanıolsambile sabahları da seviyorum ama sabahının fena yanı, gününen uygunsuz,güneşin gözüne ençok battığı, gününen acayipsaatinde yaşanıyor olması: Geç saatte sabahlar istiyorum. Evdeyken dışarıçıkmadığımiçin pişman oluyorum; dışarıdaykense yatağıma bir an evvel dönmediğim için. Kalabalık ağır gelinceyalnız kalmayıçekiyor canım; yapayalnız hissettiğimdeyse kalkahalarla, hikâyelerle, ziyafetlerle vezarafetlerle dolu çılgın kalabalıklara karışmayı... Ne iflah olmaz bir candır bu ki en çalışkanolmam gerekenanlarda, adımı tembellikte Rekorlar Kitabı'na yazdırmayı seviyor; gün boyu uyuyabileceğimyerdeyse, sabahın kör vaktinde kût diye uyanmayı...

YUMURTALAR

"Penguen Dergisi'ne nasıl karikatür gönderecem?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yumurtalar/bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Barbaros Altuğ

Ekin Göre

Yunus Emre Gündüz

Emir Kızıltan

Gürdem Sındıraç

Erhan Güneş

Erhan Güneş

Barbaros Altuğ

Gürdem Sındıraç

PENGUEN
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ - 25 KASIM 2015 - SAYI: 508
HAFTALIK YAYGIN SÜRELİ YAYINDIR - ISSN: 1303-7579
www.penguen.com

Akşamsefası

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil/

Akşamsefası

HAFTALIK
PENGUEN
penguen.com
3 ARALIK 2015 • 49
689
4.00 TL

Can Dündar ve Erdem Gül'ün gazetecilikten tutuklanmadığı iddia edildi.

9 771303 757908 01689

Ahmet Ümit
KÖREBE
Bir Başkomser Nevzat Macerası

Ece Temelkuran
Radikal Kötülük Şenliği

Selçuk Erdem
Uzay Yolculuğu 1981

Serkan Altuniğne
Sevdiğim Şeyler: Tedbirli Olmamak

Akşamsefası

PENGUEN GÜNDEM

Tahir Elçi'nin öldürüldüğü sokaktaolayyeri incelemesi bir türlü tamamlanamazken; halkın olay yerinde yürüdüğü, çocukların ise boş mermi kovanlarını toplamaya başladığı görüldü.

Can Dündar'a suç duyurusunu Twitter'da paylaşan Cumhuriyet muhabiri Alican Uludağ hakkında 'soruşturmanın gizliliğini ihlal'suçundan soruşturmaaçıldı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Rus uçağının düşürülmesinin ardındanVladimir Putin'iaradığını ancak Rus liderin telefonunu açmadığını söyledi.

Başbakan Yardımcısı Numan Kurtulmuş, Can Dündar ve Erdem Gül'ün tutuklanmasının 'gazetecilikfaaliyeti'nden kaynaklanmadığını açıkladı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın "içinde silah olsa ne olur olmasa ne olur" dediği MİT tırlarıylaitgili davada gazeteci Can Dündar ve Erdem Gül tutuklandı.

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sezyum Çizen: Cem Güventürk

Akşamsefası

Cumhurbaşkanı Erdoğan "Gençlerimiz 140 karaktere sığdırılmış bir ifade ile yetiniyorsa burada ciddi bir sorun var" diyerek gençleri eleştirdi.

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Günü'nde bir kadın hakim, mahkemeye bile gelmeyen kocaya iyi hal indirimi verip, ilk duruşmadan cezasını erteledi.

MUHTARŞOV: Kocaeli'nin Gebzeİçesi'nde Arapçeşme MahallesiMuhtarı, sosyalpaylaşım sitesinden kız çocuklarının akşam ezanından sonra parklardavelisi olmadan gezmemesini isteyerek, aksidavrananlarındöveceğini yazarak uyarıda bulunmuş...

YÖK Başkanı Yekta Saraç, "İş ve işçi bulma kurumu değiliz; tahsilli olmayanların iş bulma ihtimali daha yüksek!" dedi.

Borç içinde doğuyoruz, yaşıyoruz ve ölüyoruz. Araştırmalara göre Türkiye'de vatandaşların %60'ından fazlası borç içerisinde yaşıyor.

40: 2016yılınınsonunakadar İstanbul'da açılmasıplanlanan AVM sayısıymış. 2015-2016yılları arasında Türkiye'de açılmasıdüşünülen AVM sayısının 106 olduğuraporagöre İstanbul'u 11 AVM ileİzmir, 10 AVM ile Ankara, 8 AVM ile Antalya, 6 AVM ile Bursa takip ediyormuş...

ŞAŞIRDIK MI: Diyarbakır Barosu Başkanı TahirElçi'ninölümünün araştırılması için Meclis'teverilen soru önergesini AKP ve MHP oylarıyla reddedilmiş...

İL İL CİNAYET: En fazla kadın cinayetinin işlendiği 7 ilimizdeki bulgularda,kadıncinayetlerinin %59 oranında kocaveyaeski kocalar tarafından işlendiği ortaya çıkmış. İstanbul'un ardından İzmir en çok cinayetin işlendiği ikincili olurken; bu illeri sırasıyla, Adana, Ankara, Gaziantep, Antalya, Bursa,Mersinve Konya takipetmiş...

SEN DÜŞÜRÜYOR UÇAK: Rus işverenlerin 1 Ocak 2016'dan itibaren Türkiyevatandaşlarınıişe almasıyasaklanmış. Yineayrıtarihten itibarenvize serbestisinin kaldırıldığı, Türkiye'ye yönelik turşatışlarının durdurulduğuve Türkiye'denithal edilenbazı ürünlerin alımına da kısıtlama getirildiği duyurulmuş...

YEREL GASTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

MUHABİRİMİZ ERSEN'DE TUTUKLANDI!

MuhabirimizErsen'ide gazeteye "birlarda silah var" yazdığı için alınışlar. Yok gazetede yayınlamadık,sal.ak mıyız?Bu basılmış gazetede bulmaca çözdükten sonra kenarına tükenmez kalemle yazmış. Savunmasında "Bi kızvardı, onun içinyazdım. Sizin olayda herşey ortada, bizim mevzu çok derin" dedi.Ersenkız yüzünden buraları bırakıp brotliğa başlayacakmış, ama kızdan ayrı olduğu için intihar etmeyi düşünecegiinden "silah var"yazmış, "birlarda silah var" cümlesi ortaya çıkmış, anlayanış!

Kaşem Var Yazı-yorum!

Asım Velioğlu

Efendim, aydın yazarlar Can Dündar veErdemGül'üçokiyi anlıyorum. Benimtaa ortaokulda başıma geldi yahu. Türkçe'yidi dönem ödevim. Reşat Nuri Güntekin'in"Dudaktan Kalbe" romanının özetini yazacaktım. Romanda yaşça büyük Kenan beyile 13yaşında, teenager olan Lamia'nın aşkı konuydu. Kenan'ı sürekli sınıftaki kızlarınastarı İngilizce öğretmeni Ferdi'yle özdeşleştirmiştim, çok yavşak hareketleri vardı. Lamia ise platonik aşkım, Ferdi'ninasıldığı ve hep 10 verdiği Eda'ydı. Ben deverdim veriştirdim Kenan'a "Yaşınkaçısheriif,küçücük çocuğa utanmıyo musun?" yazdım. Türkçe öğretmenim Şevim Hanım'ın en sevdiği romanmış, çocukken hepbu kapma aşkı okumuş. Kısaca hocabana taktı. İşte, Can beyleri anladığım nokta bu. Türkiye'nin kaderini sınıfta kaldım. Görmüşlüğümde Can Dündar gibi gülümsedim. Beni mutsuz göremeyeceklerdi. Eve sınıfa sınıfa gidip "kaldım" dedim, bi dayak yedim. Pili

RÖPORTAJ: ANTALYA MAHMUTLAR BELDESİNDE YAZLIĞI OLAN HAKAN ABİ İLE RUSYA'YI KONUŞTUK!

-Beldenin değeri şimdiden düştü. Ruslar yazlıkları satıyorlar, Suriyeli mülteciler geldi hep. MÜLTECİ HAVUZDAN NE ANLAR?

(Bağırtı) Uçağı beş kere uçarıp vurmuşlar, beni alsaydınız bi uçağa, yanaşsaydık yanına, konuşurdum pilotla. Rusçam yok ama beldede de rusturla el kol hareketleriyle anlaşıyoruz. Uçaktan el kol hareketiyle anlatırdım, "çok ranem kardeşim" derdim güzellikle. Antlaşmak çok önemli. Yok, dile çok gerek yok vallia, bizim küçük oğlan nası firtatma, bi konuşuyo bi anlaşıyo görseniz meşaallah. Başbakan olacak çocuk vallia!

NUSAYBİN MAGAZİN

Kim kimmiş, nerde, ne zaman hepsi magazin sayfamızda! Herkes evinde valla, sokağa çıkma yasağı var!

Akşamsefası

BANANE SALDIRMIYCAM İŞTE!..
CÜCE KALIR SIN!
SELÇUK ERDEM
Benim çocukların suyuyu temizlemeyecek!
SİZİ ALAMAM, LİSTEDE ADINIZ YOK..
TEKRAR KONTROL ETSENİZ?..
DENİZ KIYILARINI VERİMSİZ ARAZİ DİYE KIZLARA VERELİM, 50 YIL SONRA TURİZM DİYE Bİ ŞEY ÇIKIP BURALAR DEĞERLENİNCE İNSANLARIN KONUŞACAK İLGİNÇ Bİ ŞEYİ OLSUN..
BİZİ HİÇ ANLAMIYCAKLAR..
kafüse çok yaklaşın hemen
ABİ HEDİYEYİ BERABER ALMIŞ OLALIM MI?

ECE TEMELKURAN

RADİKAL KÖTÜLÜK ŞENLİĞİ

İtiraf etmeliyim ki bir süredir, diyelim ki son iki yıldır, genel duygu paylaşım coşkusuyla senkronize değilim. Herkes öfkeden deliriyor, kahırdan saç baş yoluyor, acıdan geberiyor ve bütün bu duygu durumlarını sosyal medyada giderek yükselen tonlarda paylaşıyor. Öfke, çaresizlik, kahır, keder, yani insanoğlunun tecrübe edebileceği bütün olumsuz duygular her dehşet verici vakada köpürüyor. Bu duygu paylaşımları, köpürmeler sanki bu ruh halimiz birileri tarafından görülünce, eğer onları -her kimseler- üzüldüğümüze, acıdan delirdiğimize, kahırdan geberdiğimize yeterince ikna edebilirsek bitecekmiş gibi her olayda tekrar ediyor. Eğer benim gibi bu hezeyan haliyle giderek bağlantısını yitirenler varsa onları bilmem imkansız, çünkü onlar da benim gibi daha az konuşup daha az duygulardan söz ediyorlar. Gariptir ki duygularından söz etmeyenler de toplum sahnesinde görünmez olmaya başlıyor.

Duygu değil düşünce

Tarihin önemli dönemlerinden birinden geçiyoruz. Sadece Türkiye ve bölge tarihinin değil, insanlık tarihinde de kendi başlığını açabilecek türden önemli olaylar yaşanıyor Türkiye'de. Dünya tarihinde radikal kötülüğün yeni bir evsapla gözümüze göründüğü anlardan biri bu. İnsanlığın ortak değerlerinin kötülük tarafından en pişkin tutumla yok sayıldığı, kurbanın karşısına geçip kahkahalarla gülündüğü, kötülüğün ciddiyetsizlik, banallik ve

Et dönerin bile kendi başına dönmediği dünyada devranın kendi kendine döneceğini düşünmek çocukça. Devran, döndürünce dönen bir şey.

cahillikle taçlandırıldığı bir şenlik bu. Ne hissedersek hissedelim kötülük sahneye çıktı ve biz ne kadar ağlarsak ağlayalım utanıp geldiği yere dönecek değil. Dolayısıyla şimdi olumsuz duygulara ayrılan enerjinin düşünceye yönlendirilme zamanı geldi.

Devran nasıl döner?

Şu sözlere inanmadığımı baştan ifade edeyim: İyiler kazanacak. Haklı olanlar için adalet gerçekleşecek. Hesap sorulur. Devran dönecek...

Bütün bunları eşyanın tabiatı gereği sayan, tarihin öyle ya da böyle bir yöne doğru gideceğini sananlar ancak "ilahi adalet" kavramıyla açıklanabilir. Ve kerelerce gördüğümüz üzere ilahi adalet diye bir şey yok. İnsanlar, insanların kurduğu düzen ve dünya var. (En azından, ilahi olanı, insanların bu türden pis işlerine karıştırmamak gerek.) Et dönerin bile kendi başına dönmediği bir dünyada devran denen devasa felek çemberinin kendi kendine dönen bir şey olduğunu düşünmek çocukça. Devran, döndürünce dönen bir şey.

İLLÜSTRASYON: CEM GÖVSTÜRK

Kötülüğün sınırı nerede?

Son on yıldır Türkiye'de kimi aydınlar, yazıp söyleyenler tarafından yapılan hata -insanlık tarihinde yüzlerce kez yapıldığı üzere- kötülüğün kendi sınırları olduğunu sanmaktı. Kötülük diye, utanç, vicdan, insaf gibi kavramlara aşina olmayana diyoruz; bunların olduğu yerde kötülük zaten var olmuyor. Ama kötülüğü bir kez kötülükolarak tarif ettikten sonra ondan sınır, hudut, insaf beklemek sadece kötülük karşısındaki korkumuza verdiğimiz daha meşru bir ad oluyor. Herhangi bir biçimde karşısındakinin acısıyla hemhal olamayan bir sosyopatlar sürüsüyle karşı karşıya kaldığınızda, önlerine belki bir parça daha insan eti atarsanız doyacaklarını sanmak lüzumundan fazla iyimser bir yaklaşım.

Kötülük, kendi cephesiyle sınırlı kalabilen bir durum olsa işimiz çok kolay olurdu. Her şey bir çizgi film basitliğinde olabilirdi o zaman. Hayattaki kötülüğü çizgi filmlerdeki kötülükten ayıran en önemli şey şudur: Kötülük, kendi iktidar alanı dışına taşar, kendini kötülük karşısında tarif edenlere de tesir eder, nüfuz eder, sızar, çürütür, biçimlendirir. Bunun en güçlü örneğini Can Dündar ve Erdem Gül duruşmasında gördük. Yalnızdılar! Nokta! Çünkü kendini muhalif olarak tarif edenler bu ülkede kime kızacaklarını hep şaşırdıkları için birbirlerine kızarlar. Bu, kötülüğün bir oyunudur. Muhalif olanlar ancak güçlü hissettiğinde birbirlerini öldürmekten, hırpalamaktan, tırpanlamaktan vazgeçerler maalesef. Ne "kötü" bir şey değil mi? Muhalefet kaybetmeye başlayınca gemiyi daha hızlı batıracak bir dalaşma başlar aralarında. Son yıllarda yaşadığımız bu ve buna bir son verilmezse her birimiz kendi tahta parçamız üzerinde, karantık bir okyanusta yüzüyor olacağız.

Hrant'ın farkı

Kötülük, hükmettiği alanın en dış çemberinde de korku haresi yaratır. Korku kirleten bir şeydir. Aklı, hayali, ruhu kirleten bir şey. Nitekim bunun en iyi örneğini de Tahir Elçi'nin öldürülmesiyle yaşadık. Tahir Elçi malum lafı ettikten sonra cümlesini açıklamasına izin vermeyenler bugün bu suikasta şaşırmış gibi yaptıklarında ağır bir tiksinti duyuyorum. Tahir Elçi öldürüldükten sonra Hrant Dink'e benzetildi, iki cinayet arasında bağlantılar kurulurken iki "güvercin" arasında da benzerliklerden bahsedildi. Hrant Dink cinayetinin hemen ertesini hatırlayalım. Görece daha özgür bir basın vardı ve Hrant öldürüldükten sonraki iki gün boyunca izl eyenlere "Ulan bu adamı nasıl öldür müşler!" dedirtecek yayınlar yapıldı. Hrant'ın öldürülmesine neden olan cümlenin önü arkası konuşuldu, Hrant'ın nasıl bir insan olduğu anlatıldı. Bugün artık Tahir Elçi için böyle bir şey bile yapılamıyor. İnsanları öldükten sonra bile tanımamıza izin vermeyen bir korku çemberi. Bu, kötülüğün yarattığı korkuyla açıklanabilir ancak. Korku, iyileri pisleten en beter şey... Korkmamak imkansız. Hepimiz korkuyoruz. Ama kendi değerlerimiz karşısındaki utancımız korkumuzdan daha büyük olduğunda korktuğumuz her ne ise onu yapıyoruz.

Ne yapılacak konusunun ilk bahsi, bizlere tesir eden, içimize sızan, ilişkilerimize, insana ve dünyaya bakışımıza nüfuz eden kötülükten arınmak olmalı. Kurbanlarla ilgili kurulan "ama"lı cümleleri öldürmeliyiz önce. Kesinkes sonu gelmeli bunun. Sonra sabır, sonra soğukkanlı düşünce, sonra gerçekçi bir kavrayış... Kötülük, ilk kez bizim karşımıza çıkan bir yaratık değil. Bunu akılda tutmalı.

Akşamsefası

ÇALIŞIRKEN

Vay be, ne zamandır sabahlama geceesi maç izlemiyoduk, iyi geldi!

Serkan, ölm nasıl bi virüs bulaştırdıysan bana hastalığım geçmiyo bi türlü. Beni hasta ettin!

Biz eskiden ne güzel öğrenç öğrenç şeyler yerdik, bu salata sevdası da nerden çıktı lan!

Gündem karikatürü saplamasenler diye, hemen çıkacakmışım gibi hızlı hızlı çiziyorum köşeyi!

Bu hafta konuşasım yok, sen benim yerime bi şeyler yazarsın çalışırken'e baboli!

Barış'la TRT Ankara Çocuk GORO'suna gireceğiz. - Yok lan Mortaldayız yine!

Nee, kapak mı?

Kaskımı çlymişsem gidiyorumdur. Bi şey diyo musunuz?

Taa Adana'dan kalktım geldim, tüm çizim masaları dolu ne demek?

Gecikmemin, televizyona çıkmamla bi alakası yok, g.tüm kalkmadı Farukpuum :) gündem karışık, usturuplu şaka zor!

Çalışırken'de smiley yapabiliyo muyduk lan :))

Kahve makinesine rakip olarak, bildiğin çay kazanı gerattım dergiye, gideyim de taze su çekeyim. Çay Lobisi olmak bunu gerektirir.

Büyük küfür etçen ama yazıyı tekrar yolladım hoca!

Dakika ve skor versene oolum, şahsi izleme!

Cem Dinlenmiş imzalı vesikalığım var, altına tc kimlik yazsam kimlik olur, o derece!

Kahve Lobisi sahasına girdiğiz takdirde angajman kuralları gereği falan filan... anladın sen onu!

Gündemden kurtuluşum yok diyosan, Numan'ı bi daha çiziyorum abi!

Fotoşop yöresinden, Leeyer leeyer üstüüne renklediim karikası, adlı grafiker türkücünü bildin mi?

Rus uçağı karikatürü olduğunu bilseydim durum farklı olurdu!

Gündemden alakasız da olsa tr mr, kamyon çizip başımı belaya sokmayım!

Daa daaa nasılsız kotaaarr?

ÖYLE BİR GEÇER ZAMAN Kİ...

YAZAN&ÇİZEN:
M. K. PERKER

Akşamsefası

BİTTİ.

Akşamsefası

Barış Atar sitsilesi

twitter.com/barisatar
barisatar@yahoo.com

Akşamsefası

AHMET ÜMİT

BİR BAŞKOMSER
NEVZAT MACERASI

KÖREBE

"Cinayetler arttıkça katiller daha fazla tutarsızlığa düşecekti..."

Evimin kapısından girerken çaldı telefon. Bütün akşam Evgenia'nın yanındaydım, Azez'i amcasına teslim ettikten sonra, ağır ağır demlenmiş, küçük kızın geleceği üzerine sohbetetmiştik. Evet, ortada bir çocukvarsa, umut da var demekti. Ortayaşınısürmekteolan iki insan, oturup gelecek hesapları yapmaya başlamıştık. Hayli geç kalktım Tatavla'dan. Ne yalan söylemeli, böyleuzun gecelerartık yormaya başlamıştı beni. Eve gidip deliksiz bir uyku çekmek istiyordum, ama çalmaya başlamıştı iştetelefonum. Baktım ekranda Ali'nin adı yazıyor.

"Alo, hayırdır Alicim?"

"Ne yazık ki, pek hayırlı haberdeğil Başkomserim. Bir cesetdaha bulduk."

Aklıma ilk gelen soruyusordum:

"Oyuncakçı'nın mı yoksa taklitçilerinin mi işi?"

"Galiba taklitçilerinin Başkomserim. Olay yerindemermi kovanıyok, muhtemelen çekirdek de bulamayacağız."

"Neredesiniz?"

"Feriköy'deyiz Başkomserim, cesetburada küçük bir lunaparka bırakılmış."

Demek ki ben Kurtuluş'ta, Tatavla'da Evgenia ile küçük Azez'in kaderini konuşurken, katiller birkaç kilometre uzağımda kurbanlarını

Katiller, kendi amaçları için Oyuncakçı'nın yöntemini kullanıyor, cinayetleri onun üzerine yıkmaya çalışıyorlardı...

yerleştiriyormuş seçtikleri mekana.

"Tamam Ali" dedim üzerime çöken yorgunluktan sıyrılmayaçalışarak, "Hemen geliyorum."

"Evet,Başkomserim gelseniz hakikaten iyi olacak, ilginç bir durum var."

"İlginç bir durum" diye buruk gülümsedim. Gecenin bir yarısı,herkes sıcak yatağında uyurken, İstanbul'un değişik mekanlarına bırakılmış cesetlerin peşindekoşmak yeterince ilginç değil miydi zaten? Derin bir soluk alıp az önce indiğim emektar Renault'uma yöneldim.Arabamınkapısını açarken, kafamı kurcalayan sorulardan birinin yanıtı kendiliğindendüşüverdikucağıma. Hayır, katillerin, Oyuncakçı'yla hiçbir bağlantıları yoktu. Kendi amaçları için seri katilin yöntemini kullanıyor, cinayetleri onun üzerine yıkmaya çalışıyorlardı. Böyleceortaya tuhaf bir durum çıkıyordu; katiller hem bizim, hem de Oyuncakçı'nın ortak hedefi haline geliyordu. Tabii, Oyuncakçı kendisini bu cinayetlere alet etmek isteyen adamlara karşı harekete geçerse... Bizim emektarın kontakanahtarını çevirirken, "Evet"diye mırıldandım kendi kendime. "Evet, Şinasi'yi öldürmeyi gözealan Oyuncakçı, katillere karşı harekete geçecektir. Bu da bizim için önemli birfırsat yaratabilir. Birbirleriyleuğraşmaya başlarlarsa açık verme ihtimalleriartar..."

Ali'nin lunapark dediği, küçücük bir eğlence parkıydı. Millet uzun yaz akşamlarındavakit geçirsin, çoluğunu çocuğunu oyalasın diye kurulmuş bir dönme dolap, atlıkarınca, uçan salıncaklar,tüfekle atışyapılan bir stanttan oluşan mütevazı bireğlencemekanı. Elbette şehrin büyük çoğunluğunda olduğu gibi burada da ışıklarsönmüş,akşamki hareketlilik sonaermişti, uçan salıncaklarhariç. Evet, gecenin karanlığında uğursuz bir ses vınlayıp duruyordu kulaklarımızda, boşlukta dönüp duran sandalyeler... Ve sandalyelerin birine bağlanmışbir ceset. Lunaparkagirdiğimde hâlâ durduramamışlardı bu aleti. Beni Zeynep karşıladı, bakışlarının uçan sandalyelere takıldığını farkedince, "Ali, lunaparkın yetkilisini bulmaya çalışıyor, bizden biri de elektriği kesmekiçin uğraşıyor" diyeaçıkladı. Oysaaklım başka yerdeydi.

"Umduğumuz gibi çıkmadı değil mi Zeynep?" Anlamamıştı.

"Nasıl Başkomserim?"

"Üçüncü kurbanın çocuk evine bırakılmasını beklemiyor muyduk?"

Sanki bunun sorumlusu kendisiymişsigibi bakışlarınıkaçırdı.

"Haklısınız Başkomserim, Oyuncakçı'nın üçüncükurbanı çocuk evine bırakılmıştı." Düşündü, başını salladı. "Haklısınız, katiller sıra atlamışlar. Oyuncakçı, dördüncükurbanını Küçük Çiftlik'teki lunaparka bırakmıştı." Onun da bakışları uçan iskemlelere kaymıştı."Ama bunlardan birine değil, dönme dolaba... Üstelik alet çalışır halde değildi."

Bu açıklamada gösteriyordu ki, cinayetler arttıkça katiller daha fazla tutarsızlığa düşecek, daha çok açık vereceklerdi. Birkaç adım ilerledim, amacım sandalyesinde dönüp duran zavallı maktulü görmekti. Ama hem alacakaranlık, hem hızla dönüp duran alet buna izin vermedi. Yeniden Zeynep'e döndüm.

"Şahitfilan var mı? Ya da başka bir ipucu?" Umutsuzca omzunu silkti.

"Yok Başkomserim, aslında böyle yerlerde bekçi olur, onu da göremedik... Bakın, Ali de geliyorişte.Yanındaki adam belki açıklar bunu bize."

Başını çevirince yardımcımı, kısa boylu bir adamla yanımıza yaklaşırken gördüm. Adamı bulduğundan beri azarlıyor olmalıydı, ben sadece son sözlerini duydum.

"Nasıl gidersin kardeşim? Adamı öldürmüşler, seninsalıncağabindirmiş döndürüyorlar. Senin de kıçında pireler uçuşuyor! Var mı böyle sorumsuzluk..."

Adam suçüstü yakalanmışbirinin çaresizliği içinde açıklamaya çalıştı.

"Tamam da amirim, ne bileyim cinayet işleyeceklerini... Bizim puşt Musa'yı bıraktım, bekçilikyapsın diye. Kim bilir nereyegitti şerefsiz?"

Benifark eden Ali, anında müdahaleetti. "Terbiyeli konuş, resmi bir soruşturma yürütüyoruz burada."

İyice ezildi zavallı adam.

"Kusura bakmayın amirim" diyecek oldu, yardımcım sağ elinin işaret parmağını dudaklarına götürerek adamı susturdu.Sonra bana döndü.

"Hüssam'ı getirdim Başkomserim, kendisi bu mekanın sahibiymiş."

Derhal hazır ol vaziyeti aldı Hüssam.

"Allah sizi inandırsın Başkomserim..."

Elimle uçan iskemleleri gösterdim.

"Önce şu aletidurdurun Hüssam Bey,öncelikli meselemiz bu..."

"Derhal Başkomserim" diyerek öne atıldı, Ali durur mu, o da peşinden... Trafoların orada bir yere gittiler.Gerçekten de birkaç dakika içinde o uğursuzses azalmayabaşladı, az sonra da durdu. Maktuleyaklaştık. Genç,yakışıklı bir

Akşamsefası

adamdı. Uzun saçları rüzgardadarmadağın olmuştu,ensesinden giren kurşunalt çenesini parçaladığı için yüzündeki ifadeyi kestirmek zordu. Evet, öteki iki kurban gibi bu da ensesindentek kurşunlaöldürülmüştü. Maktulün arkasınageçenZeynep,kot pantolonunun arka cebinden deri bir cüzdan çıkardı. Plastik eldivenlerinin sarmaladığı ince uzun parmaklarıyla cüzdanıniçindeki kimliği aldı, yüksek sesle okumayabaşladı.
"Recai Çetinel... İstanbul, Çekmeköy, doğumu 3.11.1980..."
Ali hiç duraksamadan,telefonunuçıkardı.
"Derhalbakıyorum GBT'sine"dedi.
Zeynep cüzdanı karıştırmayı sürdürüyordu. Adeta kendi kendine mırıldandı.
"Adam doktormuş... Bir cerrah..." Gözlerinde soru dolu bir ifadeyle bana döndü.
"Bir doktoru öldürmüşler..."
Şaşkınlığı anlamsızdı.
"Çocuktacizcilerinin özel bir mesleği olduğunu sanmıyorum Zeynepçim" demek zorunluluğu hissettim. "Bu sapkınlık her meslekten insanı ele geçirebiliyor."
Sözümü tamamlamıştım ki, maktulün sağ eline bağlanmıştabancayıgördüm. Evet, mavi bir tabanca, hakiki değil, bir su tabancası... Zeynep de görmüştü katillerin bıraktığı işareti.
"Ben de geldiğimdenberi katillerinbıraktığı oyuncağı arıyordum. İşte buradaymış."
Yakındanbaktı. "İçinde su bile var.Hiçbir ayrıntıyı kaçırmıyor katiller. Öldürdükleri şahsın, çocuk tacizcisi olduğunu ısrarla vurgulamak istiyorlar..."
"Ama adam temiz..."
Ali'ydiitirazeden. Şaşkınlıklakendisine baktığımızı fark edince,
"EvetBaşkomserim"diye söylendi.
"RecaiÇetinel adındakişahsın çocuk tacizinden tek bir kaydı bile yok bizde..." Zeynep üsteledi.
"İstanbul, Çekmeköy, 1980doğumlu RecaiÇetinel diye baktırsaydın..."
"Evet,Zeynep, başka türlü nasıl baktırabilirim sabıka kaydına... Recai Çetin, baba adı Muhtar, anne adı Ranan değil mi?"
Elindekinüfus kağıdına baktı Zeynep.
"Evet" dedi hayal kırıklığı içinde. "Maktulün ta kendisi..."
"Ama çocuklara sarkıntılık yaptığına dair bir bilgi yok elimizde."

DEVAMI HAFTAYA...

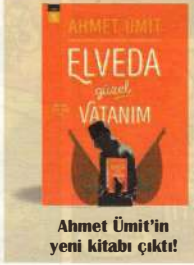

Ahmet Ümit'in yeni kitabı çıktı!

Böyleyken Böyle

SEMRA CAN
cansemracan@gmail.com

Akşamsefası

UMUDA YOKÇULUK

■ İnternette neredeyse tüm haber siteleri sansürlendi. Artık çoğu siteye güç beleş DNS ya da VPN ile girilebiliyor. Eskiden sadeceerotik siteler için olan yasaklar artıkher şeyeişkmış durumda. Yönetimi ele geçiren Sentetik İnsanlar "İnternet sayesinde birbirinizle gerekli gereksiz iletişim kuruyorsunuz, yeter ama" diyerek her şeyi yasaklamaya başladı. Google, artık adı değişen Demokrasi Cumhuriyeti ile iyi ilişkileriçine girmek için Çin'de yaptığının daha kapsamlısını yaptı. Hesapta internet varama neredeee? Zaten sadece o olsa iyi, yönetime Sentetik İnsanlar geçtiğinden tüm telefonve iletişimleriniz takip altında. Artık berberler bile "Abi bizi de dinliyorlar mı?" diye muhabbet yapamıyor. Berberleri bile dinleyen yeni yönetim, son olarak "Gençlere yanlış örnek olmaihtimaliolduğundan" diyeyeni bir apaçi saç kesimini daha kesim başlamadan yasaklayıp berberin koltuğunda oturan çocuğun da saçlarını eşektıraşına yelken açan bir tarza çekti.

■ Politika denenşey artık yok. 2020'li yılların ortalarına geldiğimiz şu günlerde medya zaten 20. yüzyıldakikomünist sovyet rejimindeki gibi bir hal aldı. Sadece yönetimdekileri yağlayan gazeteler, sadece onların dedikleri manşetleri atan palavra iktidar yalakalarıyla yaşayıp gidiyorlar. Hatta geçtiğimizaylardabir devlet görevlisi "Bugün hangi manşetiatalım değerli devlet büyüğümüz?" sorusunaşaka yollu "Lan olm ne atarsanız atın, benim kafamı attırmayın!" demiş ve bunun üzerine tüm gebeş gazeteler "Ne atarsanız atın, kafasını attırmayın!" yazmış. Bu olayın üzerinden bir gün geçmeden tüm iktidar basınında çalışan yalaka gazeteciler toplanmış ve Silivri'deki "İleri demokraaasi ceza infaz kurumu"na götürülmüştü.

■ Öyle de olsa böyle de olsa, yavşak medyada taptaze yalaka kalemlerve yepyeni yağcılar türemiş, iktidarbirkaç gün bunları çok sevmiş ama sonrasında artık yalaka gazeteci olarak işealınan kişilerdeokuma yazma bilezorunlu olmadığı için acayipyazım hataları yapılmış, olmadık fotoğrafların altına olmadık yazılaryazılmış, iktidarın tepesini attırmıştı. Bir gazete ne yapacağını şaşırıptütün kabineyi fotoşoplayıp çok yakışıklı adamlar gibi göstermeye çalışmış ama onunduğundanın görüntülerin Amsterdam'da yapılan eşcinsel gurur yürüyüşünden alındığı ortaya çıktığında kabinenin çıkarttığı kanun hükmündeki bir kararnameyle tüm gazetecileri Tayland'a erkekfahişe olarak satmaya kararvermişti. Tayland yolunda başka ülkelere sığınmak isteyen yavşak gazetecileri ise kimse kale almamış, kaçmayı başaran dandik gazeteciler ise kendilerine 2020'li yıllarda bile çalışan ve o güne kadarda bir sürü kaza geçiren ve hâlâ aşık olan bir maden ocağında güç bela iş bulabilmişlerdi. Şimdi madendeki ölümlerden ve her kazadan sonra yine devletin soğuk ve sevimsiz yüzünü basınçlı su ve dayakolarak görüyorlar.

■ Gazetecilik tamamen bittiği ve iktidarı sorgulayan bir kurumun uzun zamandır olmaması sayesinde yönetim iyice kontrolü eline almış, artık vatandaşların ne yapıp yapmayacağına karışmaktan çok sırf vatandaşıyla dalga geçmek için saçma sapan kanunlar çıkartmaya başlamıştı. En popüleri de "Devlet memurunun işini engelleme" adı altında, memurlara sınırsız özgürlük tanıyan acayip bir uygulamaydı. Bu gücü arkalarına alan devlet memurları ilk günlerdetoplu taciz ve insan hakları ihlalleri yaptılar ama bu da onları kesmedi. Bir noktada birbirlerine dalmaya başladılar ve her şey bu noktada değişir gibi oldu.

■ Şimdilerde kendi içinde bir güç savaşı ilerliyor. Bugün yine sokaktaydım ve ölmedim. Artık hedefe güdümlü mermiler sayesinde zaten ölmek çok daha kolay. Ülkemiz sağ olsun.

■ Bizim memlekette bir laf vardır: "Burada hayatın bir soruşturma açılana kadar masumsundur" derler. Şimdilik soruşturan yok, evde eskiden internetten indirdiğim filmlere ve jpeglere bakıyorum. Aksaray tarafından yönetimin kendi kendisiyle çatıştığı konusunda haberler geliyor. Umudumu yitirmedim. Balkonda domatesler yeşeriyor.

■ Bir pazar sabahı belki de güneş açacak, benim domatesler kızaracak.

** Can Dündarve Erdem Gül'esevgilerle.*

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN
www.twitter.com/bahadircuneyt

DAMAT TIRAŞI

"Elbiseleri bir koyda bulunan ve intihar ettiği zannedilen Woodford papazı **Wilson Ron**'un bir müddet evvel ölen **Bay Ryall**'ın cenaze töreni esnasında çok beğendiği **Bayan Ryall**'ı kaçırdığı ve ismini değiştirip kadınla evlendiği tespit edilmiştir. Kocasının cenaze törenini idare eden papaz, kadından hoşlandığı için kendisine kaçmayı teklif etmiş, kadın da teklifi kabul ederek papaza uymuştur. Hadiseden en ziyade müteessir olanlar, çok sevdikleri papazları Wilson Ron için bir hatıra abidesi dikmiş olan Woodford kasabası halkıdır." Londra, Milliyet Gazetesi, 1956.

"Erkek arkadaşımla ayrıldık. Çünkü o evlenmek istiyordu ama ben onun evlenmesini istemiyordum." **Rita Rudner**

Kına gecesi yüksek yüksek tepelerin imara açılmasına üzülmek değildir, kadınların istedikleri zaman ağlayabilmelerinin provasıdır.

Mobilya alışverişinde bilinmesi gerekenler: Teşhir salonunda beğendiğiniz koltuk İtalyan ise eve gelen Sicilya'nın köylüsü olacaktır. Sorunsuz teslimat yoktur, az Apranax vardır. Kendi monte ettiğiniz mobilyada parça artana kadar mükemmel olduğunuzu sanırsınız.

İngilizcedeki *bride* yani "gelin" kelimesi hakkındaki teorilerden birine göre bu kelime proto-Alman bir kökene sahip, anlamı da *tocook* yani "yemek pişirme".

2004'te **Jason A. Alexander** ile evlenen **Britney Spears** tam 55 saat sonra boşanmıştı. Spears, gerekçesini eşinin "anlayış eksikliği" olarak belirtmişti. Buna üzülmüştüm çünkü mesela benim 55 saatte anlayamadığım birçok şey var.

Düğün salonları misafirlere 1 otoparkçı, 1 garson ve 1 fotoğrafçı olarak görünür. Damat içinse 8 garson, 3 fotoğrafçı, 2 nikah memuru, 4 davulcu yardımcısı ve 7 otoparkçıdır.

Dünyada henüz hayvanlarla insanların evlenmesi yasal değil. Ancak; 2014'te İngiltere'de bir kadın ikiz erkek kediteri ile evlendi. 2006'da bir İngiliz kadın erkek bir yunusla evlendi, aynı yıl Hintli bir kadın 2 bin kişinin katıldığı düğünle kobra yılanıyla evlendi. 2010'da Avustralyalı bir adam beş yaşındaki köpeğiyle evlendi.

— Korkuyorum ki evlendikten sonra güzel bir kız gelecek ve sen beni unutacaksın.
—Saçmalama, haftada iki kere mektup yazarım. **Groucho Marx**

Fransız yasalarına göre ölü biriyle evlenebiliyorsunuz. Geleneksel İskoç gelin ve damatlar kötü ruhlardan korunmak için kendilerine kötü kokular sürer. Çin'de kız tarafı düğüne hazırlık olarak bir ay boyunca her gün bir saat ağlar. Malezya'nın bazı bölgelerinde evlenen çiftler ilk üç gün yıkanmaz.

ABD'de Katolik bir dernek şubat ayının ikinci pazar gününü "dünya düğün günü" olarak belirlemiş. Emekli meteorologlar derneğinin de aynı günü "kar kıyamet günü" ve "düğün alayının kapanmış yollarda mahsur kalması günü" olarak belirlediğini duymuştum.

"Mutlu bir evlilikten daha büyük bir skandal olamaz." **Adam Phillips**

Kadınların adı evlendikten sonra değişiyor, örneğin "*Ayşe Suskun*" ise, "*Ayşe Suskun Soyılmoz*" oluyor.

Akşamsefası

UZAY YOLCULUĞU 1981

23. BÖLÜM

UZAY SEVGİSİ

Uzay gemimiz Dünya'ya dönüyor artık. Ben de kendimi hayat yorgunu hissediyorum. Bir kitapta okumuştum bu lafı, bir fırsat çıksa da kullansamdiye bekliyordum. Bence tam uydu buraya.
Engin sanki düşündüklerimi duymuş gibi "Dönüş yolu neden daha sıkıcıdır?" diyesordu. "Güzel soru lan. Bu da evrensel bir yasa herhalde" dedim. "Nasıl ışık hızını geçemiyoruz, aynen de öyle bir şey."
Engin bunun çok iyi bir açıklamaolduğunu söyledi.

Öğretmenimiz dersin başında "Uzay Sevgisi" konulu bir kompozisyon yazmamızı istemişti. Bana kalırsa ben 'Mercan Sevgisi' adında bir kompozisyon yazmak isterdim. Ama ödevlerde öylekafanagöre takılamıyorsun, takılırsan da başına iş açılıyor. Ne acayip iş, değil mi?

Aslında resim derslerinde öğretmenimiz bazen "konu serbest" diyor.Böyle zamanlarda Engin standart manzararesmini çiziyor. Standart manzara resmi şudur: Ortada bir ev vardır. Evinyanında bir ya da iki ağaçvardır ve bunlar mutlakaelma ağacıdır. Arkaya üçgendendağlar, güneş, M şeklindekuşlar çizilir. Yerlerde papatyalar vardır. Başka çiçek çizemezsiniz aman ha. Bazen evin yanına bir dere de çizilir ama bu zorunlu değildir. Engin böyle bir resim çizdiğinde ben kağıdını önüme çekip evininyanına uzaylılar çiziyorum, Engin de ses çıkarmıyor. Çok da sorgulamadan pastel boyalarıyla uzaylıları yeşile boyamaya başlıyor. Bir keresinde Engin'e "niye evinin bacasından hep duman çıkıyor, yaz olsa bile?" diyesordum. Başını kağıdından kaldırmadan "Sen sor diye" dedi. Sağlam paradoks ha, felsefe dediğimiz şey de zaten böyle huysuz bir arkadaşla başlamış olabilir.

Özellikle çocuklarımıza uzaylı sevgisini aşılamalıyız. Unutmayalım ki uzaylıları sevmeyen, insanları da sevmez.

Konu serbestolunca ben uzaylılar ya da korsanlarçiziyorum, genellikle de uzaylı korsanlar çiziyorum. Ama dediğim gibi kompozisyon derslerinde öyle serbest konular filan olmuyor. Ne yapayım, ben de defterimi açıp kırmızı kalemimle sayfanın ilk satırına başlığımızı yazdım:Uzay Sevgisi. Maalesef sıradaki boş sayfasoldaki sayfaydı. Önceki sayfada yazdıklarımız yüzünden sol sayfa biraz pis gözükürya. Halbuki sağ sayfadan başlamak ne kadargüzeldir, pırıl pırıl. Büyüdüğümde defterlerin sadece sağ sayfalarına yazıp arkalarını boş bırakacağım. Çılgın hayaller bunlar tabii.

İki sırayı karşılıklı birleştirip küme yapmıştık. Derya ve Yaprak kompozisyonlarını yarılamıştı bile, Engin de benim başlamamı bekliyordu. Mahmut da elindeki bir bozuk parayıelindeki kağıdın altına koymuş, üzerindenkurşun kalemiyle tarama yaparak paranın izini kağıda çıkarıyordu. Ders sonunda öğretmenintokadı da yanağında iz çıkaracaktı.
Tam kompozisyonuma başlayacaktım ki Yaprak "Vücudumuz ne kadar mükemmel birfabrika" dedi eliyle gözünün önüne düşen sarı saçlarını düzelterek. Engin'le dönüp birbirimizebaktık. Birisi çok saçma bir şey söylediğinde arkadaşımıza dönüp bakarız, ama tabii gülmemeye çalışarak. Yaprak herhalde önceki derslerdeöğretmenin dediği bir şeyi tekrarlıyordu.

"Ben gerçekten çok sıkılıyorum böyle şeylerden," dedim Yaprak'a.
"Efendim?"
"Başımı ağrıtıyor. Yoruluyorum."
"Seninle de konuşulmuyor" dedi Yaprak.
Engin, belki de konuyudeğiştirmekiçin "Görecelikteorisi" dedi. Lafınağırlığını hissedelim diye biraz bekledi; "Mesela ikinci teneffüs diğer teneffüslerden daha uzun, ama en çabuk o geçiyor."
"Evet ya" dedi Derya sevinçle.
Gerçekten de bu tespitine hak vermemek mümkün değildi. Yine de tecrübeli bir gıcık olarak hemen itiraz ettim:
"Ama bu dediğinin görecelik teorisiyle ilgisi yok arkadaşım. Psikolojik o. Psikolojik gerzeklik."
"Psikolojikgerzeklik diye bir şey yok. Benim babam doktor" diye arayagirdi Yaprak.
"Öyle bir var ki. Bir normalgerzeklik var, bir de psikolojik gerzeklik var" dedim sertbir şekilde. Yaprak sustu kaldıtabii, "Beni konuşturmayın, ödevimi yapacağım" dedi. Hayret yani.

Kompozisyonumuyazmaya başlamadan öncekafamda bir plan yaptım. Hemen şunu yapacaksınız, doğa sevgisi isimli ödevinizi hatırlayıp doğa yerine uzay, ağaçlar filan yerine de asteroid gibi şeyleryazacaksınız. Tam da şöyle:

"Uzayyaşadığımız çevrenin önemli bir parçasıdır. Uzayolmasaydı biz de olmazdık. Bu yüzden uzaysevgisiönemli sevgilerimizden birisidir.
Atalarımız bize bu güzel uzayı bırakmıştır. Uzaysevgisi deyimlerimizdeve türkülerimizde de kendini gösterir. Güzel bir uzay istiyorsak temizlik kurallarına uymalıyız. Uzaya bir çöp attığımızda unutmayalım ki sonsuz bir evrene çöp atmış oluruz. Yani çok da fark etmez. Yıldızlaradeta evrenimizin ciğerleridir. Yıldızlara zarar vermemeliyiz, özellikle tarla açmak için yıldızları patlatmamalıyız. Bazı yıldızlar kendiliğinden patlar, bunlara üzülmesinler diye süpernova denir. Süpersın sen abicim, şahanesin diyerek bu yıldızları pışpışlarız. Süpernovalar çevremize yıldız tozu saçarak hayatımızı zenginleştirirler, ülke ekonomisine katkıda bulunurlar. Aramızda dayanılmaz derecede salaklar olsa da hepimizin yıldız tozuoluduğumuzu unutmamalıyız.
Bazı yıldızlarise milyonlarca yıl önce kendi üzerlerine çökerek kara delik olmuşlardır. Karadeliklerevrenimizindoğal zenginlikleridir. Eğer bir kara deliğe düşecek olursakönce ellerimizi yıkamalı, sonra da hemen ölmeliyiz.
Kuyruklu yıldızlarımızı korumalıyız, kuyruklu yıldızıolmayan bir uzay göle benzer.Nebulalar da önemli milli değerlerimizdendir. Uzayınsadece bize ait olmadığını da unutmamalıyız. Bu uzayı uzaylı dostlarımızla paylaşıyoruz. Uzayın dengesi açısından uzaylılar hayatı önem taşır. Özellikle çocuklarımıza uzaylı sevgisini aşılamalıyız. Unutmayalım ki uzaylıları sevmeyen, insanları da sevmez.
Sonuçolarak uzayı bilinçli olarak sevmeliyiz. Biz uzayı sevdikçe uzay daha da güzelleşecek, daha da büyüyecektir. Sevmesek de uzay büyümeye devam etmektedir aslında. Ama bilinç önemli."

Yazımı bitirince arkama yaslandım. Mercan şu anda ne yapıyor acaba, diye düşündüm. Üçüncü sınıfta kimbilir ne güzel kompozisyon konuları veriyorlardır. Kesin serbest yazmalarına bile izin veriyorlardır. İçimden ikinci sınıf müfredatına bildiğim az sayıdaki küfürüsaydırdım. Bu arada defterimi okuyan Engin "Sence uzayda bizden başka akıllı canlılar var mı?" diyesordu.
"Şimdi akıllı ya da değil diye ayırmayalım" dedim, "Bugün uzaylı bir sincap gelse ben onun elini öperim. Ha akıllı mı değil, ama uzaylı sonuçta.Sonuçta çok muhteşem yanı."
"Kesinlikle" dedi Derya, sanki çok aklı başında konuşuyormuşum gibi.
"Ya lütfen uzaylılargerçek olsun" dedi Yaprak. Seyrettiği filmler yüzünden evde besleyebileceği bir uzaylı hayal ediyordu galiba.
"Ama bir de şu açıdan bak. O uzaylı bizi bir sincap gibi görebilir. Senicididiye alırlar mı bilemiyorum."
Bütün ders susan Mahmut muhabbete tek ve son katkısını yaptı:
"Ağzına sıçarım o uzaylının" dedi. Zil çalana kadarkonuşmadık bir daha.

Akşamsefası

Akşamsefası

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER:
Tedbirli Olmamak

Bayılıyorum mal gibi dolanmaya. Hayatımda hemen hemen hiç tedbir almadım. Hep hıyar gibi davranırım, sonuçları da her daim bana girer. Yine de vazgeçmediğim için sanırım tedbirli davranmamayı seviyorum. Tabii o kadar da hıyar olmadığım için mesela trafikte tedbirli davranıyorum. (Maharet sanki.) Ama onun dışında genel anlamda hiç tedbir almam. Meselahava hafifkapalı gibidir, ısrarlaşemsiyeyi evde bırakıp çıkarım. İlk yağmur damlasını kafama yememle seyyar şemsiyeciden hemen bir tane alırım. Evde böyle 78 tane şemsiye birikti. Yağmur yağdığında kendim satışa çıkacak duruma geldim çok şükür. İlk yağmuru bekleyipşemsiyeleri tanesi iki liradan satarak piyasayı kırmayı düşünüyorum. Şemsiyeciler de ağzımı kırdı mıydı değmeyin keyfime.

Tatile giderken bavul hazırlamaktan hiç hoşlanmıyorum. Bazı insanlar mesela günlerce hazırlıkyapar, tatilin her günü ne giyeceğini önceden belirler, ona göre bavulunu, çantasını düzenler. Ben mal gibi tatile çıkmadan 20 dakika önceaçar elimegeçenibavuluniçine doldururum. Bu yüzden 18 plaj terliği 23 mayom var. Onları da satmayı planlıyorum ama hiyen milyen diyekitlik yaparalmazsınızdiyeevde tutuyorum. Plaj havlusu da 4 tezasyım. Ondan da bi 8-10 tane biriktirdim. "E olm ne götürüyosun lan sen tatile?" diye soracakolursanız yazlık yeregiderkenkazak, kışlıkyere giderken şortve mayo götürmeyebayılıyorum.

Sakar bir insan olduğum halde sanki sakar değilmişimcesine tedbirden uzak takılmaktan aldığım hazzı başka hiçbir şeydenalmıyorum. Bu yüzden şu yaşıma kadar baya bi düştüm. Düşmelere doyamıyorum. Ağzımı kaldırıma kaç kere çarptığımı hatırlamıyorum. Bir keresinde bir arkadaşımın teknesindeninerken (Şimdi burada isim veripde kimseyizor durumda bırakmayayım; belki bilinsin istemez adam) ellerim ceplerimde olduğu için (zaten normal olanı bu değil mi?) kafa üstü iskeleye çakılıp bir gün öncesinihafizamdansilmiştim. Şimdi düşünüyorum da, yine olsa yine ellerim ceplerimde atlarım tekneden.

Geçen ha fta mutfak lav abosu altta n su kaçırmaya başladı. Temizliğe gele n ablasaş o lsun her geldiğindeosifon mudur ne boksa işte onu oyuncak gibi açıp kapadığı için contası bozulmuş, ısırtıla "Bak bundan alıcan. Siyah conta alcan!" diyerek elime contayı tutuşturup nalbura yolladı. Normalde o contadan (1lira) sadece bir tane alacak bir insan olan ben "Had lan bi tane daha alayım bulunsun evde" diyerek iki tane alıp döndüm. Hayatımda ilk defa tedbirli davrandım. Neyse, geldik taktık contayı, yine su kaçırdı sifon. Ben tabii tedbirli olduğum için ikinci contayı çıkarıp onu da taktım üstüne. Zak diye kestiakıntıyı. Şimdi normalbir insan sevinir "Lan ne akıllı adamım, bravo bana" der amabeni bi mutsuz oldum. Çünkü bu tedbir s.kiyüzünden o nefis nalbura ikinci defa gitmeve denyo gibi bütün raflardaki alet edevatı tekrar kurcalama fırsatını kendi elimle yok ettim. Sevmiyorum olm işte bu yüzden tedbiri. Fak yu tedbir!

Allah'tan ne kadardenyolduğunun az çok farkında olan biriyim de başımı belaya sokacak işlerden uzak durmayı başarıyorum. Mesela hiç kampa gitmem. Çünkü gitsem muhtemelen çadır, uyku tulumu falan götürmem. Sığır gibi giderim. Yahut paraşütle atlamam. Ne bileyim tüple dalış falan yapmam. Bu tür aktivitelere girseydim muhtemelen 13 yaşımda falan mortlamış olurdum. Siz de bu köşeyi okumuyorolurdunuz. Gerçi hâlâ okuyan var mı, emin değilim. (Var lan var. Geçen imza gününde bi 5-6 kişi çok seviyoruz dedi. Aslanlarım onlar benim. Koçlarım! Naaberlan, naabiyonuz?)

zanmezkarakurt@gmail.com

ORTAM
En felmaşa adam

ŞAHANE DEĞİLSİN?

özet:
ORTAM, KORAY, TOLGA VE EMRE, BARIŞ'IN SEFERİHİSAR'DAKİ OTEL DÜĞÜNÜNE GİDİYLERDİR. DÜĞÜNDEN BİRKAÇ ÖNTELERİ KARIŞLAMAMASI, GİDİMLERİNİN OTEL ODASINA TIKILIP TV'YE VE BİRBİRİNE BAKMAYA DAYANIŞA DAYANACAĞA BİR MUHABBETİ SÜRDÜRMEMİZİ SAĞLAMAK VE SİZİ OLMUŞTUR

KORAY MEMLEKETİN İÇLER ACISI HALİNDEN KAÇIP NE PAHASINA OLURSA OLSUN EVROPA'YA, BATI'YA HİCRET ETME AMALİNİ DİLENDİRİYOR.

YANİ SIRF ONLAR SENİ KABUL ETSİN DİYE ASLINI İNKAR MI EDECEN LA SOYSUZ?

CEVAT OTURUŞUNA GEÇMİŞ TÜRKİS DEMYO. ASLINA DÖNMÜŞ

SADECE HASBELKADER AYNI COĞRAFYADA DOĞMAKTAN GAYRI HİÇBİR MÜŞTEREKİM OLMAYAN BU HARAMİLERİ NİYE SAHİPLENİM, AABİR SAYET AŞLIM BUNLARSA İNKAR EDERİM TABİİ!

Bİ DE HEM DEMYOLAR HEM KÜSTAHLAR HACI!

YARUTTAN, BAYIR BUCAK TÜRKMENLERİNE YAPILAN ZÜLME NİYE DEĞİNİÇ ÇIKMIYO HA, RAHİ NERDE İNSAN HAKLARI DERNEKLERİNİZ?

DEDİM Kİ EMRİN OLUR, AMMA İZİN VER ACILDE HASTAM VAR, SEN DE ALAVİ BÖYÜME ZORLA CAMİİ YAPTIMASINA SES ÇIKARACAN HAA!

YORUSA HEPİNİZ ERMENİ MİSİNİZ OLUM?

GEZİ'DE HAYAT KURTARDIĞI İÇİN MANKUMİYETİ VAR.

GARİBAN İNSAN HAKLARI DERNEĞİ BELKİ KURDUĞU ODEYEMİYO, BA Bİ SÜRÜ DE MECRANIZ VAR

VAR SİTO!

İZMİR

ZEMİN YAŞAM

ULEN AMİŞLER GİBİ TEKNOLOJİSİ KULLANMASIN SAYGI DUYACAM AMMA ALTTA SON MODEL ARABA VAR TUĞRAL!

LA HEPİ TOPU KAÇ YÜZLER KÜ TÜRKİ-GÜNÜZDE BOĞARSINIZ İSTESENİZ, BUNLARIN PROTESTOLARINA İHTİYACINIZ MI VAR?

ENGİN VİZYONU İLE DÜNYA DÜZENİNİ, HAYATI ÇÖZMÜŞ, BİLGİ BİRİKİMİYLE KİTLELERİ AYDINLATMAYA NAMZET BİR KİŞİ

BERİ YANDA SAVAŞI ALKIŞLAYAN EĞİTİM BİR SİNİ'Lİ ORTMENMİŞLER

OLEEE!

ŞAK ŞAK ŞAK

BİAT ET MUHAMMED ÇEBELLEŞİ ET

BERİ YANDA BERKİN'LE İLGİLİ PAYLAŞIMI YÜZ KİLARTICI SUÇ SAYILAN, MEŞALEKİTEN MEDYA ORTMEN

LANET OLSUN ÖLSÜN ÇOCUKLARI TENDİRİNDE BELLEYENLERE

ONU BUNU BIRAK MORUK, RUSYA GAZI Bİ KESERSE FENA TARLAYA GELİRİZ.

YAZ KIZIM, PUTİN AMCA BİZİM SUÇUMUZ DİL, VALLAA Ö YAPTI. BİZE DE NELER EDİYO, YAZ, NOOLUR GAZINIZI KESİNİZ, YOKSA ÇOK ÜŞÜRÜM DE, Bİ TEK SARAYINIKİ KESSİN DE

YAZSANA KIZIM

Ö REZİDİNSLAR FELAN SOBA KURACAKLAR DÜŞÜNMEMİŞ Mİ HALE DÖNER İSTANBUL

LA ARLIMA Bİ KARİKATÜR GELDİ, SEN ÇİZEBİ ADAMSIN KORAY, ÇİZSENİE BUNU;

SİMİTİN KABADAYISI. DAPANCASI VAR

BAYI MAHALLELİYE DE DEMİŞ Kİ: ADAMIMA DOKANINI YAKARIM

TAAM LAN, BÜYÜTMEYİN

SANA O PİÇAĞI VERENİNİ

AĞZINI BOZMAA!

ARKA MAHALLENİN KASSIZ SARI BELASI

SADİCİ İPNE

AMA BİZE DE VURUYO, OYUNCAĞIMIZI KIRIYO

OLM LAN, ÇEKER GİDERİM DİYOSUN AMA AYET EL KİTABI SATAN SU ADAMLA GASPÇININ LEZZETİNİ KİMİNLE PAYLAŞACAAN, KİMİNLİ KOPUP GÜLÜCEBEN EL ELLERDE?

AA, BAK ŞEYİ DE İZLEYELİM, LA ÇOK KOMİK

HEM SONRA UNUTTUN MU LAN GEZİ'Yİ? O GÜZEL İNSANLARI? ÇARŞI'NIN, İHSAN ELİAÇIK'IN, DOLMABAHÇE MÜEZZİNİNİN, İSMAİL SAYMAZ'IN, HAYKO CEPKİN'İN HATİRİNA KALINMAZ MI OLUM BU MEMLEKETTE?

İMKİSİ DAHA Bİ UZATIRIM Kİ AKLIN ŞAŞAR

HAYDİ BAŞLAAATA

HAYDİ BAŞLAAATA

Ö CENNET AMBİYANSI BULABİLİN Mİ AVROPALARDA AMARİKALARDA?

EMRE DURDU DURDU SAĞLAM KOPTU LA

Akşamsefası

ODA ISISI

DOĞAN
zugzwang@mynet.com

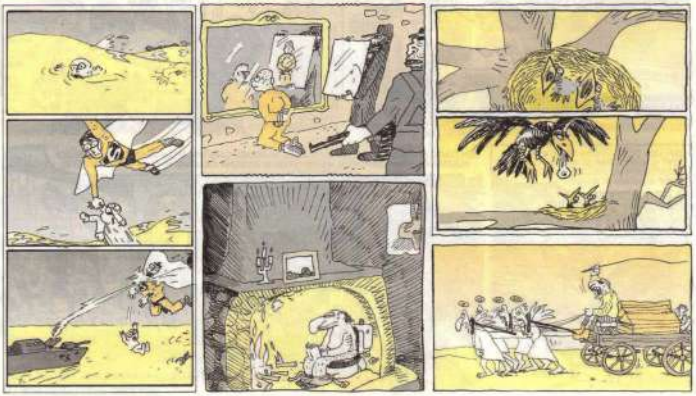

Akşamsefası

ORTA DÜNYA

Cihan Topçu - Emirhan Parker - Emir Sağlam
Güven Bilge - İlker Altungök - Mert Bolapçıoğlu

Akşamsefası

Şeli Köfte

twitter.com/seyitalisel
seyitarali@yahoo.com.tr

ŞERBET

Bu, az buçuk kendinden geçmiş bir hikâye, çocuklukta kalan. Göklerin, Tanrının her günü dört tarafımıza taneli reçel gibi başka havalar üflediği adadan. Gözümü açtım,tavanda bir örümcek, büyük, sini kıçlı. Sağa, sola sonra tekrar sağa gidiyor,çok kararsız örümcek. Sağa dümen kırıp devam ederken annemin panikle bakan iri gözleri ile karşılaşıyorum, yüzler belirginleşiyor. Yanında Ali Kaptan, Embiyanım, Eczacı. Hepsinin bakışlarındaki "Bu ne lan?" sorusuna "Evet, bu ne lan!" bakışlarımla cevap veriyorum. Tatlı bir sessizlik hâkim etrafa, garip bir hissiyat var, sağ bacağımı bir şey sıkıca sarmış. Bakıyorum, kasığıma kadar pantolon misali çekilip giyilmiş kocaman fener balığı o. Yavaş yavaş hatırlıyorum.

"Bak bu Eczacıya gidecek, yanlışolmasın, kırarım..." Ali Kaptan, bana ve Salih'e iğneli bakarak tekeliyledevfenerbalığını tutuğu gibi kasaya savurdu. Hayatta görebileceğim, ön kolları en kalın adam. Elleri ile bijon sıktığın da gördüm. Eczacı; yaz kış başında bere ile gezen bir aga, eczacı değil, Lakabı o, ismini kimse bilmiyor. Berenin sağ tarafında yoluk bir delik var, oradan durmadansigara çekiyor, aralıksız içiyor. Kafasının içine tütün basmış, demekacısıvar,anıları yakıp tellendiriyor. Hep güleç,yanaklar, burun daima kırmızı buram buram. Sürekli şarkı mırıldanıyor. "Ehehihehi al iş" diye sigara veriyor, istemeyince "Ehihehi gam düdüğü bu, gam" diye gülüyor. İkram ettiği bal, koruk ne varsatadınca başın dönüyor. Elinintadı, ölçüsünün aklı değişik işte. Asıl evindeacayip şerbetleryapıyor, şişe şişe. Aşçı, biraz şifacı, ucundan doktor.Zeytinyağının içinde akrep ölüleri, envaiçeşit börtü böcek dolu terekleri varmutfağında.İskorpitçarptığında,yılan sokturken ona gidiyor çoban, balıkçı kim ise. Gariptir, adalı düğün, lohusave taziye yemeğini ona yaptırıyor.

Yokuşun tepesinde Eczacının evi. Bağırdık sesyok, mutfağa girdik buz yalağına devirdik balığı. Salih'in bakışlardavara çivitendi. Nedenini biliyorum, tel dolap. Üstelik bu seferüzerinde asma kilidi yok, rengârenk bir şeylerle dolu. Üzerinde Tahsin, Boncuk, Reçko, Muhtar gibi isimleryazan şişeler. "İçelim!" dedim hayatımda ilk defa. Salih "İlaçsa ölürüz" dedi son kez. Ve "Allah'ım sen bizi..." eşliğindetadım başladı hepsinden az. Yeşil olanlargüzel yakıyor, öyle bir nefes alıyorsun derinden, kemiklerin serinliyor. Çakıyorsunhavayı ciğerlere, çektiğimiz buzdançiyi. Koyu sarılar acı, mandalin şekerli, ensen gıdıklanıyor, dili turuncuya boyuyor. Kan kırmızısı olanların dibi tortulu, gül suyu sanki ama ağzımızı açıp "hoaahrr" diye bağırdığımızda biberli alev çıkıyor. Böyle on belki yirmi şişeye baktık, çakılmasın diye de yerine koyduk. Gidelim artık, tedirginim, susadık da. Tezgâhtaki sürahide su var, Salih'in ardından ben de diktim kafaya. Böyle su değil, parfümlü, havadar hoş bir şey; sonra...

Salih bana baktı irileşen gözleriyle, bekledim az, var bi terslik elbet. Sonunda dedi ki "Senin üç tane ağzın var." Cümlesi tabak gibi kırıldı, benim dişlerim, dilim, yüzümdeki her yer gıdıklanmayabaşladı. Ben de "muogmmougm" dedim. Ayrıcaboyum çok uzamış, ellerime yeni parmaklar eklenmişti. Sağ elde on, sol elimdeonardanyirmi; hatta iki tane sol elim olmuştu. Derken, çok güldük birçok Salih'le. Zamanı kestiremiyorum birkaçsaniye, birkaç gün? Her yer dönüyor, renkli sesler yankılı, içimdesinema oynuyor. "Filmdevardı, birbirimizi tokatlarsak düzeliriz" dedi Salihlerden irili ufaklı birkaçı. Karşılıklı isabetsiz tokatlaşmalarımız sonucu savrulup yerlere saçıldık. "Kaçalım buradan" dedim. Yattığı yerden "Yuvarlanarak kaçarsak daha hızlı gideriz" dedi. Kahkahalarla, sarılan sigara böreği gibi yuvarlanarakçıktı kapıdan. Açıkta kalmıştım, içgüdülerim "Saklansana salak!" diye bağırıyordu,

> *Fener balığının ağzını açtım, sağ bacağımı içeri soktum. Canlı canlı yediriyordum kendimi ölü balığa ama saklanmak için gerçekten iyi bir yerdi.*

kumanda etmiyordu beden. Doğruldum, fenerbalığı ilegöz göze "Ben buna sığarım ki ehi" dedim. Saklanmak için muhteşem bir yerdi, kimsenin aklına gelmezdi. Yere çekip ağzını açtım, sağ bacağımı yorgan altına girergibi içeri soktum. Dişlerielime batıyordu, çekerken zorlanıyordum, çok korkunçtu. Canlı canlı kendimi ölü balığa yediriyordum. Ağlamaya başladım. Sonunda karanlık. Bulunduktan sonra üç gün uyudum. Salih ile görüştürmediler uzunca süre, benim yüzümden delirdi diye. Sonra Eczacı evkapısına kilit vurdu, kedilerdışında mutfaktakileri aşıran belalısıvardı. Bir de konuşmam ona benzemese git gide, kimse çakmayacaktı o sonsuz neşemin sebebini. Olsun çok güzeldi, hiçbir şey çocukluktaki gibi olmuyor. Ayrıca, Tanrının çocuk, sarhoşve delileri koruduğunu erkenden öğrendiğinden hayatdaha renkliyaşanıyor. Ehihehihehii.

PENGUEN ÇİZERLERİNİN ÖZEL TASARIM KUPALARI MAĞAZALARDA!

hepsiburada.com
hepsiburada.com/penguen
D&R
BULDUMBULDUM.COM
homer kitabevi
Youth Store

ÖZER AYDOĞAN
aydoganozer@gmail.com

OZAN ÖNEN
www.twitter.com/ozanonen

TURUNCU BALIKLARI BULMAYA GİDİYORUM

■ On altıyaşımdan bu yana, bir yerlerde yazılarımyayımlanıyor; yaşımotuzikiye geliyor ve bir haftadıryaşadığım yazma krizini, bugüne kadarhiç yaşamamıştım. Kişisel ya da kitlesel daha zor zamanlar da görmüştüm, ama bir his, bana bu hafta yazdırtmadı. Yazını normalde Çarşamba günleri teslim ediyorum. Perşembe oldu, yok. Cuma oldu, yok. Cumartesi, yok... Günlerden Pazar; dergi matbaaya gitti gidecek. Yazımı artık teslim etmem gerekiyor ya da bu hafta yazmamayı tercih etmeliyim. Bir haftadır eve kapanarak, yirmi-otuz kez yazmayıdenediysem de olmadıkonu sıkıntım da yoktu; ama hiçbiryazıyısonlandıramadım. Bu zorluğu yaşamamdaki temel duygumsa şu oldu: Bu ülkede, dinmeyen bir kırgınlıkla yaşıyorum ve bu kırgınlık, bu hafta beni hasta etti. Mizah dergisiokuyan hiç kimseyi, karamsar bir noktaya itecek bir yazı yazmayı da istemedim. Hâliyle, bu yazıyıdergiye yolluyorum ama altına şu notu da düşüyorum: "Dilerseniz, bu yazını yayımlamayabilirsiniz."

■ Fransız ressam **Henri de Toulouse-Lautrec**, sevdiği insanlar için yemek yapıp uzun sofra muhabbetlerine dalmayıçok severmiş. Misafirleri gelmedenönce Lautrec, sürahilerin içine, akvaryumdan ödüncal dığı turuncu japon balıklarından atarmış. Görüntüsü ne kadarhoşolursaolsun, sofraya oturanlar, içindeturuncu balıkların yüzdüğü bu sürahilerden su içmekten çekinirlermiş. Lautrec, susayan dostlarının, kaçınılmazolarakşarap içmelerini sağladıkçakeyfegelir, herkesi çakırkeyif edene kadar da dostlarının susuzluklarını şarapla giderirmiş. İşte, yazı yazarken, temel duygum bu: Yazılarımı okuyacak insanların sürahilerine turuncu japon balıkları bırakayım istiyorum. Onlara su değil de şarap sunasım geliyor. Günlerine iyi gelebilecekdetayları paylaşıp hayatın içinden herhangi bir şeyi, zamansızmetinlereşlüğünde estetize edebileyim istiyorum. Bu hafta sürahilere bırakabileceğim balıklar beni terk ett;şarapsız bıraktıklarım beni affetsin.

■ Ülkedeolup bitenler öyle bir yere ulaştı ki bu duygu haritasında kendimiyok hükmünde hisseediyorum. Yaşadığımız felaketleri bir bir sıralayabilirdim ama zaten farkındayız hepimiz: Gerçekler bu kadar korkunçlaşmışken ve biz, milyonlarca insan, bu akışı tersine çeviremeyip daha da kötü savruluyorken, hiç değilsehayalkurma hevesimi yitirmeyeyim istiyorum. Bu hafta, yazıyazmayıtamamen bırakmak gibi bir şeyidüşünebildim. Kendime dahi küsmüş gibiyim. Bu yazıbitince, bir klarnetustasını dinleyerek rakı içeceğim; arttırıyorum; iki olsun: Biri sağdan çalışacak, öbürü soldan... Rakıyı da katarsak üçü de -boks spikeri Orhan Ayhan'ın dediği gibi- karaciğerime çalışacak. **Muhammed Ali**'den dayak yemişim gibi oturup düşüneceğim; belki **Ege**'de bir yerlerde, daha iyi olmanın ve iyi etmenin yollarına düşeceğim. Lodos mu? Eserse essin. Deniz mi? Tutarsa tutsun. Yağmur mu? Yağarsa yağsın... Turuncu balıkları bulmaya gidiyorum.

Akşamsefası

YUMURTALAR

"Penguen Dergisi'ne nasıl karikatür gönderecem?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yumurtalar/bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Erhan Güneş

Emir Kızıltan

Mehmet Subaşı

Gürdem Sındıraç

Şükrü Erkazan

Hüseyin Şener

Berk Gürdal

Yunus Emre Gündüz

PENGUEN
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ - 3 ARALIK 2015 - SAYI: 688
HAFTALIK YAYGIN SÜRELİ YAYINDIR - ISSN: 1303-7579
www.penguen.com

Akşamsefası

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil

Akşamsefası

HAFTALIK
PENGUEN
penguen.com
10 ARALIK 2015 • 50
690
4,00 TL

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Rusya'nın yaptırımlarıyla ilgili "Biz hayat boyu doğal gazla yaşamadık. Bu millet çile çekmeye alışık bir millettir" dedi.

ISSN 1303-5045-07
9 771303 575008

Ahmet Ümit
KÖREBE
Bir Başkomser Nevzat Macerası

Ece Temelkuran
Tardigrada

Zeynep Deniz Özturhan
Serpinti

Bahadır Cüneyt Yalçın
Tokat ile Yumruk

Akşamsefası

PENGUEN GÜNDEM

ONLAR DURDURMADI BİZ RAFA KALDIRDIK! Cumhurbaşkanı Erdoğan, Rusya ile Türkiye arasındaki 'Türk Akımı' doğalgaz boru hattı projesini Moskova'nın değil kendilerinin durdurduğunu söyledi.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Rusya'nın doğalgazı kesme ihtimaline karşı; "Biz hayatboyu doğalgazlayaşamadık, bu milletçile çekmeye alışık bir millettir" dedi.

MUŞ MULA ŞÖYLE OLMUŞ BÖYLE OLMUŞ

EN AZ 10 MİLYON TL: "Hayat boyu doğal gazlayaşamadık.Bu milletçileçekmeyealışık"diyen Reis'in oturduğu 1150odalı sarayın 6 aylık yaklaşıksıtma bedeliymiş. Olası birdoğal gaz kesintisinde tabii ki de en büyükçileyicefakâr BüyükBaşgan çekecekmiş...

3 BİN TON: Yaşanan kriz sonrası Rusya'dan ülkemize geri gönderilen tarım ürünleri miktarıymış. Yetkililerce 160ton olabileceği açıklananyaş meyvesebzenin 3 bin toncivarındaolduğu ortaya çıkmış. Hadiyine iyisiniz, bu kriziyi meyve sebzeyaptı, afiyet olsunmuş...

181 BİN 36: Ülkemizde 18 yaşını doldurmadan evlendirilen kız çocuklarının sayısıymış.Erken evlilik ve nişanlılık nedeniyle eğitime devam edemeyen çocukların %97.4'ünü kız öğrenciler oluşturuyormuş. Genç kızlılım nedenlerinde birinci sırayı hamilelik vedoğumun yol açtığısorunlar alıyormuş. Bu gurur senin Türkiyem, herüç evlilikten biri çocukyaşta yapılıyormuş...

BEŞİN BİRİ: Herbeşgençten biri işsiz olan yurdumda, İŞKUR'a başvuran üniversite mezunlarının sayısı 355bine ulaşmış.2012'de %15,8olangençişsizlik,busene Ağustos itibarıyla %18,3'e çıkmış...

Cumhurbaşkanı Erdoğan başkanlık sistemi konusunda, "Çiftbaşlılığıortadan kaldırmak lazım" dedi.

Soma'da madenci yakınını tekmeleyen Başbakanlık Müşaviri Yusuf Yerkel hakkında Ekşi Sözlük'te yazılan yorumlar, mahkeme kararıyla kaldırıldı.

Başbakan Davutoğlu bir haftada tam 5 kez, Can Dündar ve ErdemGül'ün tutuksuz yargılanması gerektiğiyle ilgili açıklama yaptı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'a hakaret davasında mahkeme, "Gollum"un kötü karakter olup olmadığının araştırılması için bilirkişi incelemesine karar verdi.

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM
selcukerdem@yapyum.com — twitter.com/selcukerdem

YEREL GASTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

GOLLUM MURAT ÇOK SİNİRLENDİ!

Cumhurbaşkanımız, Yüzüklerin Efendisi filminden Gollum benzetmesi yaptığı için bi doktor yargılanıyor. Mahallede lakabı "Gollum Murat"otan elemanla konuştuk. Cumhurbaşkanımız davayı kazanırsa emsal oluşturacağıçin Gollum Murat'da onunla dalga geçenleri pıçaklayacağını söyledi, Basına saldırı!

KRİZ KAHİNİ YİNE BİLDİ!

"Kriz Kahini" adil esnafları ABD'li profesör "3. Dünya Savaşçıkabilir" dedi.Güler abla,krizna koca bulsun diyeKriz Kahini'ne mektup yazmış.Çünkü kriz arbikocasızlıktankriz geçiriyormuş. Bi hafta geçmeden koca bulmuşlar. Olumkesinsavaşçıkacak lan!

KISA KISA HABERLER

Cumhurbaşkanımız "Biz hayat boyu doğalgazda yaşamadık, bu millet çileye alışık bir millettir" dedi.Putin'e verilen "Hayat Boyu Doğalgaz Düdüğü" konuşması yanda keslerek televizyonda yayınlanmadı.

Sedat Peker "Türkük Hakanı" olunca "Hakan Peker" oldu. Burger King "Eski Türkler de at eti yiyordu" diyer ek at eti sattığını kabul etti. Cübbeli'nin ateizme dair tüm kitapları çekti. Pardon ateitine dua etmiş, duaettiğine göre aleti ölmüş olmalı. TÜBİTAK, 50bin kitabı toplamakararı aldı, okumak içintopuyolardır heralde ama kesingeri vermezler; klasik. Ara Güler "Üniversite aptalları yığınıdır" dedi,Güler hayranı üniversiteliler,kapısınasıy ahbeyaz çelenk bırakıp,İŞİD'çiler var bide,onlarda haber! Ama asıl konuşulacak haber şu: İtalyan kadınevlini kedilere bağışladı! Ulan insana bağışlasana be manyak!

Kısam Var Yazı-yorum!

Asım Vatioğlu

Efendim, tükiyorum kafanız karışık, bi açıklama yapılmasını bekliyorsunuz. İşte açıklama: Hayatın anlamını bilen yok, kendi cevaplarımızı uydurmuş, bulmuş, tükiyoruz yalardan. Ölüm var, onu biliyoruz, kesin bilgi. "Chaaa" diyorum ya, durumu bast işte nokta bu! Şu durumda tartışmanın yönüne bakıp anlametiyor diğerlerini, ayrı durumdayız. Düşünen hayvanmışız ama düşünmek delilik bu halde. Hayvan şahane tükiyor, düşünmüyor, takın. Kedicikleri ile saçma danslar yapan adam var, bence gayet mantıklı hareket ediyor deri. Düşünmek şu mantığı çıkarıyor, zevkime bardıyor! Kimsenin zeki tatiliyle havalı olmak, kimi yönetmekten hoşlanıyor, kimi öldürmekten, arabesk seven var. Dünya için gereksiniz, bi-işe yaramayan koca şeyler yapın. Şimdi don't panic, sakin ol.. Yüzüne bi gülümseme koy. Serdar Ortaç bile ölecek. Düşünme bunları, hayvan ol, sakin ol, nefes al, hastalığını yen, düşünme. Hay yaşa sen!

Aksamsefasi

TARDİGRADA

Brüksel'e "sabah" diye bir şey koymamışlar. Öğlen gelen bir şey var geç kalmış olarak, ama zaten birazdan da akşam olacağı için aceleyle koşup gidiyor. Delilikten mola alarak okumaya, yazmaya geldim. Oysa arkadaşlarım hapishaneye atıldığı ve tanıdığım insanlar gün ortasında vurulduğunda donup kalıyorum sadece. Hayattan kesilmiş gibi, garip bir felç. Bu felcin, bugünün Türkiyesi'nin bize yaptığı en büyük kötülüklerden biri olduğunu düşünüyorum. Bu dönemden kurtarmamız gereken en önemli şey insana, insanlara olan inancımız, akıl sağlığımız ve insani itişkilerimiz. Ve bu felç hiç işe yaramıyor. O sebepten biraz okuyalım, düşünelim bakalım.

Hafif kadertiler

Yeni keşfim Regina Ullmann. Bir Alman kadın yazar. Şair Rilke'nin en yakın dostlarından biri. Son derece tuhaf bir kadın. En azından The New York Review of Books'ta hakkında çıkan yazıda böyle deniyor. Yazdığı şu satırlar ise son yıllarda okuduğum en etkileyici şeylerden biri (Ben çevirdim İngilizceden, dolayısıyla kusura bakmayın):
"Varlığımızın kıymeti, her zaman onu ağırlaştırmaya yaramaz. Tam tersine, kaderimiz çoğu zaman son derece hafif olduğundan ağırlık yapması için kullanılan taşlar vardır sanki. Ve insanların bu taşları kullanma şekilleri... Bazıları bu taşları dünya üzerinde en sevdikleri insanların üzerine yükler. Ve diğerleri bu taşları yutmak zorunda olduklarını söyler. Ah evet, taş yutmuş gibi görünen insanlar tanıyorum."
Kaderlerinin hafifliği yüzünden savurulup uçmamak, yeryüzüne tutunmak için tek çareleri taş yutmak olan insanlar... Tanıyorum ben de galiba. Okumaya devam edelim.

Totaliter koşullarda etkisiz eleman olmak

Hannah Arendt ile yapılan son söyleşilerin kitabı çıkmış. Hannah Arendt'in bugünün Türkiyesi'ni anlamak için en mühim karakterlerden biri olduğunu birkaç kez söyledim yazılarda. Ama bu son okuduğum kitapta bir bölüm var ki sanırım tam da şu anda yaşadıklarımızla ilgili. Ya da insan aklında ne varsa, neye baksa onu görüyor, bu da olabilir:
JOACHIM FEST: Yine de sormak istiyorum, totaliter bir düzende, kişinin suçsuz kalabilmesi için imkanlar nelerdir? Birçok insan kahraman değildir ve kimseden kahramanlık bekleyemezsiniz. Ama onlar suçu işleyenler de değiller. Onlar çoğu zaman sadece aksesuar.

İLLÜSTRASYON: CEM BÜYÜKTOK

HANNAH ARENDT: Evet, bilirsiniz, aksesuar olmak rezalettir... Aksesuar olma meselesiyle ilgili sanırım Jaspers (Nazi dönemiyle ilgili) en mühim şeyi söylemişti: "Biz canlı kaldığımız için suçluyuz. Çünkü canlı olmamızın tek nedeni çenemizi kapamamızdı." Ama biliyorsunuz ki bu bilgi ile eylem (faşizmin suçları) arasında bir uçurum var. Suç işleyenle bu suça bakıp sonra da arkasını dönüp giden arasında derin bir fark var. Yani hiçbir suç işlememiş, sadece suça bakıp sonra da arkasını dönüp gitmiş kişi diyor ki "Suçlu biziz." Bunu yaparak asıl suçlunun yerine geçiyor, onu koruyor. Bu yüzden suçu genellememeliyiz, çünkü bu asıl suçluları kurtarıyor. (...) Şunu anlamaya ihtiyacımız var, totaliter koşullarda "güçsüzlük" diye bir fenomen var. Şunu da anlamaya ihtiyacımız var, en güçsüz olduğumuz durumda bile bir doğru davranış vardır. Güçsüzlük fenomeni kesin çizgileri belirler elbette ve Almanya'daki durum buydu. İnsanlar mutlak olarak güçsüz durumdaydılar. Direnme olanağı yoktu çünkü insanlar birbirinden ayrışmıştı, ortaklık kurabildikleri bir yer kalmamıştı, bir düzine insan bile bir araya gelemiyordu, çünkü birbirlerine güvenmiyorlardı."

Aşırı güvensizlik hücreleri

Düşünelim, direnmek ancak direnenlerin birbirine güveni ile mümkünse başımız dertte. Çünkü muhalefetin ciğerine doğru yaptığımız en kısa yolculuktan bile anlayabiliriz ki memleketimizde direnenler birbirine güvenmiyor. Gezi'nin son günlerinden sonra dağılıp, uçuşup giden bir güven bu. Anlık bir aşırı güvenden sonra yine aşırı güvensizlik hücrelerine çekildi insanlar. Ama zaten birbirimizi yeterince suçladığımız için ben de buna "güvenmiyoruz" diyerek bir kat daha suçluluk duygusu eklemeyeyim. Çünkü... Okumaya devam edelim. Bu kez Arendt'in 'İnsanlık Koşulu' kitabından:
"Affedilmezsek, yaptıklarımızın sonuçlarından bağımsız hale gelmezsek, eylem kapasitemiz sanki yaptığımız bu tek bir şeyle sınırlı kalır, iyileşemeyiz..."
Mümkün olan en hızlı şekilde birbirimizi affetmemiz, affedilmemiz gerekiyor.
Hiç kolay değil. En zoru hatta. Ama kenarından geçip gittiğimiz suçlara karşı artık beraber bir şey yapacaksak, yapmak niyetimiz varsa önceki geçip gidişlerimizin affedilip beraber bir karar vermemiz gerekiyor. Bunun olabileceğini görmüyorum. Ancak beklenmedik bir sıçrayış ile mümkün bu. Beklenmedik olduğu için de beklemek mümkün değil.

Yavaş adımlılar

Tardigradaları ben bilmiyordum, eminim bir sürü insan biliyordur. Dünya tarihinin beş büyük yıkımından, milyonlarca yıl boyunca kurtulabilmiş bir canlı. Bir iğnenin ucuna yüzlercesi sığıyor, minnacık bir şey. Kaynar suda ya da buzulun içinde bile yaşayabiliyor. Onlara verilen ismin anlamı "yavaş adımlılar". Yaşamın dünya üzerinden beş kez yok olduğu koşullardan kurtulabilmelerinin nedeni bu koşullarda yarı ölü duruma geçip sonra yine canlanmaları.
Zor koşullar insana iki seçenek sunuyor. Ya tardigradalar gibi yarı ölü duruma geçip, ölü numarası yapıp, olup bitenlerin geçmesini beklemek ya da insanın sahip olduğu, insanı insan yapan diğer yetenekleri kullanarak çare aramak.
Seçim zor gibi görünmüyor ama seçimin gereklerini yerine getirmek insanlığın çoğu kez sınıfta kaldığı en büyük sınavıdır. Hepimize kolay gelsin.

Direnmek ancak direnenlerin birbirine güveni ile mümkünse başımız dertte demektir. Çünkü memleketimizde direnenler birbirine güvenmiyor.

ÇALIŞIRKEN

vaiza Daha önce çizmedim ki. Putin'i çizeceğime başka espribuluırum!

seeyom Kutlukhan sakalları kesince oldiyetinden gram kaybetmedi. Adam ful + ful karizmasya!

serkan Biliyorum geciktim ama oku bak çok güleceksin!

erdil Konumuz Rusya'yla krizderken Penguen'de kapakkrizi,saatkaçoldu, naapıcaz kapağı?!

ulaş Madem ucuzladı diyosun, insan bi elma portakal soyar da verir baboli!

seeyom Karizmasız insan olmak nedir bilir misin Serkan?

serkan Köşeyi erkenden verip tatile gitmek nedir bilir misin Seziyim efendi, sen onu de hele bana!

seyit Dürüç ne olum, dürümdür o, dürüç olsa yerinde durasmazsın!

kadadir Gönder gelsin Faruqcuum, gündemden korksak, burada yaşamazdık!

burak Biz hayat boyu kahve makinesiyle yaşamadık, bu miliet çay içmeye alışık milletter!

barış Senden bi sinyal gelmeyince ben de dışarı çıktım müdür, artık başkasıyla çözersin o işi!

yerker Karşılıklı muhabbeti Çay Lobisi durdurmadı, biz rafa kaldırdık bilizi!

seyit ali Başımıza bir şey gelmeyecekse, Gollum çorbası yaptım gençler, üzerine az kekik!

serdar Köklüyom rengi moruk!

seeyom Şu dergide Atatürk'ü canlandıracak birisi varsa o da Cem Dinlenmiş. Boysa boy, kaşsa kaş!

demirtan An itibarıyla bir merakı gidereyim,gümrük tekiişi halletim,oyunlarıma kavuştum abicim!

vaiza Sonradan fotoşopta şapka yapmayı seviyosun diye bilerek öyle bıraktım.

erdil Kapağı bulmadan, bakala gidiyom diye çıktın ya, hiç dönmiyecekşin sandık Selçuk!

ulaş Eee nabcaz, Rus ligi takımlarıyla kupon yaşamıyoaz mı şimdi?!

seeyom Bari sevabına bi Gollum neyin çizdireydin baboli!

vaiza Köşe bitti, gideyim de ucuz meyve alayım kızlaaarr!

Akşamsefası

ÖYLE BİR GEÇER ZAMAN Kİ...

YAZANEÇİZEN:
M. K. PERKER

Akşamsefası

Akşamsefası

Barış Atar sitesi

twitter.com/barisatar
barisatar@yahoo.com

BALTALI İLAH

Mustafa Sahcı

«MİNİ ÇAKAL»

BARIŞ ATAR

Akşamsefası

AHMET ÜMİT

BİR BAŞKOMSER NEVZAT MACERASI

KÖREBE

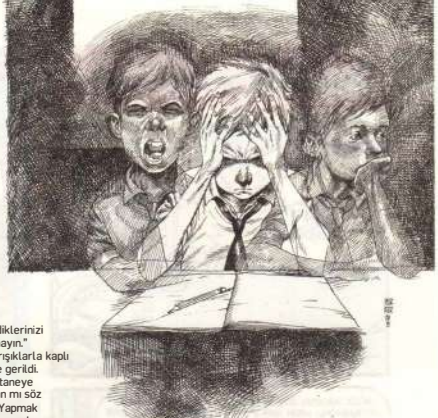

"Ya bu iğrenç huyunu sizden gizlemişse?"

Katiler, tutarsızlığa düşmüşlerdi. Artık Oyuncakçı'yı bile doğru dürüst taklit edemiyorlardı. Yakafakları karışmıştı ya da acele ettikleri için çuvalliyorlardı. Baksanıza, öykündükleri seri katilin rutinini bile yerine getiremiyorlardı. Üçüncü kurbanları Recai Çetinel'in tacizci olduğuna dair hiçbir kayda rastlayamamıştık. Ama Ali'nin haklı olarak hatırlattığı gibi, adamın yakalanmamış olması onun tacizci olmadığı anlamına da gelmiyordu. O yüzden ertesi sabah ilk işimiz, maktulünçalıştığı hastaneyi ziyaretetmek oldu. Bizi odasında kabul eden başhekim Salih Bey, samimi olarak üzülmüştü Recai Çetinel'in öldürülmesine, ama çok da şaşırmamıştı.

"Allah rahmet eylesin" dedi kederli bir sesle. "Defalarca uyarmıştım Recai'yi. Oğlum bu işleri bırak diye. Fakat dinlemedi... Su testisi su yolunda kırılıyor işte."

Tam yeri gelmişti, merakla sordum.

"Hangi işleri bırak dediniz? Yasa dışı bir yola mı sapmıştı Recai?"

Oturduğu koltukta toparlandı, yaşlanmanın eşiğindeki adam.

Recai Çetinel'in tacizci olduğuna dair hiçbir kayda rastlayamamıştık. Ama adamın yakalanmamış olması, tacizci olmadığı anlamına gelmiyordu.

"Pek yasa dışı sayılmaz aslında... Kumar meraklısıydı. Meraklı dediysem öyle böyle değil, bildiğiniz müptelalık. Babasından kalan koca apartmanı o masalarda kaybetti. Hep borçluydu, hep içeride... Biz de o yüzden ayrılmasını istedik zaten."

"Yani artıksizinle çalışmıyormuydu?"

"Hayır. Bir yıl önce çıkarmak zorunda kaldık. Aslında genç olmasına rağmen iyi bir cerrahtı. Evet, hem de çok iyi bir cerrah. Ama söylediğim gibi, bu kumar sevdası bitirdi onu."

Kumarla, çocuk tacizinin ne alakası olabilirdi? Koltuğumdan öne doğru eğildim.

"Çok önemli bir mesele var Salih Bey. Lütfen bu konuda bildiklerinizi bizden saklamayın."

Başhekimin kırışıklarla kaplı yüzü endişeyle gerildi.

"Recai'nin hastaneye olan borcundan mı söz ediyorsunuz? Yapmak istemezdik ama arabasına ipotek koymaya mecbur kaldık."

"Hayır, hayır, daha mahrem bir konu var. Recai'nin sapkın davranışları var mıydı?"

Tuhaf bir şey duymuş gibi mırıldandı.

"Nasıl yani?"

"Çocuk tacizi" diye bodoslama daldı Ali.

"Küçük çocuklara sarkıntılık yapmaktan söz ediyoruz."

Hiç duraksamadan cevapladı Salih.

"Asla, asla, hayır, hayır, Recai sağlam iradeli biri olmayabilir, ama asla bir çocuk tacizcisi olamaz. O dürüst bir insandı. Hele böyle bir konuda..."

"Nasıl bu kadar emin olabilirsiniz?" Adeta tersliyordu adamı Ali. "Ya bu iğrenç huyunu sizden gizlemişse?"

Konuşmadan önce hafifçe öksürerek gırtlağını temizledi başhekim.

"Bakın Ali Bey, rahmetli üç yıl önce bir trafik kazası geçirmişti. Birkaç kez ameliyat oldu, ama o kazadan sonra cinsel fonksiyonlarını yerine getiremez hale geldi. Evet, yüzde yüz iktidarsızdı." Biraz düşündü. "İşte bu yüzden çocuklara musallat olmuştur diyebilirsiniz ama... Hayır, sizi temin ederim hayır, Recai bir sapık değildi. Kimseye zarar vermezdi. Aksine insanlara yardım etmek için uğraşırdı. Mesela organ bağışı için çalışıyordu. Son işyeri de bu hayırlı konuyla ilgilenen bir klinikti. Oradaki yöneticilerle konuşursanız belki size daha fazla bilgi verebilirler."

Hastaneden ayrılıp benim emektara bindiğimizde, Ali gibi benim kafam da allak bullaktı. Yani, bütün bu cinayetler, kumar mafyasının işi miydi? İyi de bizim kumar mafyası böyle incelikli işlere niye girsin? Adamın borcu varsa çeker sikardı kafasına. Hayır, daha çetrefil bir mesele vardı. Yahut Recai sapkınlıklarını herkesten ustaca gizlemişti. Her halükardamaktulün çalıştığı şu organ bağışıyla uğraşan kliniğe gitmekte fayda vardı.

Kliniğin adı "İkinci Hayat"tı. Levent'te geniş bir bahçenin içinde inşa edilmiş, son derece modern bir binaydı. Uzun boylu, gülümsemesi insana yaşama sevinci veren genç bir kadın karşıladı bizi. Polis olduğumuzu öğrendiğinde bile nezaketini bozmadı. Gerçekten de son derece profesyonel davranıyordu. Bir süre odasında bekletip gerekli telefonları ettikten sonra Reyhan adındaki bir hanımın odasına götürdü bizi.

Bembeyaz uzun saçları vardı Reyhan Hanım'ın, makyajsız yüzünden derin bir keder okunuyordu. Hayır, kederin nedeni Recai'nin akıbeti değildi, henüz çalışma arkadaşının öldürüldüğünü öğrenmemişti. Lisan-ı münasiple açıklayınca kemikli elini ağzına götürdü.

"Ah! Nasıl olur, daha dün gece bizdeydi. Birlikteyemek yemiştik."

Kadının katmerlenen kederine aldırmadan, başladı sormaya Ali.

"Yakın mıydınız?"

Kadın hafifçe başını yardımcıma çevirdi, samimiyetle mırıldandı.

"Evet, yakındık. Bir yıldır birlikte çalışıyoruz. Çok severdik Recai Bey'i." Duraksadı. "Bir yanlışlık olmasın? Gerçekten Recai mi ölen?"

"Ne yazık ki öyle Reyhan Hanım. Maktul sizin çalışma arkadaşınız Recai Çetinel. Bir düşmanı, sorun yaşadığı birileri var mıydı?" Sanki sorumu duymamış gibiydi. Tekrarlamak zorunda kaldım.

"Recai Bey'in diyorum, hasmı var mıydı?"

"Ne? Hayır, hayır, herkes onu severdi. Çok nazik bir insandı. Çok da beceriklıydı. Girdiği bütün ameliyatlar başarıyla neticelenirdi."

Acı gerçeğin şimdi farkına varıyormuş gibi, uzun yüzünü ellerininarasına aldı. "Allah'ım,

demek Recai de öldü ha..." Gözleri nemlendi, ama kendini tutmayı bildi. "Peki kim, kim yapmış olabilir bu canavarlığı?" "Biz de onu öğrenmeye çalışıyoruz" diyerek araya girdi Ali. "Recai Bey'in kumara düşkün olduğunu duyduk." Reyhan Hanım'ın ince kaşları çatıldı. "Zannetmiyorum, yanlış bilgi almışsınız. Recai ağzına içki bile koymazdı."

"İçkiden bahsetmiyorum" diye cevapladı yardımcım. "Maktul kumar bağımlısıymış, bir önceki işinden de bu yüzdenatılmış. İçeriye borçlanmış, hatta arabasına el koymuşlar."

Kadın öfkelenmeye başlamıştı.

"İftira, Recai Bey, son model bir BMW'ye biniyordu. Para sıkıntısı filan olduğunu da hiç sanmıyorum. Bu klinikte herkes avans çekerken, Recai bir kez bile zamanından önce para almadı muhasebeden."

Ali'yle, göz göze geldik. Bir önceki hastanenin başhekimi bizi kandırmış mıydı? İyi de bunu niye yapsın ki? Reyhan Hanım mı yalan söylüyordu yani? Hayır, karşımizdaki kadın yalan söyleyecek birine benzemiyordu.

"Bakın Reyhan Hanım" diyerek kadını yumuşatmak istedim. "Belki Recai Bey sizden gizlemiştir..."

Kati bir tavır labaşını salladı.

"Hayır, Recai öyle kumar bağımlısı biri değildi. Yanlış bilgi..."

Bu kapıyı kapatmıştı Reyhan. Ali de başka bir kapı açmaya çalıştı.

"Peki çocuklarla arası nasıldı?"

Kadının çatılmış kaşları, iyice birbirine yaklaştı.

"Nasıl yani? Ne demek istiyorsunuz?"

"Hiç" diye omuz silkti yardımcım.

"Çocukları sever miydi diyorum, onlara yardım eder miydi, onlarla vakit geçirir miydi?"

Şefkatli bir gülümseme yayıldı kadının yüzüne.

"Yeryüzünde, çocukları ondan daha fazla seven kimse yoktu." Nemli, siyah gözleri yüzümüzde gezindi bir süre. "Evet,herkes çocukları sever ama Recai, onların hayatını kurtarırdı. Mecazi anlamda söylemiyorum, gerçek anlamda onların hayatını kurtarırdı. Bizimle çalıştığı süre içinde onlarca çocuğa hayat verdi. Organ naklinden söz ediyorum beyler. İkinci hayattan. Evet, hepimiz çocukları severiz, ama Recai onların yeniden yaşamasını sağladı." Kansız yanaklarından ilk damlalar düşmeye başlamıştı. Eliyle masanın üzerinde duran çerçeveyi gösterdi. "Recaigibi becerikli bir cerrah olsaydı, belki bizim kızımız Tuba da şu anda hayatta olurdu." Burnunu çekti, masanın altındaki çekmeceden çıkardığı bir mendille gözlerini kuruladı. "Hayır beyler, Recai kötü biri değildi. Biriteri onu yanlışlıkla öldürmüş olmalı. Ama bu cinayeti işleyenler çokbüyük kötülük yapmış oldular. Sadece Recai'ye değil, yaşamak için umudunu bu becerikli doktora bağlamış çocuklara ve onların ailelerine. Yazık, çok yazık..."

DEVAMI HAFTAYA...

Böyleyken Böyle

SEMRA CAN
semracan@gmail.com

Akşamsefası

■ Ayda 25 bin lira maaş alan arkadaşım var. Adını veremem, o kendini biliyor. Bazen onu düşünüp "Keşke zamanında işe girdiğimde işten kaçmasaydım" diye düşünüyorum. Siz de bir durup düşünün bence.

■ İş hayatında tutarlı ol, gerisini salla. İstersen tam bir geri zeka ol, gittiğin işe her gün git, bir süre sonra kral bile olabiliyorsun.

■ Arkadaşım bu arada gerzo değil, tam tersine gittiği iş yerindeki en klas adam, o da ayrı mesela.

■ Elalemin parası fakirleştikçe daha bi cazip görünmeye başladı.

■ Tespih böceği izlemek huzur veriyor. İsmi de şekil böceğin. Nasıl da top oluyor aniden? Milyonlarca yıl yaşa, evrim geçir, sonra elalem "Aha böceğe bak, top oldu" diye gülsün. Neyse ki gülenler de ölecek, tespih böcekleri yaşayacak.

■ Fallout'a Atatürk modu yapmışlar. Atam power armor giymiş, mutantlarla savaşıyor. Arkada da laylaylay loyloyloy şarkılar, türküler. Sinirim bozuldu izlerken.

■ Serkan'la birlikte program çekelim dedik, adam haftasında işten kaytarmak için yurt dışına gitti. Şu anda Berlin'deki Türklere Berlin'i övmüyorsa ben de Sezai Von Gakko değilim.

■ Gollum mu Smeagol mu? Papaz mı Özal mı? Sen hiç Gollum'a benzedin mi cicisi? Ben her gün benziyordum zaten, bilen bilir.

■ Ara sıra aklıma geliyor. Hasan Mezarcı... Gerçekten sıra dışı bir siyaset figürüydü. Sonra bi havalara girdi, kendini mehdi ilan etti, altın sarısı peleriniyle uzaklaştı. Hâlâ gün doğumunda, acaba Mezarcı'nın altın pelerini mi o parlayan diye güneşe bakıyorum. Gözlerim acıyor biliyor musun?

■ Bi fotoğraf gördüm, boksörün maçtan önce ve sonra iki pozu yan yana. Maçı kaybetmiş, yüz göz şişmiş "Boks yumruğu karşılamaktır" diyor. Yenilmiş ama kaybetmemiş. Yumruklara dayanaryo.

■ Bazı günler Cure şarkıları introsu gibi oluyor. Başlamıyor şarkı. 30 dakikadır buradayız üç dakika geçmedi.

■ "Asker zki gördün mü? Bir günlük yolu bir saatte gidersin" demişti yıllar önce sevimli bir erbaş. Aslında hızlı ulaşım olacaksa indir donu erbaş kardeş! Işınla beni Sikati.

■ "Sıvazland milli forması ehehehe" diye şaka yapan bir insanım. Kalitesizlikte de bir kalite olması lazım ama.

■ Saat 16.45 oldu, hâlâ ayılamadım. Yazıyı yazmadan önce uyumaya bile yeltendim. En son saat yedi gibi bira açıyordum. Kimse içki içmesin. Alkol ölsün! Pazar gecesi konser mi olur ya?

■ Yalan konuşmayayım da, 91 yılından beri davulum var, o zamandan iki yıl öncesinden beri davul çalıyorum. Çünkü davul dediğin an davul gelmiyor. İki yıl da para biriktirmiştim. Kola mola içmedim lisede hiç. Gofret de almadım kantinden, para biriktirip davul aldım. Babam da fişekledi bir az, Allah razı olsun. Aro baba! Ailem de ne yapsam destekledi paso. Tamam bazen yapamadım ama fena da olmadı yani. Siz de büyüyünce böyle yapın, ben de öyle yapıcam.

■ Köşe bitti ama ben de bittim. Yeniden başlarız bi yerden tekrar. Save et kapa kanka!

İLKER ALTUNGÖK

MUSTAFA SATICI

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN
www.twitter.com/bahadircuneyt

TOKAT İLE YUMRUK

Tokat ile yumruk arasında kültürel kökenlerinden çok cömertlik-cimrilik bağlamında fark var. Tokatlayarak savaşan birine *eli açık*, hasımlarını yumrukla hasır eden birine de *eli sıkı* denir.

"Ellerimi başkalarının ceplerine sokmamın centilmence olmayışını anlayabilirim ama söyleyin bana sizi titiz insanlar, bir erkeğin kendi ellerini kendi cebine koyması nasıl olur da onu daha az centilmen kılar?" **Jerome K. Jerome • Aylak Bir Adamdan Aylak Düşünceler**

Alan Markovitz, 2013'te satın aldığı evle eski karısına komşu oldu. Kadının her gün görebilmesi için terasına devasa bir orta parmak heykeli koydu. 3,5 metrelik bronz heykel 7 bin dolara mal olmuştu.

Karpuzu elden ele atarak taşımaya *kamançа* deniyor. Yunancada *solak* kelimesi aynı zamanda "daha iyi" manasına gelir. Osmanlıcada hatırlatma amacıyla parmağa bağlanan ip *retime*'dir.

"Parmak izimden karakter analizi yaptılar; eşsiz bir kişilikmişim" dedi adam. "Sabıkalısın artık yani" yorumunda bulundum ama öyle mutluydu ki anlamadı.

Gary Oldman'ın başrolü reddettiği **Makas Eller** (1990) filminde **Johnny Depp** yalnızca 169 kelime söylemektedir. Depp'in rol aldığı ilk film **Elm Sokağında Kâbus** (1984) da elleri pek normal olmayan bir adamın korku-komedi dolu hikâyesiydi.

"Eldiven takan kedi, fare yakalayamaz." **Navjot Singh Sidhu**

İngiliz filozof **John Bulwer** 1644'te yayımlanan ve dünyada jestler üzerine ilk kitap sayılan "*Chirologia veya Elin Doğal Lisanı*" eserinde şöyle der: "Eller her dili konuşabilir."

Trafikte önünüzdeki aracın bagaj kapağındaki parmak izlerini fark ettiniz mi? Genelde üçer adettir, bagajı kapatırken nakşolunmuştur ve insanoğlunun ne yapsa silemeyeceği masumiyetini yansıtır.

Fatih Altınöz'ün **Kutsal Aile** romanındaki kahramanı, el sallamakla cam silmek arasında bir fark göremediğini söyler. Ben de bir pandomimcinin ehliyet aldığı gün karakolluk olacağını çünkü "el-kol hareketinin" karayollarımızda epey ciddi mevzu olduğunu yazmıştım.

Michael Jackson'ın 1984'ten beri sağ eline taktığı beyaz payetli eldiven, geçtiğimiz temmuz ayında bir müzayedede 64 bin dolara satılmıştı. Merhum pop yıldızı bir röportajında "Neden tek eldiven?" sorusuna "Çünkü ikiden daha havalı" cevabını vermişti.

"Çocukken bir kere kaçırılmıştım, adamlar bir parmağımı kesip aileme yolladı. Babam daha fazla kanıt istediğini söyledi." **RodneyDangerfield**

Heavy metal konserlerinde sıkça gördüğümüz; tek elin baş, işaret ve serçe parmaklarının kaldırılması, diğer iki parmağın kapatılmasıyla yapılan jestin aslında Amerikan İşaret Dili'nde I, L ve Y harflerine tekabül ettiğini, yani kısaca "*I love you*" olduğunu biliyor muydunuz?

Alkış hareketi, sevmekle acı çekmeyi karıştırdığımızın işareti bence. Birini kutlamak için zavallı iki elimizi defalarca çarpıştırıp "bak senin için küçük acılar çekiyorum" diyoruz.

ZEYNEP DENİZ ÖZTURHAN
www.twitter.com/yanilgi

SERPİNTİ

Gözümü açtığımda nükleer serpintilenmiş bir Türkiye'deydim. Sene kaçtı tam anlayamadım zira soruyu yönelttiğim ev arkadaşım devcileyin bir hamamböceğine dönüşmüştü. İşin kötüsü bunu umursar görünmediği gibi, kemirdiği onca kitap sebebiyle ne dediğini anlamak pek mümkün olmuyordu. Böcek kardeşim cevap vermeyince, "Neler oluyor?" diye camdan dışarı bakmaya karar verdim.

Camda, İstanbul'un radyoaktif sessizliğinin gotik bir Avrupa şehrine benzediğini gururla fark ettim. Fakat bu gururum fazla uzun sürmedi. Zira sokakta gençten bir delikanlı bana "Şştt kız ablaaa!" diye seslenmeye başlamıştı. Delikanlının üstünde kilim desenli demir zırhı ve deri şalvarı, elinde de elektro sazı vardı. Tam bir Mad Max Anadolu karakteri gibi bitivermişti kör olasıca. Dedim bilader "Saat kaç, saat?" Dedi "Ne fark eder kızabta, kıyamet koptunsa sa?"

Neyse çağırdım Anadolu Mad Max'ini, geldi. İsmi Mahmut'muş. Rusların ülkemizde yaptığı tüm o reaktörlerin yanlışlıkla patladığını ve ülkenüfusunundramatikbiçimde azaldığını ondan öğrendim. Mahmut ayrıca İstanbul'da kimi mahallelerin kediler, kimilerinin de teyzeler tarafından yönetildiğini anlattı. Anlaşılan kediler tufacı oldukları, teyzeler de fazla dışarı çıkmadıkları için, radyoaktiviteyi sağ salim atlatmışlardı. Gerçi kediler iki metreye ulaşmış, yanlarında gıdı okşatmak için arada kolunu bacağını kıtladıkları insanlar taşır olmuşlardı. Ama bu, yönettikleri bölgelerde cam açtırmayan teyzelerinkinden kötü bir yönetim biçimi mi miydi, Mahmut tam emin değildi. Teyzeler aynı zamanda konsantre kese yoğurdu sürerek insanın radyasyonunu almanın yolunu da bulmuşlardı. Fakat her nasılsa, teyzelerin bu başarısına ve iki elindedört parmağıeksik olmasına rağmen Mahmut hâlâ, kedilerin istikrarındart medet umuyordu.

Nükleer serpintiye yer altında izbe bir sahte rakı imalathanesinde yakalanan Mahmut'a, o rakılarlaçeşitli haftadan sonra daha da ayılmak nasip olmamıştı. Sürekli "Ülkenin soyu kurudu kız abla..." şeklinde sayıklıyor, illa tez elden nikahlanıp ürememiz konusunda ısrar ediyordu. Aslında ben de bu ısrarı mantıksız bulmadım. Zira radyoaktivite başladığında "Korkulacak bir şey yok!" demek için ne kadar radyasyonlu çay, narenciye, cağ kebabı varsa kameralarönünde tüketen ülkenin yönetici tayfası, çoktan sizlere ömür olmuştu. Sarayı mutant kuğuların işgal ettiği söyleniyor, bu da haliyle insana ülkenin geleceği için ufak da olsa bir umut zerk ediyordu. Bu kez döndüm Mahmut'a dedim ki; "Tamam be Gaziosmanpaşa'nın çılgın çocuğu, gel nikah kıyalım. Çünkü böyle bir dünyaya çocuk getirmeyi kim istemez?"

Çok uzatmayayım, çılgın eniştenizle derhal Muhtar Mutant Emmi'ye başvurduk. Kendisi serpinti esnasında dini görevini minarede icra eden imamın, eriyerek muhtarın üzerine dökülmesiyle meydana gelmiş, oldukça güçlü bir bireydi. Hem dini nikahımızı hem de resmi evraklarımızı hazıretmekiçin çalışırken yeşil yeşil bir yanışı vardı, görmeliydiniz. Neyse, evrakların imza kısmınageldiğinde, nedense tam da o anda, Boğaz'dangelen bir gemi düdüğü ile tüylerimiz ürperdi. Mahmut'a baktım, topukları kıçını döve döve sahile koşuyor. Döndüm Mutant Emmi'ye dedim ki: "Ne iş?" Meğer radyoaktif serpinti Rusya'ya kadar gitmiş ama onlarda sadece erkekleri öldürmüş. Rus kızları ise bu olaydan sonra, daha bi güzelleşmişmiş. Allah'ın işi işte... Arada gemiyle gelip genç erkekleri topluyormuş Rus kızlar. Meğer Bizim Mahmut son kalanlardan biriymiş.

"Son delikanlıyı da kaçırdın kızım, bu da senin kaderinmiş" dedi Muhtar Mutant Emmi bana dönüp. Dedim "Allah'ını seversen kes ışımayı emmi yaa... Ciddi bir fırkındalık yaşıyorum herhalde şu an."

Bu arada Rus kızlar Mahmut'u hakikaten de gemiye aldılar. Ama dev bir oltaylaaldılar. Biz domatesi kestiğimizden beri açlıktan fenalıkgeçiren Rus bacıların Mahmut'u bir yiyişleri vardı, insanın bakarken resmen kanı donuyordu. Velhasıl, sen o kadar adamı çiğ çiğ ye, hâlâ sıfır beden kalmayı başar. Şu Rus kızlarından resmen korkulur.

Nükleer serpinti sonrası, İstanbul kediler ve teyzeler tarafından yönetiliyordu. Kediler tufacı oldukları, teyzeler de fazla dışarı çıkmadıkları için, radyoaktiviteyi sağ salim atlatmışlardı.

Neyse, sahile inince baktım ortam o kadar da fena değil. Memleketin tüm bitki örtüsü ölmüş ama belediyelerin diktiği, çiçek saksılı plastik ağaçlar bir şekilde canlanmayı başarmış. İçlerinden biri benden 1 TL istedi, çıkardım verdim. Dedim; "Sonuçta fotosentez yapmadı ama konuştu. O da olumlu." Sonra Moda İskelesi'nin yakınlarındaki kayaklara oturdum. Denizin rengine, TÜBİTAK onaylı, son derece sağlıklı suyuyla Kurbağalıdere'den alışıktım. Şimdi bütün Marmara, Kurbağalıdere olmuştu. Mehtap yer yer köpürüp patlayan denizin üstünde parıldıyor, üç başlı martılar tepemde çığlıklar atıyordu.

Dedim "Seni yenicem ulan radyoaktivite..." Evet, tam olarak bunu dedim.

Akşamsefası

FEYZİ ÖZŞAHİN
twitter.com/feyzisahin
feyzisahin@gmail.com

Akşamsefası

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER:
Hava Atamamak

Aslında hava atamamayı değil atmayı seviyorum ama hayatımın herhangi bir döneminde bir türlü kendisini beceremediğim için en sonunda ben de "Hava atamamayı seviyorum ben yaa... Bilmiyorum yani, daha samimi bence..." diyerek kendimce hava atamamaya bahane buldum. Kronolojik bir sırayla gitmeyecek... Bir seferinde bir grup arkadaşımla buluşucam. Her zamanki gibi geç kalmıştım (Haftaya; Sevdiğim Şeyler: Geç Kalmak!) neyse, bunların yanına geldim, güzel bir muhabbet var ve belli ki iddialı da bir muhabbet! Herkes bi zaman birimi seviyor, gayet ciddi. "40 dakika!", "13 dakika" falan diye. Ben büyük bir hıyar olduğum için anlamadan dinlemeden "33 saniye" diye zaman sıktım. Mevzu ne? Haberim yok. 33 saniye ne için? Bilmiyorum. Ama en kısa zamanı söylemiş olmanın haklı gururunu yaşıyorum. Ortamda hüzünlü bir sessizlik oldu. Sonra günün geri kalanı için takılmaya devam ettik. O gün arkadaşlarım benimle çok ilgilendiler. Tatlı ısmarladılar. Birkaç doktor adı verdiler. Ben de "Ne güzel lan, arkadaşlarım sağlığımla ilgileniyorlar, çok şanslıyım" falan diye düşünüyorum. Gün bitti, ayrıldık, gece yarısı bunlardan biri "Abi uyuyamadım lan. İyi misin? Yarın hemen doktora gidelim bence beraber" falan diye arayınca mevzuyu öğrendim. Meğer seks yapma sürelerinden bahsediyorlarmış. "Olm ben anlamamışım. O zaman dört saat!" falan dediysem de dinletememdim. O arkadaşlarımla artık görüşmüyorum. Sigitirsinler gitsinler! (Olm valla dört saat lan. Hadi bilemedin üç.)

Hayattaki en büyük hava atma materyalim okuma yazmayı, dört işlemi falan çok erken yaşta (3) öğrenmiş olmam. O yaşlarda fazla bir arkadaşım falan yoksa demek, sıkıntıdan ben de okuma yazma falan, hepsini çözmüşüm. Kendi kendime becerdiğimi de söylemeden geçemeyeceğim. (Bunlar hep hava işte!) Ama bir şekilde muhabbet ne zaman bu konulara gelse ve ne zaman ben bu havayı atsam ortamda oluşan ufak bir hayranlık havası akabinde gelen "Hadi yaa? Üniversitede ne okudun ağbiii?" sorusuyla bitiyor. Çünkü okuyup adam olma adına yaptığım tek başarılı hareket, okuma yazmayı erken öğrenmek. Gerisi "fs". "Ya ben iki yıllık meslek yüksek okulu..." diye cümleye başladıktan sonra muhabbetgenelde o ortamdaki diğer insanların yaptıkları soğuk füzyonlara, atomaltı parçacık deneylerine falan kaymış oluyor. Genelde bu tür insanlar arasında bunun havasını yapmaya çalışmayı seviyorum. Benim gibi sığır arkadaşlarımın yanında zaten bunun muhabbetini yapmamın pek anlamı yok. "Çok konuşma, bi bira ısmarla lan yarmucuk!" diye lafını kesen adama ne anlatıcan, üç yaşında okuma falan diye. Ama işte diğerlerine de nefesim yetmiyor amk.

15 yaşımdayken, Bodrum'da, bir kızdan acayip hoşlanıyordum. Neyse işte, kıza her fırsatta yazıyorum. Tavlamak için dipten kum çıkartıyorum, yetmiyor balık adam tutup çıkartıyorum falan. En son çare artık kıza "Ben çok iyi dövüşürüm, geçen yıl beş adam yedim" diye hayatım boyunca karıştığım ve sonuçta dayak yediğim tek kavgayı ballandıra ballandıra anlatıp bir şekilde kıza yaklaşmayı başardım. Bi akşam çocuk bari dediğimiz, müşteri yaşortalaması 13 olan, votka portakal diye portakalsuyu satılan (kısaca adam s.ken) bi mekanda oturuyoruz. Depeche Mode falan çalıyor, kızların sitesinden bi çocuk gelip bana "Ben de seviyom bu kızı, senin elinden alıcam!" dedi. "Yav he he" deyip geçtim. Bu hıyar uzattı "Madem o kadariyi dövüşçüsün, benimle bu kız için dövüş o zaman" dedi. "Yaa yıl olmuş 1992, ne gerek var abi dövüş mövüş..." derken kızın gazıyla (Ulan bu da ne biçim kızmış...) biz bu hıyarla ringe çıktık. Ring dediğim sokağın ortası. Neyse, meğer bu dangoz Avusturya'da siyah kuşak karateciymiş. Beni yerdenyere çaldı. Kız hemen ortamdan uzadı ve tabii ki bu gerzoya da yar olmadı. Başka bi herifle takıldı. Biz bu gerzoyla arkadaş olduk ama. Sonra bi gün sebebini hatırlamıyorum kafası atti, yinedövdübeni. Sonraarkadaşlığımızbitti. Zaten ebikıcıherifin tekiydi,muhabbeti pek açmıyordu.

ismmeskarakurt@gmail.com

ORTAM
En telmasa adam

BAŞINA DEĞİLSİN?

özet:
ORTAM, RORAY, TOLGA VE EMRE, BERK'İN SEFERİHİSAR'DAKİ OTEL DÜĞÜNÜNE GELMİŞLERDİR. DÜĞÜNÜN BEKLENTİLERİ KARŞILAMAMAKTADIR. İLKMANLARIN OTEL ODASINA TEKİLİF TV'YE VE BU GEL ORTAMDA DOYASIYA DAVRANARAK BİRİ MUHABBETİN KÜLTÜLMEMESİNİN VESİLE OLMUŞTUR. MEMLEKET MESELELERİ ÜZERİNDE SOSYOLOJİK PSİKOLOJİK DEĞERLENDİRMELER FELAN, AMSTERDAM KAFASI İŞTE...

GECE SABAHA DAYANMIŞKEN DAMADIMIZ BERK DE HASRETLE DALAR SAADET ODASINA

VAY SEREFSİZ TAYFA, BEN DENİR PARMAKLIKLAR ARDINDA GEÇTİK ZİNDANLARINDA SIKINTIDAN PATLIYIM, SİZ BURDA BENSİZ OHHH! KAMBERSİZ DÜĞÜN OLUR MU LAN!

NE İŞİN VAR LAN SENİN BURDA? PAFAZ ETME BİZİ ŞİMDİDEN YENGEYLE

ZOR UYUTTUM ARKADAŞ

DAHA İLK RESMİ GÖRSATLI GECEDEN PARALMAĞA, DALDAN DALA KONMAĞA BAŞLAMIŞ HOPPA GÖNÜLLÜ BERK

BERK DE SU ANA SAKLADIĞI AMSTERDAM ZULASINI PATLATIR, BEREKET HİÇ BİTMEZ MÜŞTEREKZAAFLARDA

LEN BERK, AMSTERDAM'I BIRAKIP Bİ DÖNSEMİN VARE YA SKERİM BELANI VALLAH, HERİFLERE BAK TARIM ARAZİLERİNE TESİS FABRİKA KURMAYIN DİYE NASIL HAYBECİ Bİ KAMU SPOTU YAPTIRMIŞLAR, BİZE NE DİYONUZ, RUSVET YEMEYİP KAYIŞMAYIP SİZ YAPTIRMIYICAANIZ SİĞİRLARI

TARIM HAYVANCILIK BAKANLIĞI

SIRF SU KAMU SPOTUNDAN KAÇ KİŞİ NEMALANDI KİMSİLİK AJANSI, ARACISI, CİN FİKİR SAHİBİSİ

TV'NİN HİPNOZUNA HEMEN KAPILIVERMİŞ

LA KAPAT ŞU RDFTOŞANBİRİNİ DAL TAŞAK ORTADA

BARI ADAM GİBİ DAMARDAN KAMU SPOTU YAPSALAR YA

DİYİ YAA, MESELA DAHA İNSANLAR AMBULANSA NASIL YOL VERECEĞİNİ BİLMİYO, Bİ ONU BELLETİN MİLLETE DİYİ Mİ?

AMBULANS! FİŞEKLERİNİ BİLİYİM ÖTÜMÜ SORUN

ÇAKAR DÖNERLİLERE TAHSİSLİ ŞERİT

ZINGIRLAR

AĞA MI KAÇSAM SOLA MI, YOKSA BÖYLE Mİ KALSAM? Bİ MUTABAKAT YOK. TÜRKİŞ ÇOZUM BU DURUMA GÖRE HACİ!!

GİT BAK Bİ BEYİN CERRAHINA EN AZ 6 AY SONRAYA RANDEVU ALIYOSUN. Bİ 6 AY DA TETKİKLERİ BERİKE, BEYİN TÜMÖRÜNDEN ÖLDÜN GİTTİ HACI. Bİ DE KAN DİLENDİRİCİLER SANA BU EN FECİİ ANLARINDA, BENİ BU HALLERİ DÜŞÜMÜSSE BEN O DÖVLETE DEVLET DEMEM ARKAAŞ

AB GRUP KANI OLAN VAR MI ARKAAŞLAR? Bİ ARKAADIN ARKAAŞININ YEĞENİNE LAZIM

METRUM LAN!

UMUTSUZCA Bİ SESLENİŞ, BÜYÜK İNSANLIK AMCALEĞİNİ İFA YÜKÜMLÜLÜĞÜ

VE KALABALIKLARIN ARASINDA İSSİZ VE İŞLEVSİZ KIZILAY OTOBÜSÜ

SIRF HASTANE SAĞLIK İÇİN KALINIR AMSTERDAM'DA, SAYGI VAR İNSANA OLUM

DÜŞÜNSENİZE LAN, ÇÜBBELİSİ, ÇARŞAFLISI İSTEDİĞİ GİBİ TAKILIYO ORALARDA, DURUMUN TAM TERSİ OLDUĞUNU DÜŞÜNÜN, ACABA ÇÜPPELİ AMCAM ONLARIN ŞU SEKSİ GİYİMİNESİNE MÜSAADE EDER MİYDİ?

TRAVMATİK ÇOCUK

BİKİNİLİ BABACAN

BIRAK ONU ADIYAMAN'DA BOYNUNDA HAÇLI KOLYE TAKILABİLİR MİSİN SEN ONU SÖYLE BANA HACİİ!!

BU FANİLERİN İNSANLIĞI ÇEKTİKLERİ GAYYA KUYUSUNUN MÜŞEBBİBİ TANRININ İLKMANLARI KADİRSİ, DEĞİŞMEYEN TEK ŞEY DEĞİŞİMDİR DEN BİRABER OLMALARI DEĞİL MİDİR ÜSTAT SÖYLEŞENE ALLASIN

BİR DOĞRUSUNU O BİLİR VE EN DOĞRUSUNA O İNANIR. VE O ASLA DEĞİŞMEZ. EVREN KENDİ MERKEZİNDE DÖNER

KÖLELİK ZAMANI DA TIPKI BUGÜNKÜ GİBİ KUVVETLE MANİLERDİ DÜMÜN MEŞRULUĞUNA

ŞEYTAN DEĞİLSE KİMDİR SENİN REHBERİN?

BİLİNÇ DÜZEYİ DÜŞÜK İNSANLARIN TEK ÖTESİNDEN BİZE GÖZ KIRPARLAR

OYSAKİNE BAZI RUHLAR DA SONSUZLUĞA KAVUŞUR, GALAKSİLERİN TEK ÖTESİNDEN BİZE GÖZ KIRPARLAR

BELKİ BU DA DOĞA KANUNUNUN SONSUZLUK VARSA KARŞISINDA DE OLMALIDIR

VE YATARLAR BİRLEŞTİRİLİR, 5 DİNİYO YAN YANA UYKUYLA TV ARASINDA, KAFALARINDA BİNBİR KOVALAMACA, KENDİ KARADELİKLERİNDE KOL KOLA

BU TARZ BENİM'E BAKALIM MI?

YİTİP GİDEN OĞLANLIĞIMIN YASIYLA ANA KUCAĞINE SIĞINIR GİBİ GİRMİŞ ARAYA

UYUMA LAN, YENGE MEDİNE ETMESİN

BAŞKALARININ CANLARIYLA CENNET VİZESİ KAPACAĞINI SANARKENE YİTİP GİDENLERİN AHLARIYLA KENDİ KARADELİĞİNDE KAYBOLUR GİDER

HEP BERABER BATALIM HESABI SONSUZA KADAR BÖYLE KALALIM, HERKES GÖZ ÖNÜNDE, KİMSE Bİ ARŞİVONA GİREMEYECEK, BAŞARI PEŞİNDE KOŞMAYACAK AMA...

Akşamsefası

ODA IŞIŞI

DOĞAN
nyasaoy@hotmail.com

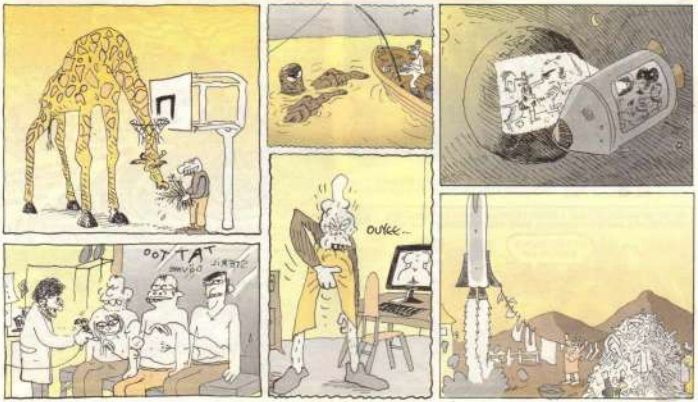

Akşamsefası

ORTA DÜNYA

Cihan Topçu – Emirhan Perker
Emir Sağlam – Güven Bilge – Mert Dolapçıoğlu

Aksamerasi

GEMİ

Az buçuk gönlü çizik bir hikâyedir bu, çocuklukta kalan. Tanrının her günü göklerin dört tarafımıza derin içler çekip hasretlik üflediği adadan. Gemi gelir bir buçuk haftada bir, sadece taşıt değil mektup, misafir, kitap, dergi, motor parçası, ilaç, öküz, leziz kavuşmalardır. Gemi ada piçikoları için hasılattır, yanaştıktan sonra bordasına yaklaşılır. Yolcular denize para savurur, nefesi yetenin hasılatı iyi, cakası pektir. Hafifgüzelleşmiş ağalar çıldırıp koldaki saati, içindeki sigara ile tabakayı, "ayol manyak" canhıraş bir çığlığı eşliğinde eşinin, kayınvalidesinin kolye, bilezik, hatta bazen kendini hehehooy coşkusu ile denize atan çatlak babalar velinimettir.

Her ne ise, o gün gemi ayrılmış, hasılat çok yok. Aktımda bir atlayış var. Mister No hikâyesi karesinde görmüştüm, çok artistik; kollar kırlangıç gibi açık atlıyor dipten giderken ateş ediyorlar suya zıp zıp diye mermiler giriyor, baya gidip sudan "Oh haval" diye çıkıyor. Çocukluğun deliliği ve katır enerjisi ile bin kere tekrarlıyorum. Küçük iskelenin oradan "Oh haval" diye son çıkıştan sonra bir şey duydum. Daha önce böyle bir şey duymamıştım daha sonra benzerlerini duyacaktım, ama ilki o idi. "Ne güzel atlıyorsun, kendini balık mı zannediyorsun sen?" dedi. "Ne güzel" i öyle demişti ki dilime karadutlu dondurma tadı geldi o an. "Balık mı zannediyorsun?" daki tonlama, hatlice bir midye büyüklüğünde kalbimin çok değişik atabileceğini göstermişti. İsmi Banu imiş, hemen söyledi, şaşkınlığı atamadan benimkini de sormasın mı? Heyecanlanınca ağzını kontrol edemezsin ya; "Banem adı Seydo" diye bağırdım. Sessizlik oldu. Sudan çıktım ve hemen yanından bol su sıçratabileceğim şekilde bombalama atladım. Karasal ortamda karşılığı saç çekmek, değerli bir şeyini çalıp saklamak, çok hoşlaşmak minvalindeydi. Güldü, yüzünün rengi Embiye teyzenin sadece misafirlere çıkarttığı porselen takımın tabakları kadar duru, şeffaf. Salih anlatmıştı "Balıklama atlarken göbek üzeri düşersin ya suya, aynen öyle" demişti birden anladım, evet, aşık olmuştum birden, Salih'inkisi biraz değişikmiş. E onu hemen oyun bahçesine denize çağırayım... "Olamaz, annemlerle gireceğiz." Denizden korkuyor. Evet, herkesin evladı, hayat çok değerli farkındayım. "E ayaklarını suya sok?" Anlaştık, güvenmişti.

Hayat yaşa ve mevsime göre işlermiş, çevresinde ne varsa. İnsan, insanın kaynağı oluyormuş, bu sefer onu öğrendim. Evrimin sadece beden olarak değil duyu olarak da devam ediyormuş meğer. Kedi gibi olduğumdan, önce kaldıkları pansiyonu öğrendim. Yavaş yavaş hayatına sızabildim, dünya belki şimdi bile bize büyük gelse bile; hepi topu bir kumsal büyüklüğündeydi. Sonra o sudan korkan, uzaktan gördüğü balıktan ürken kız, bizler gibi azgın taylara dönüştü. O porselen rengi koyuldukça denizin ona uygun gördüğü gerçek rengi çıktı. Salih "Oğlak var evde, annem kebap etti, yeriz" dediğinde artık yanak için kavga eder olmuştuk. Küçücük bir zaman parçasında dip dibeydik, ne hareket bitiyordu ne laf. Ada üzerinde ve çevresinde ne var ise birbiri ile harmanlayıp bütünlüyordu. Sabahtan akşama kadar ne laf, ne hareket hiçbir şey bitmiyordu, güçleniyorduk aslında fizik ve duygu olarak. Çaktırmadan vazgeçilmezimiz olma yolundaydık, bildiğim gibi değil.

Sonra gemi bir gün giderken bordasında hasılat için bekleyen martı gibi aşağıdan yukarıya bakarken, onun yüzünü gördüm, sonra da gözlerini, e hali ile evine dönüyor. Ben suda, o da kaldı güvertede öyle. Daha önce hiçbir şey dememişti, o anda da tek ses çıkarmadan ufkun meylinde nokta oldu, sonra zırt diye gitmişti. Sonuçta her şey enerjisini hayata ilk başladığı günden itibaren

İlk olan, seni bir anlığına ziyarete gelip, ilk görüşte aşkın ne kadar inanılmaz bir şey olduğunu hatırlattıktan sonra hayatta başarılar dileyip gidiyor hep.

içine yakalayıp hapsettiği bir güneş ışınından aldığı için, üzerinden zaman ne kadar geçse bile hatrında kalıyor. Bunun ismi unutmak, bitiş, keder veya eşleştirecek bir şey değildi küçücük bedenler için ama ilk aşkama, ilk şaşkınlık işte. Bir gün karşılaşsak, oturup konuşsak, nasıl kalakaldığın o anı muhtemel alakasız anılar arasında katık olmuştur bile. Biliyorum şimdi birçok ayrılık ileride kitap arasında unutulmuş not kâğıdı gibi zamanına işleyip gidiyor. Ama ilk olan, her zaman, sen onu anımsamazken bile, seni bir an ziyarete gelip, halini hatırını sorup, bir ateş alıp, sonu nasıl olursa olsun ilk görüşte aşkın ne kadar inanılmaz bir şey olduğunu hatırlattıktan sonra hayatta başarılar dileyip gidiyor. Ya da bana öyle geliyor, ne bileyim...

Akşamsefası

hepsiburada.com
hepsiburada.com/penguen
D&R
BULDUMBULDUM.COM
homer kitabevi
kitapsan
Youth Store

OZAN ÖNEN
www.twitter.com/ozanonen

DÖRT DUVAR ARASINDAKİ BİR 'ADA'YA YAZIYORUM

■ Bu yazıyı iki kişilik bir adayazıyorum çünkü bu ada, milyonlarca kişinin hayalini barındırıyor. **İskenderiye Dörtlüsü**'nün ada-severyazarı **Lawrence Durrell, Reflections on a Marine Venus**'te, '**islomania**'yı **şöyle tarif ediyor:** "Gideon'un karalama defterleri arasında bir gün, *tıpkı*teratürüne henüzgeçmemiş hastalıkların bir listesini bulmuştum; bunların *arasında* seyrek rastlanan ama tanınmadığı *da ileri sürülemeyecek bir ruh hastalığının adı olarak* 'islomania' sözcüğügöze çarpıyordu. *Bunu açıklamak için* Gideon, adalarda her nasılsa karşı *konmazbir çekicilikbulan insanların olduğunu* söylerdi hep. Bir adada, denizleçevrili 'küçükbir dünya'da olduklarını bilmekbile, böylelerinin içini sözleanlatılmaz bir esrimeyle dolduruverir. Bu doğuştan ada-tutkunları, derdiGideon, doğrudan doğruya Atlantislilerin soyundandırlar; ada yaşamına bilinçaltılarında sürüdeğiştirdikleri yitikAtlantisülkesine yönelmiştir."

■ Çocukluğunda okuduğuiki kitabaherkes 'perimasalı' gözüylebakarken, anlatılanların gerçekten varolabileceğinekanaat getiren bir maceraperesti, **Heinrich Schliemann** isimli bir adam, öncelikle **Homeros**'un **İlyada Destanı**'ndakitasvirlerdenyola çıkarak,destandaki savaşın geçtiği **Troya**'yı bulmayıkafasına koyuyor. **Schliemann,** elinde **İlyada'yla, Osmanlı İmparatorluğu** topraklarına kadar gelip bu uygarlığı Çanakkale'deki **Hisarlık Tepe**'de aramaya kararveriyor. Çeşitli kazılardansonra **Troya hazineleri** olarak anılan hazineleri dahi bulan **Schliemann**'ı bir anda dünya tanıyor. **Schliemann** isimli amatör, o güne kadar herkesin bir uydurmadan ibaretsandığı ama bugün ziyaretettiğimizde,**1870-73** yıllarındaki kazılardankalan **Schliemann Yarması** adı verilen çukuru dahi hâlâ yerinde görebileceğimiz **Troya**'nın, beş bin yıl sonra yeniden günışığınaçıkmasını sağlıyor. Ardından, filozof **Platon**'un **Timaeus ve Critias** adlı eserindenyolaçıkarak, **batıkuygarlık Atlantis**'in peşine düşüyor.

■ Hazine avcısı **Schliemann**'ın ömrü, kayıp kent **Atlantis**'i bulmaya yetmiyor. Kimine göre **Ege**'de **Santorini Adası** ve **Girit Adası** açıklarında, kimine göreyse **Atlantik**'te **Azor Adaları** açıklarında olduğu düşünülen **Atlantis**, hangi sularda bilmiyorum; ama iyi bildiğim bir şey var ki tarihi şekillendirenler, düşünce adalarındaki hayallerinin peşinden esrarla gidenlerden çıkıyor. Medeni bir demokrasi hayaline inananve gerçekleri gün yüzüne çıkaran iki adam, ezelden beridir sıkı sıkıya sarıldıkları ideallerine ve erdemlerine sahip çıktıkları için, bugün **SilivriZindanı**'ndalar. Onlaramektuplaryazıp kitaplaryollamalı; çünkü bu iki cesuradam, dört duvarın soğuğunda,belki **Atlantis**'i değil ama bir ada sıcağını,**yarının Türkiyesi**'ni hayal ediyorlar. Bu '**iki kişilik ada**'ya yollanacak her satır, onların canınamiliyonkerecan katacak. O dörtduvar arasından çıktıklarındaysa,hayal ettiğimiz ülkeyi hepberaberinşa edeceğiz: **Silivri 9 No'lu Cezaevi / A-1-5 (Can Dündar)/ A-1-6 (Erdem Gül) / Silivri - İstanbul**

YUMURTALAR

"Penguen Dergisi'ne nasıl karikatür göndercem?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yumurtalar/bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Emir Kızıltan

Caner Dağlı

Gürdem Sındıraç

Mehmet Subaşı

Erhan Güneş

SÜPER KEDİ

Mehmet Subaşı

Hüseyin Şener

PENGUEN
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ - 18 ARALIK 2015 - SAYI: 1018
HAFTALIK YAYIN SÜRELİ YAYINDIR - ISSN: 1303-7519
www.penguen.com

Akşamsefası

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil

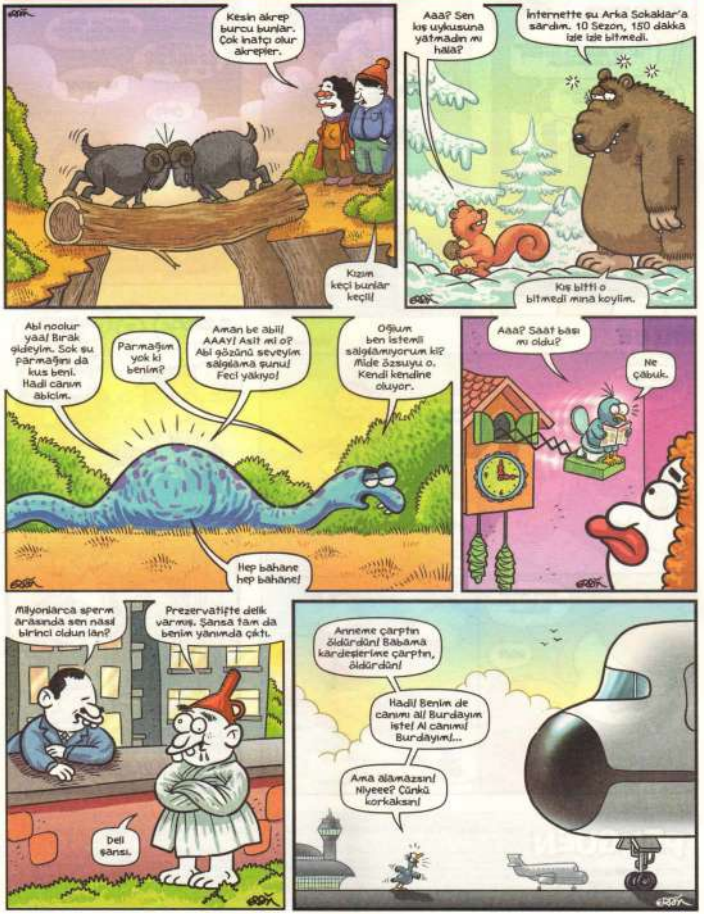

Akşamsefası

HAFTALIK
PENGUEN
penguen.com
17 ARALIK 2015 • 51
691
4,00 TL

9 771305 251001 51

Bahadır Cüneyt Yalçın
Cübbeli Mübaşir

Ece Temelkuran
Başka Ülke

Ahmet Ümit
KÖREBE Bir Başkomser Nevzat Macerası

Kutlukhan Kutlu
Star Wars Yine Dönerken...

Akşamsefası

PENGUEN GÜNDEM

Son dört ayda yedi şehirde en az 52 kez sokağa çıkma yasağı ilan edildi.

AUŞ AULA
ŞÖYLE OLMUŞ BÖYLE OLMUŞ
twitter.com/ausaulafeed

MİLLİ İÇECEK KOLA: Adana'daRakı Festivali'ni sopa-satır-pompalıtüfek üçlemesiyle basan,milli duyguları yüksekarkadaşlar "Bizimmilli içeceğimizrakı değilayran" diyerektepki göstermiş.Devletimizin vergi anlamında en güzel parayıalkol denindiregandi yaptığı yurdumda, bu tepkisel arkadaşlarınalkol sofrasında fotolarının ortaya çıkması da pek şaşırtıcı değilmiş. Kaldı ki halkımız yılda 2.6 milyarlitrekola tüketimiyle, Büyük Başgan'ınmilli içki olarak gazlamaya çalıştığı ayran tüketimini 6'ya katlıyormuş...

72: Birleşmiş Milletler'in hazırladığı 'İnsaniGelişme Endeksi'negöreyurdumuzun 188 ülke arasındakiyeriymiş...

HOŞ GELDİN BEBEK ÇALIŞMA SIRASI SENDE: Ülkemizdeki çocuk nüfusunun % 8'sini çocukişçiler oluşturuyormuş.Tarımda çalışançocukişçi sayımız 326binden 399 bine çıkmış...

SİZ 63'ÜNÜZ BEN TEK: Gezieylemlerininyıldönümünde İzmir'dekiprotestolara katıldıklarıgerekçesiyle yargılanan 63 kişinin, gözaltına alındıklarısırada Kantar PolisKarakolu'nda işkence gördükleri ortaya çıkmış.Bu olayla ilgili sadece birpolise 'disiplin cezası' verilmiş...

2 BİN 753: İnsanHakları Derneği verilerine göre; bombalı saldırılar, faili meçhul cinayetler, çatışmalar, nefret cinayetleri, kadın cinayetleri, iş kazaları ve polis kurşunuyla 2015 yılı içerisinde hayatını kaybeden kişi sayısıymış...

PUTİN'E, ERDOĞAN'A HAKARETTEN SUÇ DURUYUSU! Cumhurbaşkanı Erdoğan'a yönelik 'hakaret' ve 'iftira' suçu işlediği iddiasıyla Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin hakkında suç duyurusunda bulunuldu.

Türkiye'deki hakimlerin verdiği 100 karardan 62'si yanlış. Yargıtay'a giden 100 davanın 62'sinde yerel mahkemenin verdiği karar değişiyor.

Sivas Demir Çelik İşletmeleri'nde 5 aydır ücretlerini alamayan işçilere, biber gazı ve coplu saldırılardan sonra, kaldıkları lojmanların elektriği ve doğalgazı da kesildi.

Akşamsefası

KUTLUKHAN KUTLU

STAR WARS THE FORCE AWAKENS

YİNE DÖNERKEN...

On sene önce belki, bu iş bitti sanmıştık... Oysa dönmek Star Wars'un tabiatında var. Han Solo eski parasını alıp tabanları yağladı zannettik, geri döndü. Ölüm Yıldızı patladı diye İmparatorluk'un işi bitti zannettik, İmparatorluk geri döndü. Vader'i ilelebet karanlığa geçmiş bildik, aydınlığa döndü. Sonra hep beraber Vader'in çocukluğuna döndük. Şimdi de Star Wars filmleri -tabii ki- geri dönüyor. Bu dönüş başarılı olursa, daha nesillerce dönüş bizi bekler. Eh, biz de bir eskiye dönelim o zaman: Zaman, dönüp Star Wars'a bir daha bakma zamanı.

KEY VE BB-8 (YENİ KARAKTERLER)

'Yıldızlar' Ufukta Belirdi

Eskiden popüler filmler Türkiye'ye çok geç geliyordu. Öyle ki bazen kendilerinden önce çekmaları gösterime giriyordu burada. 1977 yapımı Star Wars da 1980'de "Yıldız Savaşları" adıyla nihayet sinemalara geldiğinde, 'Yıldızlar Savaşı' diye bir başka film gösterime girişi epey olmuştu bile. Kafalar karıştı, bazı bahtsız yeşilleriniz dünyayı kasıp kavuran o meşhur filmi "zaten gördüm" sanarak paralel bir evrende devam ettiler hayatlarına.

Çocukluk Hayallerinden Fenomen Yapmak

George Lucas 'Star Wars'u yarattığında, amacı 70'lerin ciddi politik bilimkurgusundan dümeni kırıp çocukluğunda heyecanla izlediği türde denen efsanevi mistik savaşçılardan biri haline gelmesini anlattı. Onu takiben (ikinci üçlemede) ise Luke'un babası, ilk üçlemenin kötü adamı Darth Vader'in çocukluğuna gidip "niye böyle oldu bu çocuk"un cevabını aradık. O yüzden seriye aslında Darth Vader'in öyküsü olarak bakmak da mümkün.

KYLO REN (VADER HAYRANI BİR GENÇ)

Büyük tabloya bakınca ise üzerine zifiri karanlık çökmüş, zalim bir İmparator (ve sağ kolu Vader) tarafından yönetilen koca bir galaksıde, isyan eden bir grup cesur insanın öyküsünü gördük önce. Sonra da geri gidip "Jedi'i bol, aydınlık filmlere dönmekti. Bunun için kendine özellikle 30'lu yılların tefrika misali sinemalarda her hafta bir kısmı gösterilen "seriyal" filmlerini model aldı. Özellikle de 'Flash Gordon'u. Bugün "Star Wars usülü sinema"nın birçok bildik unsuru, bu seriyallerden geliyor.

Oturmaya mı Geldik?

Star Wars'a eski filmlerden yadigâr şeylerden biri, temposu. Denir ki, Hollywood'da ne zaman bir yapımcıya yeni projenizi götürüp de "Şöyle 10 dakikada bir filan bir aksiyon sahnesi serpiştirsek aralara" cevabı alsanız, işte bunu Lucas'a borçlusunuz. Dövüşleri "arkası yarın" misali heyecanlı yerlerinde kesip başka bir olaya geçerek seyirciyi merakta bırakmak taktiği de bu seriyal ritminin bir parçası.

FINN FİLMDE SKYWALKER'LARINŞN KULÖNÜ KULLANIYOR

Eskicinin Uzay Çağı

Star Wars galaksisi bizim için "uzak bir geleceğin" teknolojilerine sahip ama teknolojiler cascavlak parlayıp göz kamaştırmıyor. Zengin çocuğun oyuncakları misali, kanıksanmış bir halleri var. George Lucas yapıma girişirken özel olarak "hiçbir şeyin dikkat çekmemesini, her şeyin gerçek ve kullanılmış görünmesini" istemiş. Artık bilimkurgu tasarımında terim olmuş durumda resmen bu: "Kullanılmış görünüm". Star Wars estetiğinin popüler kültüre işte bu derece etkisi oldu.

Ne Yıldızdır, Neyin Savaşıdır Bu?

Star Wars önce bütün galaksiyi görme, "büyük" olma hayalleri kuran bir uzay taşralısı gencin (Luke Skywalker) bu hayallerini gerçekleştirmesini, "Jedi" bir Cumhuriyet'tik, bu Galaksi niye böyle oldu?"nun cevabını aradık.

Haa, bana kalırsa bir de C-3PO ile R2-D2'nun öyküsünü anlatıyor Star Wars.

Akşamsefası

YERELGASTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

ÇOCUKÇA ŞOV KANLI BİTTİ!

Hükümetsözcüsü,Boğaz'dan geçenRus askerininfüzetutmasıolayını "çocukçabir şov"olarakdeğerlendirdi. Mahallemizde Hakanabininçocuğu da Metinabilerin camagecelazertutmuş, Arsimbi'kavga çıktı, sormayın. Araştırdık, çocuk lazertuttu diyeolmamış.Aileler birbirine gıcıkyapmış,lazertutmasadece fitili ateşlemiş. 4 ölü, 8 yaralıvar.

SERİ İLANLAR

- "Gümüş kuş"isimli motosikletimi arkadaşlarla kısa filmçekmekiçin satıyorum. Bi gün altrı portakalalcaminşallahHayallerimbenibenden yapar. (Tarık)

- Rakıfestivalini basarsekenkullandığımpalamı, birüst modelvalmakiçin satıyorum. Bir buçuk milyarlirasityorum, getirmezseniz çocuğumu keserim!(Kayhan)

- Toplutaşıma kartlarının kart ücreti kaldırılmış, iki liraları geri vereceklermiş. Burdan bi para kazanma yoluarıyorum! (Tahsin)

SWINGER DİKİŞ MAKİNELERİ YAKALANDI! *(Başlık aşırıcı: Muvaffak muhabir Ersan)*

Adanada iki swinger partisi basılmış. Çok ayıp bi şey, çocuk çocuk var, yazmayalım ayrıntısını."Misafirlikte terbiyesizlik" diyelim. Adanalı Murat abi "Bu terbiyesizlerin memleketimin ismi ile anılması zoruma gidiyor" dedi. Orda bi genç "Eskiden metalcıydım. Metalciler dezamanında iki satanist katliyaziirden.." derken Adanalı abi buna bi kodu, oturttu. Bu arada Saliha apla, misafirlikte terbiyesizlik yapan çocuğa öyle edenmez, yanlış anlamışsın, çok cahilsin.

Kâşem Var Yazı-yorum!

AsımVelioğlu

Efendim,biliyorsunuz 80'lerdegazeteciolerahatsın şatafatlıdönemi yaşanırken parlayamadım. Şimdi gazetecilere baskı yinealtın döneminiyaşıyor vebendişsızdayım. Olmaz efendim, bu sefer olmaz. Sert yazı yazacağım da her şey ortada, yazılacak bişey yok. İnternetvideosunda"gel benial"diye bağırankadınıgibiyim. Niyeadamı yerine koymuyorsunuz,bir şafakbaskınıyaslılmıyorsunuz? Her sabah gözlerimyollarda, geceuykututmuyo heyecandan. Sadece cesaretim ve doğruluğumla tarihe geçmekistedim. Çocukkenyıldızolucamdüye hayaligitarçalmadım, hayali pipo içtim. Yaşım kaç oldu,yok.HeleCan Dündar'ı nasıl kıskanıyorum. Oysabden daha şekilli bir ayağım, adamın top sakalı yokbe!Burdan yetkililere sesleniyorum,benide ölümsüz yapın.Neden,yoksabenhayali miyim?Belki de bi böcek beni kafasında kuruyo. Aha delirdim. Gel beniaaalllll!

Akşamsefası

Yani altın renkli, milyon dilli, vesveseli protokol robotu ile "işinde gücünde" astro tamir droidinin. Bir düşünün: İlk Star Wars filminde gördüğümüz ilk karakterler kim? Bunlar tabii! Şimdiye kadar her filmde (yenisi dahil) yer alma ayrıcalığına hangi karakterler sahip? Bu ikisi! R2-D2'nun biteviye bir elektronik sihirbazlık gerçekleştirip herkesi kurtarması gibi küçük bir ayrıntıyı da unutmamak lazım tabii.

Lucas'ın Vedası

Bu arada, George Lucas'ın yarattığı evrene veda ettiğini duymuşsunuzdur herhalde. Lucas topunu -alıp demeyelim- satıp gitti.

Topu Disney satın aldı ve hemen oynamaya başladı: Bu yeni film de o sayede mümkün oldu. "Bir film yaptığınızda aldığınız tek karşılık eleştirilmek olunca, iş pek eğlenceli olmuyor" diye açıkladı veda kararını Lucas.

Lucas-Spielberg Sinemasının İzinde

Yeni 'Star Wars' filmini J. J. Abrams çekiyor. Televizyonda 'Alias' ve 'Lost'la parlamış, sonra sinemaya da el atmış bir yapımcı / yönetmen. İki yeni 'Uzay Yolu' filmini de o çekmişti, yalnız o filmlerde 'Uzay Yolu'nun içine biraz fazla 'Yıldız Savaşları' kaçırmıştı sanki... İş, olacağına vardı anlaşılan.

Abrams'ın amacı 'Star Wars'u klasik üçlemenin belirlediği köklerine döndürmek. Bunun için de bilgisayar üretimi görüntülerden çok maketlere ve mekanik efektlere odaklanıyor. Hikâye cephesindeyse, ikinci üçlemeyi biraz çetrefilli hale getiren "açıklamalar"dan uzak durup işin duygu tarafını ön plana çıkarmak istiyor.

LUKE SKYWALKER (FİLMDE ÇOK AZ GÖZÜKÜYOR DİYORLAR)

Tanıdık Simalar Dönüyor

Yeni filmde klasik üçlemeden aşina karakterler, yani Star Wars'u en başta Star Wars yapan karakterler geri dönüyor: Luke ve ikiz kardeşi Leia, Han Solo, yoldaşı Chewbacca... Hepsi de otuz küsur yıl daha yaşlılar tabii. Leia şimdi "Prenses" diye değil, "General Organa" diye geçiyor. Han Solo ise daha bir olgunlaşmış durumda -ama çok da değil, diye bizi temin ediyor Harrison Ford. Luke Skywalker ise, nasıl desem, bir esrar perdesi arkasında. "Acaba Karanlık Taraf'a geçmiş olabilir mi?" soruları soruluyor hakkında. (Söylemeye gerek var mı bilmem ama C-3PO ile R2-D2 da dönüyorlar tabii.)

USTALARA SAYGI: YODA

Peki Hâlâ Neyin Savaşıdır Bu?

İmparator Palpatine öldü mü? Öldü. Darth Vader kaldı mı? Kalmadı. Ee, bu hâlâ neyin savaşıdır, diyorsunuz haklı olarak... Meselesi şu ki İmparator öldü diye İmparatorluk denen koca düzen de tamamen uçup gitmemiş. "İlk Düzen" diye bir yapı var, İmparatorluk'un izinden giden. İşte böyle de bazen oluyoruz. Ölüm Yıldızı zaferinden sonra Bölüm V'in başı gibi. Karşılarında da İsyancılar'ın maneviyatı olan Direniş. Yani karanlıkta aydınlığın savaşı uzayda ve karada sürüyor.

Yeni Kahramanlar

REY: Çöl gezegeni Jakku'da yaşayan genç kadın. Harda avcısı. Çocuk yaştan itibaren bu çetin gezegende kendi başına hayatta kalmayı öğrenmiş.

FİNN: Fırtına Birlikleri'yle köprüleri atmış gibi görünen bir adam. Jakku'da mahsur kalıyor. Fragmanın bir yerinde Skywalker'lara ait olan ışın kılıcını kullanıyor gibi görünüyor.

POE DAMERON: Direniş pilotu. Karakteri canlandıran Oscar Isaac'e göre "galaksinin en iyi pilotu". Bir noktada Kylo Ren'in eline düşüyor.

KYLO REN: Yeni filmin "karanlık" güç kullanıcısı. Eski "Ren Şövalyeleri" üyesi. Epey tartışma konusu olan sıra dışı bir ışın kılıcı var. Ustasının adı Snoke.

BB-8: Yuvarlanarak giden bu top gövdeli yeni robot, Abrams'ın CGI yerine mümkün mertebe maket ve mekanik efekt kullanma kararıyla uyumlu olarak, Disney tarafından yaptırılmış gerçek bir makine.

Akşamsefası

ÇALIŞIRKEN

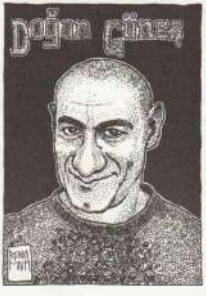

evgül Güçsizinleolsun, köşemi ve kapağı bitirdim ben gidiyom, bi şeydiyen varmıyuz?

sevgiyen Serkan, benden kaçmak için Almanya'ya gittin, kapıyı kapasan yeterdi aslında.

Sedat Ooov dergi sabahlamasına derbi denk geldi, tek maç kuponbasıyomuyuz?

serkan Y Aslında bi on dakkadaha erkengönderebilirdim ama "saat 6'da gönderirim" dedim ya, o yüzden biçay içtim Farukçuum!

faruk Çayiçtiysensıkıntıyok, kahve deseydin girmezdi o köşe söylim!

sevgiyen Can Dündar'la Erdem Gül'e dergi yolluyor muyuzgençler?

feyzi Gol olursa dürümler benden!

serkan DartVeder Reyiz'e saygı kuşağı olaraktan bulutların üzerinde çizelim mi?

doğan Ooo, çalışrken'e portre yapmışsınız hiç söylemiyosunuz!

gürcan Arayıpsormasakhiç arayacaanız yok abiijim! Abiijimdenanladınız siz onu, yakında!

barış Gündeme baktım da bi şey çıkartamadın,bu hafta kısmetdeğilmiş müdür.

faruk Muhtağa girmeyasağı ilan ettim, şimdi Kahve Lobisi düşünsün!

serdar Ohooo gelsin SitarVors gitsin SitarVors. Bikaç haftakomple SitarVors renklerizartık.

erhan Öğrencilerim okuyo, daha düzgün şeyler yazarsak!

kubadlı Gümüşlük'e muhtar olayım desem, kesin beni de çağırır makamına muhtar kontenjanına!

dervişiran Gandhi vinyeti aceleye gelmez abi, çizerim yavaş yavaş!

sevgi Ahh be abicim, darbi maç olduğunu söylesenize önceden. Teçhizab hazırlar öyle getirdim!

sevgiyen Dergide sokağa çıkma yasağı ilan edip odasında mapus hayatı yaşayan keko Serkan mı?!

yusuf Nooluyo lan, bi dergide bi tane Kutlukhan yeter!

sibelmis Aygaman kurulları gereği adımı çalışrken'de geçiriyosun di mi baboli?

sevgiyen Dergide fitboi muhabbeti varsa ben kaçar kutaaarrr!

ÖYLE BİR GEÇER ZAMAN Kİ...

YAZANÇİZEN:
M. K. PERKER

Akşamsefası

Akşamsefası

Barış Atar silsilesi

twitter.com/barisatar
barisatar@yahoo.com

BALTALI İLAH

Mustafa Sallıcı

<MİNİ ÇAKAL>

BARIŞ ATAR

Akşamsefası

AHMET ÜMİT

BİR BAŞKOMSER NEVZAT MACERASI

KÖREBE

"İnsan, hakikaten iğrenç bir mahluktu..."

İkinci Hayat kliniğinden ayrılırken aklımı şu soru kurcaliyordu: Katiller Recai Çetinel'i neden öldürmüşlerdi? Maktul ne gerçek Oyuncakçı'nın ne de onu taklit edenlerin öldürdüğü kişilerin profiline uyuyordu. Yoksa bu cinayet bir şaşırtmaca mıydı? Kliniğin bahçesinden çıkarken, "Bence Recai kendini iyi gizlemiş Başkomserim" diye söylendi Ali. Elbette onun da zihni bu meseleyle meşguldü.

"Adam zaten doktor. Yani can kurtarıyor. Hem ilk çalıştığı hastanedekilerin hem bu klinikteki lerin gözünü boyamış olmalı. Bu kadar pis bir davranışın içine girmiş olabileceğini hiçbir düşünememiş..."

Mümkündü, ama nedense ben de bugün konuştuğumuz iki kişi gibi düşünüyordum. Evet, Recai Çetinel'in çocuk tacizcisi olduğunu zannetmiyordum. Bunu kanıtlayabilecek hiçbir bilgi yoktu elimde, ama bu kurbanın farklı olduğunu sezinliyordum. Emin olmadan bu tür açıklamalar yapmazdım aslında, biraz da beyin jimnastiği olsun diye, "Ya adam gerçekten de masumsa?" diye sordum.

"Ya işin içinde başka bir iş varsa?"

Maktul ne gerçek Oyuncakçı'nın ne de onu taklit edenlerin öldürdüğü kişilerin profiline uyuyordu. Yoksa bu cinayet bir şaşırtmaca mıydı?

Ali'nin yerine telefonumun zili cevap verdi. Baktım, Zeynep arıyor. Emektarı sağa çekip telefonu açtım.

"Evet Zeynep, seni dinliyorum."

"Recai Çetinel'in evindeyim Başkomserim, buraya gelseniz iyi olacak."

Merakıma yenildim.

"Ne buldun?"

"Maktulün bilgisayarında çocuk pornoları var Başkomserim." Sesi boğuklaşmıştı. "İğrenç filmler..."

Galiba bu defa yanılmıştım, Recai Çetinel meslektaşları gibi beni de kandırmayı başarmıştı.

"Anladım Zeynep" diye mırıldandım.

"Hemen geliyoruz."

Bomonti'de birbiri ardına dikilen çirkin gökdelenlerden birindeydi Recai Çetinel'in dairesi. Otuz ikinci kattaki daireden içeri girer girmez bir sigara kokusu çarptı burnumuza. Evet, evin her yanına sinmişti bu kötü koku. Ama içerisi düzenliydi. Sadece gerekli mobilyalar vardı. Bir de beyaz duvarlarda mavi renkli tablolar.

"Adam gezme meraklısıymış" diye mırıldandı Ali. "Evin her yanını yol resimleriyle doldurmuş."

O zaman fark ettim tablolardaki yolları. Evet, mavinin değişik tonlarıyla boyanmış tabloların hepsinde farklı yollar çizilmişti. Dağların arasından geçen bir patika, genişçe bir nehrin üzerine kurulu bir asma köprü, evlerin arasından büyük bir meydana uzanan Arnavut kaldırımları, sonuncusunda ise uçsuz bucaksız çöllerde güneşe kadar uzanan gümüşten bir asfalt.

"Bence kaçmak istiyormuş" diyen Zeynep'in sesiyle toparlandım.

"Baksana resimlerin hepsinde keder var Alicim, aynı zamanda saklı bir umut. Maktulümüz yaşadığı hayattan hiç memnun değilmiş. Kaçmak, kurtulmak istiyormuş, o yüzden bu yol resimlerini seçmiş."

Olabilirdi, ama belki de bir dekoratör, senin eve bunlar yakışır dediği için asmış da olabilirdi bu tabloları duvarlarına. Bizim daha somut delillerle ilgilenmemizde yarar vardı.

"Nerde şu filmler?" diye sordum Zeynep'e. Pencerenin kenarındaki ahşap masanın üzerindeki geniş ekranlı bilgisayarı gösterdi. Bilgisayara yönelirken ikaz etmeden de duramadı.

"İzlemesi çok zor Başkomserim. İnsan, insan olduğundan utanıyor."

Buruk gülümsedim kriminoloğumuza. "O rezil filmler olmasa da insanlığımızdan utanmamız için çok neden var Zeynepçim."

Yüzünü buruşturdu.

"Yine de bunlar katlanılır gibi değil."

Sert görüntülerle karşılaşacağımı tahmin etmiştim, ama bu kadarını beklemiyordum. Bilgisayardaki ilk filmi izlemek bile beni derinden sarsmaya yetmişti. İnsan, hakikaten iğrenç bir mahluktu. Küçücük çocuklara bunları yapanlarla aynı türden olmak, hakikaten utanç vericiydi. Şimdi daha iyi anlıyordum Zeynep'in ne demek istediğini. Daha fazla izleyemedim.

"Ben demiştim Başkomserim" diye hatırlattı Ali. "Herif kendini gizlemiş işte..."

"O kadar emin olma Alicim."

Hayır, itiraz eden ben değildim, Zeynep'ti. İkimizin de şaşkınlıkla kendisine baktığımızı görünce, "Bu filmlerin yüklenme tarihleri çok yeni" diye açıkladı. "Üstelik bilgisayardaki normal dosyaların içinde değil, uygulamaların bulunduğu yerde duruyorlardı."

Söylediklerinden tek bir kelime bile anlamamıştım.

"Teknoloji özürlüler için anlayacağımız şekilde anlatır mısın?" diye rica ettim.

"Şunu demek istiyorum Başkomserim, belki de virüsle yollamışlardır. Yani maktulün bu dosyalardan haberi bile olmayabilir." Bakışları bilgisayara kaydı. "Bir terslik var."

"Peki nasıl açıklığa kavuşturacağız bu meseleyi?"

Samimi bir gülümsemeyle aydınlandı yüzü.

"Çok kolay Başkomserim, bilgisayarın hard diskini adli tıpa yollayacağız, bize hakikati söyleyecekler."

"İyi o zaman derhal yollayalım şu zımbırtıyı adli tıpçılara."

Sözlerimi bitirmiştim ki, bilgisayar klavyesinin yanında duran küçük yeşil bir kutu dikkatimi çekti. Yakından bakınca anladım, küçük bir kibrit kutusuydu bu. Üzerinde Yeşil Papağan yazıyordu. Elime aldım, incelerken açıkladı Zeynep.

"Evin her yanında bu kibrit kutusundan var. Sıkı bir tiryakiymiş Recai Çetinel."

Evin her yanına sinmiş kokudan da anlaşılıyordu bu. Kibrit kutusunu çevirince arkasındaki yazıyı fark ettim. Yeşil Papağan Kulübü yazıyordu. Kulübün

ne işe yaradığını açıklamasa da Şişhane'deki adresi açıkça yazılmıştı. Yardımcımı Zeynep'in yanında bırakıp Beyoğlu'nun yolunu tuttum. Hayır, ne eğlenmeye ne de iki kadeh bir şey içmeye; Janti Cemal'den malumat almaya. Arabama binmeden telefon ettim ona. Daha "Yeşil Papağan Kulübü" der demez, "Kamil'in mekanı" diye mırıldandı. "Bizim Sirke Kamil çalıştırıyor orayı. Sosyetik tipler için kumar oynatıyor."

Her zamanki gibi yine yardımıma koşmuştu Janti Cemal.

"Onlardan biri öldürüldü" dedim. "Malumat lazım, maktulün adı Recai Çetinel, adam cerrahtı."

"Tamam, amirim sen gelene kadar, öğreniriz bir şeyler. Kahveni söyleyeyim mi, geç mi kalırsın?"

"Söyle söyle, Bomonti'deyim, göz açıp kapayıncaya kadar yanındayım."

Eski kulağı kesiklerdendi Janti. Güya yeraltı dünyasıyla alakasını kestiğini söylüyordu, ama bana sorarsanız hâlâ borusunu öttürüyordu, elbette onu dikkate alanlar için. Ki, bunların çoğu eski tip kabadayılardı. Bizimkinin onlar için racon kestiği bile oluyordu. Yeni tip babalar ise Janti'yi pek takmıyorlardı. Onun devrinin bittiğini modasının geçtiğine inanıyorlardı. Bence fena halde yanılıyorlardı. Nitekim bu gençlerden bazıları onunla dalaşmaya kalkışmış, burunlarını sürterek gerisin geri tüymüşlerdi kendi hakimiyet alanlarına. Janti'nin suç aleminde hükmünü sürdürüyor olması benim de işime geliyordu. Polis dosyalarından, emniyet muhbirlerinden edinemeyeceğim malumatı ondan alıyordum. Tabii, kendine sakladıklarının dışındakileri. Beyoğlu'nda geçen yüzyıldan kalma apartmanlardan birinin giriş katındaydı Janti'nin yeri. Odasına girdiğimde uyakta karşıladı beni. Her zamanki gibi şıktı, her zamanki gibi dost. Gösterdiği koltuğa yerleşirken, önümdeki sehpada kahvem tatlı tatlı tütüyordu. Hiç uzatmadan açıklamaya başladı.

"Sıkı oyuncuymuş senin adam Nevzat. Şu doktor diyorum... Bir servet yitirmiş yeşil masalarda. Evi gitmiş, arabası gitmiş, maaşlarına el konulmuş..."

Bunlar bildiğimiz şeylerdi, kahvemden bir yudum aldıktan sonra sordum: "Parası kalmadığına göre neden oynamasına izin veriyorlarmış?"

Görmüş geçirmiş birinin kalender gülümsemesi yayıldı yorgun yüzüne. "İki yıldır durumu düzelmiş, 'Miras kaldı bana, piyango vurdu' diyormuş. Senin anlayacağın, bir yerlerden para bulmuş."

"Nerden bulmuş?"

"Orası meçhul, 'Son zamanlarda hiç para sıkıntısı çekmiyordu ama eski neşesini de yitirmişti' diye açıkladı Sirke Kamil. Yani, bulduğu para onu mutlu etmeye yetmemiş. Gerçi kumar illetine tutulan adam mutlu olmaz. Daha da pis bir işe bulaşmış olmalı, hiç istemediği halde, yapmak zorunda kaldığı bir işe."

DEVAMI HAFTAYA...

Böyleyken Böyle

SEMRA CAN
semracan@gmail.com

Akşamsefası

■ Bence, Luke kötü adam bu yeni Star Wars'ta. Şimdiden söylüyorum. Fragmandagörünmüyor ya da üzeri örtülüolarakgörünüyor.

■ Şevbakaanırması diye bi şey var maalesef hayatımızda. Bu film serisi olmasa olmayacaktı, o zaman da başka bi şeyesarardık. Lisedeyken "Bakınşimdi zürefa sesiçıkaracağım"diyen arkadaşım vardı. Çıkarıyordu da.

■ Darth Vader, karababa demek. Arap,sen forsu kullanma,bokunu çıkarıyorsun.

■ İmparator Palpatin'in tüm geliri oğlunun düğününde takılan 200 Cumhuriyetplazmasındanmış. Onundışında sadebir hayatıvar. Ellerinden çıkan elektriğin bile parasını kendi ödüyor adam.

■ Obi-Van ilk filmde (Episode 4) kum insanlarınıkaçırmak için "bauuuunk" diye bi ses çıkarıyor, hatırlarsınızbelki. İşte hemen o sesten sonra kısık bi ses, "Şu andan itibaren ocakdışısın" diyor.

■ Jar-Jar Binks en sevilmeyen karakter ama ben Ewok'lardan da pek hoşlanmıyorum. Öncelikle tüylülervedobiler.Ayrıcagötü yere yakından korkacaksın ağa! O boncuk boncuk gözleri de beni çok kıllandırıyor. Ewok'underdi iki üç ağaçdeğil, belli. Endor'da İmparatorluk Güç Kalkanı Tesisleri'ne üç dakikayürüme yolunda otur,sonrada tantana çakar. Bunlarhepsistemdüşmanı. Kodumun Ewokları. Posta'da "Ayın bebeği" köşesine bile fotoğraf attılar geçen ay bunlar. (Auuvv yok Ewok değilmiş o!)

■ Yine ilk filmde Ölüm Yıldızı'na giderken taretlerden çıkan"baccım baccım" sesi ve İmparator'daki buz gezegeninden yukarı doğru atılan toptaki "baccım" sesi Star Warsevreninin en sevdiğim ses efektlerinden.

■ SW promosyon ürünleri aklını yitirdi. StarWarsportakalbile gördüm. Şimdi de BİM marketler zinciriSW ürünleri satacakmış. Para var işinucundaabi. Yeni çocuklar da bulaşsın bu tuhaflığa.

■ Bi yandan da ilk üçlemede, bir sürügüzelfilmdenalınan detaylar var.Akira Kurosawa'nın samuray filmleri,eski westerniler, daha bi sürü güzelliklervardı. Şimdi ise aşırı cilalı, neredeyse efekt pornografisi gibi ürünleryapıyorsinema sektörü. Adamlar ne yapsın? Son birkaçyıldıroyun sektörü, kazanç açısından sinemayı geçti tabii, milletevindesenin sunacağın filmdendaha acayip ortamları yaşıyor, Transformrs'ı ne yapsın? -Ki Transformrs da bir oyuncak serisinin dizisinin çekilip onun da sinemaya uyarlanmış hali.-

■ Kaç yaşında adam olduk,hâlâ arkadaşlarım "Olm Star Wars'ın yenioyunu Batılfront'u alsanayea" diyebaskı yapıyor. Valla neyalan söyleyeyim, oyun nefis görünüyor ama onun dışında beni çok çekemedi. Sesler nefis, grafikler uzay gemisi ama oyun hissi yok. Modern Warfare 3 gibi bi oyun yapsınlar da insangibi oynayalım. Tabii konuStarWarsolunca oyunun herkes tarafından rahatça oynanması da gerekiyor, büyük ihtimalle buyüzdenbiylebiroyun tasarladılar. Oynaması kolay ama uzmanlaşması da çokzor değil. Ben şimdilik yine arkadaşımın evinde, o oynarken izliyorum. Daha ucuza geliyor.

■ Bu huyum yıllardır var. Çocukken Atari çıkmıştı, bizde yok tabii. Arkadaşın evinebaşka bi arkadaşımla buluşup(onun Ataririçocukla arasıdaha iyiydi) sabahtan akşama kadar Atari'ninbaşına çöküyorduk. Joystikin avuç içindelmesi diyeyim.Allah'tan iki elimi de kullanabiliyordum, iki eli de delmiştim.Yıllar sonra Quickshot joystikler geldide rahatladık. Of şimdi de simülasyonlar için çok acayipjoystikler varama oturup da bi yerdenbi yerekargouçağı uçuramam dörtsaat. Bir ara çok takılıyordumsimülasyon. En son EuroTruck Driver'da Duseldorf'a künk taşırken gecesaat dörtgibi, trafiktearaçlara küfüredince"Lan naapıyorum ben?"deyip onu da bıraktım ama o da güzeloyun. Kamyoncunun halinden anlamaya başlamak için güzel bir oyun.

■ Bu haftayı hastalıkla geçirdim, o yüzden bi şekildekendinizedikkat edin.Uzun süredir burnumkapalı, şu anda az önce gelen bir haberle sağ delik açıldı da az çok nefes alabilmeye başladım.

■ Balkonun önüneçokgüzel bi kuş geldi. Daha görmeden anladım çünkü sesi mükemmeldi. Müziği kapattım onu dinledim, şimdi mutfaktan ekmek alıp kendisine ekmek teklif edeceğim. Müzakereler başlasın!

MERT DOLAPÇIOĞLU

MUSTAFA SATICI

Akşamsefası

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN
www.twitter.com/bahadircuneyt

CÜBBELİ MÜBAŞİR

⚖ "Bir suç işlerseniz hapse girersiniz, birkaçsuç işlerseniz kanunları değiştiririz." **Kuş Lokumu 28** • Aralık 2011

⚖ 2007'de Portekizli zengin **Luis Camara**'nın Lizbon telefon defterinden rastgele seçtiği 70 kişiye tüm mirasını bıraktığı öğrenildi. Rahmetlinin zavallı yakını botokslu ve şişkin hanım ipek kravatlı ve tefeci kocasına "Lanet olsun Pedro, telefon defterinde yok muyduk?"diye sordu.

⚖ "Pardon, cübbeniz olduğuna göre hâkim sizsiniz, acaba masum olduğumu söylememe gereken zamana daha çok var mı?" **Gökhan Özcan**

⚖ Boşanma savcısı diye bir şey var mı? -Boşanmamalarını talep ediyorum ama gene de pek çok nafaka ödenmesini, ayrıca beyefendinin saygın tutumu nedeniyle 800 yıl hapsini istiyorum.-

⚖ Apple şirketi 90'larda bir bilgisayar koduna **Carl Sagan** adını veriyor. Ünlü gökbilimcinin şikâyeti üzerine kodu "*Popo-Boş Astronom*" olarak değiştiriyor. Sagan dava açıp kaybediyor. Bunun üzerine Apple kodun adını tekrar değiştiriyor: "*Avukatlar pısırıktır*"

⚖ "Her hukukçu bilmelidir ki, yasa yukarıda yaşarve aşağıya tükürür." **Eduardo Galeano • Ve Günler Yürümeye Başladı**

⚖ **Umur Bugay**'ın yazıp **Zeki Ökten**'in yönettiği, **Kemal Sunal**'ın en lezizfilmlerinden 1986 tarihli **Davacı**'da **Demet Akbağ** (27) ve **Erkan Can**'ın (28) rol aldığını biliyor muydunuz?

⚖ Mübaşir bağırdı: "Necati Özloloş mahkeme salonuna!" Ayağa fırladım: "İtiraz ediyorum!" "Kabul edildi" dedi mübaşir.

⚖ 1997'de Yemenli üç adam, NASA'ya dava açtı. Mars'ın 3 bin yıl önce atalarından kendilerine miras kaldığını iddia ediyorlardı. • Astronot **Neil Armstrong** 2005'te, 20 yıllık berberi saçlarını bir koleksiyoncuya 3 bin dolara sattığı için berberini dava etti. • **Jonathan Lee Riches** sağa sola öyle çok dava açtı ki 2009'da Guinness Rekorlar Kitabı'na girdi. Bunu öğreninceye kitaba dava açtı.

⚖ Kanun tüzüğü döver. Tüzük yönetmeliğe el öptürür. Yönetmelik tebliğden su ister. Tebliğ genelgeden iridir. Sonuçta; genelgenin aldığı bankasıra numarası kâğıdında "Bekleyen 4" yazar.

⚖ Brezilya hapishanelerinde bir mahkûmun okuyup hakkında bir rapor yazdığı her kitap başına, cezası dört gün azalıyor. Romanya'da ise hükümlünün yazdığı her kitaba 30 gün ceza indirimi geliyor. Geçen ay eski futbolcu **George Popescu** içeride dört kitap yazdığı için erkentahliye olmuştu.

⚖ "Evdekiaynayı kırdım ve bunun yedi yıl uğursuzluk getireceğini duydum. Fakat avukatım beş yıla indirebileceğini söylüyor." **Steven Wright**

⚖ **Charles Dickens** avukat kâtipliği yaptı. **Franz Kafka, Harper Lee, Andrea Bocelli** ve **Julio Iglesias** hukuk okudu. **Mahatma Gandhi, Fidel Castro, Nelson Mandela** ve **John Grisham** avukattı.

⚖ Şimdi size iki kelime söyleyerek hem tarih, hem coğrafya, hem mevzuat, hem de meyveli donmuş süt hakkında bir şey demiş olacağım: "Roma Hukuku."

ECE TEMELKURAN

BAŞKA ÜLKE

"Değerli olan her şey kırılgandır."
Lucebert

Körlüğün çaresi vardır ama görmemeye karar vermenin çaresi insanlık tarihi boyunca bulunamadı. 2006'da İsrail, Hizbullah'ın hakim olduğu Güney Beyrut'u bombalarken şehrin kuzeyinde, halkonlarından bombardımanı izleyenlerle tanışmıştım. Sanki kendileriyle hiç ilgisi olmayan bir başka ülke bombalanırken televizyondan izlemiş gibi anlatıyorlardı. "Beyrut bombalanırken nasıl izleyebildiniz?" diye sorduğumda şöyle cevap vermişlerdi hepsi: "Orası Beyrut değil."
Resmi olarak şehrin sınırları içinde olan ve nereden baksan söz konusu balkonlara 15 dakika mesafede bulunan o mahalle "kendi Beyrut'larına" dahil değildi, bunu söylemek istiyorlardı.

Olup biteni balkondan izlemek 'Muz Sesleri'ni yazarken Türkiye'nin de yakında böyle olacağını tahmin edip söylemiştim. Çünkü başlamış bir sürecin engellenmediği takdirde nereye ulaşacağını görmek için üstün zeka düzeyi gerekmiyor. Bakmaya ve görmeye karar veren her insanın görebileceği bir şeydi ve şimdi oluyor. Öyle ya da böyle haberdar olduğumuz, sokağa çıkma yasağı uygulanan, ablukaya alınan, çocukların öldürüldüğü şehirler, kasabalar bizim ülkemizde. Cizre, Nusaybin, bütün oralar işte, bu ülkeye dahil. Ama değilmiş gibi yapmaya hep birliktekarar verirsek elbette bütün olup bitenleri balkondan izleyebiliriz. Canımız sıkılınca da içeri girip kapıyı kapatabiliriz. Nasılsa olaylar "kendi Türkiye'nizde" olmuyor! Olup bitenler "onların Türkiye'sinde" oluyormuş gibi yapmaktan daha kolay bir şey yok.
Doğrusu şu kadar ilkel bir mantığı,

Çare, birbirimizle konuşmaya başlamak. İnsan denen kırılgan varlığın bugüne kadar bulabildiği daha iyi bir yöntem yok.

bencilliği meşrulaştıran şöyle bir bakış açısını seslendirmekten utanıyorum ama sanırım düzey oralara düştü: "Bütün bu olaylar sizin şehrinizde olsaydı ne yapardınız?"
Etiler'de aniden 12 yaşında bir çocuk bir düzine kurşunla vurulsaydı ne olurdu?

Hiç tereddütsüz söyleyeyim: Hiçbir şey. Hiçbir şey olamazdı. Çünkü...

Rıza sormayan kötülük
Kötülük bir kere kendi başına yaşayacak organlara sahip oldu mu kimsenin desteğine ihtiyaç duymadan büyüyebilir. Artık toplumsal rızaya gereksinimi olmayan bir kötülükte karşı karşıyayız. Daha fenasını söyleyeyim: Artık bir yönetime de ihtiyacı olmayan bir kötülük dalgası bu. Herkes irili ufaklı kendi kötülük çemberini kurabilir. Yönetilmeye, yönlendirilmeye, desteklenmeye ve hatta toplumun rızasını almaya gerek duymayan bir süreç bu. Bu gidişin başlangıcı çok eski. Son düzlüğün başladığı yer ise kesinkes 1980 darbesi. Bugün bir muhtar "Kızlar akşamları yalnız dolaşırsa döverim" diyebiliyorsa ve kimse bu muhtardan "Sen kimsin?" diye hesap sormuyorsa bunun sebebi bir zaman küçük

Bahtiyar Duruiçen

adamların hiç birinden hesap sorulmamış olması. Müdanasız iktidarcıkların görüldüğü yerdetepelenmemesi sayesinde bugün buradayız. O küçük iktidarcıklar bugün büyük koltuklarda, en büyüklerinde oturuyor.

İnsan denen imkansızlık
Ne yapılacağına dair tek bir formül yok, olamaz. Formül, konuşmaya başlamaktır. Birbirimizle. İnsan dediğimiz kırılgan varlığın bugüne kadar bulabildiği daha iyi bir yöntem yok. Ne bağırmaktan, ne tepki vermekten, ne çığlık atmaktan söz ediyorum.
İnsana inanmak, hayatın hakikatini gördükten sonra karar kıldığımız bir yöntem, bir çare değil. Çünkü, nasıl söylesem, hakikat boktan bir şey. Ama hakikat ile anlam arasında dağlar kadar fark var ve biz insanlarolarak hakikatin değil, anlamın peşindeyiz. Bizi yaşatan şey hakikat değil, anlam. Hakikat, anlam olmadan insanı kolayca öldürebilecek bir tür virüs. Anlam ise -ve bu tek bir anlamdır, başka hiçbir anlam iddiası bu kadar güçlü değildir- kulağa ne kadar saçma ve ucuz gelse de, sevgidir. İnsanları tek tek veya topluluk olarak değil, ama insan fikrini sevmek ve buradan hareket etmek zorundayız. İnsan sevilmesi en zorşey. Bunu, sosyal medyada kedi görüntülerinin insan görüntülerinden daha çok paylaşılmasından da anlayabilirsiniz. (Şaka! Ama tam da değil.)

İnsanı sevmek için destek
Ancak insan fikrini sevebilirsek konuşabiliriz. Konuşmak denen sonsuz sürecin bir noktasında aksiyona dönüşmesine ancak böyle tahammül edip bekleyebiliriz. Bu sevgi meselesini durup durup yeniden gündeme getirmeye çalışmamın sebebi bu konuda düşünmek istemem. Tek başıma değil, başkalarıylaberaber, kolektif olarak düşünmek istiyorum. Herkes gibi ben de insan fikrini sevmek için biraz, bazen de epey çok desteğe ihtiyaç duyuyorum. Balkonlara, görmeyen seyircilerle dolu balkonlara baktıkça bu olmazsa olmaz sevginin bende muazzam oranda azaldığını hissediyorum.

"İyi"nin savunmasızlığı
Bu aralar nerede konuşma yapsam, Türkiye'de veya yurtdışında, dinlemeye gelenlerden bazıları hayal kırıklıklarını gizleyemiyorlar. Hayal kırıklığı yaşayanlar "eskisi gibi" heyecanla, coşkuyla bir çağrı yapmamı bekleyenler. Bunu biliyorum ve bilinçli olarak insanları hayal kırıklığına uğratmayı seçiyorum. Çünkü şunu söylemek istiyorum: Sizsiniz, çare sizsiniz ve bunu anlamadığınız sürece her konuşma, yanıp sönen bir kıvılcım gibi işe yaramaz olacak. Sizin duygularınız -hayal kırıklığı, keder, kahır, çaresizlik duygusu- hiçbir zaman bugünkünden daha kıymetsiz olmadı. Dünyanın umurunda değilsiniz ve bu size beraber düşünüp beraber konuşmak için ilham vermeli. Çünkü, rahatlayın, esasen kaybedeceğiniz hiçbir şey kalmadı. Artık küçük rahatlamalarla yola devam edemeyeceğimiz kadar sınırdayız.
Yazının başındaki alıntı Hollandalı şair Lucebert'e ait. Son zamanlarda beni en çok etkileyen cümle. Tam çevirisi zor. Çünkü kıymetli olan şey savunmasızdır/çaresizdir/çıplaktır anlamlarına geliyor ayrı anda. Bunu kabul etmek gerek yola çıkarken. Güzel olanın kırılganlığını kabul ederek yani... İnsanı olan, insana yakışan erdemler kötülük kadar mühimmata sahip değildir. Tek silahı insanın birbirine güvenmeyi seçmesidir. Çünkü insanın temel özellikleri arasında sadece sevgi, zamanı ve mekanı alt edebilir. Bütün o kutsal kitaplar bu sebeple insanı on ikiden vurmuştur.

FEYZİ ÖZŞAHİN
twitter.com/feyzisahin
feyzisahin@gmail.com

Akşamsefası

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER:
Sıtar Vors

Siz bu satırları okurken benStar Wars'un yeni filmini izlemiş ve acayip beğenmiş bir şekilde birkaç gün sonratekrar gitmekiçin bilet kovalıyor olucam. O derece seviyorum Star Wars'u. Daha önceki yazılarımdan birinde çocukken ilk izlediğim zaman Darth Vader'dan Allah gibi korktuğumu ve ismini bir türlüaklımda tutamadığım için (kafayok) abimin uydurduğu "Yüce Meclis" ismiylekendisini tanıdığımı anlatmıştım. Bu yeni filmde ise Darth Vaderolmayacak, ki bundan dolayıderin üzüntüler içindeyken aylar önce ilk trailerda Çuvbaka (Chewbacca) kişisiyle rastlaşınca üzüntü falan gitti, yerini bir neşe doldurdu. Şimdi burdanböyle deyince ayıpgibi olacak ama içimdekiyüksek hayran sevgisininyüzde 90'ını Çuvbaka reise borçluyum. Kumu, maması çok dertolmasa eve alıp beslerim o derece. Ama cüzdan dayanmaz o ayıya.

Star Wars deyince tabii ki Han Solo müdürümü de es geçemem. Gerçi bi gereksiz artisliğinden kıllanmıyor değilim ama o kadar kusur kadı kızında da olur. Yakışıklı adam. Leia başganı en şahane zamanlarında yemiş bitirmiş, evinin kadını, çocuklarının anası yapmış adam. O yapmasın da ben mi yapayım artisliği. Jedi olmamasına rağmen batının en hızlı silah çeken kovboyu gibi bi şey herif. Düşün adama betondöktüler zamanında, ona rağmen aslan gibi devam ettihayatına. O da bu filmde geri dönüyor canını yediğim. Ben çocukken sıtar vorsçuluk oynadığımız zamanlarda paso Han Solo olurdum. Mahallenin güzel kızının (şimdi adını unuttum) da prenses olmasının etkisi yok değil bunda. Gel gör ki oyunda C3PO olan çapsız çocuğu yanağından öptüğü gün Han Solo'luk da benim için bitti.

Lafı gelmişken bu C3PO denen pezevengi ben hiç sevemedim. Bi güven vermemeler, her boktan şikayet etmeler, korkudan altına sıçıtlamalar... Robotsun lan sen sıçar, neyin hesabını yapıyorsun? Bir de bu salak Darth Vader'dan falan da korkuyordu.

Olm naapacak Vader sana? Uzaktan havaya kaldırıp ümüğünü mü sıkacak? Mal mısın sen? Kamyon çarpsa en kötü Jawa'lar bulur, sağını solunu toplayıp birine okuturlar seni. Lan gölde Tusken'e denk gelsen ciddiye alıp saldırmaz sana, öyle bi çeşitsin. Zaten Arap şeyhi robotu gibi komple altın kaplama takılıyorsun ortalıkta. Sinirim bozuldu bak yine. Şurada görsem Allah yaratti demem odunla girişirim C3PO denen işe yaramaza!

Bir başka fitil olduğum Star Wars karakteri de Luke denen cibiliyetsiz. Bi şey diyeyim mi? Bu sığırda güç falan yok. Bildiğin mal bu. Bir iki hareket öğrenmiş Yoda denen tipsizden, onları sata sata koskoca Star Warsevrenini seçilmiş kişi gibi trolledi. Düşün öyle tırt bir karakter ki karakteri oynayan aktör Mark Hamill ondan sonra belini doğrultamadı bi türlü. Ablası Leia olmasa bi s.ke derman olacağı yok da işte babasının gazıyla "Jedi oldum oldum, olmadı Sith olurum abi en kötü o da olumlu..." diye dolandı ortalıkta. Zaten Vader reisin de en yanlıdığı konu bu salak oldu. Halbuki sen buna yanaşacağına ataerkil davranmayıp kızına yanaşsan evreninanasını ağlatıyordun şimdiye "Vaderlı İmparatorluğu" olarak...

R2D2 için ise ne yazsam az. Yumurta gibi tipi, dilli düdük gibi konuşmasıyla canımız ciğerimizdir. Ama izninizleyazımı bitirirken güzeller güzeli Leiaiçin yazdığım kısa bir şiiri sizinle paylaşmakistiyorum;

Leiaderler onunadına,

En kralkadın yanaşamazyanına,

İnsanolan kayıtsızkalamazsana,

Aşkından oldum divane, selamsöylebabana.

ORTAM
En telmaja adam
ismetkarakurt@gmail.com

ŞİMDİ DEĞİŞİYOR!

özet:

ORTAM, KORAY, TOLGA VE EMRE, BERK'İN SEFERİHİSAR'DAKİ OTEL DÜĞÜNÜNE GİTMİŞLERDİR. DÜĞÜNÜN BİRÇOKTARİHİ KARIŞTIRMAMASI, BİLEMİNLERİN OTEL ODASINA TAKILIP TV'YE VE BİRBİRİNE ORTAMDA SOSYASİYA DALYARAÇA BİRİNİBBETTE KULTLEMİNLERİNE VESİLE OLMUŞTUR. ÇOK GEÇMEDİ, YENGEYİ DAHA İLK GECEDEN UYUTUP BU DALYAKLAR ODASINA DAMLAR TAZE PANAT BERK...

BEŞ DAKİKA, TV AÇIK KAFALAR BETON UYUYAKALIKLAR. SABAHLEYİN KOĞUŞUN OĞARALI OĞARALI KEL KAYIHASINA DAYANAMAZ ANİDEN UYANIVERİR EMRE.

LAN SALAK, KALK HEMEN ODANA GİT, YENGE ORTALIĞI AYAĞA KALDIRMIŞTIR ŞİMDİ!

GERİZEKALIYA DA O KADAR UYUYAKALIRSIN DEDİM, LAN KALKSANAA

BAKIN DOKANMAYIN BANAAA, RAHAT BIRAKIN.

DÖRT DAYAYANLAR

DENYO GERDEK GECESİNİ BİZİMLE GEÇİRDİ RESMEN

OLM TOLGA İPNESİ NEREDE ASIL, NASIL SERKEN KALKMIŞ, OLACAK İŞ DEĞİL

AÇIK BÜFE DAHİLDİ DİMİ BİZE

AÇIK BÜFE

İŞTE BÖYLE HARBİ VİNTİT AMBİYANS BİR OTEL DE HA, AMMA İŞLETME SIRADANIN

AMMA TOLGA AÇIK BÜFEDE ÇOKTAN KONUŞLANMIŞTIR

ULAN ŞEREFSİZ, SIRF BİZE YOLDA BİŞEY ISMARLAMAMAK UĞRUNA NASIL DA KONSANTRE MEYVE SUYU KAHVALTIYA ABANMIŞ BAKIN

NE ALAKASI VAR AYILAR AHİRA DONDEMİŞİNİZ ODAYI, UYUYAMADIM BARI BİŞEY YİYİM DEDİM, AÇ MI KALAYDIM, !@&+

YE LAN YE, SÜNGER SALAMI DA YE MİDESİZ İPNE

BA BA SALAĞA BA, BERK! NOOLDU LA NE ARANIYOSUN?

YENGE YOK ORTALARDA, SİZ DAHA GİTMEDİNİZ Mİ LA?

GELME LAN BURAYA, BİZ DE OKSA ALTİNA GİTMEYELİM, SENİ ARIYODUR O DA ŞİMDİ

SUSURLUK'TA ÇİĞ BÖREK VE AYRAN ISMARLA BARI, SİKERİM BELANI

NAAPİİM AABİ, CEVAP VERMİYO ALLAHALLAH!

SİKTE GİT LA BURDAN

YOK BÖYLE ŞEREFSİZLİK, İPNE HESABINI DA KAPATMIŞ, GERİDEN Bİ EMİRDELENMEYELİM, BAŞKA HANGİ KUPRET KALDIRABİLİRDİ ONU 12'DEN ÖNCE

ALTINI ÇOK PİŞ SÜRTTÜM, ARABADAN SOĞUŞUM MORUK

ÖNCE Bİ TOHUMUNU AT, SOORASINA ALLAH KERİM MORUK, HADİ MUÇAÇOS

VE BERK TAYFANIN ARDINDAN MAHSUNCA BAKACAKLIR. SORSALAR YİNGİNİN YANI MI YOKSA BU DENYOLAR MI, ŞÜPHESİZ YANITI BELLİDİR.

ARTTAN*

MUTLULUK VE SAADET SÜRGÜNÜNDE ADETA

EMRE'YLE YARIŞ HALİNDEKİ TOLGA YANDEK'TEN KAFASINCA KESTİRME İSSİZ DAĞ YOLLARINA DALAR

OLM NERELERE SOKTUN BİZİ?

BURDAN TAK DİYE YALOVA'YA İNİCEZ KANKA

ARABADAN DA SOĞUDU YA, HİYET HOYRATÇA FIKLANIP HEMEN SATIM, CİLLOP YENİSİNİ ALIM

HAVA KARARMIŞ VE BİZİMKİLER MEÇHUL Bİ DAĞ YOLUNDA, ISSIZDA YOLLARINI KAYBETMİŞLERDİR

ULAN SIRF BİZE BİŞEY ISMARLAMAMAK İÇİN SUSURLUK'TAN GİTMEDİN DİMİ İTİRAF ET! NEREDEYİZ, NE BOK YİYECEZ ŞİMDİ?

OLM NE GÜZEL MACERA YAŞIYOZ KANKA, KEYFİNİ ÇİKARSANANIZ

EMRE ÇOKTAN EVE VARMIŞTIR, GÜNDE FIRLER UÇUŞUYODUR

TELEFON BİLE ÇEKMİYO, SİSSELERE KİMSENİN HABERİ OLMAZ

BAKIN OLM, YOLLUĞUMUZU ÇAKALIM MI SU AMBİYANSTA HA?

VAY İPNE ÇULACII

Akşamsefası

ODA ISISI

DOĞAN

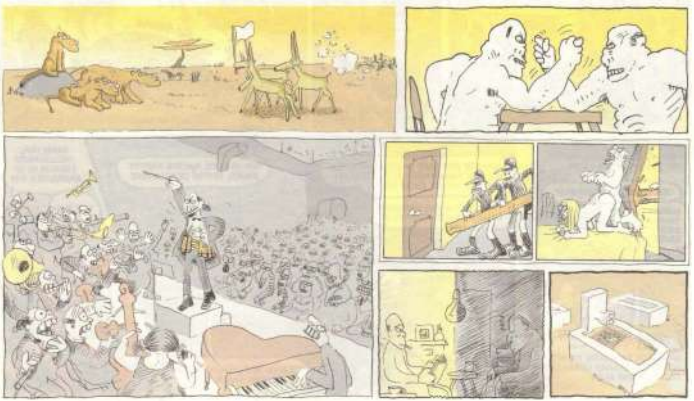

ORTA DÜNYA

Cihan Topçu - Emirhan Perker
Emir Sağlam - Güven Bilge - İlker Altungök

Akşamsefası

SEYİT ALİ ARAL

İçli Köfte

twitter.com/seyitaliaral
seyitaral@yahoo.com.tr

RİTÜELE MEYYALİM VALLAHİ DERTTEN

Hep beşi benzemez işler yaptım. Kimi mesaili, beriki keyfe keder, zamanlaması olan, olmayan. Denizin altından girip öğretmenlik ordan garsonluk, biraz esnaf çıktım. İnsan kendiyle kalınca bir işte, hele sevince, minik törenleri oluyor. Aslında iyi bir şey psikolojik hazırlık. Lakin ucu bucağını kaçırınca saçmalaşan bir kısır döngüye karışan rütüellersilsilesine dönüşüyor, kendi ağında çaparızlara gark oluyorsun hep. Okulda fark etmeye başladım. Akademide ana dal hocaları ile bire bir derslervardı; az buçuk düello tadında, yeke yek. Gitar ile çaldığım eser romantik dönemde ise kuru lavanta; uzun ve performans isteyen sonatlarda defneyaprağı (savaşın sembolü idi çünkü); hız, çabukluk isteyen etütlerde az kekik ile ovuyordum elimi. Finalde izin isteyip ellerimi ovuşturmak için gittiğim ara yüzünden, sınıfta kalıp atılma tehlikesi geçirdim. Aktar gibi gezdiğimden çantamın içi kavanoz doluydu, polis aramalarında keş olarak karakolda az dert anlatmadım, e gitar da var zaten; öf neyse. Fark ettim ki o günler özel giyiniyorum. Çok sevdiğim uğurlu botlarım vardı, nedendir bilmem, onları giydiğimde işim her zaman rast gider. Beklediğim otobüs boş gelir, yerde para bulurum, kürt böreğinin kenar ve sıcak tarafı gelir, âşık olurum falan. Derken botlarım eskimeye başladı, artık iradeli gitmeliydim. Sadece final haftasında giymeye karar verdim onları; ara ve vize dönemlerinde yedekteki uğurlu asker parkamı giyiyordum. Ailede Almancı varsa haki yeşili, kolunda alman bayrağı olan, bildin, içi muflonlu. Ve fakat final haftası temmuz ortasına kadar sürdüğünden 34 derece sıcakta botlar bazen şanstan çok, dikkat dağınıklığı, alevlerçıkartan ayaklar, tabanlarda lavda yürüyor hissi veriyor. Evde çıkardığımda, beş ay önce ölmüş bir sığırın yaydığı kokudaki ölümcül aroma gibi yan etkileri vardı. Sonunda ablam dayanamayıp bir gece çok uzaklara, kedi gibi yolu bulup geri gelemesinler diye kuşu kıyının öte tarafına götürüp bıraktı, belki gömdü onları, yakmış da olabilir aslında.

Daha tehlikeli rütüellerim de vardı. Elimde kâğıt var, çöp kutusuna üç metre uzaklıktayım, durduk yerde iç ses kendimle iddiaya giriyor: "Kâğıdı uzaktan at, isabet etmez ise baban ölecek" ve atamıyorum tabii. İç ses tekrarbaşlıyor "A-aa bu sayılmaz dostum bir daha." Kâğıdı buruşturuyor ve atış. Bu seferisabet, içim rahat, peder kurtuldu. Ama iç ses geveze, susmuyor. Sinsi, tıslayan, alaycı bir tonlama ile "Peki ya tesadüf ise? Haydi, cesaretin var ise tekrar at, bu sefer isabet etmez ise baban gerçekten ölecek!" Kendine vasıfsız meydan okuma mı, hayatta hiçbir şeye şaşırmama eğitimi mi bilemedim. Ve böyle delirip çılgın atar hale geldi bünyem. Hah sonra; kazık kadar adamım hâlâ ne zaman helikopter sesi duysam cama, pencereye yapışır, balkondan yarı belime kadar sarkarım. Koşarken de bir dilek tutarım, eğer helikopterin pervanesi aksi saat yönüne dönüyorsa tutacak, yok dönmüyorsa mort. Ayrıcana pervanesi iki palli ise iki, dört palli ise dört zamana kadar olacak. Ama bir ara Rus malı helikopterler kiraladılar (Kamov) yangın söndürme için, üst üste iki pervaneli. Biri bir yöne aşağıdaki aksi yöne dönüyor, kuyruk pervanesi yok koaksiyelmiş, bak sen. Nedir, nasıl yorumlayacağım bunu bilemedim, ne zaman görsem huzursuz oldum o model helikopterleri.

Çalışırken de bir ritüel oluşuyor, iş teslimi yaklaştığında iyice sıkışıyorsun. Konu için rüyaya yatmalar, evde dolaşmalar. Bir ara konu bulmaya bankaya gidiyordum. Sıra numarası alıp oturuyor insanları seyredip konuşmaları dinliyor, aklıma gelen şeyleri defterenot ediyordum. Tekrarlayınca, güvenlik kibarca "Bankayı mı soyacaksın, yüklü para taşıyan müşteriyi mi gasp edeceksin, hadi ufaktan naş" deyiverdi kibarca. Karakolluk olsam nasıl anlatacağım gene? Lan belki karakolda daha verimli mi çalışırım acaba, günün birindedeniyim bir olay çıkartıp. Eyvah, ya uğurlu vakam adam kaçırma ise, yok olamaz o iş. Artık yeniişaretler de bulmam lazım, karayolunun kenarında oturup arabaları renklerine göre mi saysam, o gün gri alize arabalar fazla ise şöyle, art arda ambulans geçerse böyle diye. Kısacası aslında ritüel hafifletici bir zihinsel tutumdan tutsaklığa geçerse fena, benden söylemesi. Aha helikopter sesi, dur hemen pervanesine bakayım, kısmetse sonra görüşürüz.

İnsan kendiyle kalınca, minik rütüelleri oluyor. Lakin ritüel hafifletici bir zihinsel tutumdan tutsaklığa geçerse fena, benden söylemesi...

YILBAŞINDA NE HEDİYE ALSAM DİYE DÜŞÜNENLERE İYİ HABER! PENGUEN YILBAŞI PAKETİ, SEÇİLİ D&R MAĞAZALARINDA SATIŞTA.

1 Rozet
1 Bardak Altlığı
1 Mum Şapkası
1 Kupa
1 Sert Kapaklı Defter
1 Küçük Defter
1 Ayraç
1 Büyük Defter

*STOKLARLA SINIRLIDIR.

ÖZER AYDOĞAN
aydoganozer@gmail.com

OZAN ÖNEN
www.twitter.com/ozanonen

DİRENİYORUM

■ Bir ülkedüşünün ki aynı hafta içinde dahi, birkaç Hollywood senaryosundan bile daha fantastik, daha korkunç bir tutarlılıkla ilerleyen bir gündemin merkezindeyatıp kalkıyor olsunve kötühaber: Bu gündem, öyle tek bir hafta falan da sürmüyor; yıllardır aynı. Çatışmalar, canlı bombalar, füzedolu tırlar, düşürülenjetler,süper güçlerden gelen tehditler, ablukalar, mülteci akınları,sınır ötesi operasyonlar, olağanüstü hâl bölgeleri, sokak aralarında Kalaşnikofsesleri, devlet içindekive dışındaki örgütler, istihbaratoduları, suikastler, hedefgösterilen,zindanlara atılan, dövülen, vurulan gazeteciler,vatan hainliği suçlamaları, itibarsızlaştırmalar, linç psikolojisi, karamsarlık, tükenmişlik, umutsuzluk, tehditkârlık, düşmanca, fanatikçe vecahilce kutuplaşma... Bu liste böyle uzayıp gidiyor. Milyonlarca insana kafayı yedirtmek için tüm Hollywood senaristleri birleşseler, herhalde bundan daha delirtici bir gündemi olan bir ülkedaha yaratmayı beceremezler.

■ Kime sorsam... Hâlinde bir büyük sıkıntı, bir heyecan gerilemesi, bir boşluk, büyük bir endişeli belirsizlik var. Tuhaf bir çaresizlik psikolojisiyle, üzgün,durgun suratlı insanlar görmek iyice normalleşti. Korkunç olması gerekeninsıradanlığındayız. İtirazsız oldukça, öğrenilmiş çaresizliğe alışmaya kararlı bu hâllerdençıkacak gibi de değiliz. Bu asık suratlılık, bu bitip tükenmeyecekmiş gibi duran kötücül hava yüzünden,dünyanın en talihsiz varlıkları olduğumuzakanaat getirmekten başka söyleyeceği kalmamış yazarlar arasında kalıp bu müzmin kederli koroya katılmak istemiyorum ama Hitler'in bir sözü vardı; motamot hatırlamıyor olsam da şu minvalde bir şeydediğini hatırlıyorum gençliğineve yükselişine dair: "İyi ki savaşpatladı, yoksa anlamsız bir varlığım olacaktı."Savaşla kendini bulmuş, savaşla bireyolduğunu,işe yaradığını hissetmiş insanların tarihteki büyük çığrıklarını hatırladıkça, evet; olacaklardan ben de çekiniyorum.

■ Bu ruhsalıklıme karşıgeliştirdiğimiz sessiz adaptasyonu kutsamaya devam edersek, galiba içimizden bir değil, bir sürü Hitler çıkacak. Ummadığımız anlarda, beklemediğimiz yerlerde. Hâlbuki bu dünyada sevilecek ne çokşey var. Gezilecek ne çok şehir, görülecek ne çokfilm, okunacak ne çok kitap, tadılacak ne çok lezzet, dinlenecekve söylenecek ne çok şarkı, tanışılacak ne çok insan, anlatılacak ne çok hikâye, konuşulacak ne güzel ve ne çok şeyvar... Bir ergen iştahıyla, hepsini, halen ve inatla çekmeli canımız. Kendimizi eksik,yitik, yalnız, tatminsiz,amaçsız, neşesiz ya da bilgisiz hissettiğimizden de değil; bir on yıl değil, bir yirmi yıl da değil; belki bir ömür sürebilecek bir buluğçağı iştahı ile asılmalıtüm bunlara. Öncelikle, bu gündem bombardımanına direnmeli. Bizi hayata bağlayacak olan şeyler arasında, anılarımızın ve amaçlarımızın yoğunluğu kadar, heryeni ihtimalekarşı beslediğimiz heyecanlı istenç de hep varolmalı. Savaşta bile buna inanmalı.

Akşamsefası

YUMURTALAR

*Penguen Dergisi'ne nasıl karikatür göndercem?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yumurtalar/bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Gürdem Sındıraç

Arda Kaplan

Berk Gürdal

Vacip Örger

Barbaros Altuğ

SÜPER KEDİ

Mehmet Subaşı

Erhan Güneş

PENGUEN
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ - 17 ARALIK 2015 - SAYI: 1011
HAFTALIK YAYIN SÜRELİ YAYINDIR • ISSN. 1303-7570
www.penguen.com

Akşamsefası

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil/

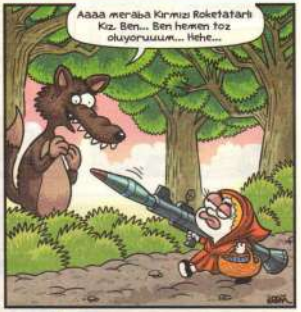

Akşamsefası